

SIXTH SENSE

အစီအစဉ် စာအုပ်

BURMESE CLASSIC

- ကောင်းကျိုးများဆောင် ပစ်တိုင်းထောင်
- ဗညာရေးဆိုင်ရာ အဆောင်အင်းစေ
- ထာဝရ အချစ်ပန်းသီး အစီအစဉ်
- နေပြင်းလဲချိန်တန်ပြီ အချစ်အစီအစဉ်
- မိမိသတင်း ပျံလွင့်စေမယ် ကူးပါးအစီအစဉ်
- တူနစ်ကိုယ် ရွှေလက်တွဲ ဆန်းစစ်တွက်ကိန်း
- ဇုတစွင်အမြန်တွေ့မယ် အချစ်စိရင်နည်း

စေတန့်၏ ထွက်ရှိပြီး သရဲစာအုပ်များ

စေတန့်၏ ထရဲ လုံးရှမ်းဝတ္ထု (၆) အုပ် ထွက်ရှိပြီးပါပြီ။

ဝထစောအုပ် - ရှုလွှဲထွားတဲ့ တစ္ဆေ

စုတိထစာအုပ် - စေတန့်ဆန်နဲ့ ခြောင်းဆန်စောစော ခြောက်ထပ်

တတိထစာအုပ် - ပိညာဉ်ထုံထားများ

စတုတ္ထစာအုပ် - ထရဲခနဲညားတဲ့ ရှု

ပဉ္စမစာအုပ် - ထဝေနဲ့ တစ္ဆေ တို့ဖြစ်သည်။

ဆဋ္ဌမမြောက် (၆) အုပ်မြောက် စာအုပ်ကို အထူးထုတ်အဖြစ် ထုတ်ဝေမည် ဖြစ်ပြီး ထရဲဝမ်း GHOST GAME အမည်ဖြင့် မြောက်မီ ထွက်ရှိဖြစ်ကြောင်း ထတမ်းထောင်းဝါးလိုက်ရပါသည်။

EDITOR'S

LETTER

ယခုလတွင် ပညာရေးအတွက် အဆောင်အင်းစမများ၊
 ထာဝရချစ်ပန်းသီး အစီအရင်၊ တူနစ်ကိုယ်ရွှေလက်တွဲ ဆန်းစစ်
 ထွတ်ကိန်း အပါအဝင် လက်တွေ့ အကျိုးပြု ထိရောက်သော
 အစီအရင်များကို အထူးပြု ဖော်ပြထားသည်။

ဒီလတွင် အယ်ဒီတာအဖွဲ့ အထူးအကြိုက်ဆုံး ဝတ္ထုမှာ
 ဆောင်းရက်ချိန်း မျက်မှန် ဝတ္ထုဖြစ်ပါသည်။

ဆက်လက်၍ အသိပညာ၊ ဗဟုသုတများ ရရှိစေမည့်
 ဇွဲရ အကြောင်းအရာ၊ ဝတ္ထု ဆောင်းပါးများကို ဖော်ပြသွားပါ
 ရည်။

အထူးဝယ်သိမ်း စာအုပ်ကောင်းများဖြစ်အောင် ဖော်ပြ
 ထားပါသဖြင့် ပရိသတ်များအနေဖြင့် လက်မလွှတ်ရလေ
 အောင် စာအုပ်ဆိုင်များတွင် ကြိုတင်မှာကြား၍ ဝယ်ယူထား
 နိုင်ပါကြောင်း သတင်းကောင်းပါးလိုက်ရပါသည်။

စဉ်
ရှင်း

ဆင့်အတွက် မရှိမဖြစ် ဆောင်ထားသင့်သည့် Dream Catcher များ ဝယ်ယူနိုင်ပါပြီ

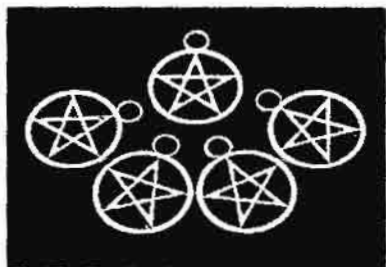
ဖက်ရှင်လည်းကျ လှပဆန်းကြယ်သည့် Dream Catcher များကို ဆောင်ထားပါက အိပ်မက်များကို မှတ်မိစေခြင်းမိမိအပေါ်ကျရောက်လာမည့် ဘေးဆိုးအန္တရာယ်များ မကောင်းကြံစည်ခြင်းများကို Dream Catcher ၏ Spider Web ဟင့်ကူအိမ်ကွန်ရက်က ဖမ်းဆီးထားမည်ဖြစ်ပါသည်။

မိမိနေအိမ်၊ အိပ်ခန်း၊ ကားများတွင် အလှဆင်ပစ္စည်းအဖြစ်သာမက အဆောင်အဖြစ်ပါဆောင်ထားနိုင်ပါပြီ။

ဂျူဇီတာ အင်ပြား၊ ဖာဆောင်များ ဝယ်ယူနိုင်ပါပြီ

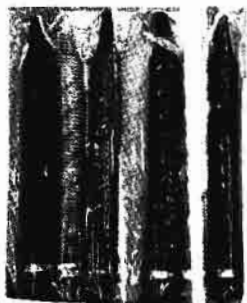
ဂျူဇီတာ အင်ပြား အဆောင်အကြောင်းကို ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင် အမှတ်(၂၆)တွင် ဖော်ပြထားပြီး လုပ်ငန်းများတွင် ထားရှိပါက လုပ်ငန်းများ တိုးတက် ကြီးပွား အဆင်ပြေခြင်း၊ လောက်လောတ ရွှင်လန်းခြင်း၊ အန္တရာယ် ကင်းခြင်းများကို ရရှိနိုင်သည့် ဂျူဇီတာ အင်ပြား အဆောင်များ ဝယ်ယူ ရရှိနိုင်ပါပြီ။

ငါးထောင့်ကြယ် အဆောင်များ “ဆဋ္ဌမအာရုံ” မဂ္ဂဇင်းတွင် ဝယ်ယူနိုင်ပါပြီ

ငါးထောင့်ကြယ် အဆောင်နှင့် ဆွဲကြိုးကို အစွမ်းသတ္တိ သိဒ္ဓါသွင်းနည်းကို သည်း “ဆဋ္ဌမအာရုံ” မဂ္ဂဇင်းအမှတ်စဉ် (၂၆) တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။ သင့် အတွက် ကံကောင်းခြင်းအဆောင်လက်ဖွဲ့တစ်ခုအနေဖြင့် ဆောင်နိုင်ပါပြီ။

ရှောင်စို့ ဖယောင်းတိုင်များ “ဆဋ္ဌမအာရုံ” မဂ္ဂဇင်းတွင် ဝယ်ယူနိုင်ပြီ

အစိအရင်များအတွက် အဖြူရောင်၊ အပြာရောင်၊ အဝါရောင်၊ ဖိနပ်ရောင်၊ လိမ္မော်ရောင်၊ အနက်ရောင်၊ အစိမ်းရောင်၊ ခရမ်းရောင် ဖယောင်းတိုင်များ ဝယ်ယူနိုင်ပါပြီ။ ဖယောင်းတိုင်စိုက်ရန် Candle Holder ဖယောင်းတိုင်စိုက်ခွက်အလှများလည်း ရရှိနိုင်ပါသည်။

အိမ်အရောက် ပို့ဆောင်ပေးမည်

“ဆဋ္ဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်း” ကို

လစဉ်မှာယူလိုသူ ပရိသတ်များအနေဖြင့်

ကမ္ဘောဇဘဏ်၊ ဝုဇွန်တောင်ဘဏ်ခွဲ၊ ရန်ကုန်မြို့၊

ဘဏ်အကောင့်နံပါတ် ၀၁၄၁ - ၂၂၀၀ - ၄၃၆၀၇ သို့

မိမိနှင့် နီးစပ်ရာဘဏ်မှ ငွေလွှဲခန့်အတူ မိမိမှာယူလိုသော (၆)

လ (သို့) (၁)နှစ်စာအတွက် ငွေလွှဲပေးပို့၍ မှာယူနိုင်ပါသည်။ ငွေလွှဲခကို မှာယူသူဘဏ်မှ တစ်ပါတည်းပေးချေ၍ ငွေလွှဲပေးပို့ရပါမည်။

(၆)လ ၂၀၀၀၀ ကျပ်

(၁၂)လ ၄၀၀၀၀ ကျပ်

ဇုန်း - ၀၉ ၇၃၁ ၇၆၆၅၀ သို့ မိမိ ငွေလွှဲပေးပို့ကြောင်းနှင့် စာအုပ် ပေးပို့ရမည့်လိပ်စာ၊ မှာယူသူ၏ နာမည်နှင့် ဇုန်းနံပါတ်တို့ကို အကြောင်းကြား ပေးရပါမည်။

ဘဏ်တွင် ငွေလွှဲပေးပို့မှုရောက်ရှိကြောင်း စစ်ဆေးပြီး ဖော်ပြပါ အချက်အလက်များ ပြည့်စုံပါက စာတိုက်မှတစ်ဆင့် အိမ်အရောက် ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။ စာတိုက်မှပေးပို့နိုင်သော နေရာတိုင်း ရောက်ရှိပါလိမ့် မည်။

အိမ်အရောက်ပို့ကြိုတင်ငွေပေးမှာယူသူများ

ဆက်သွယ်ရန် - ၀၉၇၃၁၇၆၆၅၀

စာအုပ်ဆိုင်များနှင့် ပြန့်ချိရေးကိုယ်စားလှယ်များ

ဆက်သွယ်ရန် - ၀၉၃၀၀၅၀၁၆၀

စာပေမြင့်မှ လူမျိုးတင့်မည်

ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်းကို ဖတ်စရာ၊ မှတ်စရာများစွာဖြင့် ငယ်သိမ်း
စာအုပ်ကောင်း တစ်အုပ်ဖြစ်အောင် အထူး ကြိုးစားထားပါသည်။ လစဉ်
လဆန်းပိုင်းတွင် ထွက်ရှိနိုင်အောင် ကြိုးစားပါမည်။

ပရိသတ်များအနေဖြင့် မိမိ ဝယ်ယူနေကျ စာအုပ်ဆိုင်များတွင်လည်း
ကြိုတင် မှာကြားထားနိုင်ပါသည်။ ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်း၊ ထွက်မည့်ရက်ကို
လည်း ကြိုတင် ဖုန်းဆက် မေးမြန်းနိုင်ပါသည်။

သင်သည် ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်း ပရိသတ်တစ်ဦး ဖြစ်လျှင် စာပေကို
ချစ်မြတ်နိုးသူ၊ စာပေ၏ရသာကိုခံစားတတ်သူ၊ စာအုပ်ဖတ်တတ်သူများ ဖြစ်
ကြပါစေ၊ စာအုပ်၊ စာပေ လူ့မိတ်ဆွေ - စာပေမြင့်မှ လူမျိုးတင့်မည်။

ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်း
အယ်ဒီတာ အဖွဲ့

||

Sixth Sense
Publishing House

ဆဋ္ဌမအာရုံ စာပေတိုက်

အမှတ်(၁၇၀-၁၇၂)၊ ဒုတိယထပ်၊ လမ်း(၅၀)အထက်၊ ပုဇွန်တော့
မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း - ၀၉၇၃၁၇၆၆၅၀

www.burmeseclassic.com

သေမင်းရက်ချိန်း မျက်မှန်	၆၆
မောင်နေခြည် (ပြည်)	
တစ်ညတာ ကြတ်ကုန်းရွာ	၉၀
တင့်လွင် (ဘုရားနီ)	
ပသုဏ္ဏခေါင်းပြတ်နှင့် ဖရီးမေဆင်အသင်းကြီး	၃၅
ဝေယံဘုန်းပြည့်	
ကောင်းကျိုးများဆောင် ကြံတိုင်းအောင် ပစ်တိုင်းထောင်	၄၅
ဝန္တီရဆရာ လှပျို့ (B.Sc)	
အိမ်ထောင်ရေးနှင့် နတ် လူ ဘီလူး	၅၂
အောင်ကောင်းမြ (သာကေတ)	
ပညာရေးဆိုင်ရာ အဆောင် အင်းစမ	၅၆
ဝေယံဘုန်းပြည့်	

သစ် ရင် နည်း များ

ဖူးစာရင် အမြန်တွေ့မယ့် အချစ်စီရင်နည်း	၁၁
ပြောင်းလဲချိန်တန်ပြီ အချစ်အစီအရင်	၁၁
မိမိသတင်းပုံလွင့်စေမယ့် ရှားပါးအစီအရင်	
ထာဝရ အချစ်ပန်းသီး အစီအရင်	
တူနှစ်ကိုယ် ရွှေလက်တွဲ ဆန်းစစ်တွက်ကိန်း	၃၇

Contents Contents

No.31, FEBRUARY, 2017

ထူးဆန်းသော မျက်နှာစုံ	၁၅၉
ဆောင်မြင့်မား (ဗိုလ်ကလေး)	
ကြတ်ဂူကြီး ခေါ်သံ	၁၆၆
မိုက်ငှာ	
အုန်းမောင်း တစ္ဆေ	၁၉၂
ဆောင်မောင်မိုးအောင်	
ဆော်စုန်း	၁၃၀
နတ်လှသစ်	
နတ်ဆိုးရဲ့ ကျိန်စာ	၂၀၀
ဥလူ (အဖြူရောင် နှလုံးသား ပရဟိတအဖွဲ့)	

ဆန်းကြယ်

ဆတ်ဖဝါးပြင်မှ အမှတ်အသားများရဲ့ အဓိပ္ပါယ်	၁၁၂
စကားပြောသော ကြောင်အဖွဲ့ရဲ့ အဓိပ္ပါယ်	၁၂၂
ဓမ္မစကားသံ နားထောင်ပြီး လူကဲခတ်နည်း	၁၂၅
နွယ်ငန်း (သို့မဟုတ်) သားစားနွယ်ပင်များ	၁၅၄
ဆသိုက်(၁၀)ပါးနှင့် ကျင့်စဉ်ကျင့်နည်းများ	၁၅၆
သစ်ဆိုးနှင့် အိမ်တံခါးအဖွင့်အပိတ် မြည်သံ	၁၆၄
နမိတ်ထူးနှင့် အကျိုးအပြစ်များ	၁၈၉

ကလောင်ရှင်သစ်များ ပေါ်ထွက်လာရေး အစီအစဉ်

ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာအဖွဲ့သည် ဂန္ထီရရပ်ဝန်းတွင် ကလောင်ရှင်အသစ်များ ဓမ္မာပေးပေးနိုင်ရေးကို အထူး အလေးထား ပါသည်။ ကလောင်ရှင်သစ်များ ပါဝင်လက်စွမ်းပြရေးသားနိုင်ရန် နေရာ များကိုလည်း ချန်လှပ်ပေးထားပါသည်။

သာမန်ထက် ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် အဖြစ်အပျက်များ၊ ဂန္ထီရ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ အချက်အလက်များကို ခေတ်အမြင်၊ ခေတ်အတွေးဖြင့် ပေါင်းစပ်ရေးသားသည့် ဝတ္ထု/စာမူကောင်းများကို အမြဲတမ်း တံခါးဖွင့် ကြိုဆိုလျက်ရှိပါသည်။

ပုံနှိပ်ဖော်ပြခံရသည့် ဝတ္ထု/စာမူများကို ကလောင်ဟောင်း၊ ကလောင်သစ်မခွဲခြားဘဲ ထိုက်တန်သည့် စာမူနှင့် စာအုပ်လက်ဆောင် တို့အား ချီးမြှင့်သွားပါမည်။

ဆဋ္ဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်း
အယ်ဒီတာအဖွဲ့

ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်း ၏ ဦးတည်ချက်

ကျွန်ုပ်တို့မဂ္ဂဇင်းသည် အစိုးရခံဂန္ထီရမဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်မဟုတ်ပါ။
“ဆဋ္ဌမအာရုံစိတ်အဟုန်” ဆိုသည့်ဆောင်ပုဒ်ကိုလက်ကိုင်ပြု၍ ထူးထွေ
ဆန်းပြားမှုများကို ခေတ်စနစ်နှင့် လိုက်ဖက်ညီအောင် ပုံဖော်ထားသည်။
ဂန္ထီရလောကကို အလုပ်အကျွေးပြုရန် ဦးတည်ချက်ဖြင့် မွေးဖွားလာ
သည့်ခေတ်မီဂန္ထီရမဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်ဖြစ်သည်။

အစွမ်းထက်သည့် ဂါထာမန္တန်နှင့် လောကီအစီအရင်များ၊ မှော်၊
စိန္တာ၊ စုန်းကဝေနှင့် သဘာဝလွန်စွမ်းအားရှင်များအကြောင်း၊ အတိတ်
သမိုင်းတွင်ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် ဂန္ထီရဆန်သော ဖြစ်ရပ်များ၊ ဖတ်စရာ ဂန္ထီရဝတ္ထု
များ၊ သုတ/ရသ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်နှင့်လျှို့ဝှက်အပ်သော ပညာရပ်ဆိုင်ရာ
အချက်အလက်၊ အကြောင်းအရာများကို တစ်အုပ်ထက် တစ်အုပ် ပိုမို
တောင်းပွန်အောင် အစဉ်အမြဲ ပြောင်းလဲတင်ဆက်ပါမည်။

ကိုမိုး(တောင်ကြီး)

ဆဋ္ဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်း(အယ်ဒီတာချုပ်)

www.burmeseclassic.com

ဆုမာရ်

ပုံနှိပ်ပုတ်တမ်း

အယ်ဒီတာချုပ်

ကိုမိုး (တောင်ကြီး)

အကြံပေး အယ်ဒီတာ

ဦးငွေစိုး၊ ဒေါက်တာမိ

အမှုဆောင် အယ်ဒီတာအဖွဲ့

နွေသင်နိုင်၊ ဝေယံမိုး၊ မိုးထက်မြင့်

အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် ဘဏ္ဍာရေးမှူး

ဒေါ်ဌေးဌေးလှိုင်

ထုတ်ဝေသူ

ကိုမိုး (တောင်ကြီး) { (၀၀၅၀၀) }

ပုံနှိပ်သူ

ဦးကျော်သင်း { (၀၀၆၂၆) }

(သံလွင်ဦးပုံနှိပ်တိုက်)

မျက်နှာစုံ၊ ဒီဇိုင်းနှင့် လိုဂို

အောင်မိုး

ပန်းချီသရုပ်ဖော်

ရဲရင့်နိုင်၊ စိုးအောင်၊ လှသစ်အောင်

ကွန်ပျူတာ

ဆဋ္ဌမအာရုံဝိုင်းတော်သားများ

ဖြန့်ချိရေး

ဆဋ္ဌမအာရုံစာပေတိုက်

အမှတ် (၁၇၀ - ၁၇၂)၊ ဒုတိယထပ်၊ လမ်း(၅၀)အထက်၊ ပုဇွန်တောင်

မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဇုန်း - ၀၉၃၀၀၅၀၁၆၀၊ ၀၉၇၃၁၇၆၆၅၀။

တန်ဖိုး - ၂၀၀၀ ကျပ်

www.burmeseclassic.com

ထူးဆန်းထွေလာ
အံ့ဖွယ်စီရင်နည်းများ

ခေတ်သစ်ကို

ဖူးစာရှင်အမြန်တွေ့မယ့် အချစ်စီရင်နည်း

ဒီအစီအရင်က လွယ်ကူရိုးရှင်းပေမယ့် (၂)၊ (၃)ရက် အတွင်း အကျိုးထူးနိုင်ပါတယ်။ စမ်းသပ်တာထက် တကယ်တမ်း ဖူးစာရှင်ကိုတွေ့ချင်နေပြီဆိုတဲ့ အချိန်ရောက်မှ ယုံကြည်မှုနဲ့ လုပ်ဆောင်တာ အကောင်းဆုံးပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။

ကိုယ်က ဒီအစီအရင်ကို ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ (၂)၊ (၃) ရက်လုပ်နေတုန်းမှာပဲ ဖူးစာရှင်ဆိုသူဟာ ကိုယ့်ရှေ့မှာ ပြုန်းစားကြီး ရုတ်တရက်ဆိုသလို ပေါ်ထွက်လာတာမျိုးပါ။

သတိပြုဖို့အချက်ကတော့ ကိုယ်တိုင်က ကြိုတင်ပြီး ကိုယ် ကြိုက်နေတဲ့ မျက်စိကျနေတဲ့ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ရည်မှန်းပြီး မလုပ်ရပါဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ သင့်ရဲ့တကယ့်ဖူးစာရှင်ဟာ သူ ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မှာမို့လို့ပါ။

ကိုယ့်ဖူးစာရှင်အမှန်က ကိုယ်စိတ်မဝင်စားတဲ့ သူ့သူငယ် ချင်း၊ သူ့အစ်မစသည်ဖြင့် ဖြစ်နေတတ်တာမို့ အခုအစီအရင်မှာ ဘယ်သူရယ်လို့ အမှတ်မထားဘဲ ကျွန်ုပ်ရဲ့ဖူးစာရှင်လို့သာ မှန်းဆ ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဖူးစာရှင် အချစ်အစီ
အရင်အတွက် လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်း
များကတော့ -

၁) အနီရောင်
ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်၊

၂) ဖယောင်းတိုင်
ထည့်ထွန်းဖို့ ဖန်ခွက်ငယ်တစ်ခု၊

၃) ဂက်စ်မီးခြစ်
တစ်လုံး

၄) ရေမွှေးဆွတ်ထား
တဲ့(သို့မဟုတ်) ရေမွှေးစာရွက်

၅) အနီရောင် (သို့မ
ဟုတ်) ပန်းရောင်ဘောလ်ပင်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

အရွယ်တော်ယူထားပါ။

အစီအရင်လုပ်ရမယ့်အချိန်က လပြည့်ညမှာ ဖြစ်ပါတယ်။
ထပြည့်ညမှာ လရောင်ကျရောက်တဲ့နေရာမှာ ပြုလုပ်ရပါမယ်။
ထမဆုံး အနီရောင်ဖယောင်းတိုင်ကို ထွန်းညှိပြီး အစီအရင်ကို
ထောင်လိုက်ပါ။

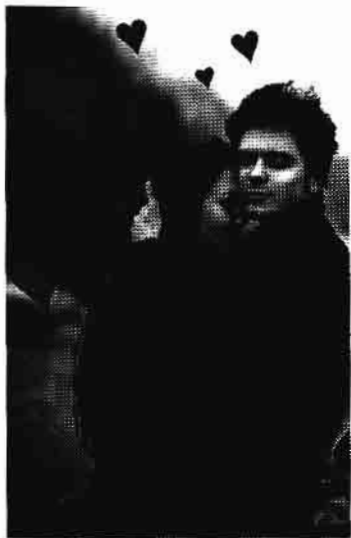
ပြီးရင် ရေမွှေးစာရွက်ပေါ်မှာ အနီရောင်ဘောလ်ပင်ဖြင့်
ထုလှပပ အသည်းပုံလေးကို ဆွဲလိုက်ပါ။ ပြီးရင် အသည်းပုံလေး
ထဲမှာ သင့်ရဲ့နာမည်ကို ထည့်ပါ။ မှတ်ပုံတင်ထဲက နာမည်အပြည့်
အစုံကို ထည့်ပါ။

ပြီးရင် စာရွက်ခေါက်လေးကို လိပ်လိုက်ပြီး မီးတောက်
လောင်နေတဲ့ အနီရောင်ဖယောင်းတိုင်မှာ မိမိနာမည်ရေးထားတဲ့
စာရွက်လေးကို မီးရှို့ပါ။ မီးရှို့စဉ်မှာ မီးတောက်ကိုကြည့်ပြီး ဖူးစာရေး
နတ်ကို ကိုယ့်အတွက် ဖူးစာရှင်ရာပေးဖို့ တိုင်တည်ပါ။

“ဖူးစာရေးနတ်ကြီးရှင် ..

ကျွန်မအတွက် ဖူးစာရှင်အမှန်ကို

www.burmeseclassic.com

ခပ်မြန်မြန်တွေ့အောင် ရှာပေးပါ"လို့ (၃)ကြိမ်ရွတ်ဆိုပါ။ နတ်တွေကို ဆုတောင်းတဲ့ အစီအရင်ဖြစ်လို့ တတ်နိုင်သမျှ သင်အစီအရင် လုပ်တဲ့ နေရာဟာ မွှေးကြိုင်သင်းယုံနေပါစေ။

ဒီအစီအရင်ကို လပြည့်ညတိုင်း မယုက်မကွက်ပြုလုပ်ပေးပါ။ ဗုဒ္ဓဟူး(သို့မဟုတ်) သောကြာနေ့မှာ လပြည့်ညရောက်တဲ့အချိန်တိုင်းမှာ သင့်အစီအရင်ဟာ ပိုပြီး အစွမ်းထက်

တာကို သိသိသာသာ ခံစားရပါလိမ့်မယ်။

အစီအရင်လုပ်တဲ့အချိန်ကို ည(၉)၊ ဒါမှမဟုတ် (၁၁)နာရီမှာ လုပ်နိုင်ပါတယ်။ ဒီလပြည့်ညမှာ (၁၁)နာရီမှာ လုပ်ဆောင်ခဲ့ရင် နောက်လပြည့်ညမှာလည်း ဒီအချိန်အတိုင်း တိတိကျကျ လုပ်ဆောင်ပေးပါလို့ မှာချင်ပါတယ်။

သင့်ဘက်က ဒီနေရာ၊ ဒီအချိန်မှာ သတ်သတ်မှတ်မှတ် လုပ်ဆောင်နေတော့မှသာ သင့်ကိုမစမယ့်၊ သင့်ဆုတောင်းတွေကို ဖြည့်ပေးမယ့် နတ်ဒေဝတာတွေ၊ စွမ်းအင်ဓာတ်တွေဟာ သိရှိသတိထားမိလာပြီး သူတို့ရဲ့အကူအညီကို ရရှိမှာဖြစ်ပါကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

ပြောင်းလဲချိန်တန်ပြီ အချစ်အစီအရင်

မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ဘဝမှာ တစ်သက်တာ အားကိုး ခုမယ့် အိမ်ထောင်ဘက်ဟာ အလွန်အရေးကြီးပါတယ်။ ဘာလို့ ဆိုတော့ ဘဝတစ်သက်တာလုံးအတွက် သူ့ကို ဆိုးသည်ဖြစ်စေ၊ ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ ပေါင်းသင်းသွားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ငွေမက်တယ်ပဲပြောပြော၊ မိမိမ်းကားကြီးလို့ပဲဆိုဆို၊ ဆကယ်တမ်း မိမိဘဝရှေ့ရေးအတွက် ကြည့်တဲ့အခါမှာ လက်ရှိ ထွဲနေတဲ့ ချစ်သူဟာ အားကိုးလောက်ဖွယ် အရည်အချင်းတွေ မရှိ သူး။ ရုပ်ချောတာကလွဲလို့ ကျန်တာတွေ သုံးစားမရဘူး။

ဒီလိုတစ်ချိန်တည်းမှာပဲ ကိုယ့်အိမ်အထိ ရွှေလမ်း၊ ငွေ လမ်းဖောက်လာတဲ့ ကောင်လေးက မိဘချင်းကလည်း သဘောတူ၊ ငွေရှိ ကားရှိ၊ အလုပ်အကိုင်ကလည်း ကောင်းဆိုရင် မိန်းကလေး တွေဟာ အချစ်ဟောင်းကို အချစ်သစ်နဲ့ လဲလှယ်ချင်ကြပါတယ်။

ကိုယ့်ဘဝအတွက် နှိုင်းမာတဲ့အချစ်ရေးကို ပြောင်းလဲချင် ကြပါတယ်။ ဒီအတွက် အခုအစီအရင်က အသုံးဝင်ပါလိမ့်မယ်။

www.burmeseclassic.com

ဒါပေမယ့် ဒီလိုလုပ်တဲ့အခါမှာ ကိုယ့်စိတ်က ပြတ်သားဖို့ လိုပါလိမ့်မယ်။ အချစ်ဟောင်းကို စိတ်က တကယ်မပြတ်ဘဲ ဒီအစီအရင်ကို လုပ်မိတယ်ဆိုရင် တော့ ကိုယ်ရောသူပါ နှစ်ယောက်လုံးခံရပါမယ်။

အခုအစီအရင်ဟာ ရှေးပုရောဟိတ် ဆရာကြီးများ အသုံးပြုတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။ အချစ်ရေးသာမက အလုပ်အကိုင်၊ မိမိပြောင်းလဲလိုတဲ့၊ အသစ်ပြောင်း

လဲချင်တဲ့ ကိစ္စမှန်သမျှကို ဉာဏ်ရှိသလို၊ ဆင့်ပွားပြီး အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။ အစီအရင်က ရိုးရှင်း လွယ်ကူပါတယ်။ အဓိကအချက်က စိတ်ပြတ်သားဖို့ပါပဲ။

အခု အချစ်ပြောင်းလဲခြင်း အစီအရင်ကို အိမ်အပြင်ဘက်မှာ လုပ်ရပါမယ်။ ကိုယ့်အိမ်နဲ့ ခပ်ဝေးဝေးနေရာကို သွားနိုင်ရင် အကောင်းဆုံးပါပဲ။ အဖော်တစ်ယောက် ခေါ်သွားပါ။ ဒီအဖော်ကို ကိုယ်ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာ မပြောပါနဲ့။

သူ့ကို စောင့်ကြည့်ခိုင်းစရာ အချက်တစ်ခုအတွက်သာ ခေါ်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာ ဘာမှ မသိပါစေနဲ့။

အစီအရင်အတွက် လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းများကတော့ -

- ၁) အချစ်ဟောင်းရဲ့ဓာတ်ပုံ
- ၂) အချစ်သစ်ရဲ့ဓာတ်ပုံ
- ၃) အနက်ရောင်ဆော့ပင်တစ်ချောင်း
- ၄) ဂက်စ်မီးဖြစ်တစ်လုံးတို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ့်ကို ဘယ်သူမှ နှောင့်ယှက်စပ်စုမယ့် လူမရှိတဲ့ နေရာရောက်ပြီဆိုရင် အနီးအနားက တုတ်ချောင်းကိုယူပြီး မြေကြီးပေါ်

ထူးဆန်းထွေလာ အံ့ဖွယ်စိရင်နည်းများ

မှာ မျဉ်းကြောင်း ခပ်ရှည်ရှည် တစ်ကြောင်းကို အလျားလိုက် ထားလိုက်ပါ။

မျဉ်းကြောင်းရဲ့ တစ်ဖက် ခြမ်းမှာ ကိုယ်က ချစ်သူဟောင်း ရဲ့ ဓာတ်ပုံကို ဘယ်လက်နဲ့ ကိုင် ထားပြီး ရပ်နေရပါမယ်။ တခြား တစ်ဖက်ခြမ်းမှာတော့ ကိုယ့် ချစ်သူသစ်ရဲ့ ဓာတ်ပုံကို ချထား ပါ။ မျဉ်းကြောင်းဆွဲပြီးပြီဆိုရင် ချစ်သူသစ်ရှိတဲ့ တစ်ဖက်ခြမ်းကို သောင်လိုတောင် ခြေမလှမ်းပါနဲ့။

အစီအရင်လုပ်ဆောင်မှုကို ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ တစ်ရက် ရက်ရဲ့ ည(၁၀)နာရီအတိမှာ စတင်ပါ။ အစီအရင် စတင်ပြီဆိုရင် တိုယ် ဘယ်လက်နဲ့ကိုင်ထားတဲ့ ချစ်သူဟောင်းရဲ့ ဓာတ်ပုံပေါ်မှာ ဝဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဓာတ်ပုံကျောဘက်ခြမ်းမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဆော့ပင်အမည်း ဖြင့် ရေးမှာက -

“နင် . .

ဒီနေရာမှာ အပြီးနေခဲ့။

ငါ့ဘဝထဲ လိုက်မလာနဲ့။

နင်နဲ့ငါရဲ့ အချစ်ဇာတ်လမ်း

ဒီနေရာမှာ ပြာကျစေ” လို့ ပြတ်ပြတ်သားသား မှင်နက်နဲ့ ရေးသားပြီး ဓာတ်ပုံကို ဝက်စိမ်းခြစ်နဲ့ မီးရှို့ပါ။

ဒီလိုမီးရှို့လိုက်တဲ့အချိန်မှာ ကိုယ်နဲ့အချစ်ဟောင်းတို့ရဲ့ အချစ်ဇာတ်လမ်းဟာ တကယ်ပဲ နိဂုံးအဆုံးသတ်သွားပြီလို့ စိတ်က မှတ်ယူပါ။ မီးတောက်လောင်နေတဲ့ ဓာတ်ပုံကို မြေပေါ်ချလိုက်ပါ။

အချစ်ဟောင်းထွေတဲ့ မီးတောက်လောင်နေချိန်မှာ ကိုယ် ဟာ စိတ်သစ်၊ လူသစ်နဲ့ စည်းတစ်ဖက်ကိုကျော်လိုက်ပြီး တစ်ဖက်

မှာရှိနေတဲ့ ချစ်သူသစ်ရဲ့ ဓာတ်ပုံကိုယူလိုက်ပြီး ကိုယ့်ရင်ခွင်နဲ့ အနီးဆုံး၊ နှလုံးသားနဲ့အနီးဆုံးနေရာမှာထားကာ နောက်ကိုပြန်လှည့်ကြည့်မနေတော့ဘဲ ဝေးရာကို ပြေးပါတော့။

အိမ်အထိ တန်းပြန်မယ်လို့ စီစဉ်ထားရင်လည်း ကိုယ့်အခန်းထဲရောက်အောင် နောက်ကိုလှည့်မကြည့်ဘဲ တန်းပြန်ပါ။ ကိုယ်နဲ့အဖော်လိုက်လာသူက ချစ်သူဟောင်းရဲ့ ဓာတ်ပုံပြာကျသွားတဲ့အထိကို စောင့်ကြည့်ပြီး သေချာပြီဆိုရင် အိမ်ပြန်လာနိုင်ပါပြီ။ ဓာတ်ပုံပြာကျသွားပြီ၊ မီးအန္တရာယ်လည်း မရှိဘူးဆိုတာ စိတ်ချလက်ချသိပြီးရင် ပြန်လာနိုင်ပါတယ်။

ဒီလိုပြန်လာတဲ့နေရာမှာ စည်းဆွဲခဲ့တဲ့ မျဉ်းကြောင်းကို အစီအရင်ပြီးပြီဖြစ်လို့ဆိုပြီး သွားမဖျက်မိပါစေနဲ့။ ဒီအတိုင်းသာ ထားခဲ့ပါ။ သင့်အစီအရင် စည်းကို အစောင့်ထားခဲ့သူက ဖျက်လိုက်မိရင် ဒီအစီအရင်ဟာ မအောင်မြင်တော့ပါဘူး။ သူ့ရဲ့ အဓိကတာဝန်က မီးအန္တရာယ်ကင်းဖို့ စောင့်ကြည့်ပေးဖို့သာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ်ကတော့ ထွက်ပြေးချိန်ကစလို့ ချစ်သူဟောင်းအကြောင်းကို ခေါင်းထဲက အပြီးထုတ်ပစ်ကာ အိမ်သို့ ပြန်လာရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးရင် တစ်ခါထဲ ဘာမှမတွေးဘဲ အိပ်ပစ်လိုက်ရင် အကောင်းဆုံးပါပဲ။

ကိုယ်စောင့်ကြည့်ဖို့ ထားခဲ့သူ ပြန်လာတာကို အိမ်ရှေ့

ထွက်ပြီး မျှော်နေတာ စသည် ဖြင့်
ဘာမှ မလုပ်ပါနဲ့။ ဖြစ်နိုင်ရင်
အဲဒီညမှာ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဘာ
တောင်းမှ မပြောတော့ဘဲနေတာ
အကောင်းဆုံးပါ။ နောက်နေ့
ရောက်ရင်တော့ ပုံမှန်အတိုင်း ပြော
နိုင်ပါပြီ။

ဒီလို အစီအရင် မှန်ကန်စွာ လုပ်နိုင်
ခဲ့ရင် သင့်ရဲ့အချစ်ဟောင်း၊ သင်စွန့်ပစ်ချင်တဲ့ ချစ်သူဟာ သင်နဲ့
အဝေးဆုံး လွင့်သွားပါလိမ့်မယ်။ စကားနဲ့လည်း သူ့ကို အပြတ်
ဖြတ်ပါ။ ဒါက အချစ်ရေးသီးသန့်အတွက် ဖြစ်ပါတယ်။

အပြောင်းအလဲအတွက်၊ အရာတစ်ခုကနေ တခြားအရာ
ဆီကို ပြောင်းလဲချင်တာမျိုးတွေအတွက် အခုအစီအရင်ကို ဉာဏ်
ရှိသလို သုံးစွဲသွားနိုင်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ တစ်ခုပြောလိုတာက ဆော့ပင်အသုံးပြုနည်း
ဖြစ်ပါတယ်။ ဆော့ပင်က အနီ၊ အပြာ၊ အနက်ဆိုပြီး (၃)မျိုးရှိပါ
တယ်။ အချစ်ရေးအတွက်ဆိုရင် အနီရောင်ကို သုံးပါ။ ဂန္တိရကီစွ
အတွက်ဆိုရင် အပြာရောင်ကိုသုံးပါ။ ကိုယ်က စွန့်ပစ်ချင်တဲ့ အခက်
တွေ့အောင်လုပ်လိုတဲ့ကိစ္စမျိုးတွေမှာ အနက်ရောင်ကိုသုံးပါ။

အခုအစီအရင်မှာ အချစ်ရေးအစီအရင်ဖြစ်သော်လည်း
တိုယ်က စွန့်ပစ်လိုတဲ့ကိစ္စဖြစ်တာကြောင့် အနက်ရောင်ဆော့ပင်
ကို အသုံးပြုခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

အပြာရောင်က ကလေးရလိုတဲ့ ကိစ္စမျိုးတွေ၊ အလုပ်ရလို
တဲ့ ကိစ္စမျိုးတွေ စသည်ဖြင့် ကောင်းမွန်တဲ့ တောင်းဆိုလိုတဲ့ ဂန္တိရ
ကီစွများအတွက် အပြာရောင်ဆော့ပင်ကို အသုံးပြုပါကြောင်း
ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။

မိမိသတင်းပျံလွင့်စေမယ့် ရှားပါးအစီအရင်

မိမိအကြောင်းကို ကောင်းသတင်း လွင့်ချင်တာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဒါမှမဟုတ် ကိုယ်ဖြစ်စေလိုတဲ့ ကောလဟာလ သတင်းတစ်ခုခု ထုတ်လွင့်ချင်တယ်ဆိုရင် ဒီအစီအရင်ကို အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

စကြာဝဠာအတွင်းမှာရှိတဲ့ နတ်ဒေဝါများကို တိုင်တည်ပြုလုပ်မယ့် အစီအရင်ဖြစ်တာကြောင့် နတ်များ ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ အမွှေးရနံ့၊ ခေါင်းလောင်းသံမျိုးတွေ လိုအပ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ကွင်းပြင်ကျယ်လှိုနေရာမျိုးမှာ ပြုလုပ်နိုင်ရင် ပိုကောင်းပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အခက်အခဲရှိတယ်ဆိုရင်လည်း ကိုယ့်အခန်းထဲမှာ ပြတင်းပေါက်များကိုဖွင့်ဟထားပြီး ပြုလုပ်နိုင်ပါတယ်။ အစီအရင်အတွက် လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းများကတော့ -

- ၁) အစိမ်းရောင် ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်
- ၂) လက်ကိုင်ပါတဲ့ ခေါင်းလောင်း
- ၃) လက်တစ်ဝါးအရွယ် စာရွက်အပိုင်း
- ၄) ကြွေပန်းကန်တစ်ချပ်
- ၅) ဆိတ်ငြိမ်တဲ့နေရာ (သို့မဟုတ်) ပန်းခြံ (သို့မဟုတ်)

ဇာတ်ဆန်းထွေလာ အံ့ဖွယ်စီရင်နည်းများ

ဘုရားဝင်းတစ်ခုခုထဲမှာ ပြုလုပ်နိုင်
မိတယ်။

အစီအရင်စတင်ပြီဆို
ရင်ဖယောင်းတိုင်အစိမ်းကိုထွန်း
ညှိပါ။ ဖယောင်းတိုင်ထွန်းပြီးပြီ
ဆိုရင်လက်ကိုင်ပါတဲ့ခေါင်း
လောင်းလေးကိုတီးပါ။ အဲဒီ
အချိန်မှာကိုယ့်အနီးအနားဝန်း
ကျင်ကိုမွှေးကြိုင်သင်းယုံနေ
အောင်လုပ်ထားပါ။

အမွှေးတိုင်း၊ ရေမွှေး၊ အဲ
ဇရက်ရှာစသည်ဖြင့်မွှေးယုံကြိုင်
သင်းတဲ့နေရာတစ်ခုဖြစ်အောင်
နံ့တီးထားပါ။ ပြီးရင်ကိုယ်ယုံလွင့်စေချင်တဲ့ကောင်းသတင်း
(သို့မဟုတ်) ကိုယ်လွင့်လိုတဲ့ကောလဟလသတင်းတစ်ခုခုကို
စာရွက်အပိုင်းအစလေးပေါ်မှာရေးချပါ။

အတတ်နိုင်ဆုံးတော့ကောင်းသတင်းဖြစ်စေချင်ပါတယ်။
သာလို့လဲဆိုတော့အခုအစီအရင်ရဲ့ရည်ရွယ်မှုကကောင်းသတင်း
ဝေငြာစေမယ့်အစီအရင်ဖြစ်လို့ပါပဲ။ ရေးတဲ့အခါမှာရိုးရှင်းတဲ့ပုံစံ
နဲ့ဝါကျတစ်ကြောင်းတည်းဖြစ်အောင်ရေးပါ။

ဥပမာ -

“ကျွန်မအလွန်ချောလှတဲ့အကြောင်းကိုလူတကာပြော
ကြပါစေ”

“ကျွန်မစာရေးတာအလွန်ကောင်းကြောင်းစာဖတ်သူ
များချီးကျူးကြပါစေ”

“ကျွန်တော့်ခန့်ညားကြောင်းကိုကောင်မလေးတွေတွေ့
ထိုင်းပြောကြပါစေ”

စသည် . . . စသည်ဖြင့်မိမိသတင်းယုံလွင့်စေလိုတဲ့

အကြောင်းအရာကို ရေးသားနိုင်ပါတယ်။ ပြီးရင် အောက်ကနေ ဒီသတင်းကို အချိန် ဘယ်လောက် ကြာကြာ ပျံ့လွင့်စေချင်တယ်ဆိုတဲ့ အချိန်အတိုင်းအတာကိုပါ ရေးသားပါ။

ပြီးရင် စာရွက်လေးကို နှစ်ခေါက်ချိုး အပြားလိုက် ခေါက်လိုက် ပြီး စာရွက်ခေါက်လေးကို ကိုင်မြှောက်ကာ ရွတ်ဆိုရမယ့် မန္တန်ကား-

“သတင်းပျံ့လွင့်မှုရဲ့ ရောနှောနတ်ဘုရား.. .

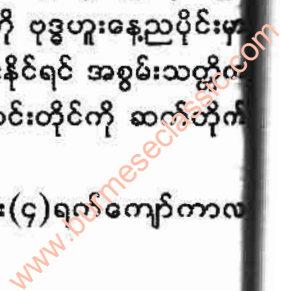
ယခု ပေးအပ်တဲ့ အရာ (စက္ကူပိုင်း)ဟာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ ဆန္ဒအမှန် ဖြစ်ပါတယ်။ ဤအရာကို ကျွန်ုပ်

ပျံ့လွင့်စေလိုတဲ့ သတင်း (ကောလဟာလ)တစ်ခုအဖြစ် ပြောင်းလဲပေးပါ”လို့ (၃)ကြိမ်တိုင်တိုင် စိတ်နှစ်ပြီး ရွတ်ဆိုပေးပါ။ ပြီးရင် စာရွက်လေးကို ဘယ်လက်နဲ့ကိုင်ကာ ထွန်းညှိထားတဲ့ ဖယောင်းတိုင် အစိမ်းရောင်နဲ့ မီးရှို့ပေးပါ။

မီးရှို့နေဆဲမှာပဲ လက်ကိုင်ပါတဲ့ ခေါင်းလောင်းလေးကို ညင်သာစွာ လှုပ်ခတ်တီးပေးနေပါ။ မီးတောက်အားများလာပြီဆိုရင် မီးလောင်နေတဲ့ စာရွက်ပိုင်းလေးကို ကြော့ပန်းကန်ပြားထဲ ထည့်ပေးပါ။ အားလုံးပြာကျသွားပြီဆိုမှ အစိမ်းရောင်ဖယောင်းတိုင်ကို လည်း ငြိမ်းသတ်ကာ သင့်အစီအရင် အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးပါပြီ။

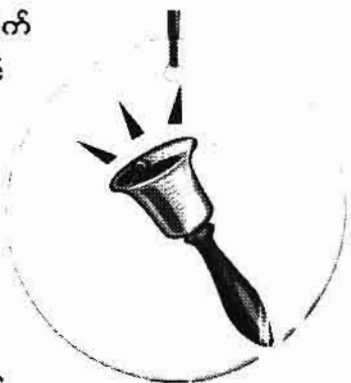
အခု သတင်းပျံ့လွင့်အစီအရင်ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ညပိုင်းမှာ မြုလုပ်ပါ။ (၉)ကြိမ်ဆက်တိုက် မြုလုပ်ပေးနိုင်ရင် အစွမ်းသတ္တိကို ပိုထူးခြားပါလိမ့်မယ်။ အစိမ်းရောင်ဖယောင်းတိုင်ကို ဆက်တိုက်သုံးစွဲသွားနိုင်ပါတယ်။

မြန်မာပြက္ခဒိန်မှာပါတဲ့ လဆန်း(၄)ရက်ကျော်ကာလ

ထူးဆန်းတွေလာ အံ့ဖွယ်စီရင်နည်းများ

Waxing Moon လဆန်း(၇)လောက်
တနေ့ လပြည့်ည Full Moon တိုင်
ဆဲအထိ သင့်တော်သလို (၉)ရက်
တို တွက်ချက်ပြီး ဆက်တိုက်
ပြုလုပ်ပေးပါ။

သင်ဖြစ်ချင်တဲ့၊ သင်
သတင်းဖြစ်လိုတဲ့ ဆန္ဒအတိုင်း
ဖြစ် လာတာကို လက်တွေ့မြင်ရ
လိမ့်မယ်။ လုပ်ဆောင်တဲ့အချိန်၊
နေရာတို့ဟာ တစ်သမတ်တည်းရှိဖို့ လိုပါတယ်။ ည(၉)နာရီ၊ (၁၁)
နာရီတို့မှာပြုလုပ်နိုင်ပြီး ဘုရားကျောင်းဝင်းဆို၊ (၉)ရက်လုံး၊ ကိုယ့်
အခန်းထဲဆို၊ (၉)ရက်လုံး၊ နေရာနဲ့ အချိန်အပြောင်းအလဲမရှိဘဲ
ထုပ်ပေးပါ။

ဒါမှသာလျှင် သင့်ဆန္ဒဟာပြည့်ဝပါလာလိမ့်မယ်။ နောက်
ဆစ်ချက်ကတော့ ဒီလိုပြုလုပ်ပြီးရင် သင်ကလည်း သင်ဖြစ်ချင်တဲ့၊
သင်သတင်းလွှင့်ချင်တဲ့ဆန္ဒကိုလည်း မိဒီယာများကတဆင့်သော်
လည်းကောင်း၊ အချင်းချင်းသော် လည်းကောင်း လက်ဆင့်ကမ်းပြီး
သတင်းယုံ့လွှင့်အောင်လည်း လုပ်ပေးသင့်ပါတယ်။ အစီအရင်ဆို
ထားမျိုးက သင့်လုပ်ဆောင်မှုကို ထပ်ပိုး၊ ပံ့ပိုးပြီး မြန်မြန် ခရီးခရောက်
စေဖို့ တွန်းအားပေးတဲ့အရာသာ ဖြစ်ပါတယ်။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ချစ်လို့ အချစ်အစ်အရင်
ထုပ်တယ်ဆိုပါစို့။ လုပ်ပြီးတဲ့အခါမှာ သင်ဟာ အဲ့ဒီမိန်းကလေးကို
ချစ်စကားမဆိုရဲဘူးဆိုရင်တော့ သင်မလုပ်ဆောင်ထားတဲ့ အရာ
ဆစ်ခုအတွက် အစီအရင်က ဘယ်လိုမှပံ့ပိုးပေးနိုင်မှာ မဟုတ်ပါ
ကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။ အားလုံးပဲ အရာရာကို နားလည်ပြီး
အောင်မြင်ကြပါစေ။

ထာဝရ အချစ်ပန်းသီး အစီအရင်

ဒီအစီအရင်လုပ်ရတာ နည်းနည်းလက်ဝင်ပြီး ခက်ခဲပါတယ်။ ဒါပေမယ့် စိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီး လုပ်နိုင်ရင်၊ လုပ်နိုင်သလောက် အောင်မြင်မှုကတော့ ခိုင်မြဲပါတယ်။

အချစ်ရေးနဲ့ပတ်သက်လို့ ဘယ်အစီအရင်မှ မတိုး၊ မအောင်မြင်ဖြစ်နေတဲ့ အချစ်ရေးဒုက္ခသည်တွေအတွက် အခုအစီအရင်က အကောင်းဆုံးနဲ့ တစ်ခါတည်း ချိတ်ပိတ်သကဲ့သို့ အပိုင်ယူနိုင်တဲ့ အစီအရင်ဖြစ်ပါတယ်။

ပန်းသီးတစ်လုံးရဲ့ အဓိပ္ပါယ်ဖော်ဆောင်မှုနဲ့ အသုံးဝင်မှုတို့က ၁) အချစ်၊ ၂) ညှို့ဝင်အား(သိမ်းသွင်းနိုင်ခြင်း)နဲ့ ၃) သားသမီးရရှိစေခြင်း အစီအရင်များမှာ အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။ ထာဝရအချစ်ကို လိုချင်ရင်တော့ ဒီအစီအရင်လောက် ကောင်းတာ မရှိတော့ပါဘူး။

ထာဝရ အချစ်ပန်းသီး အစီအရင်အတွက် လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းများကတော့ -

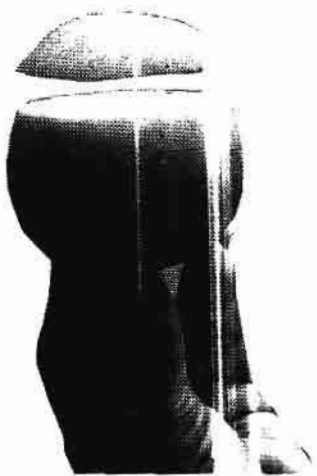
- ၁) အနီရောင်ဖယောင်းတိုင် ငါးတိုင်
- ၂) ဓားထက်ထက်တစ်ချောင်း
- ၃) မိုင်းကိုင်စက္ကူ (သို့မဟုတ်) ပါးပါးလှလှစာရွက်

၄) အမွှေးတိုင် (ရနံ့ = မိမိ နှစ်သက်ရာ)

၅) ဂက်စ်မီးခြစ်တစ်လုံး

၆) Candle Holder (သို့

ဟုတ်) ဖယောင်းတိုင် ထည့်ထွန်း ထဲ့ခွက်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ အစီအရင် ခေခင်မှာ ရေမိုးချိုး၊ ကိုယ်လက် သန့်စင်ထားပါ။ မွှေးရနံ့တွေနဲ့ တိုယ်ခန္ဓာဟာ သင်းကြိုက်နေပါ စေ။

အစီအရင်ကို သောကြာ

ဥ (၉)၊ သို့မဟုတ် (၁၁)နာရီ၊ မိမိ နှစ်သက်ရာအချိန်မှာ တင်ပါ။ အစီအရင်စပြုဆိုတာနဲ့ ပန်းသီးကို အပေါ်ကနေ ကွင်းဖြတ်လိုက် သါ။

ပြီးရင် အတွင်းသားကို ဓားဦး (သို့မဟုတ်) ဖွန်းနဲ့ ကလော် ထုတ်ပါ။ တော်တော်နက်နက်ရပြီဆိုရင် သင်တို့ ချစ်သူနှစ်ဦးရဲ့ နာမည်ကို မိုင်းကိုင်စက္ကူပေါ်မှာ ရေးပါ။ ရေးပြီးရင် အဲဒီနာမည် နှစ်ခုကို အသည်းနှလုံးပုံစံနဲ့ ဝိုင်းပိတ်လိုက်ပါ။

ပြီးရင် အဲဒီအသည်းနှလုံးလေးကို ကတ်ကြေးနဲ့ အသည်းပုံ လေးဖြစ်အောင် ညှပ်လိုက်ပါ။ သူ့နဲ့ကိုယ်ဟာ အချစ်စက်ဝန်းတစ်ခု ဆဲမှာ အတူတကွရှိနေပြီလို့ ပြုလုပ်နေစဉ်မှာ အာရုံပြုခံယူပါ။

ပြီးတဲ့အခါ အသည်းနှလုံးပုံလေးကို ထက်ဝက် ခြမ်းပြီး ခြေတ်လိုက်ပါ။ ခေါက်ထားတဲ့အခေါက်လေးကို စောစောက ဖွန်း နဲ့ကလော်ထုတ်ထားတဲ့ ပန်းသီးထဲကိုထည့်ပါ။

ပြီးရင် ဓားပွဲရဲ့ အလယ်တည့်တည့်မှာ ပန်းသီးကို သားပြီး နန်းသီးအတွင်းထဲမှာထည့်ထားတဲ့ စာရွက်ခေါက်လေးအပေါ် ကနေ အနီရောင်ဖယောင်းတိုင်လေးကို တင်ထွန်းလိုက်ပါ။ ဖယောင်းတိုင်မလှုပ်အောင် စောစောက ထွင်းထုလိုသားတဲ့

ပန်းသီးအသားတွေ ပြန်ထည့်နိုင်ပါတယ်။

ပန်းသီးလေးကို စားပွဲအလယ်မှာ ချထားပြီး ပုံပါအတိုင်း ဖယောင်းတိုင်လေးဟာ တောက်လောင်နေပါစေ။ ပြီးရင် အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် အရပ်လေးမျက်နှာဘက် ဆီမှာ အနီရောင် ဖယောင်းတိုင်များကို Candle Holder ခံပြီး ထွန်းညှိပါ။

ပြီးရင် သင်နဲ့ သင့်ချစ်သူ (သို့မဟုတ်) သင်တစ်ဖက်သတ် ချစ်ရသူရဲ့ ဆက်ဆံရေးကို သင်တကယ်ဖြစ်လိုတဲ့ အချက်(၄)ချက် တောင်းဆိုမှု ပြုပါ။

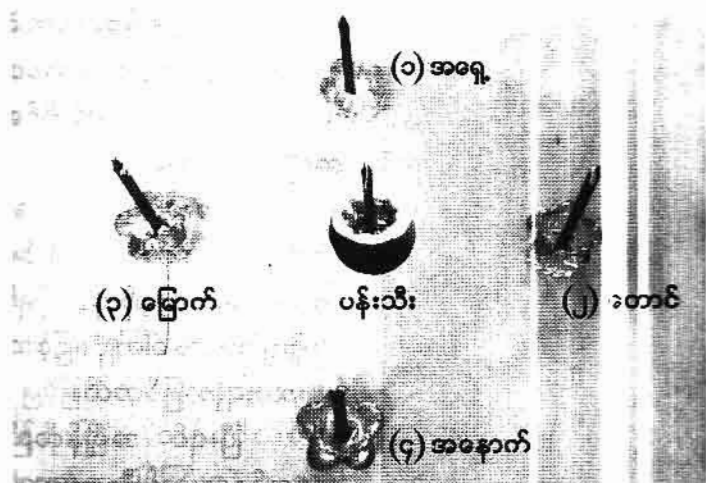
- ၁) ထာဝရ အချစ်ဖြစ်ပါစေ။
- ၂) အမြန်ပေါင်းရပါစေ။
- ၃) သစ္စာခိုင်မြဲကြပါစေ။
- ၄) အနှောင့်အယှက်မရှိပါစေနဲ့။

ဆိုတဲ့ အချက်ကြီး(၄) ချက်ကို နံပါတ် (၁) အရှေ့အရပ်၊ (၂) တောင်အရပ်၊ (၃) မြောက်အရပ်၊ (၄) အနောက်အရပ်တို့မှာ မိုင်းကိုင်စက္ကူပေါ်မှာ ရေးသားပြီး အရပ်လေးမျက်နှာစီမှာ ထွန်းထားတဲ့ အနီရောင်ဖယောင်းတိုင်များအောက်မှာ ချထားပါ။

စာရွက်လေးတွေကို လက်သန်းလုံးလောက်(သို့မဟုတ်) ပါကင်ပေပါပိတ်တဲ့ တိတ်အရွယ်လောက်လေးတွေပေါ်မှာ စာသားများကို ရေးသားပါ။ ဒီလို အားလုံး အပြည့်အစုံ ထွန်းညှိပြီးသွားရင် တော့ စောစောက အလယ်မှာချထားတဲ့ ပန်းသီးကို မိမိ လက်နှင်ဘက်ထဲယူလိုက်ပြီး (၂၇)ကြိမ်စီ ပွတ်သပ်ပေးရပါမယ်။

ပန်းသီးလေးကို မိမိလက်ဝါးနှစ်ဖက်ထဲမှာ တစ်ပတ်စီ၊ တစ်ပတ်စီ၊ (၂၇)ပတ်တိတိလည်အောင် လှည့်ရမှာပါ။ ဒီလို လှည့်ပတ်မှုကို အရှေ့အရပ်က ဖယောင်းတိုင်အနီ ထွန်းထားတဲ့ဘက်ဆီ

ထူးဆန်းထွေလာ အံ့ဖွယ်စီရင်နည်းများ

အာရုံပြုပြီး -

“ငါတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ အချစ်ဟာထာဝရ အချစ်ဖြစ်ပါစေ”
 ဆိုတာကို (၂၇)ခေါက်တိတိ၊ (၂၇)ပတ်လည် ချိန်ကြိမ်
 နှုန်းနဲ့ ကိုက်ပြီး ပြုလုပ်ပေးပါ။ အဲဒီအချိန်မှာ ကိုယ့်ကိုလိုယ် ခံယူ
 ထားရမှာက . . ကိုယ်ဟာ တကယ့်ကို အချစ်ရေးနဲ့ ပတ်သက်လာ
 ရင် ဂုရုကြီးတစ်ဦး၊ လောကီအတတ်တွေမှာဆရာကြီးတစ်ဆူလို့
 ခံယူထားပါ။

ဒီလို ပန်းသီးကို လက်ထဲမှာ (၂၇)ကြိမ် လှည့်ပတ်၊ သက်
 ဆိုင်ရာ အရပ်မျက်နှာအလိုက် ရွတ်ဆိုမှုကို အရပ်လေးမျက်နှာလုံး
 ပြုလုပ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

နံပါတ်(၂)ဆိုရင် အစီအရင်စားပွဲရဲ့တောင်အရပ်မှာထွန်း
 ထားတဲ့ အနီရောင်ဖယောင်းတိုင်ဘက်ကို ကိုယ့်လက်ထဲမှာ ပန်းသီး
 တိုလှည့်ထားပြီး (၂၇)ကြိမ် လက်ထဲထည့် လှည့်ပတ်ကာ -

“ငါတို့နှစ်ယောက်ဟာ အမြန်ပေါင်းရပါစေ” လို့ ရွတ်ဆိုပါ။

နံပါတ်(၃)ဆိုရင် -

“ငါတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ အချစ်တွေဟာ သစ္စာခိုင်မြဲကြပါစေ”

နံပါတ်(၄)ဆိုရင် -

“ငါတို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ အချစ်ရေးမှာ နှောင့်ယှက်မယ့် လူ မရှိပါစေနဲ့” လို့ သက်ဆိုင်ရာ အလိုက် ရွတ်ဆိုပေးပါ။

ဆုတောင်းက မိမိ နှစ် သက်သလို တောင်းဆိုနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တိုတိုနဲ့ လိုရင်းကို ရိုးရှင်းသော ဝါကျပုံစံဖြင့်သာ ရေးသားရမှာ ဖြစ်တယ်။

ပြီးရင် အချိန်လည်း အတော်လေးလင့်ပြီး ဖယောင်းတိုင်တွေလည်း တစ်ဝက် (သို့မဟုတ်)

သုံးပုံ နှစ်ပုံ လောက် ကုန်နေပြီဆိုတော့ အနီရောင် ဖယောင်းတိုင် ထွန်းထားတဲ့ ပန်းသီးကို စားပွဲအလယ်မှာထားပြီး ဘေးက အရပ်လေးမျက်နှာမှာတော့ အနီရောင် ဖယောင်းတိုင်တွေဟာ တောက်လောင်မြဲ တောက်လောင်ပါစေ။

အခုအစီအရင်မှာ ဖယောင်းတိုင်တွေကို ကုန်အောင် ထွန်းရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဖယောင်းတိုင်တွေအရည်ပျော် အားလုံးကုန်ပြီဆိုရင် ထိပ်ဝဇွင့်ထားတဲ့ ပန်းသီးထဲကို အရပ်လေးမျက်နှာမှာ သစ်ဆုတောင်း တိုင်တည်ထားတဲ့ စာရွက်လေးတွေ ထည့်ပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပြီးရင် ပန်းသီးထိပ်ကို လှီးထားတဲ့အခွံနဲ့ ပြန်ပိတ်ပါ။ ပြီး သေချာအောင် တိတ်ပတ်ပါ။ ဒါဆိုရင် အလွန်တရာမှ ခိုင်မာခိုင်မြဲစေမယ့် အချစ်အစီအရင် သင့်ထံမှာ ရလာပါပြီ။ So Good လို့ ပြောရပါမယ်။

ဒီနေရာမှာ အစီအရင်ပြီးပြီလားဆိုတော့ မပြီးသေးဘဲ အနီရောင် အိထက် ပိုခိုင်မာအောင် လုပ်ဦး မယ်ဗျာ။ ဘယ်လိုလုပ်မလဲဆိုတော့ အဲဒီပန်းသီးကို မြေကြီးထဲ တစ်ခါထဲရောက်အောင် မြှုပ်ပေးပါ။

ဆန်းထွေလာ အံ့ဖွယ်စီရင်နည်းများ

ဝယ်ရာ။ သဘောက သူနဲ့ကိုယ်
ထားရိုးမြေကျ ထာဝရ ပေါင်းသင်း
အားရမယ့် အိမ်ပွယ်ဖြစ်ပါတယ်။

အချစ်စက်ဝိုင်းထဲမှာ
ဆင်တို့နှစ်ယောက်နာမည်ရယ်၊
အရပ်လေးမျက်နှာကို တိုင်တည်
ထားတဲ့ အချက်လေးချက်တို့
အိမ်ထဲ တိတ်ပိတ်ထားတဲ့ ပန်းသီး
တို့ မြင့်မြတ်တဲ့နေရာ (သို့မဟုတ်)
တန်ခိုးကြီး သစ်ပင်တစ်ပင်
အောက်ကမြေကြီးထဲမှာ သွား
ရောက် မြှုပ်နှံ ရပါလိမ့် မယ်။

ဆစ်ညထဲမှာ တစ်ခါတည်း အပြီးလုပ်ဆောင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကိုမှ ညဘက် အိမ်ကနေ အပြင်ထွက်လို့ မရတဲ့ဘုရားတွေ
အတော့ ပန်းအိုးလေးတစ်လုံး ဝယ်ထား။ အထဲမှာ မြေကြီး အနည်း
အယ် ထည့်ထား။ ပြီးရင် တိတ်ပိတ်ထားတဲ့ ပန်းသီးရပြီဆိုရင် ပန်းသီး
ကို အဲဒီပန်းအိုးလေးထဲထည့်၊ အပေါ်ကနေ မြေကြီးဖို့ပြီး ပိတ်ထား
ဆိုက်ရုံပါပဲ။

အဲဒီညအတွင်းမှာ ပန်းသီးဟာ မြေထဲမြှုပ်ဖို့ လိုပါတယ်။
နတ်ရောက်တော့မှ မြင့်မြတ်တဲ့နေရာ(သို့မဟုတ်) တန်ခိုးကြီး
သစ်ပင်အောက်မှာ ပန်းအိုးပါမြှုပ်နှံလိုက်ပါ။ ပန်းအိုးကို ပြန်ဖော်
ပြည့်တာမျိုး လုံးဝမလုပ်ရပါဘူး။ လုပ်ခဲ့မိရင် သင်နဲ့သူ ဘယ်တော့
မှ နီးစပ်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

အခုအစီအရင်မှာ အရင်အစီအရင်တွေနဲ့ မတူတဲ့ ခြားနား
ချက်တစ်ခုကတော့ တကယ်လို့ တစ်ခုခု မှားယွင်းခဲ့ရင် အစီအရင်
အောင်မြင်တဲ့အတွက် နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်လုပ်လို့ မရဘူးဆိုတဲ့
အခြေအနေအထားကမ်းသတ်မှတ်ချက် ရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် တစ်ကြိမ်၊ တစ်ခါပဲ
အောင်မြင်အောင်လုပ်ပါ။

www.burmeseclassic.com

တူနှစ်ကိုယ်ရွှေလက်တွဲ ဆန်းစစ်တွက်ကိန်း

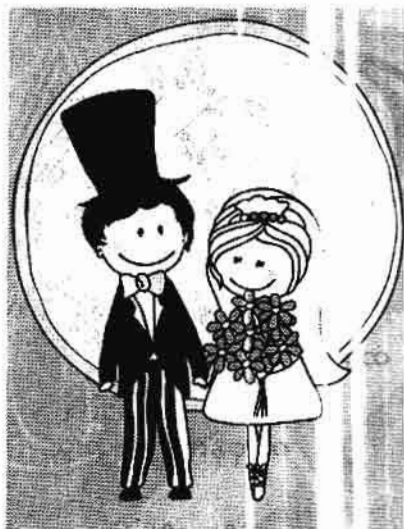
ဒါကတော့ ချစ်သူနှစ်ဦး၊ မေတ္တာမျှပြီး အိမ်ထောင်ဘဝ ပြုတဲ့အခါ နေနံ့နှစ်ခုဟာ အကျိုးပေး၊မပေးကို ဆန်းစစ်ကြည့်နိုင် တဲ့ တွက်ကိန်းတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။

အရမ်းခက်ခဲမှ တွက်ကိန်းတွေဟာ မှန်တတ်တာမျိုး မဟုတ်ဘဲ၊ ရိုးရှင်းလွယ်ကူတဲ့နည်းများနဲ့လည်း လေ့လာဆန်းစစ် ကြည့်နိုင်ပါတယ်။ ပထမဆုံး အိမ်ထောင်ပြုဖို့ရည်ရွယ်ထားတဲ့ ချစ်သူနှစ်ဦး ရဲ့နေနံ့များဖြစ်တဲ့ . .

အ	နဲ့	စရင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	(၁)
က၊ခ၊ဂ၊ဃ၊င	နဲ့	စရင်	တနင်္လာသားသမီး	(၂)
စ၊ဆ၊ဇ၊ဈ၊ည	နဲ့	စရင်	အင်္ဂါသားသမီး	(၃)
ယ၊လ၊ဝ	နဲ့	စရင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	(၄)
ပ၊ဖ၊ဗ၊ဘ၊မ	နဲ့	စရင်	ကြာသပတေးသားသမီး	(၅)
သ၊ဟ	နဲ့	စရင်	သောကြာသားသမီး	(၆)
တ၊ထ၊ဒ၊ဇ၊န	နဲ့	စရင်	စနေသားသမီး	(၇)
ဋ၊ဌ၊ဍ၊ပ၊ယ	နဲ့	စရင်	စနေသားသမီး	(၈)
ရ၊ဠ	နဲ့	စရင်	ရာဟုသားသမီး	(၉)

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့လယ်
 (၁၂:၀၀)နာရီကျော်ပြီး
 နောက်ပိုင်းဟာ ရာဟုသား
 သမီး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို
 နေ့နံဂကန်းနှစ်ခုကို ပေါင်း
 ဆဲး ပြီးရင် ခန္ဓာငါးပါးကိန်း
 (၅)နဲ့မြောက်ပြီး ခုနှစ်နေ့
 (၇)နဲ့ စားပါမယ်။

ဥပမာအားဖြင့် -
 ဗုဒ္ဓဟူးသားနဲ့ ကြာသပတေး
 သမီးဆိုပါစို့။ ဗုဒ္ဓဟူးသည်
 (၄)၊ ကြာသပတေးသည်
 (၅)၊ ဒါကို (၅)နဲ့မြောက်ပါမယ်။

ထို့ကြောင့် $၄ + ၅ = ၉ \times ၅ = ၄၅$

ရလဒ် ၄၅ ကို (၇)ဖြင့် စားတဲ့အခါ အကြွင်း(၃ ရပါ

မယ်။ အဲဒီအခါမှာ အကြွင်းက-

- ၁ခုကြွင်းရင် ဆင်းရဲတတ်ပါတယ်။
- ၂ခုကြွင်းရင် စီးပွားချမ်းသာရတတ်တယ်။
- ၃ခုကြွင်းရင် ဂုဏ်သတင်းမဲ့ပြီး ဆင်းရဲတတ်တယ်။
- ၄ခုကြွင်းရင် ထင်ပေါ်ကျော်စောမယ်။
- ၅ခုကြွင်းရင် အခြေအရံ ကျေးကျွန်ပေါများချမ်းသာမယ်။
- ၆ခုကြွင်းရင် စီးပွားရေးကျိကျိတက် ချမ်းသာမယ်။
- ၀ခုကြွင်းရင် ဆိုးပါတယ်။ တကျက်ကျက် ရန်ဖြစ်ရတတ်
 တယ်။ စီးပွားရှာရသလောက် ရှာကုန်ကြီး
 ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

တယ်။

တန်ခူးလထိမ်းမြားမှု
ကဆုန်လထိမ်းမြားမှု

နယုန်လထိမ်းမြားမှု
ဝါဆိုလထိမ်းမြားမှု
ဝါခေါင်လထိမ်းမြားမှု
တော်သလင်းလ ။

သီတင်းကျွတ်လ ။
တန်ဆောင်မုန်းလ ။
နတ်တော်လ ။

ပြာသိုလ ။
တပို့တွဲလ ။

တပေါင်းလ ။

ဒါက တူနှစ်ကိုယ် ရွှေလက်တံ
ဖို့အတွက် ဆန်းစစ်တွက်
ကိန်းဖြစ်ပြီး တကယ်လဲ
အဆင်သင့် တယ်ဆိုရင်
ထိမ်းမြားလက်ထပ်ဖို့ ကောင်
မွန်တဲ့ မြန်မာ့ဆယ့်နှစ်လရာ
ကုလည်း ဖော်ပြပေးလိုက်ရမယ်

စီးပွားဖြစ်ထွန်း၏ ။
အိုးအိမ်၊ လယ်ယာစီးပွား ထို
တက်ပွားစီးမည်။

ရာသက်ပန်မေတ္တာခိုင်မြဲ၏
အမိအဘပျက်စီးတတ်၏ ။
ဇနီးနှင့်သေကွဲကွဲရတတ်၏
စီးပွားပျက်တတ်၏ ။

သားသမီးအခြွေအရံပေါများ
ကျွဲ၊ နွား၊ ဆန်စပါး ပေါများ
သားသမီး အဖတ်မတင်။

ဆင်းရဲပျက်စီးတတ်၏ ။
ငွေကြေးစိန်ရွှေရတနာ
များတတ်၏ ။

ရှင်ကွဲကွဲရတတ်၏ ။

မအူပင်အောင်ကြက်နှင့်

ပရိယောဂ်အောင်ကြက်

ဝေဖန်ခန်းကြည့်

စာရေးသူတို့ ငယ်ရွယ်စဉ်ကာလက ကြုံတွေ့၊ ကြားသိရ ဖူးသည်မှာ နှစ်စဉ် ဒီဇင်ဘာလ၊ သဇင်ပန်းတွေ ပွင့်ပေါ်လျှင် ပသျှူး ခေါင်းပြတ်တွေ ရောက်လာပြီး ကလေးတွေကို ဖမ်းဆီးမည်။

နောက်ပြီး ဖမ်းဆီးထားသည့် ကလေးတွေကို သူတို့တွင် ပါလာသော စားကောက်ကြီးဖြင့် ခေါင်းတွေ ဖြတ်ယူမည်။ ဖြတ်ပြီး ဦးခေါင်းပြတ်များကို ကျောတွင်ပိုးလွယ်ထားသော ဆာလာအိတ် ကြီးတွေဖြင့် ထည့်ယူမည်။

တစ်နေရာသို့ရောက်လျှင် ပသျှူးခေါင်းပြတ်ကြီးက ဖြတ် ယူထားသော ကလေးဦးခေါင်းပြတ်ကို ပြန်၍ထုတ်ကြည့်မည်။ ပြန် နေသော ကလေးဦးခေါင်းပြတ်များကို အိတ်ထဲပြန်ထည့်ပြီး ကျန် ဦးခေါင်းပြတ်တွေကို မြုံပုတ်၊ မြစ်ချောင်း စသည်တို့တွင် စွန့်ပစ် ထားမည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ စာရေးသူတို့ လူငယ်လူရွယ်များအဖို့ ကြောက်စိတ် အားပိုခဲ့၊ ကြောက်ဖူးတုန်ခဲ့ကြရသည်။ စာရေးသူသည် ငယ်စဉ်က ပင် စူးစမ်းလိုစိတ်ရှိခဲ့ရကား ကြီးသူတို့အား ပသျှူးခေါင်းပြတ်တွေ သည်ကို မေးမြန်းစူးစမ်းရေး လုပ်ခဲ့သည်။

သူတို့အဆိုအရ -

“ပသျှူးခေါင်းပြတ်တွေဆိုတာဟာ မုတ်ဆိတ်မွေး ဗလပျစ်နဲ့ အသားမည်းမည်းလူကြီးတွေပေါ့။ အပေါ်အောက်အဝတ်နက်ကြီး ထွေဝတ်ထားပြီး အနက်ရောင်အဝတ်နဲ့ ခေါင်းကို အုပ်ထားတယ်။ သူတို့မှာ ဂေါ်ရခါး ဓားကောက်ကြီးတွေ ပါတယ်။ ဧကလာဒ် တံကြီးတွေ လွယ်သိုင်းထားတယ်” ဟု ဖြေကြ၊ ပြောကြသည်။

ဤသို့နှင့် ဖြေကြ၊ ပြောကြသူတို့အား -

“ပသျှူးခေါင်းပြတ်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့ဖူးလဲ့လား” ဆိုမေးကြည့်လေတိုင်း ခေါင်းခါပြလေ့ရှိသည်။ တချို့ကလည်း တွေ့ဖူး၊ မြင်ဖူးသယောင်ယောင်၊ ပသျှူးခေါင်းပြတ်ကြီးက သူ့ကို ဆိုက်ဖမ်း၍ အသည်းအသန်ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်ခဲ့သယောင် ယောင်ပြောကြသည်။

အရွယ်ရောက်လာချိန် စာဖတ်သက်လေး ရလာခဲ့တော့မှ “သျှူးခေါင်းပြတ်” ဟူသည် အသင်းတစ်သင်း၏ အမည်နာမနှင့် ဆက်နွယ်ကြောင်း လေ့လာသိရှိရလေတော့၏ ။

*** ပသျှူးခေါင်းပြတ်အသင်း ***

ပသျှူးခေါင်းပြတ်နှင့်ပတ်သက်၍ ပသျှူးခေါင်းပြတ် အသင်းဟူ၍ ရှိကြောင်း တွင်ကျယ်စွာ ပြောဆိုလျက်ရှိခဲ့ပြီ သည်။

www.burmeseclassic.com

အကယ်တန္တအသင်း၏ အမည် နာမက “ပသျှူးခေါင်းပြတ် အသင်း” မဟုတ်ရေးချ၊ မဟုတ် ချေ။ အသင်း၏အမည်မှန် သည်ကား “ဖရီး မေဆင်” (FREE MASONS) ဟူ၍ ဖြစ် လေ၏။

“ဖရီး မေဆင်” (FREE MASONS) ဟူသည်

“လွတ်လပ်ပြီး အသိအမှတ်ပြုထားသော ဝိသုကာဆရာ” ဟူ၍ အဓိပ္ပါယ်ရကြောင်း၊ ပန်းရံဆရာတွေက စတင်ဖွဲ့စည်းထားသော အသင်းဖြစ်ကြောင်း သိရလေ၏။

* သမိုင်းကြောင်း *

ဥရောပတိုက်တွင် ရှေးအတိတေကာလက ဘုရားရှိခိုး ကျောင်းကြီးများ၊ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းကြီးများ၊ ခရစ်ယာန် အယူဝါဒနှင့် ဆက်နွယ်နေသော အဆောက်အဦများကို အုတ်၊ ကျောက်ပြားတို့ဖြင့် အနံ့အပြား ဆောက်လုပ်ခဲ့ကြရသည်။ ဤတွင် ကျွမ်းကျင် ပန်းရံဆရာတွေ အများအပြားလိုလာပေသည်။

ထိုခေတ်ကာလက မြို့တိုင်း၊ ရွာတိုင်းတွင် ကျွမ်းကျင်သူ ဟူသည် အလျဉ်းမရှိကြ။ သို့ဖြင့် ပန်းရံဆရာများက သူတို့အချင်း

FIRM GRIP OF AN ENTERED APPRENTICE.

FIRM GRIP OF A FELLOW CRAFT.

BALL GRIP OF A FELLOW CRAFT.

FIRM GRIP OF A MASTER MASON.

BALL GRIP OF A MASTER MASON.

www.burmeseclassic.com

သွေးခေါင်းပြတ်နှင့် ဖရီးမေဆင်အသင်းကြီး

ချင်း အဖွဲ့ဖွဲ့ထားကြပြီး အမြို့မြို့အနယ်နယ်သို့ ထုတ်လုပ်ပြီး အဆောက်အဦကြီးများကို ဆောက်လုပ်ခဲ့ကြသည်။

ဝေလမင်းသား နှင့် ကော့ရှော့မြို့စားကြီးပုံ

ဤတွင် ပညာရှင်အချင်းချင်း၊ အသင်းဝင်အချင်းချင်း၊ အကူအညီပေးနိုင်ရန်အတွက် အထိမ်းအမှတ်တွေ၊ လူချင်းတွေ့လျှင်၊ အသင်းသားအချင်းချင်းတွေ့လျှင် နှုတ်ဆက်နည်းတွေကို တီထွင် သတ်မှတ်ကြသည်။

ယင်းသို့သော အထိမ်းအမှတ်တွေ၊ စည်းကမ်းစနစ်တွေ၊ နည်းလမ်းတွေ၊ လိုအပ်ချက်တွေကို ပြုလုပ်ဖို့အတွက် ရေးအကျဆုံး ဖရီးမေဆင် (FREE-MASONS) အသင်းဖြစ်သည့် "အင်ဒင်ဘာရောလော့ဂျီ"ဟု အမည်ရှိသော "ဖရီးမေဆင် ဘုံစံအိမ်"တစ်ခုမှာ (၁၅၉၉)ခုနှစ်ကတည်းက ချမှတ်ခဲ့သည်။

အချင်းချင်း နှုတ်ဆက်နည်း၊ အချင်းချင်း အသိအမှတ်ပြုနည်းအားလုံးသည် အခြားတစ်ပါးသူတို့ လုံးဝ မရိပ်မိ၊ မသိနိုင်သည့် ယျှိုဝှက်နည်းတွေချည်း ဖြစ်သည်ဟူ၏။

ဖရီးမေဆင်များသည် အင်္ဂလန်နိုင်ငံရှိ၊ ဗဟိုစံအိမ်ကြီးမှ စတင်ပေါက်ဖွားခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းစံအိမ်ကြီးသည် (၁၇၁၇)ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် တည်ထောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို လေ့လာသိရှိရသည်။

*** ကြီးကျယ်ခမ်းနားလာခြင်း ***

ဖရီးမေဆင်အသင်းကြီးသည် ပန်းရံဆရာများနှင့် စတင်စွဲစည်းခဲ့သည်ဆိုသော်ငြားလည်း လူမှုရေးအသင်းတွေနှင့်လည်း

ဖရီးမေဆင်အမျိုးသမီးအသင်းဝင်များပုံ

အချိတ်အဆက် ရှိခဲ့ကြသည်။
သို့သော်လည်း အသင်း၏အစဉ်
အလာအရလျှို့ဝှက်ရမည့်သဘော
ရှိသည်အတွက် အသင်းသား
တွေအနေဖြင့် ချမှတ်ထားသည့်
စည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်းတွေကို
တော့ဖြင့် တစ်သဝေမတိမ်း
လိုက်နာကြရပေသည်။

အဆိုပါ လျှို့ဝှက်ချက်
အစီအရင်တွေကြောင့်လည်း . .
“ခေါင်းပြတ် အသင်း” ဟူ၍

ယိုးစွပ်မှုများ ရှိလာခဲ့သည်။

ဖရီးမေဆင် အသင်းကြီးသည် တစ်စထက်တစ်စ ကြီး
ကျယ် ခမ်းနားလာခဲ့လေ၏။ “ညီအစ်ကို နောင်ရင်း ချစ်ခင်ခြင်း” ဟု
အမည်ပေးထားသည့် ဖရီးမေဆင် ဘုံစံအိမ်တစ်ခုအတွင်း ရိုက်ကူး
မှတ်တမ်းတင်ပြုလုပ်ထားသည့် ဓာတ်ပုံများမှာ ဗြိတိသျှပြတိုက်တွင်
ယနေ့တိုင် ရှိနေလေ၏။ (၁၉၁၀)ပြည့်နှစ်ခန့်က ရိုက်ကူးထား
သော ဓာတ်ပုံများ ဖြစ်သည်ဟူ၏။

အသင်းကြီးတွင်လည်း လူစုံတက်စုံ ပါဝင်လာခဲ့ကြသည်။
စစ်ဘက်က ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ ကျောင်းဆရာတွေ၊ ဆရာဝန်တွေအပြင်
မင်းညီမင်းသားတွေလည်း ပါဝင်လာခဲ့ကြသည်။ မင်းညီမင်းသား
တွေအနက် “ဝေလမင်းသား” နှင့် “ကော့နော့မြို့စားကြီး” တို့က ဖရီး
မေဆင်အဝတ်အစားတွေ ဝတ်ပြီး (၁၈၈၇)ခုနှစ်က မှတ်တမ်းတင်
ဓာတ်ပုံရိုက်ခဲ့လေရာ “ဟာလ်တန်” ပြတိုက်တွင် ရှိနေသေးသည်။

(၁၇၀၀)ပြည့်နှစ် အိုင်ယာလန်ရှိ ဘုံစံအိမ်ကြီးအတွင်း
တွင် အမျိုးသမီးကြီး “အယ်လီဇဘက် စိန်လယ်ဂျာ” က ဖရီးမေ
ဆင်အသင်းသို့ စတင်ဝင်ရောက်ခဲ့ရာ နောက်ပိုင်းတွင် အမျိုးသမီး
တွေသည်လည်း အသင်းဝင်တွေ ဖြစ်လာခဲ့ကြသည်။

အယ်လီဘောက် စိန်
လယ်ဂျာနှင့် အသင်းဝင်အမျိုး
သမီးများ၏ မှတ်တမ်းတင်
ဇာတ်ပုံတို့သည်လည်း အင်္ဂလန်
ဗြိတိန်တွင် ထားရှိထားလေ၏။

ခေါင်းကို စားနှင့်တူရန် မှာကြားပုံ

*** အသင်းသို့ ဝင်ရောက်ခြင်း ***

ဖရီးမေဆင် အသင်း
တို့ အရွယ်ရောက်သူများကိုသာ
ဝင် ခွင့်ပြုသည်။ အရွယ်ရောက်
သူများက စိတ်ဝင်တစား ရှိလှ
ပြီဆိုပြီး အသင်းဝင်လိုပါကလည်း ချက်ချင်း လွယ်လင့်တကူ
ဝင်ခွင့်မပေးသေးဘဲ အဆင့်ဆင့် စစ်ဆေးမှုများကို ပြုလုပ်သေး
သည်ဟူ၏။

စစ်ဆေးနည်းတွေသည်လည်း . . . လွန်စွာ ဂန္ထရုဆန်လှ
ကြောင်း လေ့လာသိရှိရလေ၏။ အသင်းအဖွဲ့အတွင်းက အသင်း
တွေအနေဖြင့် ဒီဂရီအဆင့်တက်ခြင်းအမှုတွေသည်လည်း ရှိနေ
ပေ၏။ ဒီဂရီ ပထမအဆင့်၊ ဒုတိယအဆင့်၊ တတိယအဆင့် ဟူ၍
ရှိနေပေသည်။

အဓိကတင်ပြလိုသည်မှာ တတိယအဆင့် ဒီဂရီဖြစ် သည်။
စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းသည်။ တတိယဒီဂရီအဆင့် စစ်ဆေးမှု
ပြုပုံမှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။

ရှေးဦးစွာ လူကို သေဆုံးနေသည်လူအဖြစ် သတ်မှတ်ခိုင်း
ပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ် ပက်လက်လှန်၍ နေခိုင်းထားသည်။ ဝံ့လူကို
စိတ်ဖြူနှင့်ပတ်ပြီး ခေါင်းတလားထဲသို့ ထည့်သည်။ ပြီးမှ ခေါင်း
ထလား၏ အဖုံးကိုပိတ်ပြီး သတ်ပစ်လိုက်သည်သဘောမျိုး ဖြစ်
သည်။ ခေါင်းတလားထဲမှ လူသည်ကား မည်သို့မျှ မဖြစ်ပေချေ။

သည်နေရာတွင် စည်းကမ်းချက်တစ်ခု ထားရှိကြသည်။

www.burmeseclassic.com

ဓားနှင့်ခုတ်ပြီးပြီးချင်း မေးခွန်းတစ်စုံတရာ မမေးရဟူ၍ ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဟူမူ “သေပြီးပြီ”ဟု ယူဆရသူကို မေးခွန်းမေးလျှင် ဖြေဆို၍ မရသောကြောင့်ပါတည်း။

တစ်ခဏအကြာတွင် ခေါင်းတလားကို ဖွင့်သည်။ ခေါင်းတလားအထဲက လူ၏မျက်နှာတည့်တည့်၊ မျက်နှာကျက်တွင် ရိတ်ဆွဲထားသည့် မှန်အိမ်ငယ်ကလေးကို ကြိုးလျှော့စေပြီး လူမျက်နှာအနီးရောက်သည်အထိ ချပေးလိုက်သည်။

မှန်အိမ်၏ အလင်းရောင်ကို ခေါင်းတလားအထဲက လူက မြင်တွေ့သည်နှင့်တပြိုင်နက် ဘဝသစ်ကို ရရှိလေပြီဟု အဓိပ္ပါယ်ဖော်ရသည်။ ထိုမီးအလင်းရောင်ကို “မေဆင်လိုက်” (MASONS LIGHT) ဟု ခေါ်ဆိုသည်။ ယင်း မီးအလင်းရောင်ကို မြင်တွေ့ရသည့်အချိန်အခါတွင်မှ ခေါင်းတလားထဲမှလူသည် အသက်ပြန်ရှင်လာခြင်းဟု ဆိုလိုပါသည်။

သည်အခါကျလေမှ အပြင်လူက “သင့်နာမည် ဘယ်သူလဲ”ဟု မေးရသည်။ ခေါင်းတလားထဲမှလူက “နာမည် မရှိဘူး”ဟု ပြန်ဖြေရသည်။ ဖရီးမေဆင်အဖွဲ့က “နာမည် မရှိဘူး”ဟု ဖြေဆိုသူကို နာမည်အသစ်ပေးရသည် ဟူ၏ ။

*** ပသျှူးခေါင်းပြတ်အဖြစ် နာမည်ကြီးလာခြင်း ***

အထက်ဖော်ပြပါ ဒီဂရီအဆင့်တက်မှု ပြုလုပ်ရာတွင် ပြုလုပ်ခံရသူသည် ပထမ သေဆုံးပြီဟု မှတ်ရမည်။ ပြီးလျှင် ကြမ်းပြင်ပေါ်ဝယ် ပက်လက်လှဲနေရမည်။ အဖွဲ့ဝင်တွေက ထိုလူကို အဝတ်ဖြူဖြင့် အုပ်ပတ်ပြီး ခေါင်းတလားထဲကို ထည့်၊ ခေါင်းတလားကို အဖုံးပိတ်သည်။ ပိတ်ထားသော ခေါင်းတလားကို အထဲရှိလူ၏ လည်ပင်းနေရာကို မှန်းဆပြီး အပြင်လူက ဓားဖြင့်ခုတ်ရသည့် လုပ်ငန်းစဉ် ဖြစ်သည်။

ဤတွင် စံအိမ်အပြင်ဘက်ရှိ သိလိုစူးစမ်းလို၍ ချောင်းမြောင်းကြည့်သူတို့က ခေါင်းဖြတ်သတ်နေကြပြီ”ဟု ယူဆ၍ ပြော

ပညာရေးဝါဒီပြတ် ကိုထွန်းအုန်း၏ ရာထူးတိုးလက်မှတ်ပုံ

ဤ ဆိုကြလေ၏။

“ပန်းသတင်း လေညှင်းဆောင်၊ လူသတင်း လူချင်းဆောင်” သို့ပမာနယ် . . တဆင့်စကား၊ တဆင့်နား ပြောဆိုကြပြီး ထိုအသင်းကို “ပညာရေးဝါဒီပြတ်အသင်း” ဟူ၍ မှတ်ယူဖွဲ့ကြလေတော့၏။ ယင်းသို့ စစ်ဆေးမှု အဆင့်ဆင့်၊ မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများ တို့ အင်္ဂလန်ရှိ ပြတိုက်တွင် ထားရှိထားသည်။

*** မြန်မာနိုင်ငံမှ ပညာရေးဝါဒီပြတ်အသင်း ***

မြန်မာနိုင်ငံရှိ မော်လမြိုင်၊ ပြင်ဦးလွင်၊ ပုသိမ် စသည့် မြို့များတွင် ဘုံစံအိမ်(၁၄)ခု ရှိခဲ့ကြောင်း၊ မော်လမြိုင်ရှိ ဖရီးမေဆင်အသင်းကို စံအိမ်ရှင်ဆိုသူက . . “ဖိလန်သရိုပီ” ဟု အမည်ပေးခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။ အနီအသင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံက ရှေးအကျဆုံး ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံမှ ဖရီးမေဆင် ဗဟိုအသင်းကြီးအား တက္ကသိုလ် ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးဟောင်း “မစ္စတာ အယ်ထင်စီ” က အကြီးအကဲပြုလုပ်ပြီး (၁၈၅၀)ခုနှစ်တွင် တည်ထောင်ခဲ့ကြောင်း၊ ထင်းဗဟိုအသင်းကြီးသည် အင်္ဂလန်ဗဟိုအသင်းကြီးနှင့် တိုက်ရိုက် ဆက်နွယ်မှုတွေ ရှိခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

www.burmeseclassic.com

၇-၅-၁၉၂၆ ရက်နေ့က မြန်မာနိုင်ငံမှ ကိုထွန်းအံ့ဆို သည့် ပညာရေးဝေါင်းပြတ်တစ်ယောက်ကို အင်္ဂလန်ကနေပြီး ချီးမြှင့် ပေးလိုက်သည့် အဆင့်ရာထူး လက်မှတ်ရရှိခဲ့ဖူးသည်။ မှတ်တမ်း ဓာတ်ပုံရှိသည်။

နောက်တစ်ဦးမှာ မြန်မာနိုင်ငံသားဖြစ်သည့် အယ်ချွန် ဖောင်ဆိုသူ ဖြစ်သည်။ သူသည်လည်း (၁၇-၁-၁၉၂၈)ရက်၊ သောကြာနေ့က အသင်းဝေါင်းဆောင်အဖြစ် ခန့်စာရရှိခဲ့သည်။

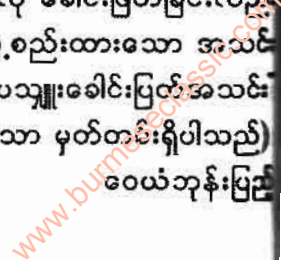
*** ဒီဇင်ဘာလ သင်ပေးပွင့်ပေါ်ချိန် ***

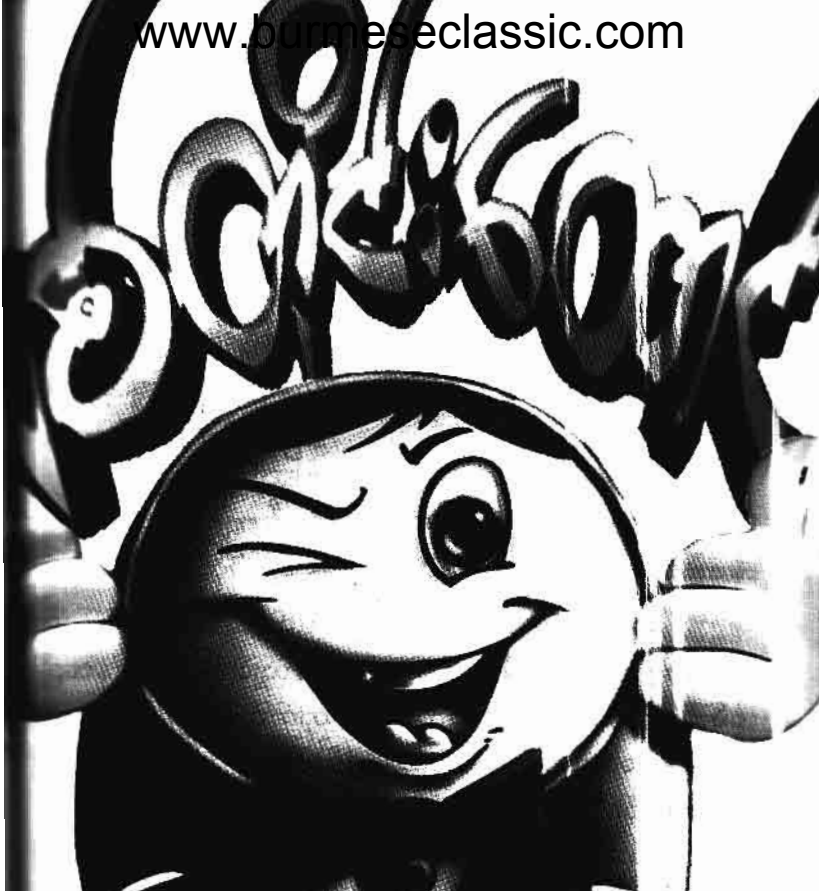
မြန်မာပြည်က ပညာရေးဝေါင်းပြတ်အသင်းသည် နှစ်စဉ် ဒီဇင်ဘာလ သင်ပေးပွင့်ပေါ်ချိန်တွင် အစည်းအဝေး ပြုလုပ်လေ့ ရှိသည်။ အမြို့မြို့အနယ်နယ်မှ အသင်းသားများသည် အသင်းချစ် တည်ရာသို့ ရောက်လာကြပေမည်။ လူမျိုးစုံ ပါဝင်ပေလိမ့်မည်။ ပုံစံ မျိုးစုံနှင့်လည်း လာကြမည်သာ ဖြစ်သည်။

ရောက်လာကြသူတို့သည် တွေ့ဆုံကြသည်နှင့် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး သင်တန်းပြု နှုတ်ဆက်ကြပေလိမ့်မည်။ လျှို့ဝှက်လှုပ်ရှား မှုတွေလည်း ပြုကြ၊ လုပ်ကြပေလိမ့်မည်။

ဤသည်ကို လူအချို့က ပညာရေးဝေါင်းပြတ်တွေ ဒီဇင်ဘာ လတွင် ထွက်ကြသည်။ သင်ပေးပွင့်ပေါ်ချိန်တိုင်း ထွက်ကြ သည်။ ဝေါင်းဖြတ်ကြသည်ဟု ဆိုနေကြလေ၏ ။

အမှန်မှာ "ပညာရေးဝေါင်းပြတ်"ဟူသည် အလွန် အင်မတန် စည်းကမ်းရှိပြီး အလွန် အင်မတန်ခိုင်ခံ့သည့် ဖရီးမေဆင် အသင်း ဝင်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ ပညာရေးဟု ဆိုသော်ငြားလည်း ပညာရေးတစ် ယောက်မျှ မပါဝင်ချေ။ အများထင်သလို ဝေါင်းဖြတ်ခြင်းလည်း အလျဉ်းမရှိပါ။ လူရည်တတ်တွေနှင့် ဖွဲ့စည်းထားသော အသင်း တစ်သင်းပါတည်း။ (မြန်မာနိုင်ငံတွင် "ပညာရေးဝေါင်းပြတ်အသင်း" ဟူ၍ မရှိလေတော့ပြီ။ ရှိခဲ့ဖူးသည်ဟူ၍သာ မှတ်တမ်းရှိပါသည်) ဝေယံဘုန်းပြည်

**ကောင်းကျိုးများဆောင်
ပစ်တိုင်းထောင်**

ကမ္ဘာ့ဆရာလှပျို (B.Sc)

။

ပစ်တိုင်းထောင်တစ်စုံကို
စီးပွားရေးလုပ်ငန်း၊ ဈေးဆိုင်တွေမှာ
အမြဲထားပါက အရောင်းအဝယ်၊
စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတိုးတက်
အောင်မြင်မှုရရှိစေပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ငယ်စဉ်ကလေးဘဝက ပူစီဖောင်း
ရောင်းသူထံတွင် ပါရှိသော ပစ်လိုက်လျှင် ထောင်နေသည်
ပစ်တိုင်းထောင်ရုပ်ကို ဝယ်ယူကာ ဆော့ကစားရတာ သဘောကျ
ခဲ့သည်။ အောက်တွင် တာယာဖိနပ်ဟောင်း ဖြတ်ချည်ထား၍
အောက်ဘက်လေးပြီး ထောင်နေခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်ဖန် ဘုရားစေတီရောက်သောအခါ ဖြစ်စေ၊ ဘုရားစွဲ
သို့ ရောက်ချိန်၌ ဖြစ်စေ၊ ဖိုးဝရုပ်၊ ဇီးကွက်ရုပ်၊ ပစ်တိုင်းထောင်ရုပ်
စသည်ဖြင့် အရုပ်များ ချိတ်ဆွဲရောင်းချတာ တွေ့မြင်ရသည်။ စက္ကူ
ဖြင့် ပြုလုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဂန္ထီရပညာ လေ့လာလိုက်စားသောအခါ ဆရာကြီးအချို့၏
နေအိမ်ဟောခန်းတွင် ပစ်တိုင်းထောင်ကို စင်ပေါ်မှာ တင့်တယ်စွာ
တင်ထားတာ တွေ့မြင်ရသည်။

အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူးသက်ရောက်သောအခါ ပစ်တိုင်းထောင်
ဆောင်ခိုင်းသည်။ ပစ်တိုင်းထောင် စမပုံလည်း ဆောင်ကြသည်။
နေ့နံကိုမကြည့်ဘဲ ပညတ်သဘောကြည့်ပါက ပစ်လိုက်တိုင်း
ထောင်၊ ပစ်တိုင်းထောင်သည် အတိုက်အခံ၊ အပြိုင်အဆိုင်ကို
အောင်မြင်သည့်သဘော။

ကျန်းမာရေးကောင်းပြီး ထောင်မတ်နိုင်သည့် သဘော။

www.burmeseclassic.com

လဲပြိုမသွားဘဲ မားမားမတ်မတ် ရပ်တည်နိုင်သည့် သဘောတို့ဖြစ်နေပါသည်။ ထိုသို့သော သဘောဆောင်နေပါသည်။

ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် လောကီပညာရှင်ဖြစ်လာသောအခါ ကိုယ်တိုင်လည်း ဆောင်၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း အဆောင်အတွက် ပေးပါသည်။ ထိုသို့ပေးသောအဆောင်များတွင် ပစ်တိုင်းထောင်လည်း တစ်ခုပါဝင်ပါသည်။

*** အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူးသက်ရောက်နှင့် ပစ်တိုင်းထောင် ***

သက်ရောက်ရှစ်ခုတွင် အင်္ဂါသက်ရောက်တွင် ၅တေးတန်းစီး၊ စနေတိုင်ထိပ် ဖြစ်နေပါသည်။ သက်ရောက်ဆိုသည်မှာ အသက်ကို(၈)ဖြင့်စား၍ အကြွင်းကို မွေးနံမှစ၍ လက်ယာရစ်လှည့်ရေတွက်ရပါသည်။

ဥပမာ - အသက် (၄၃)နှစ်အရွယ်ရှိ တနင်္ဂနွေသားသမီး တစ်ဦး (၄၃ + ၈ = ၃ ကြွင်း)

မွေးနံမှ(၃)ခွင်မြောက်သည် အင်္ဂါသက်ရောက်၊ ၃လးခွင်မြောက်သည် ဗုဒ္ဓဟူးသက်ရောက် ဖြစ်ပါသည်။ သက်ရောက်တိုင် ထူပါက အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး သက်ရောက် (၂)နှစ်ဆက်တိုက် ဆောင်၍ ရသည်။ သက်ရောက်ပြီးပါကလည်း အိမ်မှာ ဆက်ထားနိုင်ပါသည်။

၅တေး တန်းစီး + စနေတိုင်ထိပ်ဖြစ်သော ပစ်တိုင်းထောင် ခွပ် (ဖို + မ စုံတွဲ)ကို မိမိနေအိမ်၊ ဈေးဆိုင်၊ ရုံးခန်း၊ ဝိရိ၊ စားပွဲပေါ်မှာ အဆင်ပြေသလို တင်ထားနိုင်သည်။

*** ပစ်တိုင်းထောင်အဆောင် ဘယ်လိုဆောင် ***

ရိုးရိုးပစ်တိုင်းထောင်ရှစ်နှစ်ခု (ဖို + မ)စုံတွဲ တူယှဉ်တွဲ၍ ဆောင်ထားနိုင်သည်။ ဖိုနှင့်မ ဆံပင်ပုံစံဖြင့် ခွဲခြားထားသည်။ ချိတ်ဆွဲထားတာထက် ထောင်ထားတာ ပိုကောင်းသည်။

နောက်တစ်နည်းမှာ ပိတောက်သားကို ပစ်တိုင်းထောင် ထုလုပ် ဆောင်နိုင်သည်။ ဦးခေါင်းတွင် အပေါက်ဖောက်လိုက်ကာ

ပြဒါးထည့်ပြီး ထန်းသားဖြင့်ပိတ်၍ ဆောင်ရသည်။ အရင်ကတော့ ပခိုင်းသား၊ ဝံဒါသားဖြင့် ပိတ်သည်။

၅၇ - ၅၇ - ၅၇ တွေ ထပ်နေပါက ကက်ကင်းအသေ ဓာတ်ဖြစ်နေ၍ အရှင်ဓာတ်ဖြစ်စေရန် ၇၅ တမာသားဖြင့် ပြန်ပိတ် ရသည်။ ဖိုမစုံတွဲနှစ်ခု ပြုလုပ် ဆောင်ထားနိုင်သည်။ နောက်တစ် နည်းမှာ စာရေးသူ၊ ဆရာကြီးတစ်ဦးထံမှရသောနည်း ဖြစ်သည်။

ပစ်တိုင်းထောင်နှစ်ရုပ် ဝယ်ရသည်၊ တစ်စုံဖြစ်သည်။ ပြဒါး တစ်မတ်သား ဝယ်ပါ။ မိမိ၏ဓာတ်ပုံ ပတ်စ်ပိုပုံကလေးနှစ်ပုံ ဖြစ် အောင်ပြုလုပ်ပါ။ ပစ်တိုင်းထောင်ထိပ်မှာ တစ်လက်မကျော်ကျော် ဓားဖြင့်ခွဲ၍ အပေါက်ဖောက်ပါ။ ထိုအပေါက်မှာ ဓာတ်ပုံနှင့်ပြဒါး ထည့်ပါ။ ပြီးလျှင် တိတ်ဖြင့် သပ်သပ်ရပ်ရပ် ပြန်ပိတ်ပါ။

နောက်မှာ ဆော့ပင်ဖြင့် စမရေးဆွဲပါ။ ရေးဆွဲရန် စမအကွ ရာမှာ မိမိ၏မူလမဟာဘုတ်မှ အထွန်း၊ ရာဇ၊ အဓိပတိ၊ သိုက်နှင့် နဝင်းတံဆိပ်ဖြစ်ပါသည်။

ဥပမာ - မူလမဟာဘုတ် (၁)ခုကြွင်းဆိုပါက ကျန် မဟာ ဘုတ်ပိုင်ရှင်များလည်း ထိုနည်းအတိုင်းဖြစ်သည်။

အကယ်၍ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးအတွက်ဆိုပါက ပစ်တိုင်းထောင် (ဖို)ရုပ်တွင် ယောက်ျားဓာတ်ပုံ၊ သူ၏ မူလမဟာဘုတ်မှ အကွရာ လေးလုံး။ မိန်းမဓာတ်ပုံကို (မ)ပစ်တိုင်းထောင်တွင် ထည့်ရမည်။

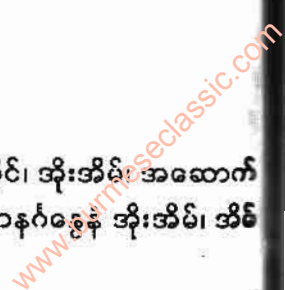
ပြဒါးမရနိုင်သောနေရာတွင် ရိုးရိုးပစ်တိုင်းထောင်ကို စုံတွဲ ဆောင်ထားနိုင်ပါသည်။ ပစ်တိုင်းထောင်(၅၇)၊ ပြဒါး(၅၇)၊ တစ် မတ်သား (မတ်စေရန်)၊ ဓာတ်ပုံ (၇၅) ကက်ကင်းအရှင်ဓာတ် မိနေ ပါသည်။

ပစ်တိုင်းထောင်

၅ ၇ ၇ = ၁၉ = ၁၀

အန္တောဓာတ်လည်း မိသည်။

တနင်္ဂနွေသားသမီး အလုပ်အကိုင်၊ အိုးအိမ်၊ အဆောက် အဦ စသည်တို့အတွက် လည်းကောင်း၊ တနင်္ဂနွေနှင့် အိုးအိမ်၊ အိမ်

ထောင်ဦးစီးအတွက်
ခိတ်ဓာတ်မိနေသည်။
အလုပ်အကိုင် အကြံ
အစည် အောင်မြင်
တို့ : တက် စေပါ
သည်။

ပစ်တိုင်း :

ထောင် အရပ်တွင်

ဓာတ်ပုံ၊ ပြဒါး ထည့်ဆောင်ခြင်းကို စာရေးသူကိုယ်တိုင် ဆောင်ပြီး
ဝေဒင်မေးပရိတ်သတ် များစွာကိုလည်း ပြုလုပ်ပေးထားပါသည်။
အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူးသက်ရောက်တွင် စတင်ဆောင်ပြီး ဆက်လက်ဆောင်
ထားနိုင်ကြောင်း ရဲရဲကြီး အာမခံပါသည်။

ဆူးလေဘိုးဘိုးကြီးရှေ့တွင် ပစ်တိုင်းထောင်ရုပ်ကြီးနှစ်ခု
လှပတင့်တယ်စွာ တွေ့မြင်ရပါသည်။ တဖန် ပန်းတစ်ပွင့်တောင်
မှန်ဦး၊ မရှိခဏဆရာတော်ကျောင်းဝ စသည်တို့တွင် ထင်ရှားစွာ
တွေ့မြင်ရပါသည်။

ဘိုးပေါက်ဆိန် ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှလည်း ပစ်တိုင်း
ထောင်နှင့် ပေါက်ဆိန်ကို စုပူးပြုလုပ်သွားပါသည်။ ထို့ကြောင့်
ပစ်တိုင်းထောင်သည် ဝိဇ္ဇာဓာတ်အဆောင်လည်း ဖြစ်သည်။

*** ငွေကံပွင့်စေတဲ့ ပစ်တိုင်းထောင် ***

ပစ်တိုင်းထောင် ဖိုမစုံတွဲ တစ်စုံဝယ်ပါ။ တစ်ဘောင်တန်
စုံဂဏန်းတစ်ရွက်၊ ပစ်တိုင်းထောင်ဖိုရုပ်အောက်မှာ ထားပါ။ မ.
ဂဏန်း တစ်ထောင်တန်ငွေစက္ကူကို ပစ်တိုင်းထောင် "မ" အရုပ်
အောက်မှာ ထားပါ။

ငွေစက္ကူအောက်မှာ ဓာတ်မှန်အဟောင်းတစ်ခု ထားရင်
ပိုကောင်းပါတယ်။ ကက်ကင်းဓာတ်မိသွားပါသည်။ ငွေစုံမနှင့်
ပစ်တိုင်းထောင်တစ်စုံကို စီးပွားရေးလုပ်ငန်း၊ ဈေးဆိုင်တို့မှာ အမြဲ

www.burmeseclassic.com

ထားပါက အရောင်းအဝယ်၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း တိုးတက် အောင်မြင်မှု ရရှိစေပါသည်။

ဆိုင်၏ ငွေကောင်တာ၊ စားပွဲပေါ်မှာ အဆင်ပြေသလို အပြင်ဘက်ကို လှည့်ထားနိုင်ပါသည်။ သီးသန့်စင်ဖြင့် ထား၍လည်း ရသည်။ အရပ်မျက်နှာရွေးထားလိုပါက မိမိမွေးနံ၏ "ဂဟပတိ" ကျသော အရပ်မျက်နှာတွင် ထားပါ။ ဂဟပတိအရပ် ဆိုတာကတော့ မွေးနံ၏ ၅စွင်မြောက်ဖြစ်သည်။

တနင်္ဂနွေသားသမီးဆိုပါက အနောက်တောင်ထောင့်ဖြစ်သည်။ တနင်္လာသားသမီးဆိုပါက အနောက်အရပ်ဖြစ်သည်။

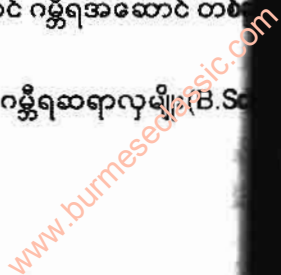
မိမိတို့အနေဖြင့် ပစ်တိုင်းထောင်ရုပ်ပုံ ဆောင်မည်ဆိုပါက ပဋ္ဌာန်း (၂၄)ပစ္စည်း အနုလုံ၊ ပဋိလုံ အနည်းဆုံး (၉)ခေါက်၊ ဗုဒ္ဓေါ့ဂုဏ်တော်ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပြီး သိဒ္ဓိတင်သင့်ပါသည်။

နေ့စဉ် ရွတ်ဆိုနိုင်ပါကလည်း ပိုကောင်းပါသည်။ ပစ်တိုင်းထောင်ကို သောကြာနေ့ နံနက် (၆)နာရီမှ (၇)နာရီခွဲအတွင်း သောကြာအချိန် (သို့မဟုတ်) ကောင်းသောနေ့ရက် သောကြာချိန်ခေါ် (စရေဓာတ်)ပေါ်ချိန်မှာ ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးနံ့သာတိုင် ထွန်းညှိပူဇော် အမွှေးနံ့သာပက်ဖျန်းပြီး စတင် ဆောင်ရွက်ပါ။

အချို့လည်း ပစ်တိုင်းထောင်စမ ဆောင်ကြသည်။ သူ့နည်းနှင့်သူ ကောင်းပါသည်။ ပညတ်သွားရာ ဓာတ်သက်ပါ ဆိုသလို၊ ရှင်ဝတ္ထုအစစ် တကယ် ထောင်မတ်နေတာ ပိုကောင်းပါသည်။ ရျိတ်ဆွဲထားစရာ မလိုပါ။ စမပုံ၊ ဓာတ်ပုံတွေလည်း ဆောင်၍ရပါသည်။

(၇)နေ့သားသမီး မည်သူမဆို ဆောင်နိုင်ကြောင်း အာမခံပါသည်။ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ အစစအရာရာ ကောင်းကျိုးများဆောင် ကြံစည်တိုင်းအောင် ဂန္တီရအဆောင် တစ်ခု ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဂန္တီရဆရာလှမျိုး (B.Sc)

၁၆
၁၇
၁၈
၁၉
၂၀
၂၁
၂၂
၂၃
၂၄
၂၅
၂၆
၂၇
၂၈
၂၉
၃၀
၃၁
၃၂
၃၃
၃၄
၃၅
၃၆
၃၇
၃၈
၃၉
၄၀
၄၁
၄၂
၄၃
၄၄
၄၅
၄၆
၄၇
၄၈
၄၉
၅၀

အိမ်ထောင်ရေးနှင့်

နှစ်၊ လှူ၊ ဘိလူး

အောင်ကျောင်းမြ (သင်္ကေတ)

။

လူနှင့်နတ်၊ နတ်နှင့်ဘီလူး
လက်ထပ်၍ ရသည်။
'လူနှင့်ဘီလူး လက်ထပ်မရ'
ဟု ဆိုကြသည်။ အိမ်ထောင်ရေး
ပျက်စီးလွယ်၊ ဘေးဒုက္ခဖြစ်လွယ်
သည်ဟု ဆိုကြသည်။

စာရေးသူထံ ဗေဒင်မေးရန် လာရောက်ကြသူများတွင် သူတို့သိချင်သော မေးခွန်းကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းမေးပါဟု ခွင့်ပြုပါသည်။ ကိုယ့်ဘက်ကပဲ ပြောပြီး၊ ရှင်းပြပြီး တစ်ဘက်လူကို ပြန်မေးခွင့်၊ ဆွေးနွေးခွင့် မပြုခြင်းသည် လူတစ်ယောက်၏အခွင့်အရေးကို ပိတ်ပင်ရာရောက်သည်။

ဓမ္မကထိကဆရာတော် တရားဟောသလို ကျောင်းဆရာ၊ ဆရာမတွေ လက်ချာရိုက်နေသလို ဖြစ်နေပါသည်။ တရားပွဲဖြစ်စေ၊ စာသင်ကျောင်းဖြစ်စေ၊ အစည်းအဝေးပွဲဖြစ်စေ၊ တစ်ဘက်လူကို တစ်လှည့်၊ ပရိသတ်ကို ပြန်လည် မေးခွန်းထုတ် အမေးအဖြေပြုလုပ်ပေးသင့်ပါသည်။

စာရေးသူမှ တွက်ချက်ဟောပြောပြီးသောအခါ ဗေဒင်မေးသူကို မေးခွင့်ပြုရာ မေးခွန်းအမျိုးမျိုး မေးမြန်းကြသည်။ ထိုမေးခွန်းများတွင် -

“ဆရာ ကျွန်မ ဘာနက္ခတ်လဲ၊ ကျွန်မ သမီးနက္ခတ် ကြည့်ပေးပါဦး”

စသည်ဖြင့် မေးကြသည်။ အချို့လူငယ်တို့က လာရောက်ပြီး

အိမ်ထောင်ပြုလျှင် နက္ခတ်တည် မတည် မေးကြသည်။ အချို့လည်း ဆရာ သမီးက ဘီလူးနက္ခတ်ဆိုတော့ လူနက္ခတ်သမားကို ရှောင်ရ နာပေါ့နော် . . စသည်ဖြင့် စိတ်ဝင်တစား မေးကြပါသည်။

အထူးသဖြင့် "လူနှင့်ဘီလူး အိမ်ထောင်မပြုရ" ဟူသော ရှေးကရေးထားတာကို စွဲမြဲစွာ မှတ်ထားကြပုံရပါသည်။

ဘီလူးနက္ခတ်နှင့် လူနက္ခတ် လက်ထပ်လျှင် ငွေရင်ကွဲ၊ တွေ့ရင် သေတတ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ အချို့ကလည်း ဇာတာအရ နက္ခတ်စစ်ဆေးကြသည်။ နက္ခတ်(၂၇)လုံးရှိသည်။

"ဘာဖြစ်လို့ သုံးခုထဲဖြစ်နေရတာလဲ" ဟု မေးကြသည်။ ဝေဒင်စာအုပ်တစ်အုပ်မှာ (၂၇)လုံးကို (၉)ပုံပုံပြီး နတ်၊ လူ၊ ဘီလူး ဆိုပြီး ခွဲထားတယ်။ တွေ့ရတာက နတ်ကွတ်က (၉)လုံး၊ လူနက္ခတ် တ(၉)လုံးနဲ့ ဘီလူးနက္ခတ်က (၉)လုံးတွေ့ရတယ်။

ဥပမာ - အဿဝနီ ပထမနက္ခတ်ကို နတ်၊ ဘရဏ်ကိုတော့ လူ၊ ကြတ္တိကာကိုတော့ ဘီလူးစသည်ဖြင့် ခွဲထားတယ်။ ဒါကို အခြေခံပြီး ဖြစ်လာတယ်လို့ ယူဆသည်ဟု ရေးထားပါသည်။

နတ်၊ လူ၊ ဘီလူးနက္ခတ် ရွေးနည်းက မခက်ပါဘူး။ လွယ်ကူပါသည်။ မြန်မာမွေးသက္ကရာဇ်ကို (၃)နှင့်စားပြီး (၁)ကြွင်းက နတ်၊ (၂)ကြွင်းက လူ၊ (၃)ကြွင်းက ဘီလူးဖြစ်သည်။

ဆရာကြီးမင်းသိမ်ထံမှာ ပညာသင်ယူစဉ်က ဝေဒင်လာ မေးရင် သူ့ရဲ့မွေးသက္ကရာဇ်ကို ကြည့်ပြီး နတ်၊ လူ၊ ဘီလူး အရင် နွဲ့ခြား သိထားရမယ်ဟု မိန့်ဆိုဖူးပါသည်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဟောပြောတဲ့အခါ လူကို အကျိုးအကြောင်းပြ ဟောပြော။ နတ်ကို အနနည်းနဲ့ ချောမြူ ဟောပြော။ ဘီလူးကို ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောရမည်ဟု ဆိုပါသည်။ အဟော (၃)မျိုးကို ဦးစွာဖော်ပြပေးပါမည်။ အဟောများမှာ -

၁)ကြွင်း နတ်နက္ခတ်နှင့် မွေးသောသူများ

စိတ်ကောင်းရှိ၊ ဉာဏ်ပညာပြည့်စုံ၊ စာပေကျမ်းဂန်မှာ ဝါသနာပါ၊ အနုပညာလည်း ဝါသနာပါသည်။ အလှအပအသန့် အပြန့် ကြိုက်သည်။ မျက်နှာက ကြည်လင်၊ ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း။ အေးအေးချမ်းချမ်းနေတတ်သည်။

အစားကောင်းကြိုက်သော်လည်း အစား လောဘမကြီး၊ နည်းနည်းနှင့် ကောင်းကောင်း ကြိုက်သည်။ သို့သော် ချွေတာမှုမရှိ၊ အသုံးအစွဲကြီးသည်။ အချောကြိုက်သည်။

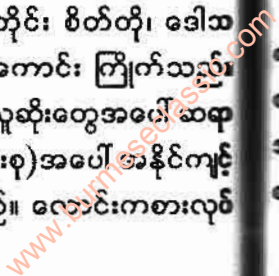
၂)ကြွင်း လူနက္ခတ်နှင့် မွေးသောသူများ

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါးကို လွန်စွာ ယုံကြည် လေးစားသူများ ဖြစ်သည်။ ရဲစွမ်းသတ္တိလည်း ရှိ၊ ခေါင်းဆောင်မှု လည်း ပေးနိုင်သည်။ အများ၏ ယုံကြည်မှုရသည်။ ထို့ကြောင့် ကြီး မြင့်သည့် နေရာကောင်း ရတတ်သည်။ ဟန်ဆောင်ကင်းပြီး ဖြစ် သလို နေတတ်သည်။

သို့သော် သူတစ်ပါး မိမိအပေါ် ညစ်ပတ်ယုတ်မာ၊ ကောက် ကျစ်လျှင် ဘယ်တော့မှ သည်းမခံတတ်သူ။ သူတို့ထက်ပိုပြီး ညစ် ပတ်၊ ယုတ်မာသော လက်စားချေမှုမျိုးတွေ ပြတတ်၊ ပြုတတ်သည်။ မဟုတ်မခံစိတ် ရှိသည်။ မည်သည့်ကိစ္စဖြစ်ဖြစ်၊ အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြမှ လက်ခံသည်။ သူများပြောတိုင်း လွယ်လွယ် လက်မခံတတ် ပေ။

၃)ကြွင်း ဘီလူးနက္ခတ်နှင့် မွေးသောသူများ

ဇာတ်တော်ထဲက ဘီလူးစရိုက်အတိုင်း စိတ်တို၊ ဒေါသ ကြီးတတ်သည်။ အစားအသောက်ကောင်းကောင်း ကြိုက်သည်။ အထူးသဖြင့် သားကြီး၊ ငါးကြီး ကြိုက်သည်။ လူဆိုးတွေအပေါ် ဆရာ လုပ်ချင်သည်။ လက်အောင်ငယ်သား(မိသားစု)အပေါ် အနိုင်ကျင့် တတ်သည်။ ကြိမ်းမောင်း၊ မာန်မဲတတ်သည်။ လောင်းကစားလှစ်

လျှင် ရှုံးမဲ၊မဲတတ်သည်။

တွေ့မျိုး၊ မိသားစု၏ ချစ်ကြောက် ရိုသေမှုခံရသည်။ ဉာဏ်
ကောင်း၍ နေရာရတတ်သည်။ အနုပညာဘက်တွင် သီချင်းဆိုတာ
အသနာပါသည်။ စိတ်ကြမ်းသူများဖြစ်သည်။ ထိုနက္ခတ်သမားကို
မြတ်ပြတ်သားသား ပြောဆိုဆက်ဆံရသည်။

ဒုတိယအပိုင်းအနေဖြင့် ဘီလူးနှင့်လူ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ
ရှင်းပြပေးပါမည်။ လူနှင့်နတ်၊ နတ်နှင့်ဘီလူး လက်ထပ်၍ ရသည်။
“လူနှင့်ဘီလူး လက်ထပ်မရ”ဟု ဆိုကြသည်။ အိမ်ထောင်ရေး
ဇာတ်စီးလွယ်၊ ဘေးဒုက္ခဖြစ်လွယ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။

ထို့ကြောင့် ဘီလူးနက္ခတ်နှင့် လူနက္ခတ်စုံတွဲတွေ စိတ်ပူပန်
ကြသည်။ ဗေဒင်ဆရာထံ ရောက်လာကြသည်။ ဗေဒင်ဆရာက
“လုံးဝ မရပါ”ဟု ပြောလျှင်ပြောမည်။ (သို့မဟုတ်)ပွဲတွေ လှူရမည်
ဗျာပြောပြီး ပွဲဇိုးတောင်းမည်။ တကယ်ချစ်ပြီး လွဲရလျှင် ဘဝတစ်
ဆက်တာ ခံစားရမည်။

စာရေးသူ အတွေ့အကြုံအရ ချစ်ဦးသူကို အညာမှ ရန်
တုန်သို့ ခေါ်ဆောင်လာမည်ဟု စီစဉ်ပြီးကာမှ အဖွားဖြစ်သူမှ နဂါး
ဏှည် မတည့်ဘူး။ ဦးခေါင်းထဲ ဝင်သွားရမှာဟု ပြောဆိုသောကြောင့်
အစီအစဉ် ပျက်ခဲ့ရသည်။ ထိုသို့အမှားကြောင့် ဘဝတစ်သက်တာ
ဆွဲချော်ခဲ့ရပေသည်။

www.burmeseclassic.com

ယခု လူနှင့် ဘီလူးနက္ခတ်ကို ကြည့်ပါက ဘယ်လိုလူလဲ။ ဘယ်လိုဘီလူးလဲဆိုတာ ကြည့်ရပါမည်။ လူတွင် အဆိုးအကောင်း ရှိသလို၊ ဘီလူးတွင်လည်း နတ်ဘီလူး၊ ကြမ်းတမ်းသောဘီလူး ဆို တာ ရှိသည်။ မည်သို့ ခွဲခြားရမည်နည်းဆိုပါက မူလမဟာဘုတ်နှင့် ခွဲခြားရပါမည်။

ဥပမာ - ၁၃၃၅ ခုဖွား၊ ၄ဟူးသား

၁၃၃၅ + ၃ = ၀ကြွင်း (ဘီလူး)

မူလမဟာဘုတ်မှာ (၅)ကြွင်း၊ ၄ဟူးသား အထွန်းဖွား ဖြစ် သည်။ ထို့ကြောင့် “ကောင်းမြတ်သည့် နတ်ဘီလူး”ဟု မှတ်ယူရပါ မည်။

၁၃၃၇ ခုဖွား၊ သောကြာသမီး

၁၃၃၇ + ၃ = ၂ကြွင်း (လူ)

သောကြာသမီး အထွန်းဖွားဖြစ်သည်။

၄ဟူးသား (ဘီလူးနက္ခတ်)နှင့် သောကြာသမီး (လူနက္ခတ်) အိမ်ထောင်ပြု၍ရပါသည်။ တကယ်လည်း ပြုထားပါသည်။

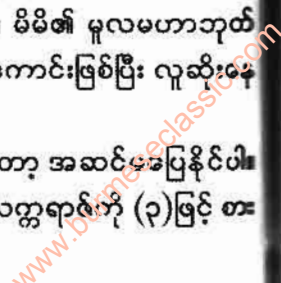
လူကောင်းနှင့် နတ်ဘီလူးကောင်း ပြဿနာမရှိပါ။ ဘေး

အန္တရာယ် လည်း မကျရောက်ပါ။

မဟာဘုတ် အထက်လေးလုံးမှာ မွေးနံတွေ့ရင် လူ၊ နတ်၊ ဘီလူးကောင်းဟု မှတ်ယူပါ။ ဥပမာ(၁)ခုကြွင်း မဟာဘုတ် စနေ၊ အင်္ဂါ၊ သောကြာ၊ ကြာသာပတေးသားသမီးဖြစ်ပြီး ဘီလူးနက္ခတ် ဖြစ်နေပါက စိုးရိမ်စရာမလိုပါ။ အထက်(၄)နေရာ မွေးနံတွေ့ပါက နတ်၊ လူ၊ ဘီလူး ကောင်းမြတ်သောသူများဟု မှတ်ယူပါ။

အောက်(၃)လုံး ပုတီး၊ ဘင်္ဂ၊ မရဏအိမ်ရောက်နေပါက ဆိုးသော ဘီလူး၊ နတ်၊ လူဟု မှတ်ယူပါ။ မိမိ၏ မူလမဟာဘုတ် မွေးနံကို ကြည့်ရမည်။ အကယ်၍ ဘီလူးကောင်းဖြစ်ပြီး လူဆိုးနေ ပါကလည်း ဘီလူးကို လူကနိုင်ပါသည်။

လူဆိုး၊ ဘီလူးဆိုး ဖြစ်နေလျှင်တော့ အဆင်မပြေနိုင်ပါ။ နတ်၊ လူ၊ ဘီလူးနက္ခတ် ခွဲခြားသိရန် မွေးသက္ကရာဇ်ကို (၃)ဖြင့် စား

ရမည်။ မူလမဟာဘုတ်သိရန် မွေးသက္ကရာဇ်ကို (၇)ဖြင့် စားရမည်။
(၀ မှ ၆)အထိ မဟာဘုတ်(၇)ခုသာ ရှိပါသည်။

သဘောပေါက်စေရန် ဥပမာ တစ်ခုတွက်ပြပေးပါမည်။

၁၃၃၈ ခုဖွား၊ စနေသား။

၁၃၃၈ + ၃ = ၀ကြွင်း (ဘီလူးနက္ခတ်)

၁၃၃၈ + ၇ = ၁ ခုကြွင်း (မဟာဘုတ်)

စနေသား အထွန်းဖွားဖြစ်သည်။ အပေါ်လေးခုတွင် ပါဝင်

၍ ကောင်းမြတ်သော နတ်ဘီလူးဖြစ်ပါသည်။

၁၃၃၇ ခု၊ တနင်္ဂနွေသမီး

၁၃၃၇ + ၃ = ၂ကြွင်း (လူနက္ခတ်)

၁၃၃၇ + ၇ = ၀ကြွင်း (မဟာဘုတ်)

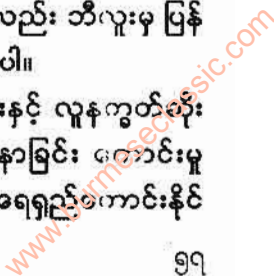
မွေးနံ စနေသည် ဘင်္ဂအိမ်တွင် ရှိသည်။ အောက်(၃)လုံးတွင် ပါဝင်နေ၍ လူဆိုးဖြစ်သည်။ ထိုစုံတွဲတွင် လူဆိုးက ဘီလူးကို မြန်လည် ထိန်းကွပ်ထားသည်။

အဓိကမှာ ဘီလူးဆိုး၊ လူဆိုးဖြစ်လျှင် လုံးဝ အသင်မပြေနိုင်ပါ။ မိမိနက္ခတ်က ဘီလူး ဆိုးသည်ဖြစ်စေ၊ ကောင်းသည်ဖြစ်စေ ယကွကိုယ်တော်၊ မယ်တော်တွေထံမှာ ကန်တော့ပွဲလှူ၊ ခြီး လိုရာ ဆုတောင်းမှုပြုပေးပါ။

ကျိက္ကဆံဘုရား၊ မိုးကောင်းဘုရား၊ သန်လျင် ကျောက်တန်း၊ ရေလယ်ဘုရား၊ မကွေးမြသလွန်၊ ပုဇွန်တောင် ရွှေမုဋ္ဌောဘုရား၊ ရွှေတိဂုံစေတီ ယကွမယ်တော်ထံမှာ ကန်တော့ပွဲလှူ ဆုတောင်းမှုပြုပေးပါ။

ဆိုးသော ဘီလူး ကောင်းလာပြီး ကောင်းသောဘီလူး ပို၍ ပို၍ အဆင်ပြေလာပါမည်။ လူဆိုးဖြစ်နေပါကလည်း ဘီလူးမှ မြန်လည် ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုရန် တိုက်တွန်းပေးပါ။

အိမ်ထောင်ရေးတွင် ဘီလူးနက္ခတ်ဆိုးနှင့် လူနက္ခတ်ဆိုး ဖြစ်နေပါက လောကီယတြာချေခြင်း၊ တရားနာခြင်း တောင်းမှု ကုသိုလ်ပြုပေးခြင်း၊ ဘာသာရေးပြုလုပ်မှသာ ရေရှည်ကောင်းနိုင်

မည်။ ဘီလူးဆိုးနှင့် လူကောင်းဖြစ်နေပါက သီလ၊ သမာဓိရှိသော လူက ဘီလူးကိုနိုင်ကြောင်း အတိတ်ဇာတ်ထုတ်တွေ အထင်အရှား ရှိပါသည်။

ထို့ကြောင့် အိမ်ထောင်ရေးတွင် လူနက္ခတ်သမားများ အနေဖြင့် ဆိုးသောဘီလူးကိုသာ သတိထားဖို့ လိုအပ်ပါသည်။ အချို့က ရောက်ဆဲသတ္တရာဇ်ကို မှုတည်ပြီး နတ်၊ လူ၊ ဘီလူး တွက် တာလည်း ရှိသည်။

ဥပမာ - ၁၃၇၈၈၈၈ + ၃ = ၁၃၈၁၁၁၁ (နတ် နက္ခတ်) နတ်နက္ခတ်ဖြစ်သောကြောင့် ဤနှစ်တွင် နတ်ဒေဝါတွေ ကို မေတ္တာပို့ပူဇော်ခြင်းများ ပြုလုပ်ပေးသင့်ပါသည်။

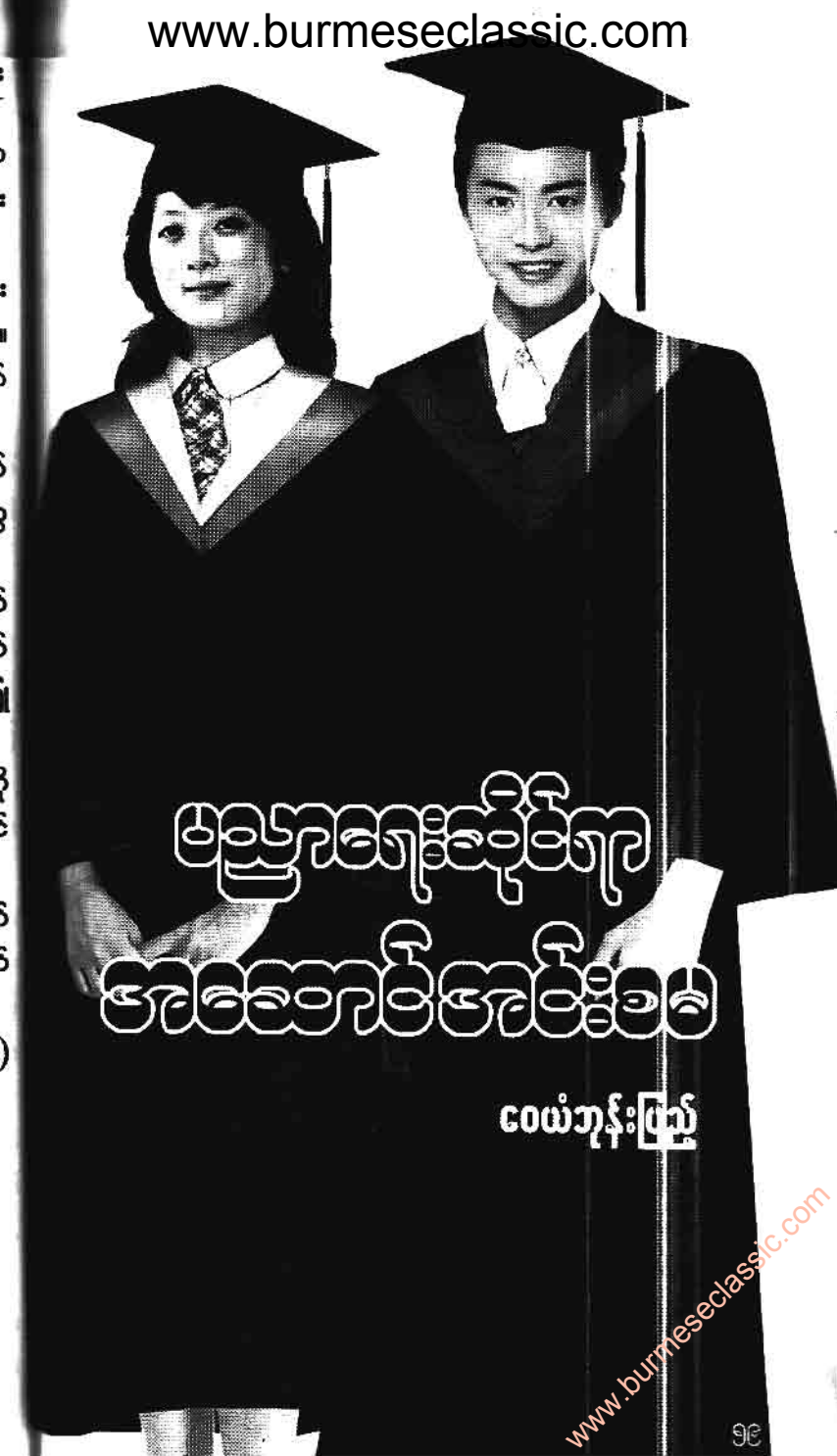
ဤနှစ်မွေးဖွားကလေး နတ်နက္ခတ်ဖြစ်သည်။ ရိုးရာနတ် ပူဇော်ပသမှု ပြုပါ။ ဤနှစ် မည်သည့်ကိစ္စ ပြုလုပ်၊ ပြုလုပ် နတ် ဒေဝါကို တိုင်တည်၍ ပြုလုပ်ပါ။ နတ်တွေကို ကုသိုလ် ကောင်းမှုပြု မေတ္တာပို့ အမျှအတန်းပေးဝေပါ။

လူနက္ခတ်နှစ်ဆိုပါက လူပုဂ္ဂိုလ်ထူး ရဟန်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို အထူးမေတ္တာပို့ပြီး ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုပေးပါ။ လူပီသအောင် (သီလ)ဖြင့် ကျင့်ကြံနေထိုင်ပါ။

ဘီလူးနက္ခတ်နှစ်ဆိုပါက အထက်ဖော်ပြပါအတိုင်း နတ် ဘီလူးတွေ၊ ယက္ခဘိုးတော်၊ မယ်တော်တွေကို မေတ္တာပို့၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှုပြုပေးပါ။

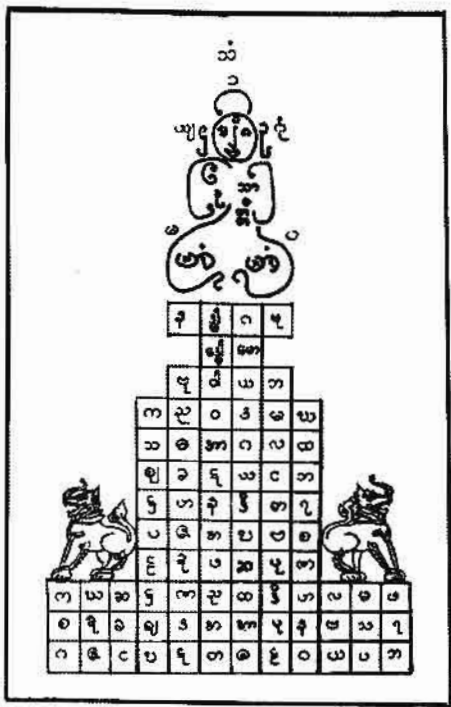
အောင်ကောင်းမြဲ(သာဓကတ)

ပညာရေးဆိုင်ရာ
အောင်အောင်အောင်အောင်

ငယ်ဘုန်းပြည့်

*** ကျက်မှတ်တိုင်းရစေသော ဂဏန်းအယ်ဒု သပ္ပညာ စမ နှင့် ပျဉ်းအင်း ***

စီရင်ထားသော အင်းနှင့်စာကို (ဥုံ နမော ဗုဒ္ဓါယ ဘဂဝါ၊ ဗုဒ္ဓေါ ပုဒိအာ အာဒီပု)ဟု (၁၀၈)ခေါက် သိဒ္ဓိတင်မန္တန်ဖြင့် သိဒ္ဓိတင်ပါ။ ထို့နောက် ဖယောင်းတိုင်တွင် ပတ်ပါ။ အနည်းဆုံး (၃) တိုင် စီရင်ရပါမည်။

စီရင်ပြီးသော ဖယောင်းတိုင်ကို မိမိမွေးနေ့ မွေးနံ့ထောင့်တွင် ပူဇော်ပါ။ ပူဇော်နေစဉ်အတွင်း မေတ္တာသုတ်ရွတ်ခြင်း၊ သူ့ရသာတီ ဂါထာရွတ်ခြင်း၊ သိဒ္ဓိတင်မန္တန်ရွတ်ခြင်း ဆောင်ရွက်ရပါမည်။ ကျန်ဖယောင်းတိုင်များကိုလည်း အိမ်ရှိဘုရားစင်တွင် ပူဇော်နိုင်သည်။ စာမေးပွဲမှန်သမျှ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

	၂၄	၁	၁၄	၂၁	
၃၂	၅	၂၂	၂၅	၂	၁၅
၂၃	၂၆	၉	၄	၁၃	၂၀
၆	၃၁	၂၈	၁၉	၁၆	၃
၂၇	၁၀	၁၇	၈	၂၉	၁၂
	၇	၃၀	၁၁	၁၈	

* ဉာဏ်ပညာ ထက်မြက်၍ ပညာကြီးမားစေသော
ဂါထာနှင့် အဆောင်အင်း *

* ဂါထာတော် - သာရိပုတ္တော မဟာပညော ပထမော၊
အဂ္ဂသာဝကော ဓမ္မသေနာပတိ၊ သေဋ္ဌောသဒါသောတ္ထိံ ဘရောတု
ဓမ။

* အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်

၁) ရက်ကောင်း တစ်ရက်တွင် စတင်ပါ။

၂) အဓိဋ္ဌာန် သိဒ္ဓိတင်ကာလ (၇)ရက်ဖြစ်၏။

၃) ဂါထာတော်ကို (၉)ခေါက်တိတိ ရွတ်ဖတ်ရမည်။

၄) အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ဖြင့် (၇)ရက် သိဒ္ဓိတင်ပြီးပါက (၃၂)

ကွက် ခိုနန်းချိုအင်းကို ဆောင်နိုင်ပြီဖြစ်ပါသည်။

* ဂါထာတော်တွင် ဗျည်းအက္ခရာအနေဖြင့် စာ ဖွဲ့ပေါင်း
(၃၂)လုံးပါဝင်သော ဂါထာဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

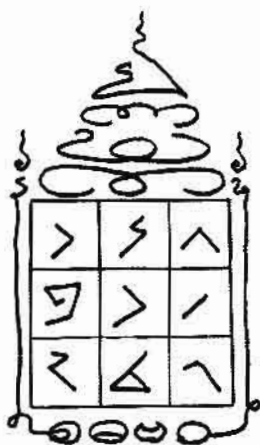
၉	၄၀	၂၁	၆၀
၂၄	၅၇	၁၂	၃၇
၃၉	၁၀	၅၉	၂၂
၅၈	၂၃	၃၈	၁၁

*** ဉာဏ်ပညာ အဆောင်ပြုအင်း ***

ဉာဏ်ပညာ ထူးခြားစေရန်အတွက် အဆောင်ပြုအင်း ဖြစ်သည်။ ကိုယ်နှင့်မကွာ ဆောင်ထားပါလေ။ အထူးကိစ္စရပ်များ ရှိသည့်အခါ ဖယောင်းတိုင်တွင် ပတ်၍ ဘုရားတွင် မီးထွန်းညှိပူဇော် ပြီး လိုရာဆုတောင်းပါ။

စာသင်သားများ အထူးဆောင်သင့်ပါသည်။

*** တနင်္ဂနွေသားသမီးအတွက် ပညာရေးအင်းစာ ***

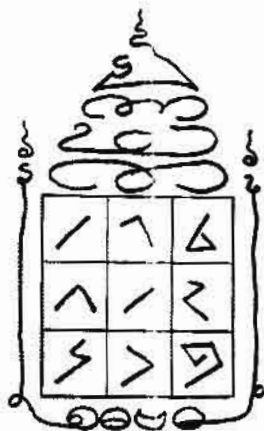
တနင်္ဂနွေသားသမီးများ စာမေးပွဲ၊ အင်တာဗျူးကိစ္စရပ်များ ပေါ်ပေါက်ပါက မေမြို့ပန်း (၁၉)ပွင့်၊ ကံ့ကော်(၁၅)ညွန့်၊ သပြေ(၂၁)ညွန့် စသည်တို့ကို ပန်းအိုး တစ်လုံးထဲထည့်၍ ဘုရားတွင် လှူဒါန်း ဆက်ကပ်ပါ။ ပန်းအိုးတွင် မိမိဇာတ်ပုံ ကပ်ထားရမည်။

တနင်္ဂနွေသားသမီးများ အကြောင်းလျှောက် ကိစ္စရှိလျှင် ဖော်ပြပါ အင်းစာပုံကို ဖယောင်းတိုင်တွင်ပတ်၍ ညှိပူဇော်ပြီး လိုရာဆန္ဒပြုနိုင်ပါသည်။

*** တနင်္လာသားသမီးအတွက် ပညာရေးအင်းစာ ***

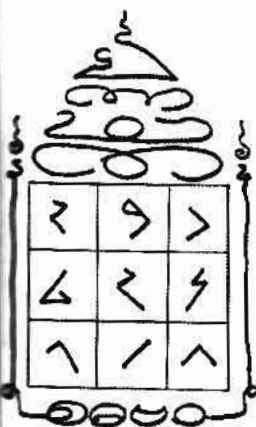
တနင်္လာ သား သမီး များ အင်တာဗျူး၊ စာမေးပွဲဖြေဆိုရန် ပေါ်ပေါက် ဝါက သပြေ (၂၁) ညွှန်၊ ဇော်စိမ်း (၈) ညွှန်၊ နင်းဆီ (၁၀) ပွင့်ကိုပေါင်းပြီး ပန်းအိုးတစ် လုံးတွင်ထည့်၍ လှူဒါန်းပေးပါ။ ပန်းအိုး တွင် မိမိဇာတ်ပုံကပ်ထားရမည်။

အကြောင်းထူးကိစ္စရှိလျှင် ဇော်ပြပါအင်းစာပုံကို ဖယောင်းတိုင်တွင် ဝတ်၍ နေအိမ်ရှိဘုရားတွင် တစ်နေ့တစ်တိုင် မီးထွန်းညှိ ပူဇော်ပေး ဝါ။ လိုရာဆန္ဒပြုပါလေ။

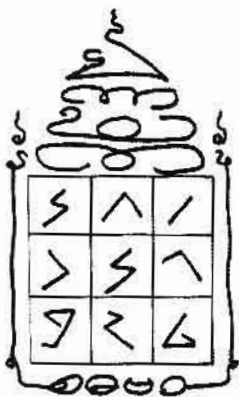

*** အင်္ဂါသားသမီးအတွက် ပညာရေးအင်းစာ ***

အင်္ဂါသားသမီးများ အင်တာ ဗျူး၊ စာမေးပွဲဖြေဆိုရန် ပေါ်ပေါက်ပါ လျှင် ရွက်လှ (၁၇) ညွှန်၊ အုန်း (၆) ညွှန်၊ နင်းဆီ (၁၀) ပွင့် စသည်တို့ကို တစ်ပေါင်း တစ်စည်းပြုပြီး ပန်းအိုးတစ်လုံးတွင် ထည့် ၍ လှူဒါန်းပေးရပါမည်။ မိမိဇာတ်ပုံကို ပန်းအိုးတွင်ကပ်ပါ။

ဇော်ပြပါ အဆောင်အင်း စာမကို ဖယောင်းတိုင်မှာဝတ်၍ နေအိမ် ဘုရားတွင် တစ်နေ့တစ်တိုင် မီးထွန်းညှိ ပူဇော်ခြင်း အမှုပြုပြီး လိုအပ်သလို ဆုတောင်းဆုယူပြုနိုင်ပါသည်။

*** ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးအတွက် ပညာရေးအင်းစာ ***

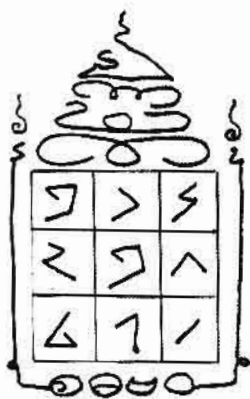
ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ အင်တာ ဗျူး ဖြေဆိုရန်ဖြစ်စေ၊ စာမေးပွဲဖြေဆိုရန် ဖြစ်စေ ကံ့ကော်(၁၅)ညွှန်၊ အုန်း (၆) လက်၊ မေမြို့(၁၅)ပွင့် စသည်တို့ကို ပေါင်း စုပြီး ပန်းအိုးတွင်ထည့်၍ ပူဇော်ပါ။ မိမိ၏ ဓာတ်ပုံကို ပန်းအိုးတွင်ကပ်ပါ။

ဖော်ပြပါ အဆောင်အင်းစာ ကိုဖယောင်းတိုင်တွင်ပတ်၍ နေအိမ်ရှိ ဘုရားတွင် မီးထွန်းညှိပူဇော်ပြီး ဆန္ဒရှိသလို ဆုတောင်း၊ ဆုယူပြု နိုင်ပါသည်။

ဖော်ပြပါ အဆောင်အင်းစာ

ကိုဖယောင်းတိုင်တွင်ပတ်၍ နေအိမ်ရှိ

ဘုရားတွင် မီးထွန်းညှိပူဇော်ပြီး ဆန္ဒရှိသလို ဆုတောင်း၊ ဆုယူပြု နိုင်ပါသည်။

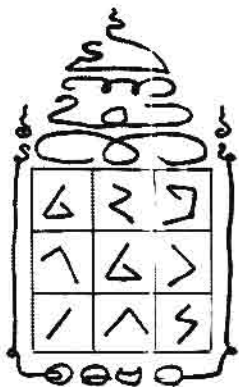
*** ကြာသပတေးသားသမီးအတွက် ပညာရေးအင်းစာ ***

ကြာသပတေး သားသမီးများ အင်တာဗျူး ဖြေဆိုရန်ဖြစ်စေ၊ စာမေးပွဲ ဖြေဆိုရန်ဖြစ်စေ ပေါ်ပေါက်လာပါက ကံ့ကော် (၁၅)ညွှန်၊ သပြေ (၂၁)ညွှန်၊ ဇော်စိမ်း(၈)ညွှန်တို့ကိုစုပေါင်း၍ ပန်းအိုး တွင် ထည့်ပူဇော်ပါ။ မိမိ၏ဓာတ်ပုံကို ပန်းအိုးတွင်ကပ်ပါ။

ဖော်ပြပါ အဆောင်အင်းစာကို ဖယောင်းတိုင်တွင် ပတ်၍ နေအိမ်ရှိဘုရားတွင်မီးထွန်းညှိပူဇော်ပြီး ဆန္ဒရှိသလို ဆုတောင်း၊ ဆုယူပြုနိုင်ပါသည်။

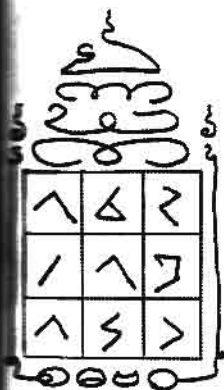
*** သောကြာသားသမီးအတွက် ပညာရေးအင်းစေ ***

သောကြာသားသမီးများ အင်တာဗျူးဖြေဆိုရန်ဖြစ်စေ၊ စာမေးပွဲဖြေဆိုရန်ဖြစ်စေပေါ်ပေါက်လာပါက ရွက်လှ (၁၇)ညွှန်း၊ နင်းဆီ(၁၀)ပွင့်၊ ဖော်စမ်း(၈)ညွှန်းတို့ကို စုပေါင်းပြီး ပန်းအိုးတွင်ထည့်၍ ပူဇော်ပေးပါ။ မိမိ၏ဓာတ်ပုံတို့ ပန်းအိုးတွင်ကပ်ထားပါ။

ဇော်ပြပါ အဆောင်လက်ဖွဲ့ကို ယောင်းတိုင်တွင်ကပ်ပြီး နေအိမ်ရှိဘုရားတွင် မီးထွန်းညှိပူဇော်ပြီး ဆန္ဒရှိသလို ဆုတောင်းဆုယူပြုနိုင်ပါသည်။

*** စနေသားသမီးအတွက် ပညာရေးအင်းစေ ***

စနေသားသမီးများ အင်တာဗျူးဖြေဆိုရန်ဖြစ်စေ၊ စာမေးပွဲဖြေဆိုရန်ဖြစ်စေပေါ်ပေါက်လာပါက အုန်း(၆၉)လက်၊ ရွက်လှ(၁၇)ညွှန်း၊ မေမြို့(၁၉)ပွင့်တို့ကို စုပေါင်းပြီး ပန်းအိုးတွင် ထည့်ပူဇော်ပေးပါ။ မိမိ၏ဓာတ်ပုံကို ပန်းအိုးတွင် ကပ်ထားပါ။

ဇော်ပြပါ အဆောင်အင်းစေတို့ ယောင်းတိုင်မှာပတ်၍ နေအိမ်ရှိဘုရားတွင် မီးထွန်းညှိပူဇော်ပြီး ဆန္ဒရှိသလို ဆုတောင်း၊ ဆုယူပြုနိုင်ပါသည်။

ကိုမောင်သန်းဝင်း

မောင်နေခြည် (ပြည်)

သေမင်း စုက်ချိန်း
ပျက်မှန်

။

မျက်မှန်ကို အကျအနတ်၍
စကတ်
မိန်းကလေးအား
ကြည့်လိုက်လေရာ
သူမ၏ အသက်ရှင်ရက်မှာ
နောက်ထပ်(၃)ရက်သာ ရှိတော့ကြောင်း
ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ဖွယ်ရာ
တွေ့ရလေသည်။

(၁)

အဘိုး၏ လုပ်ရပ်များကိုကြည့်ကာ -

“ကိုရဲဇော် .. ခင်ဗျားအဘိုး ဦးလှဒင်က လူ့ဂွစာကြီး တစ်ယောက်ပဲ” ဟု မှတ်ချက်ပေးမည်ဆိုပါက ကျွန်တော့အနေဖြင့် လုံးဝ လက်ခံနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ အဘိုးသည် စကားနည်းသူ တစ်ယောက် ဖြစ်သလို၊ လျှို့ဝှက်သူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်၏။ မည်သည့် လုပ်ငန်းတွင်မဆို လျှို့ဝှက်စွာ ကြံစည် လုပ်ဆောင်တတ်သူတစ်ဦး ဖြစ်၏။

သူ၏လျှို့ဝှက်မှုများကို သူ အချစ်ဆုံး၊ အားအထားရဆုံး ဖြစ်သော ကျွန်တော့ကိုပင် ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခြင်း မရှိပေ။ အဘိုးသည် အလုပ်တစ်ခုကိုလုပ်ရာတွင် လည်းကောင်း၊ အကြံအစည်တစ်ခုကို ကြံစည်ရာတွင် လည်းကောင်း၊ စိတ်ရှည်လက်ရှည်နှင့် ဆုံးခန်းတိုင်အောင် ကြံစည် လုပ်ဆောင်တတ်သူလည်း ဖြစ်သည်။

တစ်ခါတရံတွင်တော့ သူ့အတွေးအခေါ်၊ သူ့အကြံအစည်များသည် သဘာဝနှင့်ဆန့်ကျင်သလိုရှိတတ်ပြီး လူ့ဂွစာကြီး မဟုတ်သည့်တိုင် လူထူးလူဆန်းကြီးဟုတော့ ပြောလိုက ပြောနိုင်

ဝေသည်။

ကျွန်တော်၏မိဘနှစ်ပါးသည် ကျွန်တော် ငယ်စဉ်ကတည်း စာပင် ဆုံးပါးသွားပြီးဖြစ်ရာ ကျွန်တော်၏ ပညာရေးနှင့် စားဝတ်နေရေးကိစ္စအဝဝကို အဘိုးကပင် တာဝန်ယူခဲ့ရ၏။ ထို့ကြောင့် အဘိုး၏ အကြောင်း၊ အဘိုး၏ စိတ်ရင်း၊ အဘိုး၏ အတွင်းရေးများကို အသိဆုံးသူမှာ ကျွန်တော်သာလျှင်ဖြစ်၏။

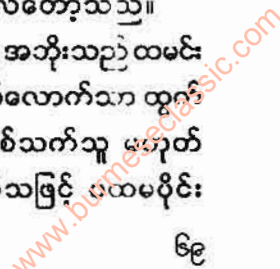
အဘိုးသည် သူ၏ ကိုယ်ပိုင်အခန်းထဲတွင် စာဖတ်ခြင်း၊ စာရေးခြင်း၊ ကြံစည်တွေးတောခြင်းစသည်ကို လုပ်ကိုင်တတ်လေ့ရှိရာ တစ်ခါတရံတွင် ကျွန်တော့ကိုလည်းခေါ်၍ သူနှင့်အတူ စကားပြောလေ့ရှိသည်။

သို့သော် လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်ခန့်မှစ၍ အဘိုးသည် ကျွန်တော့ကိုလည်း စကားသိပ်မပြောတော့ဘဲ ထိုအခန်းကလေးထဲမှာ ဝင် အခန်းအောင်းကာ နေလေ့ရှိ၏။ ထမင်းစားချိန်ရောက်လျှင် ထမင်းရှူးပြီးကြောင်းပြောမှ အခန်းထဲမှ ထွက်လာလေ့ရှိပြီး ထမင်းစားပြီးသည်နှင့် တပြိုင်နက် ထိုအခန်းလေးထဲသို့ပင် ပြန်ဝင်သွားကာ တစ်နေကုန် တစ်နေခန်း အလုပ်လုပ်နေလေ့ရှိသည်။

သူထွက်လာသောအခါတိုင်းလည်း အခန်းတံခါးကို အပြင်မှ သေချာစွာ သော့ခပ်ပိတ်ထားပြီး သူဝင်သွားသောအခါတွင်လည်း အတွင်းမှ ခိုင်မာစွာ ဂျက်ထိုးထားတတ်သည်။ သူအခန်းကို ရှင်းပေးနေကြဖြစ်သော ကျွန်တော့ကိုပင် အခန်းရှင်းရန် မခိုင်းတော့သည့်အပြင် -

“ငါ့မြေး... အဘိုးအခန်းကို ရှင်းပေးစရာမလိုဘူး သိလား။ နောက်ပြီး ဘယ်စဉ်သည်ပဲလာလာ အဘိုးမရှိဘူးလို့ပြော” ဟု ပြောကာ အခန်းထဲမှာပင် အောင်းလျက်နေလေတော့သည်။

အချိန်ကာလများ ကြာလာသည်နှင့်အမျှ အဘိုးသည် ထမင်းတိုပင် ပုံမှန်မစားတော့ဘဲ တစ်နေ့လျှင် တစ်ကြိမ်လောက်သာ ထွက်စားတော့သည်။ အဘိုးသည် စပ်စုသည်ကို နှစ်သက်သူ မဟုတ်သလို၊ ကျွန်တော့မှာလည်း စပ်စုလိုသူမဟုတ်သဖြင့် မထမပိုင်း

ရက်များတွင် ဘာမှမမေးမိသော်လည်း အဘိုး၏ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက်လာမည်စိုးသဖြင့် ကျွန်တော်က ထုတ်ဖော်ပြောရလေသည်။

“အလုပ်လုပ်တာလည်း လုပ်ပေါ့အဘိုးရယ် . . ဒါပေမယ့် အစားအသောက်တော့ မှန်မှန်စားမှပေါ့”

ကျွန်တော်၏အပြောကို အဘိုးက ကျေနပ်ဟန် မပြသော်လည်း နှုတ်မှတော့ ဘာမှမပြောချေ။ အတန်ကြာမှ -

“တို့မြေးအဘိုး ဟိုတုန်းကလို အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောချိန်တော့ ရောက်လာဦးမှာပါ။ အဘိုးအလုပ်ကလည်း ပြီးခါနီးပြီလို့တော့ ထင်တာပဲလေ။ အဲဒီအချိန်ထိတော့ သည်းခံဦး ငါ့မြေးရယ်” ဟုဆိုကာ အခန်းထဲသို့ ဝင်သွားတတ်သည်။

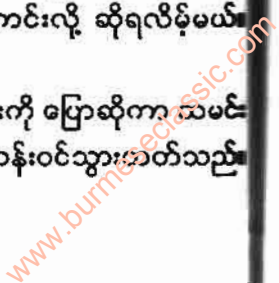

အဘိုး ရေချိုး၊ ထမင်းစားထွက်သည့်အခါများ၌ အခါတိုင်းလို စကားများများ ပြောလေ့မရှိတော့ဘဲ စကားကို အနည်းငယ်သာ ပြောတော့သည်။ ထို့အပြင် . . သူပြောသော စကားများမှာလည်း ထူးခြားသည်ဟု ကျွန်တော်ထင်မိ၏။

“ငါ့မြေး . . ခေတ်သစ်သိပ္ပံပညာဟာ ဘယ်လောက်ပဲ ထွန်းကားတယ်ဆိုဦးတော့ လူတွေရဲ့သေမယ့်ရက်ကို ကြိုတင်ပြီး မသိနိုင်သရွေ့တော့ တကယ်တိုးတက်တယ်လို့ မဆိုနိုင်ဘူးကွ။ တကယ်လို့သာ ပညာရှင်တစ်ဦးဦးဟာ လူတွေရဲ့သေမယ့်ရက်ကို ကြိုတင်ဟောကိန်းထုတ်နိုင်မယ်ဆိုရင် အဲဒီလူဟာ တကယ်ကို ကမ္ဘာကျော်မှာပဲ”

“ဒါပေမယ့် တစ်ခါတလေကျတော့လည်း ဒီလို သေမယ့်ရက်ကို ကြိုမသိနိုင်တာက ခပ်ကောင်းကောင်းလို့ ဆိုရလိမ့်မယ်။ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ . . .”

ဟူသည့် ထူးဆန်းသောစကားများကို ပြောဆိုကာ သမင်းစား၊ လက်သုတ်ပြီးလျှင် သူ့အလုပ်ခန်းသို့ တန်းဝင်သွားတတ်သည်။ တစ်ခါတရံလည်း -

“ငါ့မြေးရဲ့ မိဘနှစ်ပါးဟာ ငါ့မြေး ငါးနှစ်သားအရွယ်က တည်းက ကားမှောက်ပြီး ဆုံးပါးသွားလို့ မြေးကို အဘိုးက သားအရင်း လို ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့တယ်။ တကယ်လို့များ အခုချိန်မှာ အဘိုး တစ်ခုခုဖြစ်သွားခဲ့ရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ရပ်တည်နိုင်အောင် ကြိုးစား လေ့ကျင့်ထားရမယ် ဘယ်နှယ်လဲ” ဟုလည်း ပြောတတ်သည်။

“အဘိုးက ဘာလို့သေရမှာလဲ အဘိုးရယ် .. ခုမှ အဘိုးက အလန်းကြီး ရှိသေးတယ်”

“မဟုတ်ဘူး မြေးရဲ့ .. အနိစ္စတရားဆိုတာ နေ့ညရွေ့လို့ ရတာ မဟုတ်ဘူး။ ဟိုတရားထဲကလို့ .. (ငါသည် မုချသေရမည်၊ အချိန်ပိုင်းသာ လိုတော့သည်)ဆိုတာ ရှိတယ်မဟုတ်လား”

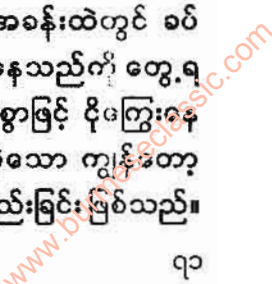
ဟူသော အမှာစကားလို စကားများကိုလည်း ပြောတတ် သေးသည်။

သို့ဖြင့် တစ်နေ့တွင် အဘိုးသည် ရေချိုး၊ ထမင်းစားချိန် တွင်လည်း အခန်းထဲက ထွက်မလာသဖြင့် တံခါးကို ဖွင့်ကြည့်ရာ တံခါးမှာ အတွင်းမှ အခိုင်အမာ ဂျက်ချထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

ကျွန်တော်သည် အပြင်ဘက်မှ မည်သို့ပင် အော်ခေါ်သော် လည်း အတွင်းမှ ပြန်ထူးသံကို လုံးဝမကြားရပေ။ ခေါ်လွန်းမက ခေါ်မရသောအခါ တံခါးကို တစ်ခုခုဖြင့် ရိုက်ဖွင့်ရန် စဉ်းစားမိ၏။

အဘိုး တစ်ခုခုဖြစ်နေပြီဟုလည်း ခံစားမိ၏။ ကျွန်တော် သည် အနီးပတ်ဝန်းကျင်တွင် ထုရိုက်ဖွင့်စရာ တစ်ခုခုကို ရှာဖွေ ကြည့်ရာ မနီးမဝေးရှိ ဝရံတာ၌ထောင်ထားသော ပေါက်စိန်ကြီးကို တွေ့ရ၏။

ကျွန်တော်သည် ထိုတံခါးကို ပေါက်စိန်ကြီးဖြင့် ထုရိုက် ဖွင့်၍ တံခါးပွင့်သွားသောအခါ အဘိုးသည် အခန်းထဲတွင် ခပ် ကွေးကွေးလေး လဲလျောင်းရင်း အသက်ကုန်နေသည်ကို တွေ့ရ တော့သည်။ ကျွန်တော်သည် ဝမ်းနည်းပူဆွေးစွာဖြင့် ငိုကြွေးနေ မိ၏။ လောကကြီးအလယ်တွင် တွယ်တာရာမဲ့သော ကျွန်တော့ အား အထီးကျန်ဆန်စွာ ထားခဲ့သဖြင့် ပို၍ ဝမ်းနည်းခြင်း ဖြစ်သည်။

အဘိုးအား ရက်လည်ဆွမ်းသွတ်ပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် အဘိုးအခန်းကိုရှင်းရန် ကျွန်တော်ဝင်ခဲ့သည်။ အခန်းထဲတွင် လျှပ်စစ်နှင့်ပတ်သက်သော ပစ္စည်းပစ္စယများ၊ စာအုပ်စာတမ်းများ၊ စက်ကိရိယာများ စသည်တို့မှာ ရှုပ်ပွလျက်ရှိသည်။

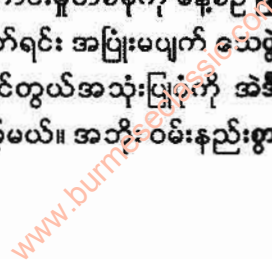
ထိုသို့ ဗြုတ်စပျင်းတောင်းတို့ကို ရှင်းပြီးနောက် အဘိုး စာရေးနေကြ စားပွဲ၏ အံဆွဲကိုဖွင့်လိုက်ရာ သွေးပေါင်ချိန်သော ဒိုင်ခွက်နှင့်တူသည့် လျှပ်စစ်ပစ္စည်းကလေးနှင့် ပုံသဏ္ဍာန်ထူးဆန်းသော အနီရောင်မျက်မှန်တစ်လက်ကို တွေ့ရလေတော့သည်။ ၎င်းတို့နှင့်အတူ စာတစ်စောင်ကိုလည်း တွေ့ရလေသည်။

ကျွန်တော်သည် အဘိုးရေးထားသော ခပ်သော့သော လက်ရေးများကိုဖတ်ကြည့်ရာ -

“ငါ့မြေး . . အဘိုး မနေရတော့ဘူး ထင်တယ်ကွယ်၊ ဒါကြောင့် အဘိုး စာရေးခဲ့တယ်။ အခု ဒီစာနဲ့တူတူ တွေ့ရတဲ့ ပစ္စည်းကလေးဟာ လူတွေ့ရဲ့ သက်တမ်းကို တိုင်းတာနိုင်တဲ့ပစ္စည်းပဲ။ လူတွေဟာ သေရမှာကို မကြောက်ဘူးလို့ ဘယ်လောက်ပဲပြောကြပေမယ့် သေရမယ့်ရက်ကို တကယ်သိတော့ သွေးကြောကြတယ် ငါ့မြေး . .

ဒါကြောင့် ဒီပစ္စည်းလေးကို ငါ့မြေး တခြားသူတွေအပေါ် အသုံးချချင်ချပါ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တော့ တိုင်းတာမကြည့်ဖို့ အဘိုးမှာခဲ့မယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ငါ့မြေးဟာ သေမယ့်ရက်ကို ကြိုသိနေရင် စိတ်သောက ရောက်နေလိမ့်မယ်။

ငါသည် မှုချသေရမည်၊ အချိန်ပိုင်းသာ လိုတော့သည်လို့ နှလုံးသွင်းနိုင်ရင် ဘယ်တော့မဆို ကြိုတင်ပြင်ဆင်လို့ရတာပဲ မဟုတ်လား။ ဘယ်တော့ပဲသေသေ၊ ကောင်းမှုတစ်ခုကို နေ့စဉ် ပြုရင်း ကောင်းကျိုးတွေကို အမြဲဆောင်ရွက်ရင်း အပြုံးမပျက် သေပွဲဝင်နိုင်ရမယ်လေ။ အဲဒီပစ္စည်းလေး ကိုင်တွယ်အသုံးပြုဖို့ကို အဲဒီပစ္စည်းထည့်တဲ့ ဘူးလေးထဲမှာ တွေ့လိမ့်မယ်။ အဘိုး ဝမ်းနည်းစွာနဲ့ နှုတ်ဆက်ခဲ့ပြီ”

ငါမြေးကို သိပ်ချင်တဲ့အဘိုး

ကျွန်တော်သည် စာကို ဆုံးအောင်ဖတ်ပြီးနောက် ဘူးလေးထဲတွင် အဘိုးပြောသော ပစ္စည်းအသုံးပြုနည်း အညွှန်းကို ရှာကြည့်ရာ အဆင်သင့်ပင် တွေ့ရလေတော့သည်။

(၂)

ကျွန်တော်သည် အဘိုးတီထွင်ထားသော ထိုပစ္စည်းကလေးကို "သေမင်းရက်ချိန်းမျက်မှန်" ဟု အမည်ပေးထား၏။

မျက်မှန်၏ ကိုင်းနှင့် မှန်အားလုံးမှာ လုံးဝ အနီရောင်ဖြစ်ပြီး ကိုင်းမှာ သာမန် မျက်မှန်၏ ကိုင်းများထက် သိသိသာသာ ပိုကြီးလျက် ရှိသည်။ ထိုကိုင်း၏အဆုံး နားရွက်သို့ချိတ်သည့်နားတွင် အပေါက်ကလေးတစ်ခုရှိပြီး ထိုအပေါက်သည် ခိုင်ခွန်မှု လာသောကြိုးဖြင့် ဆက်သွယ်နိုင်သော နေရာဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် ကောင်းစွာသိ၏။

ကျွန်တော်သည် ထိုင်ခုံပေါ်တွင် အကျအနထိုင်ကာ ခိုင်ခွန်ကို ခုံပေါ်သို့တင်လိုက်ပြီး ထိုခိုင်ခွန်မှကြိုးအား မျက်မှန်ကိုင်းပလပ်ပေါက်ထဲသို့ထိုးကာ မျက်မှန်ကို ကျွန်တော်၏မျက်နှာတွင် တပ်ဆင်ရန် ပြင်လိုက်၏။

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော့လက်တို့သည် တုန်လှုပ်လျက် ရှိသလို ရင်ထဲ၌လည်း တဒိတ်ဒိတ် ခုန်လျက်ရှိသည်။ ကျွန်တော်သည် ထိုခံစားချက်များကို အားတင်းသည်ခံကာ မျက်မှန်ကလေး တစ်လက်တပ်ရသည်ကိုပင် ပြစ်မှုကြီးတစ်ခု ကျူးလွန်ရတော့မလို ခက်ခက်ခဲခဲ လှုပ်ရှားရင်း စိတ်ကိုတင်းကာ တပ်လိုက်၏။

ထိုအချိန်တွင် အသက်(၄၀)ခန့်ရှိသော လူတစ်ယောက်သည် အထုတ်အပိုးများကို လက်မှဆွဲလျက် ကျွန်တော့ပြင်တွင်းထဲသို့ ရောက်လာ၏။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်လည်း ထိုလူကို တစ်မိနစ်လောက် စိုက်ကြည့်လိုက်ရာ ခိုင်ခွက်ထဲ၌ ထိုသူ၏ခန္ဓာကိုယ်မှ ပျက်စီးနေသော အစိတ်အပိုင်းတွင် မီးနီကလေးပြကာ မရှေးမနှောင်းမှာပင် ခိုင်ခွက်အောက်ခြေ၌ ရက်စွဲတစ်ခု ပေါ်လာသည်ကို ထူးဆန်းစွာ တွေ့ရှိရလေသည်။

“ဟင်! . . ဒီရက်စွဲအရဆိုရင် ဒီလူဟာ နောက်ထပ်တစ်နှစ်တောင် မနေရတော့ပါလား။ သူ့အသည်းမှာ ပြဿနာဖြစ်နေပုံပဲ၊ ကြည့်ပါဦး . . မီးနီကလေးပြနေလိုက်တာ”

ကျွန်တော်သည် ထိုသို့ရေရွတ်ရင်း တိုင်းတာကိရိယာကို သိမ်း၍ ထိုလူနောက်သို့ ခပ်သွက်သွက်လိုက်၍ ကြည့်မိ၏။ ထိုသူသည် ခေါက်ဆွဲဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင်ထိုင်ကာ ခေါက်ဆွဲများကို တဝတပြ စားလျက်ရှိ၏။ သူ၏ကျန်းမာရေးမှာလည်း အပေါ်ယံလောက်ကြည့်လျှင် တော့ တကယ့်ဒေါင်ဒေါင်မြည်၊ ကျားကိုးစီး စားလျှင်ပင် ကုန်မည့် ခန္ဓာကိုယ်မျိုးမဟုတ်။ ခုနေ သူ့နားသို့သွားကာ -

“ခင်ဗျား . . လာမယ့်တစ်နှစ်အတွင်းမှာ သေရလိမ့်မယ်” ဟု သွားပြောပါက -

“ဘာကွ . . ငါက ဒါလောက်ကျန်းမာနေတာ၊ ဘာဖြစ်လို့ သေရမှာလဲ” ဟု ပြန်ပြောမည်မှာ မုချ။

ကျွန်တော်သည် ထိုသူ၏အမည်ကို တိုက်ရိုက်မမေးရဲသဖြင့် သူ ထမင်းစားပြီး ထသွားသောအခါမှ ဆိုင်ရှင်ကို သွားမေးရန် အကြံရ၏။ ထိုအကြံအတိုင်း ဆိုင်ရှင်အားသွား၍ -

“ခုန ထမင်းစားသွားတဲ့သူကို နာမည်သိလားခင်ဗျ” ဟု မေးမိ၏။ ဆိုင်ရှင်က အံ့ဩသောမျက်နှာဖြင့် -

“ခင်ဗျားက ရဲဘက်ကများလား။ ဘယ်သိမလဲဗျ၊ ကျုပ်တို့က ထမင်းဆိုင်တော့ ပိုက်ဆံပေးစားရင် ကျွေးရမှာပဲ” ဟု ဘုဆတ်ဆတ် ပြန်ပြောလေ၏။

ကျန်သောသူများကလည်း ကျွန်တော့အား “ဘယ်လို လူပါလိမ့် . . ” ဟူသောအကြည့်မျိုး များဖြင့် ဝိုင်းကြည့်ကြ၏။ ကျွန်တော့မှာလည်း ခပ်ရှက်ရှက်ဖြင့် ဆိုင်ထဲမှထွက်လာခဲ့ရသည်။

ကျွန်တော့အား အရက်
ရစေခဲ့သော ထိုသေမင်းရက်ချိန်း
မျက်မှန်ကိုလည်း ဆက်လက်
အသုံးမပြုတော့ဘဲ အဘိုးထားခဲ့
သော စာရေးစားပွဲ၏ အံ့ဆွဲထဲမှာ
ပင် ပြန်ထားကာ ကျွန်တော်၏လုပ်
လက်စ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း
အလုပ်ဖြစ်သော ရတနာပစ္စည်း
ရောင်းသည့် အလုပ်ကိုပင် ဇောက်
ချ လုပ်ကိုင်ပေးတော့သည်။

ကျွန်တော်လည်း ထို
သေမင်းရက်ချိန်းမျက်မှန်ကို အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ တဖြည်း
ဖြည်း ခပ်မေ့မေ့ဖြစ်သွားလေရာ နောက်တစ်နှစ် မိုးဦးသေသီ ရက်
တစ်ရက် သူငယ်ချင်းကျောင်းဆရာက ရပ်ကွက်ထဲမှ သူ့ ဘဝသည်၏
ဇခင် ဆေးရုံတက်ရသဖြင့် လိုက်ခဲ့ပါရန် အဖော်ခေါ်၍ လိုက်ပါသွား
ခဲ့ရသည်။

ကျွန်တော့တို့နှစ်ယောက် လူနာခန်းထဲသို့ ရောက်သော
အခါ တာဝန်ကျဆရာဝန်များ၊ သူနာပြုဆရာမများ ရုတ်ရုတ်
သံသံဖြစ်ကာ သွေးပေါင်ချိန်သူက ချိန်၊ နားကြပ်ဖြင့် နား ထောင်သူ
က နားထောင်ရှိနေကြပြီး ရာထူးအကြီးဆုံးဟုထင်ရသော ဆရာဝန်
ကြီးက ခေါင်းခါပြသည်ကိုမြင်ရလေသည်။

“အသည်း မကောင်းတော့ဘူး။ အသည်းမှာ ပြဿနာ
ဖြစ်တာ” ဟုလည်း ပြော၏။ ထိုအချိန်ကျမှ လူနာ၏မိသားစုဝင်များ
လည်း ဝိုင်းဝန်း၍ ငိုယိုကြတော့၏။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သည်လည်း ရောက်မှတော့
မထူးတော့ဘူးဟု သဘောထားကာ ပူဆွေးသောက ရောက်နေသူ
များအား ခြောင်းဖျရင်း ကျွန်တော်က သေသူကို အမှတ်မသင့် ကြည့်
လိုက်လေရာ သေသူမှာ လွန်ခဲ့သောနှစ်က ကျွန်တော်၏သေမင်း

www.burmeseclassic.com

ရက်ချိန်းမျက်မှန်မှ ဒိုင်ခွက်တွင် ပေါ်ခဲ့ဖူးသူဖြစ်ကြောင်း အံ့ဩဖွယ်ရာ တွေ့ရှိရလေ၏။ ရက်စွဲမှာ ဒိုင်ခွက်ထဲမှပေါ်သော ရက်စွဲအတိုင်း ဖြစ်သည်။

ထိုအခါကျမှ ကျွန်တော်လည်း အဘိုးရဲ့သေမင်းရက်ချိန်းမျက်မှန် “တကယ် မှန်တာပါလား” ဟု တွေးမိကာ မျက်မှန်ကို ဆက်လက်အသုံးပြုရန် စဉ်းစားမိပြန်၏။

သို့သော် လူတိုင်းကို ထိုမျက်မှန်နှင့်ကြည့်နေလျှင် လူတို့၏ အနိစ္စတရားဖြစ်သော သေမည့်ရက်ချိန်းများကိုသာ တွေ့နေရမည် ဖြစ်၍ မကြည့်တော့ပါဘူးဟု စဉ်းစားကာ ထိုကိရိယာအား မူလထားသည်နေရာတွင် ပြန်ထားကာ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် နေလိုက်တော့သည်။

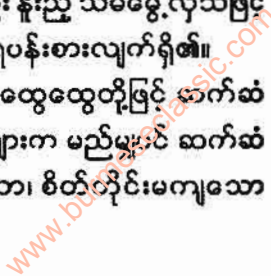
(၃)

ကျွန်တော်၏ရတနာဆိုင်သည် တဖြည်းဖြည်း ရောင်းအားကောင်းလာသဖြင့် ကျောက်မျက်ရတနာအကြောင်း နားလည်သော အငှားသမားမိန်းကလေးသုံးဦးကို ထပ်ငှားကာ ဆိုင်ကို တိုးချဲ့ခဲ့၏။

ထိုသုံးဦးထဲမှ ရုပ်ရည်အားဖြင့် ရောမောလှပခြင်း၊ လိမ္မာရေးခြားရှိခြင်း၊ ဝယ်သူများအပေါ် ဆက်ဆံရေး ပြေပြစ်ကောင်းမွန်ခြင်း၊ အချိန်ကို တန်ဖိုးထားလေးစားခြင်း၊ ကျွန်တော်၏အပေါ်၌ အလိုက်သိတတ်ခြင်းတို့ကြောင့် သူမကို မန်နေဂျာခန့်ကာ အလုပ်တော်တော်များများကို သူမအား လွှဲထားလိုက်၏။

ထိုမိန်းကလေး၏အမည်မှာ ဆုရည်ဟုခေါ်ပြီး သွက်လက်ချက်ချာသလောက် စကားအရာတွင်လည်း နူးညံ့ သိမ်မွေ့လှသဖြင့် ဖောက်သည်များကြားတွင် အထူးပင် ရေပန်းစားလျက်ရှိ၏။

သို့သော် လူအမျိုးမျိုး စာရိတ္တအထွေထွေတို့ဖြင့် ဆက်ဆံနေရသော ကျွန်တော့အလုပ်မှာ ကိုယ့်လူများက မည်မျှပင် ဆက်ဆံရေး ပြေပြစ်သော်လည်း ဇီဇာကြောင်သော၊ စိတ်တိုင်းမကျသော

မာနခဲများကိုလည်း တွေ့ရတတ်သေးသည်။

“မင်းတို့ဆိုင်က ဘယ်လိုလဲ၊ ဆက်ဆံရေး ကျဲလှ ချည်လား .. ငါ့ကို ဘာအောက်မေ့နေလဲ။ ခင်ကျော့ခိုင်တဲ့ .. မှတ်ထား၊ နင်တို့ ဆိုင်မျိုး ဆယ်ဆိုင်လောက်က ရတနာတွေကို အကုန်ဝယ်ပြီး တိုက်ပေါ် တင်ထားနိုင်တယ် နားလည်လား”

အမျိုးသမီးကြီးမှာ အသက် ငါးဆယ်ကျော်လောက် ဖြစ်ပြီး ဝဝဗိုင့်ဗိုင့်ကြီးဖြစ်၏။ တစ်ကိုယ်လုံးတွင် ဝတ်ဆင်ထားသော ကျောက်မျက်ရတနာတို့မှာ ကျွန်တော်တို့ဆိုင် တစ်ဆိုင်နီးပါးမျှ ရှိပေလိမ့်မည်။ သူက မည်သို့ပင် မာနထောင်လွှား ပြောဆိုနေသော်လည်း ဆုရည်က -

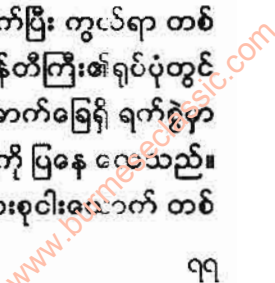
“ဟုတ်ကဲ့ .. တောင်းပန်ပါတယ်ရှင် .. လိုတာပြောပါနော်၊ အတတ်နိုင်ဆုံး ဈေးလျော့ပေးပါ့မယ်” ဟု ကြိုဆို၏။

ကျွန်တော်လည်း ထိုမျှလောက် မာနထောင်လွှားနေသော အမျိုးသမီးကြီးကို သူမ၏သေရက်အား သိလိုစိတ် ပြင်းပြလှန်းသဖြင့် သုံးတော့ပါဘူးဟု ဆုံးဖြတ်ထားသော အဘိုး၏ စားပွဲ အံ့ဆွဲထဲမှ သေမင်းရက်ချိန်းမျက်မှန်ကို သွားယူကာ တပ်ထားလိုက်ပြီး မျက်မှန်နှင့်တွဲထားသော ဓာတ်ကြိုးကလေးကို ဒိုင်ခွက်ပလပ်ပေါက်ထဲသို့ ထိုးကာ ဒိုင်ခွက်ကို ဘောင်းဘီအိတ်ထဲသို့ ထည့်ထားလိုက်၏။

ထို့နောက် ဆိုင်ထဲသို့ ဆင်းလာကာ ဆိုင်ထောင့်တစ်နေရာမှ စောင့်ကြည့်နေ၏။ ဈေးရောင်းနေသော မိန်းကလေးများမှာ ပုံမကျ၊ ပန်းမကျ မျက်မှန်ကြီးကိုတပ်ထားသည့် ကျွန်တော့အား နားမလည်နိုင်စွာဖြင့် ဝေးကြည့်နေကြ၏။

ကျွန်တော့မှာ သူတို့ကို ဂရုမစိုက်အားဘဲ စောစောက မာနရှင်အန်တီကြီးအား တစ်မိနစ်မျှ စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး ကွယ်ရာ တစ်နေရာတွင် ဒိုင်ခွက်ကိုဖတ်ကြည့်လိုက်ရာ အန်တီကြီး၏ရုပ်ပုံတွင် နှလုံးနေရာ၌ မီးနီကလေးပြနေပြီး ဒိုင်ခွက်အောက်ခြေရှိ ရက်စွဲမှာ နောက်ထပ် ငါးလအလွန် လဆန်း(၈)ရက်နေ့ကို ပြနေ လေသည်။

“အိမ်မှာ ကားက ငါးစီးရှိတယ်။ မိသားစုငါးယောက် တစ်

ယောက်တစ်စီး၊ အမျိုးသားက နိုင်ငံခြားမှာ”

ဟူ၍ အစချီကာ မမြဲခြင်းသဘောတရားတို့ကို လုံးဝ မစဉ်းစားဘဲ ဂုဏ်ပကာသနများကိုသာ ကြွားဝါပြောဆိုလျက်ရှိလေ၏။ အကယ်၍သာ သူသည် နောက်ထပ်ငါးလလောက်သာ နေခွင့်ရတော့မည်ကို သိရမည်ဆိုပါက ယခုကဲ့သို့ ကြွားဝါနိုင်ဦးမည်လော။ မာနတံခွန် ထူနိုင်ဦးမည်လောဟု ကျွန်တော်စဉ်းစားမိ၏။

အဘိုး၏ သေမင်းရက်ချိန်းမျက်မှန်ကို ယုံကြည်စဖြစ်နေပြီဖြစ်သော ကျွန်တော်သည် ထိုအန်တီကြီးအား စောင့်ကြည့်နေရာ သေမည့်ရက်စွဲထက် သုံးလခန့်စော၍ ရန်ကုန်ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီး၌ နှလုံးရောဂါဖြင့် ဆုံးပါးသွားကြောင်း တွေ့ရလေ၏။

ကျွန်တော်သည် ကွယ်လွန်မည့်ရက်ထက်စော၍ ကံဆိုးသွားရရှာသော အန်တီကြီးအား စဉ်းစားမရနိုင်အောင် ရှိနေ၏။ အဘိုးပစ္စည်းကပဲ မှားယွင်း၍ပြုလေသလောဟုလည်း တွေးကာ သေမင်းရက်ချိန်းမျက်မှန်အပေါ်၌ ပထမဆုံးအကြိမ် သံသယ ဖြစ်မိ၏။

ထို့နောက် အန်တီကြီး၏ အစားအသောက်၊ အနေအထိုင်တို့ကို လေ့လာကြည့်ရာ သူမသည် ဆရာဝန် အကြံပေးထားသော ဆောင်ရန်ရှောင်ရန်များကို လုံးဝမလိုက်နာဘဲ အဆီအဆိမ့်များကို အလွန်အကြူး စားသုံးခဲ့ကြောင်းသိရ၏။ ထိုအခါကျမှပင် ကျွန်တော်လည်း “အသက် ပညာစောင့်၊ ဥစ္စာ ကံစောင့်” ဆိုတာ ဒါမျိုးပဲလားဟု တွေးမိ၏။

“မသာတစ်ခေါက်၊ ကျောင်းဆယ်ခေါက်” ဆိုသော စကားအတိုင်း ထိုအန်တီကြီးအား သင်္ဂြိုဟ်သည့်နေ့က ကျွန်တော့မှာ များစွာ တရားကျမိလေသည်။ သူမ၏သုဿန်သို့ သွားရာလမ်းတွင် ဆွေမျိုး၊ မိတ်သဟ်ဟများ လိုက်ပါပို့ဆောင်ခဲ့သော်လည်း သင်္ဂြိုဟ်ပြီးသည်နှင့် အသီးသီးသော မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းလိုသည်ကိုယ့်အိမ်ကိုယ် ပြန်ကြမည်သာဖြစ်သည်။

လူတို့၏ မသေခင်ကရှိနေခဲ့သော လောဘ၊ ဒေါသ၊

မောဟတို့သည် နောက်ဆုံး မီးသဂြိုဟ်စက်ထဲ၌ အခိုးအငွေအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာမြေကြီးအတွင်း၌ ပုပ်သိုးဆွေးမြေ့သွားမည် မြေဩဇာအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ရောက်ရှိသွားကာ ကမ္ဘာမြေကြီး နှင့်အတူ နေကြာဝဠာထဲ၌ အဓိပ္ပာယ်ကင်းမဲ့စွာ လှည့်ပတ်နေဦး မည်ဖြစ်သည်။

မသေမီကထားခဲ့မိသော မာနများ၊ ထောင်လွှားခဲ့သော ဆင်များ၊ တပ်မက်ခဲ့သော ပစ္စည်းဥစ္စာများ၊ တွယ်တာခဲ့ရသော သံယောဇဉ်များအား တစ်ခုမကျန်ထားခဲ့ကာ လာစဉ်တုန်းကလို ပြန်တော့လည်း တစ်ယောက်တည်းပါတကား။

(၄)

ကျွန်တော်သည် လူတို့၏ သေနေ့သေရက်အား ညွှန်ပြ သော အဘိုး၏ သေမင်းရက်ချိန်းမျက်မှန်အား မှန်ကန်လွန်းသဖြင့် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ကာ ထိုပစ္စည်းအား အံ့ဆွဲထဲသို့ ပြန်ထားလိုက် ပြီး အလုပ်ကိုသာ ကြိုးစားလုပ်ကိုင်နေမိ၏။

ထိုသို့ လုပ်ရင်းကိုင်ရင်းဖြင့်ပင် ကျွန်တော်၏ စီးပွားရေးမှာ တိုးတက်လာသလို၊ ကျွန်တော်နှင့်ဆုရည်တို့၏ ခင်မင်ရင်းနှီးမှုမှာ လည်း တဖြည်းဖြည်း နက်ရှိုင်းလာကာ ချစ်သူရည်းစားများအဖြစ် သို့ ရောက်ရှိလာတော့၏။ တစ်ခါတရံ၌ ဆုရည်က -

“အစ်ကိုက လူကြီးလူကောင်း ပီသတာပဲ သိလား၊ ဆုရည် တော့ အစ်ကိုကို စတွေ့ကတည်းက စိတ်ထဲတစ်မျိုးကြီးပဲ”

ဟူ၍ ချစ်စဖွယ်ဆိုတတ်လေသည်။

“အစ်ကိုလည်း မိန်းကလေးပီသတဲ့ .. အိန္ဒြေရှိတဲ့ .. မြန်မာ ဆန်တဲ့ ဆုရည်ကို အစကတည်းက သတိပြုခဲ့မိပါတယ်။ ခုခေတ် မှာက ဆုရည်တို့လို မြန်မာဆန်ဆန် ဝတ်စားမှု၊ ဆင်ယင်ထုံးစံပုံက ရှားတယ်မဟုတ်လား”

“အစ်ကိုကတော့ မြောက်ပြောနေပြန်ပြီ”

“မြောက်တာမဟုတ်ဘူး ဆုရည်ရဲ့.. တကယ်ပြောတာ”

ကျွန်တော်က ထိုသို့ပြောသောအခါ သူမက ကလေးငယ် တစ်ယောက်လို လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာ ရယ်မောရင်း၊ ကျွန်တော့အား သူမ၏ ရွန်းလဲ့သော မျက်ဝန်းကြီးများဖြင့် အပြစ်မဲ့စွာ ကြည့်နေတတ် ၏။ ကျွန်တော်သည် ဆုရည်အား ထာဝရလက်တွဲဖော်အဖြစ် ရည် မှန်းထားလေရာ သူမ၏ သေနေသေရက်ကိုလည်း သိလိုလှသဖြင့် သေမင်းရက်ချိန်းမျက်မှန်ဖြင့် ကြည့်မည်လုပ်တိုင်း၊ မကြည့်ရက်နိုင် ဘဲ ဖြစ်နေလေသည်။

“အစ်ကို အရင်တစ်ခါတပ်တဲ့ မျက်မှန်ကြီးက အနီရောင် ကြီးပါ။ အဲဒါ ဘာမျက်မှန်ကြီးလဲ .. အဲဒီမျက်မှန်မျိုး ဆုရည် တစ်ခါ မှ မမြင်ဖူးဘူး။ မျက်မှန်ပြုတ်မကျအောင် တပ်တဲ့ကြိုးကလည်း ဓာတ်ကြိုးကြီးကျနေတာပဲ”

ဆုရည်က ထိုသို့ပြောတိုင်း ကျွန်တော့မှာစကားကို လှီးလွှဲ ပြောရင်း လမ်းကြောင်းပြောင်းလိုက်ရသည် ဖြစ်၏။ ဆုရည် မကြိုက် မှန်းသိ၍လည်း “ထိုမျက်မှန်ကြီးကို မတပ်တော့”ဟု စဉ်းစားထား ရာမှ တစ်နေ့တွင် ထိုမျက်မှန်ကို အသုံးပြုစရာ တစ်ယောက်ပေါ် ပေါက်ခဲ့ပြန်သည်။

ဖြစ်ပုံမှာ -

ထိုအစ်မကြီး၏အသက်မှာ (၄၀)ကျော်လောက် ရှိမည်ဖြစ် ပြီး အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် လိမ်းခြယ်မွန်းမံထားလေ၏။ အကယ် ၍သာ မိတ်ကပ်များဖြင့် ယခုလို လိမ်းခြယ်ထားခြင်း မရှိပါမူ သူမ၏ တွန့်လိပ်နေသော အရေးအကြောင်းများကို အထင်းသား တွေ့ရ ပေလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

သို့သော် သူမမှာ ထိုအိုမင်းရင့်ရော်မှု အချက်ပြသကော်တ တို့ကို မိတ်ကပ်လိမ်းခြယ်ခြင်း အတတ်ပညာဖြင့် ဖုံးဖိ၍ထားလေ ရာ အမှတ်တမဲ့ ကြည့်လိုက်မည်ဆိုပါက အရွယ်တင်သူဟုပင် ခင်ရ လေသည်။

သို့သော်လည်း မိတ်ကပ်က မိတ်ကပ်၊ ဇရာက ဇရာ။ တခြား

စီခြစ်ပေသည်။ သူမမှာ မျက်နှာတွင်သာ လိမ်းခြယ်ထားသည့် မဟုတ်။ ဆံပင်များကိုလည်း နီကျာရဲနေအောင် ဆိုးထားလေသေး၏။

ထိုအစ်မကြီးက သူ့တွင် အဝတ်အစား မည်မျှပေါကြောင်း၊ တစ်လလျှင် အလှပြင်ဆိုင်သို့ ဘယ်နှခေါက်သွားကြောင်း စသည် တို့ကို ပြောဆိုနေလေသည်။ အချုပ်အားဖြင့်ဆိုရလျှင် ထိုအစ်မကြီးမှာ သူမ၏ခန္ဓာကိုယ် အပုပ်ကောင်ကြီးအား အမွှေးနံ့သာတို့ဖြင့် အလှဆင်ရင်း ဇရာနှင့်မရကတရားတို့ကို မေ့လျော့နေလေသည်။

ကျွန်တော်သည် ကိုယ်ခန္ဓာအတ္တဘောကြီးကို သမုဒယ ဖြစ်ကာ အမျိုးမျိုးခြယ်လှယ်မွမ်းမံထားသော သူမအား ဘယ်၍ ဘယ်မျှအထိ အသက်ဆက်ရှင်နေဦးမည်လောဟု သိလိုလှသဖြင့် အပေါ်ထပ်သို့တက်ကာ လပေါင်းများစွာ မေ့ပျောက်ထားခဲ့သော သေမင်းရက်ချိန်မျက်မှန်အား သွားယူ၍ ကြည့်မိလေရာ ကျွန်တော်မှာ အလွန်ပင် အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားမိ၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူမမှာ နောက်ထပ်တစ်လ လောက်သာ အသက်ရှင်လျက် နေရတော့မည်ကို ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာ တွေ့ရှိရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူမမှာ နောက်ထပ်တစ်လတာ အသက်ရှင်မည်ရက်ကို လုံးဝမသိရှာဘဲ ဆိုင်မှ အရောင်းစာရေးမကလေးများအား ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်ဖြင့် နှုတ်ဆက်ထွက်ခွာသွားလေသည်။

“အစ်ကို”

ဆုရည်ခေါ်လိုက်မှ ကျွန်တော်လည်း လန့်သွားကာ လက်ထဲမှပစ္စည်းများကို ကယျာကယာသိမ်းလိုက်ရ၏။

“အစ်ကို အရင်တစ်ခါတပ်တဲ့ မျက်မှန်ကြီးကို တပ်ပြန်ပြီ။ အဲဒါ ဘာမျက်မှန်ကြီးလဲဟင် . . . အစ်ကို အဲဒီမျက်မှန်ကြီးကို တပ်ရင် ဆုရည်ရင်ထဲ တစ်မျိုးကြီးပဲ။ နောက်တစ်ခါ မတပ်နဲ့တော့နော်”

“အေးပါကွာ . . . ဆုရည်မကြိုက်လည်း နောက် မတပ်တော့ပါဘူး”

ကျွန်တော်က ထိုသို့ပြောလိုက်မှ ဆုရည်က ပြန်ပံသွား

က ကျွန်တော့အား နှစ်လိုဖွယ်အပြုံးကို ပြုံးကာ သူမထိုင်နေကျ စားပွဲတွင် သွား၍ထိုင်လေ၏။ ထိုအခါ အခြားမိန်းကလေး နှစ်ယောက်က ဆုရည်နှင့်ကျွန်တော့အား အမျိုးမျိုးစနောက်ရင်း -

“ဆုရည်ရဲ့စကားကို သိပ်ပြီးနားမထောင်နဲ့ ဆရာ . . သူက အခုကတည်းက ဆရာ့ကိုနိုင်ချင်နေတာ”

“ဆရာက နားထောင်မှာပေါ့ လဲ့ဝါရဲ့၊ ချစ်တာကို . . ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား ဆုရည်”

ဆုရည်က ရှက်ရှက်ဖြင့် စာရင်းဇယားများကိုသာ ဖိလုပ်နေလေသည်။

(၅)

ကျွန်တော်သည် အဘိုးတီထွင်ခဲ့သော သေမင်းရက်ချိန်းမျက်မှန်အား မကြည့်ဝံ့လောက်အောင်ဖြစ်နေ၏။ ထိုမျက်မှန်ကို ကြည့်တိုင်းလည်း စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်လောက်အောင် မှန်ကန်နေသည်ကို တွေ့နေရသည်။

သို့သော် ထိုမှန်ကန်ချက်သည်ပင်လျှင် ကျွန်တော့အား သတိတရားလက်မလွတ်စေရန် သတိပေးသကဲ့သို့ ဖြစ်နေပြန်သည်။ ကျွန်တော့မှာ ထိုမျက်မှန်ကို အသုံးပြုချိန်မှစ၍ လူတို့၏ သေခြင်းတရားကို အထပ်ထပ်အခါခါ ဆင်ခြင်မိ၏။

ရှင်သန်ခြင်း၏နိဂုံး၊ သေဆုံးခြင်း၏အကြောင်း တရားပွားများသင့်သော မရဏနုဿတိတို့ကို အမြဲမပြတ်ရှုမှတ်ရင်း တစ်နေ့တခြား ရင့်ကျက်လာခဲ့သည်။

ကျွန်တော် ထိုသို့တွေးနေစဉ်မှာပင် ဆိုင်ထဲသို့ ခပ်ငယ်ငယ် မိန်းကလေးနှစ်ဦးနှင့် အသက် ခပ်လတ်လတ် အမျိုးသားတစ်ဦးတို့ ဝင်လာကာ ရတနာပစ္စည်းများကို ရွေးချယ်လျက်ရှိ၏။

မိန်းကလေးမှာ အသက်(၂၀)ခန့်ရှိပြီး သူမ၏ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်မှာ ယခုခေတ်ပြိုင်ပွဲဝင်နေကြသော မော်ဒယ်ကလေး

များထက်ပင် သာလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်ထင်မိ၏။

သူမ တစ်ကိုယ်လုံးရှိ အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်း အားလုံးတို့မှာ သူ့နေရာနှင့်သူ အံဝင်ခွင်ကျ အပိုအလိုမရှိ။ ထိမိတိကျစွာ တည်ရှိနေလေရာ တော်ရုံတန်ရုံယောက်ျားများအဖို့ သူမထံပါးမှ မျက်လုံးအကြည့် မစွာချင်လောက်အောင် ဆွဲဆောင်မှုရှိလှချေ၏။

ထို့အပြင် သူမသည်

သူမပိုင်ဆိုင်သမျှ ထိုအစိတ်အပိုင်းတို့ကို စကတ်ရှေ့ကွဲ၊ နောက်ကွဲ၊ အင်္ကျီလည်ဟိုက်၊ ကျောဟိုက်တို့ဖြင့် မပေါ်ပေါ်အောင် ခေတ်ထားပြန်၏။

နောက်တစ်ယောက်မှာ ပို၍ပင် ဆိုးသေး၏။ အင်္ကျီမှာ အလွန်တရာပင် လုံခြုံမှုကင်းမဲ့နေပြီး ပရုံးပေါ်မှကြိုးကလေးမှာ အချိန်မရွေး လျှောကျပြုတ်ထွက်သွားနိုင်၏။ အဆိုးဆုံးမှာ သူမဝတ်ထားသော အသားရောင် အသားကပ်ဘောင်းဘီဖြစ်၏။

ထိုဘောင်းဘီမှာ အလွန်ပင် တင်းကြပ်လွန်းနေပေရာ မြန်မာယဉ်ကျေးမှုနှင့် မည်သို့မျှ မလိုက်ဖက်အောင် ရှိနေတော့သည်။ သူတို့၏ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုများကြောင့် ကျွန်တော့ဆိုင်မှ မိန်းကလေးများပင် သူမအားကြည့်ကာ ပြုံးကြ၏။

ထိုမိန်းကလေးနှစ်ယောက်နှင့် ပါလာသူမှာ အသက်(၄၀) ခန့်ရှိပြီး အသားညိုညို၊ ဆံပင်ရှည်ရှည်ဖြစ်သည်။ ထိုသူ၏ နှုတ်ခမ်းမွေး၊ မုတ်ဆိတ်မွေးများမှာ မြင်မကောင်းအောင် ရှုပ်ထွေးလျက်ရှိ၏။

ထိုသူနှင့် စကတ်အကွဲဝတ် မိန်းကလေးတို့မှာ သမီးရည်းစားဖြစ်ဟန်တူပြီး ကောင်မလေးသို့ ကြည့်နေသော ထိုသူ၏ အကြည့်များမှာ မရိုးသားရုံမျှမက တကွာရမ္မက်တို့ တထောင်းလောင်း ထွက်

www.burmeseclassic.com

နေသယောင်ထင်ရ၏။

ကျွန်တော်သည် သူတို့အား ငေးစိုက်ကြည့်နေရင်း အချိန်အတော်ကြာ မေ့ပျောက်ထားခဲ့သော သေမင်းရက်ချိန်းမျက်မှန်အား သတိရသဖြင့် အခန်းထဲသို့သွားကာ ထိုပစ္စည်းကို ယူလာခဲ့၏။

ထို့နောက် မျက်မှန်ကို အကျအနတပ်၍ စကပ်ဝတ် မိန်းကလေးအား ကြည့်လိုက်လေရာ သူမ၏အသက်ရှင်ရက်မှာ နောက်ထပ်(၃)ရက်သာ ရှိတော့ကြောင်း ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ဖွယ်ရာ တွေ့ရလေသည်။

သို့သော် ထူးခြားသည်မှာ သူမ၏ကိုယ်တွင်း ကလီစာများ၏ အားနည်းချက်၊ သူမကို သေစေနိုင်သော နေရာပြ မီးနီကလေးမှာ မူ လုံးဝ အချက်မပြုခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ခြွင်းချက်မရှိ၊ ကျွန်တော်ယုံကြည်ခဲ့သော ထိုမျက်မှန်လေးအပေါ်၌ ဒုတိယအကြိမ် သံသယဖြစ်မိပြန်သည်။

ကာယကံရှင်တို့၏ရောဂါဘယ အားနည်းချက်ကို ပြနေကျဖြစ်သော မီးနီကလေးသည် ယခုမှ ဘာကြောင့် မပြသနည်း။ အဘိုးတီထွင်ခဲ့သော ထိုထူးခြားပစ္စည်းကလေးသည် ပျက်စီးသွားပြီလော။ ကျွန်တော်သည် ထိုမျက်မှန်နှင့်ပတ်သက်၍ နောက်ကြောင်းကို တသိတစ်တန်းကြီး စဉ်းစားမိသည်။

ပထမဦးဆုံး စမ်းသပ်ကြည့်ခဲ့သည်မှာ ကျားကိုးစီး စားလျှင်ပင် မကုန်နိုင်ဟုထင်ရသော ကျန်းမာရေးတွင် အပြင်ပန်းအားဖြင့် အားနည်းချက် လုံးဝမရှိဟု ထင်ရသော အမျိုးသား။

ထို့နောက် ဝဝစိုင်စိုင်နှင့် မာနရှင်အမျိုးသမီးကြီး၊ ထို့နောက် မိတ်ကပ်များဖြင့် အစွမ်းကုန် ပြင်ဆင်ထား သော အမျိုးသမီးကြီး။

သို့သော် ကျွန်တော်သည် သူတို့၏သေရက်ကို သိထားသော်လည်း သူတို့ကို သတိမပေးဖြစ်ခဲ့။ သူတို့ကို ဘာမှ မကူညီနိုင်ခဲ့။ ကျွန်တော်သည် ထိုသို့စဉ်းစားရင်း သည်တစ်ခါတော့ သတိပေးဖြစ်အောင် ပေးတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

။

သူမ၏ “ဘကျွေးရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး” ဟူသော စကားထဲ၌ အဓိပ္ပါယ်များစွာ ပါဝင်နေမှန်း ကျွန်တော်သိသော်လည်း မသိချင်ဟန်ဆောင်နေလိုက်ရသည်။

(၆)

ကျွန်တော်သည် မည်မျှကြာအောင် အတွေးလွန်နေသည် သိ။ ဆုရည်ကခေါ်လိုက်တော့မှ အလန့်တကြားဖြစ်ကာ တွေးလက်စ အတွေးများကို ဖြတ်တောက်ပစ်လိုက်သည်။

“အစ်ကို ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲ၊ ဆုရည် ဒေပေါ်ထပ် ဆက်လာတောင် မသိတော့ဘူး။ ဘာလဲ . . စောစောက ဈေးဝယ် ဆွားတဲ့ကောင်မလေးကို မျက်စိကျနေပြီလား”

“မဟုတ်ပါဘူး . . ဆုရည်ရယ်”

“အစ်ကို . . အဲဒီကောင်မလေးကို ကြည့်နေတယ်ဆိုတာ ဆုရည် သိပါတယ်နော်၊ အင်းလေ . . အစ်ကိုကြည့်မယ် ဆိုလည်း ကြည့်လောက်ပါတယ်။ ဟိုက အရမ်းလှနေတာကိုး”

“အဲဒီလို မပြောပါနဲ့ ဆုရည်ရယ် . . အဲဒီကောင်မလေးက လှတော့လှပါတယ် ဒါပေမယ့် သူ့အလှက ပူလောင်တယ်။ ဟောဒီ ဆုရည်ရဲ့ အလှကမှ တကယ့်ကို အေးချမ်းတာ”

“တကယ်ပြောတာလားဟင် . . အစ်ကို”

“တကယ်ပေါ့ကွာ . . တကယ်ပြောတာပါ”

ဆုရည်က သဘောကျစွာ ရယ်မောရင်း ကျွန်တော့ လက် တိုကိုင်လျက် သူ့ပါးကိုထိစေကာ -

“အစ်ကိုကို အဲဒါတွေချစ်နေရတာ” ဟု တိုးညှင် စွာဆို၏။

“ဒါထက် နေပါဦး ဆုရည်ရဲ့ . . အဲဒီကောင်မလေးက ဘယ် နှာနေတုန်း”

ကျွန်တော်က စပ်စုလိုက်၏။ ထိုကောင်မလေးနေသော နေရာကိုသိမှ ကျွန်တော်လိုက်သွား၍ သတိပေးနိုင်မည် မဟုတ်လား။

“ဆုရည်တို့လမ်းထဲကပါ။ နာမည်က မွှေးအိတဲ့။ အရမ်း မျက်နှာများတဲ့သူပေါ့”

“ဟုတ်လား . . ဆုရည်တို့အိမ်နဲ့ ဘယ်လောက်ဝေးတုန်း”

“ဆုရည်တို့အိမ် ဟိုဘက်လေး၊ ငါးအိမ်ကျော် လမ်းတွေ နားကလေး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်”

“ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူးကွာ၊ ကဲ . . အစ်ကို သူငယ်ချင်းတစ် ယောက်နဲ့ ချိန်းထားတာလေးရှိသေးလို့ ခဏသွားလိုက်ဦးမယ်။ ဆိုင်ကို တစ်ဆိတ်လောက် ကြည့်ထားလိုက်ဦးနော်”

“စိတ်ချ . . စိတ်ချ ကိုယ့်ဆိုင်လိုသဘောထားပြီး အစစ အရာရာ ဂရုစိုက်ထားပေးမယ်”

ဆုရည်၏စကားကြောင့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် သဘော ကျစွာ ရယ်မောမိ၏။ ထို့နောက် ကျွန်တော်သည် သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ဖြင့် ချိန်းထားသည်ဟု အကြောင်းပြကာ စောစောက “မွှေးအိ”ဟုဆိုသော ကောင်မလေးအိမ်သို့ထွက်ရန် အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းမည်ပြုစဉ် ဈေးရောင်းသော အလုပ်သမားမိန်းကလေး တစ် ယောက်က -

“ဆရာ စောစောက ဈေးဝယ်သွားတဲ့သူတွေ အထုပ် တစ် ထုပ် မေ့ကျန်ခဲ့တယ်”ဟူ၍ လှမ်းပြော၏။ ထိုအခါ ဆုရည်က -

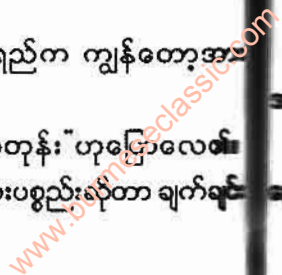
“နေပါစေ အစ်မ . . ညနေ ဆုရည်ပြန်မှ ယူသွားပြီး ပြန် ပေးလိုက်မယ်”

“မဟုတ်တာပဲ ဆုရည်ရာ . . အစ်ကိုသွားရင်း ဝင်ပေးလိုက် ပါ့မယ်”

ကျွန်တော်၏အပြောကြောင့် ဆုရည်က ကျွန်တော့အ မျက်စောင်းထိုးကာ -

“အစ်ကိုနော် ဘယ်လိုဖြစ်နေတာတုန်း”ဟုပြောလေ၏။

“မဟုတ်ဘူးလေ ဆုရည်ရဲ့ . . သူများပစ္စည်းရိတ်တာ ချက်ချင်း

မြန်ပေးတာက ပိုကောင်းတာပေါ့ မဟုတ်ဘူးလား”

ဆုရည်၏ သံသယမျက်ဝန်းများကို မသိကျိုးကျွံပြုရင်း အထုပ်ကလေးအားဆွဲကာ ပိုင်ရှင်ဆီသို့ ကျွန်တော်ထွက်လာခဲ့၏။

“တကယ့်ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အစ်ကိုရယ်၊ အစ်ကိုကို ဘာကျွေးရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး။ အရမ်းကျေးဇူး တင်လွန်းလို့”
သူမ၏ “ဘာကျွေးရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး...” ဟူသော စကားထဲ၌ အဓိပ္ပာယ်များစွာ ပါဝင်နေမှန်း ကျွန်တော်သိသော်လည်း ဆော်ချင်ဟန်ဆောင်နေလိုက်ရသည်။

သူမ၏တိုက်မှာ ခပ်သေးသေးဖြစ်ပြီး ပရိဘောဂများ ထားသို့ ခုံမှာ သေသေသပ်သပ် မရှိလှချေ။ အဝတ်အစားထည့်သော ဝီရိုကြီး ထဲတွင် အဝတ်အထည်များ ပြည့်လျှံနေပြီး မနီးမဝေး၌ အလှပြင် ဓမ္မည်းများကိုလည်း အမျိုးအစားစုံလင်စွာ တွေ့ရလေသည်။

သူမတွင် မိဘများ၊ ဓမ္မေးချင်းပေါက်ဖော်များ ရှိ၊ မရှိ မသိရ သော်လည်း ယခုအချိန်တွင်တော့ တစ်ယောက်တည်းသာ တွေ့ရ လေသည်။

ယခုလို မိန်းကလေးတစ်ယောက်တည်းရှိသော အချိန်တွင် ဣကျင့်ဝတ်အရ သူစိမ်းယောက်ျားလေးတစ်ယောက် ရှိနေရန် မသင့် ဟုယူဆသဖြင့် ကျွန်တော်၏ လာရင်းရည်ရွယ်ချက်ကို အမြန်ဆုံး ဆောင်ရွက်ရန် စကားစလိုက်ရသည်။

“ညီမ .. စိတ်မဆိုးဘူးဆိုရင် အစ်ကိုတစ်ခုလောက် ပြော ချင်ပါတယ်”

“ပြောပါ အစ်ကိုရယ် .. ညီမ စိတ်မဆိုးတတ်ပါဘူး”

“တခြား မဟုတ်ပါဘူး။ ခုရက်ပိုင်းမှာ ညီမအနေနဲ့ အသွား အလာ၊ အနေအထိုင် ဆင်ခြင်စေချင်တယ်”

ကျွန်တော်က ထိုသို့ပြောလိုက်သောအခါ မိန်းကလေးက ခြောက်ကပ်ကပ်ရယ်လိုက်ရင်း ကျွန်တော့အား ရီဝေစွာ ပြည်နေ

သည်။ ထိုစဉ်က -

“ဘာဖြစ်လို့လဲ အစ်ကိုရယ် . . မွေးအိ နားမလည်ဘူး”

ဟူ၍ ခပ်ချွဲချွဲလေသံဖြင့်ပြော၏။ ကျွန်တော်လည်း ခုမှတော့ မထူးတော့ဘူးဟု တွေးကာ -

“အစ်ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ ပြောမယ်။ အခု နစ်ရက်၊ သုံးရက်အတွင်း မင်းမှာ အသက်အန္တရာယ်ရှိနေတယ်။ ဒါကြောင့်”

ကျွန်တော့စကား မဆုံးခင်မှာပင် သူမက လှောင်ပြောင်သရော်သော ရယ်ခြင်းမျိုးဖြင့် ရယ်သွမ်းသွေး၍နေလေရာ ကျွန်တော့မှာများစွာ စိတ်ပျက်မိလေ၏။

“အေးလေ . . ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လောလောဆယ်မှာတော့ မွေးအိအနေနဲ့ အစစအရာရာ သတိထားနေစေချင်တယ်”

“အစ်ကိုက အရမ်း စိုးရိမ်တတ်တာပဲ သိလား . . အစ်ကိုတို့လက်ထပ်တဲ့သူတော့ အရမ်းကံကောင်းမှာပဲ သိလား။ မွေးအိမှာတော့ အစ်ကိုလိုယောက်ျားမျိုး ဒီတစ်သက် တွေ့နိုင်မှာ မဟုတ်တော့ပါဘူးရှင် . . ယောက်ျားတွေဆိုတာ သူတို့ လိုချင်တာကိုပဲ သိတယ်။ အစ်ကိုတို့လို ကိုယ့်ဘက်က ပေးဆပ်မှု၊ ဂရုစိုက်မှုဆိုတာ လုံးဝ မရှိပါလား အစ်ကိုရယ်”

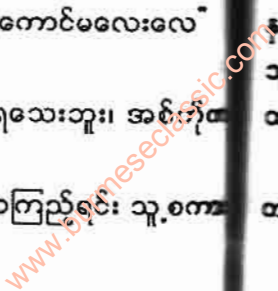
သူမက ကျွန်တော့နားသို့ကပ်ကာ ဆွဲငင်ညှို့ယူမှု အားပြင်သော ချစ်စရာလေသံများဖြင့် ပြောလာသဖြင့် ကျွန်တော်လည်း သူမကိုနှုတ်ဆက်ကာ ပြန်ခဲ့ရသည်။ နောက်ထပ် သုံးရက်မျှကြာသောအခါ ဆုရည်ထံမှ စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာ သတင်းတစ်ခုကို ကြားတော့၏။

“အစ်ကို အရင်တစ်ခါက ဆုရည်တို့ဆိုင်မှာ လက်စွပ်ထပ်ကွင်းလာဝယ်သွားတဲ့ ဆုရည်တို့လမ်းထဲက ကောင်မလေးလေ”

“သူ . . သေသွားပြီလား ဆုရည်”

“ဟင်! . . ဆုရည်တောင် မပြောရသေးဘူး၊ အစ်ကိုက ဘယ်လိုလုပ်သိနေတာတုန်း”

ဆုရည်က ကျွန်တော့အား အံ့ဩစွာကြည့်ရှင်း သူ့စကား

တို့ ဆက်ပြန်လေသည်။

“ဟုတ်တယ် အစ်ကို . . ဟိုတစ်ခါ ဈေးဝယ်ပါလာတဲ့ မုတ်ဆိတ်မွှေးဗလပျစ်နဲ့ လူကသတ်တာတဲ့ . . ကောင်မလေးက တော်တော် မျက်နှာများတာပဲ အစ်ကိုရဲ့”

ကျွန်တော်က သတိပေးပါလျက် ကျွန်တော့စကားကို ခပ်ပေါ့ပေါ့ သဘောထားခဲ့သော ထိုမိန်းကလေးအား မချင့်မရဲဖြစ်မိသည်ကလွဲ၍ ကျွန်တော် ဘာမှမတတ်နိုင်ခဲ့ချေ။

“ဪ . . ရောဂါတစ်ခုခုကြောင့် သေရမှာမဟုတ်လို့ မီးနီဇာလေး မပြတာကိုး”

“ရှင်! . . ဘယ်လို! . . အစ်ကို ခုန ဘာပြောလိုက်တယ်”

“ဘာ . . ဘာမှမဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ ဟို . . ဟိုလေ သေခြင်းဆရာဆိုတာ မြန်ဆန်လွန်းလို့ပြောတာပါ”

ကျွန်တော်သည် အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ဖြင့် ပြောရင်း ဆုရည်နားမှ ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်ခွာခဲ့ရသည်။

သူမ သေဆုံးရာသို့ ကျွန်တော်ရောက်ရှိသွားသောအခါ သွေးအိုင်ထဲတွင် ပုံပျက်ပန်းပျက်ဖြင့် အသက်ပျောက်နေသော သူမကို စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာ တွေ့ရလေသည်။

လွန်ခဲ့သော သုံးရက်က အလွန်လှပသည်ဟု ယင်ရသော သူမ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် ယခုတော့မူ မတင့်မတယ်ရှိလှချေ၏။

(၇)

အချိန်ကာလများ ကြာညောင်းလာသည်နှင့်အမျှ ဆုရည်နှင့် ကျွန်တော်တို့သည် သံယောဇဉ် တွယ်တာလာခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း သူမ၏လက်ကလေးကို ကိုင်ရုံ၊ ဆံစလေးများကို နမ်းရုံကလွဲ၍ ထိုထက် ဘာမျှ မပိုခဲ့ချေ။

ဆုရည်မှာလည်း ယဉ်ကျေးမှုဘက်တွင်သာမက ကိုယ်ကျင့်ဆရာနှင့် ထိန်းသိမ်းနိုင်မှုစွမ်းရည်တို့တွင်လည်း သူမဘူအောင်

ပိရိလေရာ ကျွန်တော့အနေဖြင့် လေးစားမြတ်နိုး၍ မဆုံးနိုင်အောင် ရှိတော့သည်။

တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်သည် ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သည် တစ်ခါတော့ သူမ၏ ဆက်လက်ရှင်သန်ရမည့်ရက်ကို ကြည့်ဖြစ် အောင် ကြည့်တော့မည်ဟု စဉ်းစားမိ၏။

ထို့နောက် အလုပ်စားပွဲတွင် ထိုင်နေသော သူမအား အထိ ထပ် ခပ်စောင်းစောင်းတစ်နေရာမှ သူမ မသိအောင် ခိုးကြည့်ချိန် ဆုံးဖြတ်ရင်း မျက်မှန်နှင့် ခိုင်ခွက်ကိုယူကာ အခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့ ၏။ သို့သော် ယခုကိစ္စမှာ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် လုပ်ရသည်ဖြစ်၍ လက် များတုန်ရီကာ ရင်မှာလည်း တထိတ်ထိတ်ခုန်နေ၏။ ထိုအချိန်မှာ ပင် ဆိုင်ထဲသို့ ရဲအရာရှိများ ဝင်ရောက်လာကာ -

“လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်လလောက်က ဟောဒီအမျိုးသမီး . . ခင်ဗျားတို့ ဆိုင်ကို လာသွားသေးတယ်မဟုတ်လား။ သူ့လက်ထဲမှာ ဟောဒီ ရတနာဘောင်ချာတွေ လို့ပါ” ဟုဆိုကာ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ၏ ဓာတ်ပုံကိုပြ၏။

ထိုပုံကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သူမကို ကျွန်တော် ချက်ချင်း မှတ်မိပါသည်။ သူမတွင် အဝတ်အစား မည်မျှပေါကြောင်း၊ ဖိနပ် မည်မျှပေါကြောင်း ကြားဝါခဲ့သော အမျိုးသမီးပင်ဖြစ်သည်။

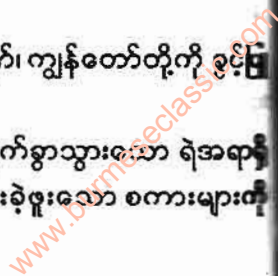
“ဟုတ်ကဲ့ . . လာသွားပါတယ်”

“အေးဗျာ . . ခု သူသေသွားပြီဗျာ။ ကျေးဇူးပြုပြီး တစ်ခု လောက် ထပ်မေးပါစေဗျာ။ ဒီကိုလာတုန်းက တစ်ယောက်တည်း လား၊ ဒါမှမဟုတ် အဖော်တစ်ဦးဦး ပါသေးသလားဆိုတာ သိချင်လို့ လာမေးတာပါ”

“သူတစ်ယောက်တည်းပါ”

“ဪ . . ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပဲနော်၊ ကျွန်တော်တို့ကို ခွင့်ပြု ပါဦး”

ယဉ်ကျေးပျူငှာစွာ နှုတ်ဆက်ထွက်ခွာသွားသော ရဲအရာရှိ အား ဝေးမောကြည့်ရင်း အဘိုးပြောသွားခဲ့ဖူးသော စကားများကို

မြန်လည်ကြားယောင်မိသည်။

“ဒါပေမယ့် တစ်ခါတလေကျတော့လည်း အဲဒီလိုသေမယ့်
ရက်ကို ကြိုသိရင် ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ ကြိုလုပ်နိုင်တယ်လို့ တွေး
တောင်း တွေးနိုင်ပေမယ့် သေရမယ့်အတူတူ မထူးတော့ဘူးဆိုပြီး
ကောင်းမှုတွေ လုပ်သူ၊ သေရမှာကို ကြိုတင် ကြောက်ရွံ့သူတွေ ရှိ
တာနိုင်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း သေရမယ့်ရက်ကို ကြိုတင် မသိနိုင်
အောင် စီမံထားတာဖြစ်လိမ့်မယ်”

အဘိုးပြောသည်မှာ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ယခု ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ပင် ဆုရည်၏ကံကြမ္မာကို သိလို
သော်လည်း မကြည့်ရဲဘဲ ဖြစ်နေသေးသည်
တို့ မဟုတ်လော။

သို့သော် ကျွန်တော် တစ်ခု
တွေးမိသည်မှာ ထိုသို့ သေမည့်
ရက်ကို ကြိုတင်၍ မသိခြင်း
စာပင်လျှင် လူတို့အား မာန်
ဆနများကို ပိုမို ထောင်လွှားစေ
ရှော့သလားဟူ၍ နားမလည်
နိုင်အောင် ရှိတော့သည်။

“အစ်ကို ဘာတွေ ဧဠ်းစား
နေတာလဲ . . ဆုရည်ခေါ်တာ တောင်
ကြားတော့ဘူး”

“ဪ . . ဘာလဲ . . ဆုရည်
ဘာပြောမလို့လဲ”

“အစ်ကိုကို လက်ဆောင်ပေး
လို့”

သူမက ဘောပင်လေးတစ်
ချောင်းကို ထုတ်ပေး၏။

“တန်ဖိုးတော့ မရှိ ပေမယ့်”

ဆုရည်ရဲ့အသည်းနှလုံးပါ အစ်ကို၊ ဒီဘောပင်လေးကို အသုံးပြုတိုင်း ဆုရည်ကိုသတိရမယ်ဆိုရင် ကျေနပ်ပါပြီအစ်ကိုရယ်”

“ဆုရည်ကလည်း ဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ ဘောပင်ကို သုံးမှ ဆုရည်ကို သတိရတာ မဟုတ်ဘူး။ ဆုရည်ကို အစ်ကိုက အမြဲတမ်း သတိရနေမယ်ဆိုတာ ယုံပါကွာနော်”

သူမက ကျေနပ်စွာပြုံးရင်း ကျွန်တော့အား သူ့ကိုယ်လုံး ကလေးဖြင့် မှီထားလေသည်။

“အစ်ကို့ဆီမှာ ဆုရည်ခွင့်တောင်းစရာရှိလို့”

“ဘာလဲပြောလေ”

“ဟို မနက်ဖြန်တစ်ရက်လောက် ခွင့်ပေးပါဦးနော်၊ ဆုရည် ရဲ့ဒေါ်လေးတွေကို ဘုရားလိုက်ပို့ချင်လို့”

“တစ်ရက်ပဲရမယ်၊ နှစ်ရက်မရဘူး”

“အစ်ကိုကလည်း တစ်ရက်ဆို တကယ် တစ်ရက်တည်းပါ။ အစ်ကို အလုပ်လေးစားတာကို ကြိုက်မှန်း ဆုရည်သိပြီးသား .. အစ်ကိုအကြိုက်ကို လေ့လာထားပြီးပြီလေ။ ဒါမှ အစ်ကိုရဲ့ထာဝရ အိမ်ထောင်ရှင်မ ဖြစ်မှာမဟုတ်လား”

“ဒါဖြင့် အစ်ကိုက ခွင့်တစ်ရက်ပဲပေးတာ ဘာကြောင့်လို့ ဆုရည်ထင်လဲ”

“အလုပ်ချိန်ထိခိုက်မှာ ကြောက်လို့မဟုတ်ဘူးလား”

“မဟုတ်ဘူး .. ဆုရည်ကို တစ်ရက်ထက်ပိုပြီး မခွဲနိုင်လို့”

ကျွန်တော်က ထိုသို့ပြောသောအခါ ဆုရည်က မျက်လုံး လေးများ မှေးစင်းသွားအောင်ရယ်မောရင်း ကျွန်တော့အား ပိုရန် ကောဟူသော မျက်နှာပေးမျိုးဖြင့် ကြည့်နေလေသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်မိုးလင်း၍ ဆိုင်ဖွင့်ချိန် ရောက်သည် တိုင် အခြားသူများ ရောက်လာသော်လည်း ဆုရည်က နှုတ်ရောက် မလာသေးသဖြင့် သူမကို မျှော်နေမိသည်။ ဆုရည်သည် အချိန်တို

။

“အဘိုးရဲ့မျက်မှန်ကို ဗျက်ဆီးခွင့်ပြုပါ။ အဲဒီမျက်မှန်ဟာ ကျွန်တော်အဖို့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မကယ်တင်နိုင်တဲ့အပြင် ကျွန်တော်အချစ်ရဆုံး ကျွန်တော့်ချစ်သူကိုပါ မကယ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။”

လေးစားတတ်သူ၊ အလုပ်ကြိုးစားသူဖြစ်သဖြင့် အခါတိုင်းမျက်မှန်များ ငွေ သူမက အရင်ဆုံး ရောက်လာတတ်သူဖြစ်၏။

ယခုတော့မူ အခြားသူများစုံသည်အထိ သူမကတော့ ဧရာမလောသေးပေ။ ဧည့်သည်များက နောက်တစ်နေ့ လိုက်ပို့ ချန်ပူထားသဖြင့် အလုပ်မဆင်းတာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု စိတ်ကို ခြေရင်း ထိုင်မည်အပြု၍ -

“ဦးရဲဇော်ရဲ့ ဆိုင်ပါလားခင်ဗျာ”

ဟု ဧည့်သည်တစ်ယောက်က ဆိုင်ထဲရောက်လာရင်း မေး

“ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ .. ကျွန်တော်က ရဲဇော်ပါ။ ဘာကိစ္စ မှားလဲခင်ဗျာ”

“ကျွန်တော်က ဆုရည်ရဲ့အစ်ကိုပါ။ မနေ့က ညီမလေး ကား ဆိုက်ခံရပြီး ဆုံးသွားပါပြီဗျာ”

ကျွန်တော်၏ ဦးခေါင်းများ ချာချာလည်သွားမတတ် ခံစား ဆိုက်ရသည်။ ဘေးတွင်ရပ်နေသော ကျွန်တော့်ဆိုင်မှ သူမ၏ဈေး ဆောင်းဘက် သူငယ်ချင်းများကလည်း ထိုအခါမှပင် ရှိုက်ကြီးတင် နှိုးကြားကြလေသည်။

ကျွန်တော်သည် မျက်ရည်မကျအောင် ထိန်းထားသည် ကြားမှပင် မျက်ဝန်းထဲမှ ပူနွေးသော မျက်ရည်များ ကျလာလေသည်။ ကျွန်တော်သည် ဟိုတစ်နေ့က ဆုရည်ပေးခဲ့သော ဘောပင်လေး ကို ဝမ်းနည်းပူဆွေးစွာ ကြည့်နေမိသည်။

www.burmeseclassic.com

“တန်ဖိုးတော့ မရှိပေမယ့် အဲဒါ ဆုရည်ရဲ့အသည်းနှလုံး ပါ အစ်ကို၊ ဒီဘောပင်လေးကို အသုံးပြုတိုင်း ဆုရည်ကို သတိရရင် ပဲ ကျေနပ်ပါပြီ အစ်ကိုရယ်”

ထိုစကားကိုကြားမိသောအခါ ကျွန်တော်၏ အသည်းနှလုံးများ၊ ကျောက်ကပ်များ၊ အူသိမ်အူမများ အားလုံးထုတ်ပစ်ထားသလို ဟာတာတာကြီးဖြစ်သွားလေ၏။

“ဒါဖြင့် အစ်ကိုက ခွင့်တစ်ရက်ပဲပေးတာ . . . ဘာကြောင့်လို့ ဆုရည်ထင်လဲ”

“အလုပ်ချိန်ထိခိုက်မှာ ကြောက်လို့မဟုတ်ဘူးလား”

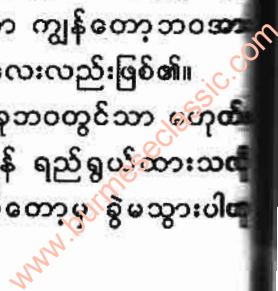
“မဟုတ်ဘူး . . . ဆုရည်ကို တစ်ရက်ထက်ပိုပြီး မခွဲနိုင်လို့ ခုတော့ ဆုရည်ကို တစ်ရက်မဟုတ်။ တစ်သက်ခွဲရတော့မည်ကို တွေးမိကာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုမှာ ဖော်ပြ၍ပင်မရနိုင်တော့ချေ။”

“ဆုရည် အစ်ကိုနဲ့ ဘယ်တော့မှမခွဲဘဲ အစ်ကိုနားမှာ လိုအပ်သမျှ ပါရမီဖြည့်သွားချင်တယ် သိလား”

ကျွန်တော်သည် ဆုရည် ထိုင်နေကျ စားပွဲ၊ ဆုရည် အသုံးပြုနေကျ ကွန်ယူတာ၊ ဆုရည် အသုံးပြုနေကျ စာအုပ်၊ ဆုရည်ခွဲသော ဘောပင်လေးကိုကြည့်ကာ ဆုရည်ပြောခဲ့သော စကားများကို ကြားယောင်ရင်း ရင်ထဲ၌ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ဝမ်းနည်းနေမိတော့သည်။ ဆုရည်တစ်ယောက် ဆုံးရှုံးခဲ့ရသော ကျွန်တော့အဖို့ အရာရာဆုံးရှုံးခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူမသည် ကျွန်တော့ချစ်သူ ဖြစ်သလို၊ နမလေးတစ်ယောက်လို သံယောဇဉ် တွယ်တာခဲ့ရသူလည်း ဖြစ်၏။ အထီးကျန်ခြောက်သွေ့လှသော ကျွန်တော့ဘဝအား မျှော်လင့်ချက်ပေးခဲ့သော အိုအေစစ်ကလေးလည်းဖြစ်၏။

ကျွန်တော်သည် ဆုရည်ကို ယခုဘဝတွင်သာ မဟုတ်နောက်ဘဝဆက်တိုင်း လက်တွဲသွားရန် ရည်ရွယ်ထားသလို ဆုရည်ကလည်း ကျွန်တော့အား ဘယ်တော့မှ ခွဲမသွားပါစေ

သေမင်းရက်ချိန်းမျက်မှန်

အကြိမ်ကြိမ်ပြောခဲ့ဖူးသည်။

ကျွန်တော်သည် ဆုရည်အကြောင်းကို စဉ်းစားရင်း သူမ၏ကံကြမ္မာကို သေမင်းရက်ချိန်းမျက်မှန်ဖြင့် မကြည့်ဖြစ်ခဲ့ခြင်းအား နောင်တရ၍မဆုံးနိုင်အောင် ရှိတော့သည်။

ကျွန်တော်သည် အဘိုး၏အခန်းထဲသို့ နှေးကွေးသော မြေထုမ်းများဖြင့် ဝင်ရောက်သွားကာ အဘိုး၏ဓာတ်ပုံကို ရှိခိုးဦးချရင်း -

“အဘိုး ကျွန်တော့ကို ခွင့်လွှတ်ပါ။ အဘိုးရဲ့မျက်မှန်ကို နှုတ်ဆီးခွင့်ပြုပါ။ အဲဒီမျက်မှန်ဟာ ကျွန်တော့အဖို့ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဖော်ထင်နိုင်တဲ့မြင် ကျွန်တော်အချစ်ရဆုံး ကျွန်တော့ချစ်သူကို ခါ မကယ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး”

ကျွန်တော်သည် အဘိုးကို ခွင့်တောင်းကန်တော့ရင်း အဘိုး၏ဓာတ်ပုံကြီးကို ကြည့်နေမိသည်။ ဓာတ်ပုံထဲမှ အဘိုးက -

“မဟုတ်ဘူး ငါ့မြေးရဲ့ . .

သေခြင်းတရားဆိုတာ နေ့ည ရွှေ့လို့ရ

အာ မဟုတ်ဘူး။ ငါ့မြေးသိတော့

ရော ပြောင်းလဲလို့ရမှာလား။

မီးတွင်းထဲက . . နောက်ပြီးတော့

. . ပုခက်ထဲက ဖြတ်သန်း ကြီး

မြင်းလာခဲ့တဲ့သူဟာ တစ်နေ့

တော့ ခေါင်းတလားထဲကို

အောက်ရမှာ ဧကန်မလွဲဘဲ

အတုတ်လား . .

ငါ့မြေး . .

အကယ်တော့

သေခြင်းတရား ဆို

အာ သေခါနီးမှ

နှလုံးသွင်းရမှာ

အတုတ်ပါဘူးကွာ။

www.burmeseclassic.com

အချိန်တိုင်း သတိကပ်ပြီး နှလုံးသွင်းနေရမှာ မဟုတ်လား” ဟူ၍ ပြောနေသယောင်ထင်ရလေ သည်။ ကျွန်တော်သည် အဘိုးအား ဦးသုံးကြိမ်ချပြီးနောက် အဘိုးကွယ်လွန်သည့်နေ့က အဘိုး၏ တံခါးအား ထုရိုက်ဖွင့်ခဲ့သော ပေါက်ဆိန်ကြီးဖြင့် ထိုသေမင်း ရက်ချိန်းမျက်မှန်အား ထုချလိုက် လေတော့သည်။

“ခွမ်း . . .”

ဟူသော အသံနှင့်အတူ မျက်မှန်မှာ ကြေမှုသွားသော် လည်း ခိုင်ခွန်ကလေးမှာမူ ထက်ခြမ်းကွဲရုံသာကွဲသွားကာ ထိုအထိ မှ သတ္တုပြားကလေးတစ်ခု ထွက်လာသည်ကို အံ့ဩဖွယ်ရာတွေ့ ရလေသည်။

ထိုသတ္တုပြားကလေးတစ်ခု ထွက်လာသည်ကို အံ့ဩဖွယ် ရာတွေ့ရလေသည်။ ထိုသတ္တုပြားပေါ်၌ -

“ပုပုခွခွ ဟူသမျှ၊ မုချ သေရမည်။

ဖြစ်လျှင်ပျက်မြဲ ငါမစွဲ၊ အမြဲ သတိတည်”

ဟူ၍ ရေးထိုးထားလေ၏။ ကျွန်တော်သည် ထိုစာတန်းလေး ကိုတွေ့သောခဏ၌ ကျွန်တော်၏ကင်းလွတ်နေသော သတိများ ပြန်ဝင်လာကာ ဘဝအဓိပ္ပာယ်၊ ဘဝသစ္စာနှင့် ရှင်သန်ခြင်း၏ သဘောသဘာဝတို့ကို နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း စဉ်းစားမိလေတော့သည်။

“မရက် မေ ဝုဝံ၊ ဇီဝိတံ မေ အဝုဝံ”

ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့သည့်အတိုင်း ကျွန်တော်သည် သေခြင်း၏တည်မြဲခြင်းနှင့် အသက်၏ မတည်မြဲ ခြင်းသဘောတို့ကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ခံစားသိရှိခဲ့ရသည်။

တကယ်တော့ကြည့်လျှင် လောက၌ မသေသင့်၊ မသေ ထိုက်သူဟူ၍ မရှိနိုင်ပေ။ စက္ကန့်တိုင်း၊ အချိန်တိုင်းသည် သေသင့် သော၊ သေနိုင်သောအချိန်များသာ ဖြစ်၏။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ သည် အလွန်ပင် ကျိန်းသေသော သေခြင်းတရားကို မေ့မောလျော့ လျော့နေခဲ့ကြ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ပြင်သစ်တွေ့ခေါ်ရင် ဂျင်ဒီလာ ဘရူးယံက -

“လူသားတို့သည် မွေးဖွားချိန်တွင် ခံစားမှုမရှိကြသော်
အည်း ကွယ်လွန်ချိန်တွင် ခံစားကြရပြီး အသက်ရှင်နေစဉ်ကာလ၌
အား ပေါ့ပေါ့တန်တန်ပင် လျစ်လျူရှု၍ ပြုမူနေတတ်ကြ၏” ဟူ၍
ဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ကျွန်တော်တို့သည် “သုံးဆယ့်နှစ်ကောဒါသ” ဟူသည့်
ဆင့်မတယ်၊ မဖွယ်မရာ ရွံ့စရာတို့ကို လည်းကောင်း။ မျက်စိ၊ နား၊
နှုတ်ခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်ဟူသည့် အာရုံ (၆)ပါးတို့အပေါ်၌
အည်းကောင်း။ သမုဒယဖြစ်ကာ ယင်းတို့ကို အမျိုးမျိုး ဖွမ်းမံ
ခြယ်သကြသလောက် တကယ့်အလှတရားဖြစ်သော စိတ်၏
အလှကိုတော့ ပြုပြင်ရန် အားမထုတ်ခဲ့ကြပေ။

ထိုနည်းတူစွာပင် ကိုယ့်ယဉ်ကျေးမှုနှင့်တကွ ကိုယ့်အမျိုး
အနွယ်၊ သာသနာကို စောင့်ရှောက်ရကောင်းမှန်းမသိဘဲ မီးရောင်
ကို ရွှေရောင်ထင်မှတ်ကာ အတုမယူသင့်သည်များကို အဘယူခဲ့
ကြ၏။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာနတို့ အမှောင်ဖုံးကာ မမြဲခြင်း
အနိစ္စသဘောကို လုံးလုံးကြီး ဥပက္ခာပြုခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော်သည် ဆုရည်နှင့်အဘိုးအတွက် ရည်စူးကာ
ကျွန်တော်ပိုင်ဆိုင်မှု၏ အတော်တော်များများကို လူမှုရေးလုပ်ငန်း
များတွင် လှူဒါန်းခဲ့၏။ အဘိုးနှင့်ဆုရည်တို့ကို ကောင်းရာ သုဂတိ
ဆောက်ပါစေဟုလည်း ဆုတောင်းမိ၏။

သို့သော် ကျွန်တော်သည် မည်သို့ပင် သတိတရားရသည်
ဆိုဦးတော့ . . ဆုရည်နှင့်ပတ်သက်သော အမှတ်တရများတော့မူ
အရေအလွင်မရှိ မဟုတ်ပေ။

အထူးသဖြင့် အိတ်ကပ်တွင်ချိတ်ထားသော သူမ ပေးခဲ့
သည့် ဘောပင်လေးကို ငုံ့ကြည့်မိတိုင်း သူမနှင့် ပတ်သက်သမျှ အရာ
အားလုံးကို တမ်းတလွမ်းဆွတ်နေဦးမည်သာ ဖြစ်ပေတော့သည်။

မောင်နေဖြည် (ဖြည်)

တင့်လွင် (ဘုရားနီ)

တစ်ညတကာ
ဖြတ်လှန်ခဲ့ရ

။

“ကျုပ်ညီက
တစ်ချိန်တုန်းကဆို
လက်တွေ့ကျော်တစ်ဦးပေါ့။
ကျုပ်တို့အတွယ်ကောင်းလို့သာ
အရောင်းအဝယ်
လိုက်လုပ်နေတာ”

မောင်ကြီး။ မောင်လတ်။ မောင်ငယ် ညီအစ်ကို သုံးယောက်
သည် နယ်တကာလှည့်၍ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ် ပြုလုပ်နေကြသူများ
ဖြစ်သည်။ ညီအစ်ကိုသုံးယောက်က စိတ်တူ၊ ကိုယ်တူ၊ စရိုက်တူ
များဖြစ်၍ အိမ်ထောင်မရှိသူများလည်း ဖြစ်ကြသည်။

အသောက်အစားတော့ အနည်းငယ်ရှိသည်။ အပေါင်း
အသင်း မိတ်ဆွေများလည်း ပေါများသည်။ ရောက်လေရာအရပ်
တွင် ခင်မင်ရင်းနှီးပြီး မိတ်ဖြစ်ဆွေဖြစ် အသောက်အစားနှင့် ဝိုင်းဖွဲ့
ပြုလုပ်ရသည့်အခါများလည်းရှိလေသည်။

“မောင်လတ် . . မိုးမချုပ်ခင် ကရင်စုရွာကို ရောက်အောင်
သွား ရဦးမယ်။ အချိန်မလင့်ခင် သွားမှဖြစ်မယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် . . မောင်ကြီးရ”

ညီအစ်ကိုသုံးယောက် အရက်ဆိုင်ထဲမှ ထွက်လာခဲ့ကြ
သည်။ အချိန်ကလည်း မှောင်ရီပျိုးစအချိန် ဖြစ်နေသည်။ သောက်
ထားသော အရက်ရှိန်က သွားရမည့်ခရီးအတွက် အားအင်ဖြစ်နေ
သည်။

“လှည်းကြုံရှိရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ”

မောင်ငယ်က လယ်ကွက်များကို လျှောက်ရင်း ပြောဆိုလိုက်

သည်။ သူ့ဆုတောင်း ပြည့်လေသည်။ မလှမ်းမကမ်း လှည်းလမ်း
ကြောင်းဆီမှ လှည်းတစ်စီးမောင်းနှင်လာသည်ကို မြင်တွေ့ရသည်။

“ဗျို.. လှည်းဆရာကြီး ကျွန်တော်တို့ ကရင်စုရွာကို သွား
လို့၊ လမ်းကြိုရင် လိုက်လို့ရမလား ခင်ဗျာ ”

“ခရီးက ကြုံတယ်၊ ရောင်းရင်းတို့လိုက်မယ်ဆို .. လိုက်
ခဲ့ပါ”

ညီအစ်ကိုသုံးယောက် လှည်းပေါ် တက်ထိုင်လိုက်သည်။
အကယ်၍ လှည်းကြုံများမရှိခဲ့လျှင် ကရင်စုရွာကို သုံး၊ လေးနာရီ
လောက် အမှောင်ထဲလမ်းလျှောက်နေရမည်။

“ဒီက လှည်းဆရာကြီးက ဘယ်ရွာသားလဲ”

“ကုလားစုရွာသားပါဗျာ .. ကျုပ်တို့ရွာကို ကျော်လိုက်တာ
နဲ့ ရောင်းရင်းတို့သွားမယ့် ကရင်စုရွာကို ရောက်တယ်”

“ရောင်းရင်းတို့ ကရင်စုရွာကို ဘာသွားလုပ်မှာလဲ”

“ကျုပ်တို့က အရောင်းအဝယ်သမားတွေဆိုတော့ ကုန်
ဝစွည်း သွားကြည့်မလို့ဗျာ၊ တစ်ခေါက်မှတော့ မရောက်ဘူးသေး
ဘူး။ ဆိုင်ထဲဝင်ထိုင်နေတာ အချိန်နည်းနည်း နောက်ကျသွားလို့..
အခုလို လှည်းဆရာကြီးနဲ့တွေ့ပြီး လိုက်လာရတာ”

ညအမှောင်တွင် နွားနှစ်ကောင်က မနားမနေ ရုန်းကန်
သွားနေသည်။ မောင်ကြီးတို့ညီအစ်ကိုသုံးဦး အရက်ရှိန်ကြောင့်
လှည်းပေါ်၌ ခေါင်းငိုက်စိုက် ဖြစ်လာကြသည်။

“ဗျို.. လှည်းဆရာကြီး ဘယ်လောက်ကြာအောင် မောင်း
ရဦးမှာလဲ”

“နောက် .. နှစ်နာရီလောက်ဆို ရောက်ပါပြီ”

“ဒါဆိုလည်း .. တစ်ရေးတော့ မှေးလိုက်ဦးမယ်။ ရောက်
ခါနီးကျမှ ကျုပ်တို့ကို နှိုးလိုက်ပါနော်”

“စိတ်ချလက်ချ မှိန်းကြပေတော့ဗျာ .. နီးလာရင် ကျုပ်နှိုး
လိုက်မယ်”

မောင်ကြီးတို့ညီအစ်ကိုသုံးယောက် သောက်သားသော

အရက်ရှိန်ကြောင့် လှည်းပေါ်၌ အိပ်ပျော်၍ လိုက်ပါသွားကြလေသည်။ ဆိုင်းဝိုင်းတီးသံ၊ သီချင်းဆိုသံများကြောင့် မောင်ငယ် လှည်းပေါ် အိပ်ပျော်နေရာမှ လန့်နိုးသွားသည်။

“လှည်းဆရာ . . . ဟိုရှေ့မှာ မီးရောင်တွေ လင်းထိန်နေပါလား၊ ဘာတွေများ ရှိလို့လဲ”

“ကျုပ်တို့ရွာက . . . ဘုရားပွဲလေ”

“တယ် . . . ဟန်ကျပါလားဗျ။ ဘုရားလည်းဖူး၊ လိပ်ဥလည်းတူးသလို ပျော်စရာကြီးပေါ့ဗျာ”

“သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ . . . ရောင်းရင်း”

မောင်ငယ်နှင့် လှည်းသမားပြောဆိုနေကြသော စကားများကြောင့် မောင်ကြီးနှင့်မောင်လတ် နီးလာကာ အိပ်ချင်မှူးတူးဖြင့် မီးရောင်များ လင်းထိန်နေသော ဘုရားပွဲဆီသို့ ဝိုးတဝါး လှမ်းမျှော်ကြည့်နေကြသည်။

“ရောင်းရင်းတို့လည်း ဘုရားပွဲနှင့်ဆုံတုန်း ကျုပ်တို့ရွာမှာ တစ်ညလောက်တည်းပြီး ပွဲလေး၊ဘာလေး ကြည့်ကြပေါ့ဗျာ”

“ကျုပ်ကလည်း တစ်ကိုယ်တည်း လူပျိုကြီးဆိုတော့ ကျုပ်အိမ်မှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် တည်းခိုလို့ရတယ် . . . စားသောက်စို့အတွက်လည်း ကျုပ်က တာဝန်ယူပါတယ်ဗျာ”

“မိတ်ဆွေ လှည်းဆရာကြီးက တရင်းတနီး ဖိတ်ခေါ်မှတော့ ကျုပ်တို့လည်း ခင်ဗျားတို့ ရွာဘုရားပွဲမှာ ဒီတစ်ည ပျော်ပျော်ပါးပါးကဲလိုက်ကြတာပေါ့”

ညီအစ်ကိုသုံးယောက် လှည်းဆရာကြီး၏ ဖိတ်မန္တကပြုမှုကြောင့် သူတို့သွားမယ့် ကရင်စုရွာကို မသွားတော့ဘဲ ကုလားစုရွာတွင် တည်းခိုကြမည်ကို သဘောတူကြလေသည်။ ကြယ်အလင်းရောင်ဖြင့် မြင်တွေ့ရသော မြဲဝန်းထဲရှိမှောင်မည်းနေသော ပျဉ်ထောင်အိမ်ကြီးဆီသို့ နွားလှည်းဝင်ရောက်လာသည်။

“ရောင်းရင်းတို့ရေ . . . ဒါက ကျုပ်တို့နေတဲ့ အိမ်ပဲ။ ရောင်းရင်းတို့ စိတ်တိုင်းကျနေပေတော့”

လှည်းဆရာမှ ဟောင်းနွမ်းနေသော သစ်သားကံခါးကြီး
တို့ တွန်းလိုက်သည်။

“ကျွီ . . ကျွီ”

“ဝုတ် . . ဝုတ် . . ဝုတ်”

အိမ်နောက်ဘေးမှ ခွေးဟောင်သံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်
ပေါ်လာ၏။

“ငညို . . ငါပါကွ။ မင်းကလည်း ဘာဖြစ်နေတာလဲ”

ခွေးဟောင်သံ ပြန်လည် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ အဝေး
တစ်နေရာမှ ခွေးအူသံများ ရှည်နေလေသည်။

“ကဲ . . ရောင်းရင်းတို့ရေ အဆင်သင့်ပဲ၊ ကျုပ် မနေ့က
သောက်လိုက်ရတဲ့ အရက်ဆီပုလင်းရှိတယ်။ ကျုပ်တို့ လေးယောက်
လျှာစွတ်၊ အာစွတ်ပေါ့ဗျာ။ တတ်နိုင်သလောက်နဲ့ ဧည့်ခံပြုစုပါရ
စေ”

မောင်ငယ်တစ်ယောက် ရေငတ်တုန်း ရေတွင်းထဲကျဆို
သလို သူ့အကြိုက်ဆုံး အရက်ကို အဆင်သင့် သောက်ရတော့မည်
ဖြစ်သဖြင့် ပျော်နေမိသည်။ အရက်ဆီတစ်ပုလင်း သိပ်မကြာလိုက်။
ဆစ်ယောက်တစ်ခွက်မော့ရင်း ကုန်သွားလေ၏။

“ကျုပ်တို့ ဘုရားပွဲ လမ်းလျှောက်သွားကြစို့”

လေးယောက်သား ဘုရားပွဲဈေးတန်းဆီသို့ ထွက်ခွာလာ
ကြသည်။ ခြေလှမ်းများက သွက်လက်နေကြ၏။ ကောင်းကင်ယံမှ
ညဉ့်ငှက်အော်မြည်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။

ပွဲဈေးတန်းအတွင်းမှာ လူတွေ ပြည့်ကျပ်နေသည်။ ဈေး
ရောင်းသူများက ဆီမီးတိုင်ကြီးများထွန်းကာ ရောင်းချနေကြ၏။
ကောက်ညှင်းထုပ်၊ ခဲတံကျည်တောက်၊ မုန့်ဟင်းခါး၊ အသုပ်စုံ၊
အကြော်မျိုးစုံနှင့် ကလေးကစားစရာအရုပ်များကို အော်ဟစ်ရောင်း
ချနေသည်။

“တယ်စည်ပါလားဗျ”

တစ်နစ်၊ တစ်ကြိမ်ကျင်းပသော ဘုရားပွဲဖြစ်၍ အနီးအနား

ရွာများကလူများပါ လာကြသောကြောင့် အလွန်ပင် စည်ကားလှ၏။

“ဒီက မိတ်ဆွေတို့ . . အေးအေးဆေးဆေး အနားယူချင် တယ်ဆိုရင် ဆိုင်နောက်ကို လာလို့ရပါတယ်နော်”

အသားနီနီ ခပ်ပုပုလူတစ်ဦး၏ ပြောဆိုသံကြောင့် မောင် လတ် စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

“ခဏနားပါဦး မောင်လတ်ရေ . . ပွဲဈေးတန်းစုံအောင် လျှောက်ဦးမယ်ကွာ”

မောင်ကြီးပြောလိုက်သော စကားကြောင့် လှမ်းချင်နေ သော ခြေလှမ်းကိုအားတင်းကာ ပွဲဈေးတန်းဆီသို့ လျှောက်လှမ်း ခဲ့ရသည်။

“လှည်းဆရာကြီးတို့ ကုလားစုရွာကလူတွေ အသားဖြူတဲ့ သူ မတွေ့ရဘူးနော်။ အရပ်တွေကလည်း ပုကြတယ်။ ကျုပ်လောက် ချောတဲ့သူ ခင်ဗျားတို့ရွာမှာမရှိဘူးဆိုတာ ကျုပ်ပြောရဲတယ်ဗျာ”

“ဟား . . ဟား . . ဟား . . ဟား . . ”

လေးယောက်သား ပြိုင်တူ ရယ်မောကြလေသည်။

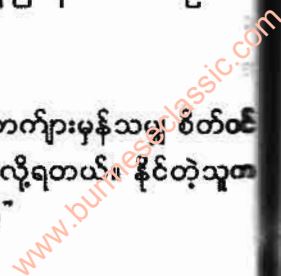
“ရောင်းရင်းတို့ရယ် . . ကျုပ်တို့ တောသူတောင်သား ဆို တာ အလုပ်ကြမ်းနဲ့ လက်မပြတ်လုပ်နေရတော့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရောင်းရင်းတို့လောက် ချောမောပါ့မလဲ။ ခွံ၊ နွံ၊ ပေကျံနေတဲ့ လယ် သမားရုပ်ကတော့ အခုလိုပဲ ရှိမှာပေါ့ဗျာ”

“ကျုပ်က နောက်ပြောင်ပြောတာပါ . . လှည်းဆရာကြီးရဲ့

ပတ်မကြီး တီးလိုက်သောအသံကြောင့် လေးယောက် သား စင်ပေါ်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ အင်္ကျီချွတ် ခါးတောင်းကျိတ် ထားသော လူထွားကြီး လက်ဝှေ့ရေးဟန်ပြနေ၏ ။ တစ်ဦးတစ် ယောက်ကို စိန်ခေါ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

“လက်ဝှေ့ပွဲပါလား”

“ရိုးရာအားကစားပွဲဆိုတော့ ယောက်ျားမှန်သမျှ စိတ်ဝင် စားကြတာပေါ့ . . ဘယ်သူမဆို တက်ထိုးလို့ရတယ်။ နိုင်တဲ့သူက အသာပြာ (၁၀၀)လောက်ရသွားနိုင်တယ်”

“ကျုပ် တက်ထိုးမယ်ဆို”

“ရတယ်လေ”

မောင်ငယ် သဘောကျ

သွားသည်။

သူဝါသနာပါသော လက်
ငှေ့ခြင်းကို အမှတ်မထင် လာတွေ့
နေသောကြောင့် သူ့အစွမ်းကို
လူအများရှေ့တွင် ပြချင်နေသည်။

လွန်ခဲ့သော လေး၊ ငါးနှစ်
အချိန်က လက်ငှေ့လောက
တွင် နာမည် တစ်လုံးဖြင့် ကျော်
ကြားလာခဲ့သူဖြစ်၏။

အစ်ကိုဖြစ်သူများ စည်းရုံးမှုကြောင့် လက်ငှေ့ငှေ့ခြင်းကို
စွန့်လွှတ်ပြီး ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်နေခြင်းဖြစ်
သည်။ ယခုမူ ဟိုတစ်ချိန်က ဝါသနာကြီးခဲ့သော လက်ငှေ့ထိုးခြင်း
သည် ပြန်လည်နိုးထလာလေတော့သည်။

“ဖြောင်း . . . ဖြောင်း . . . ရှိး . . . ရှိး . . .”

အားပေးကြသော လက်ခုတ်တီးသံ။ လက်ခေါက်မှုတ်သံ
များ ဆူညံသွား၏။ မောင်ငယ် စင်ပေါ်တက်ပြီး လက်ငှေ့ဟန်ရေး
ပြနေပုံက သူများတကာနှင့်မတူဘဲ မာန်ပါ၊ ဟန်ပါစွာဖြင့် လက်၊
ဒူး၊ တံတောင်၊ ခေါင်းတွေ ယိမ်းနွဲ့ကနေဟန် ပုံစံဖြစ်နေသဖြင့် စင်
အောက်မှ ကြည့်နေသော ပရိသတ်များ သဘောကျနေကြသည်။

မောင်ငယ်နှင့် ထိုးသတ်မည့် တစ်ဇက်လက်ငှေ့သမားက
မီးသွေးခဲ အရှုံးပေးရမည်။ သွားတစ်ခုပဲ မြင်တွေ့ရသည်။ ကိုယ်
လုံး၊ ကိုယ်ထည်က မောင်ငယ်ထက် ထွားကျိုင်းနေ၏။ စင်အောက်
မှ ကြော်ငြာနေသူကလည်း နဘေကာရံ စာသားများဖြင့် ထိထိမိမိ
ကြော်ငြာနေပုံကလည်း ကြည့်နေကြသည့် ပရိသတ်သတ်တို့ ပိုမိုဆွဲ
ဆောင်မှု ရှိနေလေသည်။

www.burmeseclassic.com

ထိုးသတ်မည့် လက်ဝှေ့သမား မောင်ငယ်က တခြားစွာ သားဖြစ်နေသဖြင့် ပရိတ်သတ်များ စိတ်ဝင်တစား ကြည့်ချင်နေကြ၏။

“ဗေထိ . . ဗေထိ . . ထိ . . ထိ . . ထိ”

ပတ်မကြီးတီးသံက ဆူညံသွားလေသည်။ ထိုးသတ်ကြမည့်သူနှစ်ဦးအတွက် အားအင်များ တွန်းထည့်လိုက်သလို၊ စိတ်ကို နှိုးဆွလိုက်လေသည်။

“ခွပ် . . ခွပ် . . ဒုတ် . . ဒုတ် . . အင့်”

နှစ်ယောက်သား လုံးထွေးသွားပြီး အသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ဈာန် . . ထိုး . . ထိုး . .”

“ခွပ် . . ဖြောင်း”

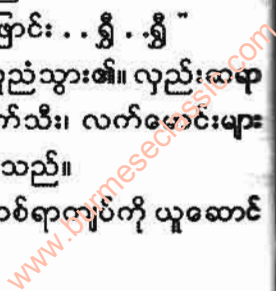
အသားမဲမဲ လက်ဝှေ့သမားမှာ မောင်ငယ်၏ ခူး၊ လက်ထိချက်များကြောင့် အမှတ်စဉ်ရေရသည်အထိ ဖြစ်သည်။ ခိုင်လူကြီးက အသားမဲမဲ လက်ဝှေ့သမားကို ဆက်လက် ထိုးနိုင်မလားဆိုသည်ကို မေးမြန်းနေသည်။

မောင်ငယ် ကုန်းကုန်းကွကွ ဖြစ်နေသော အသားမဲလူကြီးကို ကြည့်နေသည်။ ပွဲစဉ်က ပြန်လည်၍ ထိုးကြပြန်သည်။ မောင်ငယ် ဘယ်ညာ၊ လက်သီးနှစ်ဖက်က မနေမနား အားအင်နှင့် လိုက်ထိုးနေသည်။ အလစ်တွင် အသားမဲလူကြီး ဝုတ်ပိုးကို မိမိရရ ချစ်ကိုင်လိုက်ပြီး ညာဘက်ခူးဖြင့် နဖူးကို အားကုန်တိုက်ခိုက်လေသည်။ အသားမဲမဲလူကြီး ကြယ်တွေ၊ လတွေ မြင်တွေ့သွားသည်။ စင်ပေါ်တွင် မှောက်လျက်လဲကျသွားသည်။

“ဟေး . . ဟေး . . ဖြောင်း . . ဖြောင်း . . ရှိ . . ရှိ”

စင်အောက်မှ အားပေးသံများ ဆူညံသွား၏။ လှည်းဆရာနှင့်မောင်ကြီး၊ မောင်လတ်တို့လည်း လက်သီး၊ လက်မောင်းများ တန်းကာ အော်ဟစ် အားပေးနေကြလေသည်။

မောင်ငယ် ဆုချီးမြှင့်သော ငွေတစ်ရာကျပ်ကို ယူဆောင်

။

ညတုန်းက လက်ရော့တွင် မောင်ငယ်နူးတွင်
လက်တွေ့ အထိုးခံထားရသော သပြေသီးအရောင် ကွမ်းသီးအရွယ်ရှိ
ယောင်ကိုင်းနေသော အဖုက ရှိနေသည်။

၍ စင်ပေါ်မှ အောက်သို့ဆင်းလာသည်။

“စင်ဗျားကတော့ တကယ့် လက်ဝှေ့သမား ပီသပါတယ်။
ထိုးချက်၊ ရှောင်ချက်တွေက ပရိတ်သတ် ဟာ . . .ဟင် . . . အံ့ဩရ
တဲ့အထိ စွဲဆောင်နိုင်တယ်”

လှည်းဆရာက မောင်ငယ်ကို ချီးကျူးစကားများ ပြောဆို
နေလေ၏။

“ကျုပ်ညီက တစ်ချိန်တုန်းကဆို လက်ဝှေ့ကျော်တစ်ဦး
ပေါ့။ ကျုပ်တို့အဆွယ်ကောင်းလို့သာ အရောင်းအဝယ် လိုက်လုပ်
နေတာ”

မောင်ငယ်၏ အတိတ်အကြောင်းအရာကို မောင်ကြီးက
ဇာတ်ဆရာကို ပြောပြနေသည်။

“ကဲ . . . ဒါတွေ ထားလိုက်ကြပါတော့၊ ဟဲ . . . ဟဲ သမကာ
ဆိုင်သွားပြီး အနားယူကြမယ်”

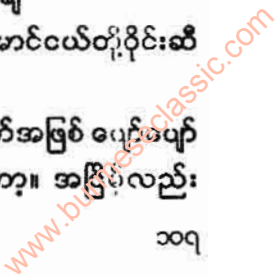
မောင်ငယ်နောက်မှ လိုက်ပါလာကြပြီး အရက်ဆိုင်ထဲ ဝင်
ရောက်လာလေ၏ ။

“ဘာများသုံးဆောင်မှာလဲ . . . မိတ်ဆွေတို့”

“အမဲမြောက်ကြော်နဲ့ အဆီနှစ်ပုလင်းချ”

အသားနီနီ စားပွဲထိုးကောင်လေးက မောင်ငယ်တို့ပိုင်းဆီ
အလျင်အမြန် လာချပေးသည်။

“အားလုံး ကျုပ်အောင်ပွဲ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ပျော်ပျော်
မီးပါး သောက်ချင်သလောက် သောက်ကြတော့။ အမြဲပဲလည်း

မကြည့်တော့ဘူး”

မောင်ငယ် ရေမရောဘဲ အားရပါးရ သောက်လိုက်သည်။ မောင်ကြီး၊ မောင်လတ်၊ လှည်းဆရာတို့ကတော့ တစ်ခွက်ပြီး တစ်ခွက် လက်မလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေ၏။ အမဲခြောက်ကြော်များကို ကိုက်ဝါးနေသည်မှာ ပါးစပ်မှ အသံများပင်ထွက်နေသည်။

အရက်ရှိန်က တဖြည်းဖြည်း မြင့်လာသည်။ ရှေ့တွင် ပုလင်းလွတ်များ တန်းစီနေသည်။ လေးယောက်သား စကားမပြောနိုင်စားပွဲခုံပေါ် မျက်နှာမှောက်ကာ အိပ်ပျော်သွားကြလေသည်။

“ဟေ့ . . မိတ်ဆွေတို့ထစမ်း၊ မနက် (၉)နာရီထိုးနေပြီ။ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီတောင်ကုန်းပေါ်မှာ အိပ်နေကြတာလဲ”

“ခင်ဗျားတို့ . . ဘယ်ရွာကလဲ”

လူ လေး၊ ငါးယောက်လောက်သည် မောင်ကြီးတို့ ညီအစ်ကို သုံးယောက်အား လှုပ်နှိုး၊ အော်သံကြောင့် အိပ်ပျော်နေရာမှ လန်နှိုးခဲ့ရသည်။

“ကျွန် . . ကျွန်တော်တို့ အရက်ဆိုင်မှာ အိပ်ပျော်သွားတာ ဘယ် . . ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး တောင်ကုန်းပေါ် ရောက်နေတာလဲဗျာ”

မောင်ကြီးစကားကြောင့် နှုတ်ခမ်းမွေးကားကားနှင့် လူကြီးမျက်နှာမဲ့သွားလေ၏။

“မင်းတို့သုံးယောက်၊ လူလိုမသောက်ဘဲ မတရားစွတ်သောက်ပြီး မူးမူးရှူးရှူး အိပ်ချင်ရာအိပ်နေကြတာပေါ့ကွ”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ဦးကြီးရာ”

“ဘာ . . မဟုတ်ရမှာလဲ၊ မင်းတို့ ကုသိုလ်ကံကောင်းတယ် လို့သာမှတ် . . ညတုန်းက ပြည်သူ့စစ်တွေ ဒီဘက်ရောက်မလာလို့ နောက်မို့ဆို အချုပ်ထဲရောက်နေပြီ . . မှတ်ထား”

မောင်ကြီးတို့ ညီအစ်ကိုသုံးယောက်နှင့် လှည်းဆရာသူ့ လက်ဝှေ့ပွဲက ရရှိလာသောဆုကြေးငွေဖြင့် အရက်ဆိုင်သံတွင် သောက်စားကြရင်း အမူးလွန်ကာ အိပ်ပျော်၍ ဖြစ်သွားရခြင်းတို့ နှုတ်ခမ်းမွေးလူကြီးနှင့် အခြားသူများကို ရှင်းပြသော်လည်း လုံဆ

ဇေယျာမာလာ

ရုတ်တရက် ထူးခြားမှုကို သတိထားမိလေသည်။ အတူတူ သောက်ခဲ့ကြသော လှည်းဆရာ ပျောက်နေသည်။ သူတို့ရောက်ရှိနေသည့် ရွာနာမည်ကို သိချင်နေ၏။

“အခု ကျွန်တော်တို့ ရောက်နေတဲ့ရွာက ဘယ်လိုခေါ်လဲ ခင်ဗျာ”

“ဒီရွာက ကုလားစုရွာပေါ့”

“ခင်ဗျာ”

“ညတုန်းက ဒီရွာမှာ ဆရာပွဲဖြစ်နေတာ မဟုတ်လား”

“အဲဒါကြောင့် ငါပြောတာပေါ့ကွ၊ ဘယ်လောက်တောင် သောက်ထားကြမှန်း မသိတဲ့ကောင်တွေ၊ ငါက ဒီရွာက သူကြီးကွ။ ဝင်းတို့ဘယ်ရွာကို သွားမှာလဲ”

“ကျွန်တော်တို့ ကရင်စုရွာကို သွားမှာပါ သူကြီး”

“ဟိုရှေ့ကရွာပဲ သွားကြတော့”

“ဟုတ် . . . ဟုတ် . . . ကဲ့ပါ သူကြီး”

ညီအစ်ကိုသုံးယောက် သူကြီးနှင့်လူအုပ်ရှေ့မှ ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ဖြင့် အမြန်ဆုံး ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဘာပြောရမည်ကို စဉ်းစားမရဖြစ်နေ၏။ သူတို့ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ကြုံခဲ့ရသည်မှာ အမှန်တကယ်ဖြစ်နေ၏။ ညီအစ်ကိုသုံးယောက် မယုံနိုင်စရာအဖြစ်များကြောင့် တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်နေကြသည်။

ညတုန်းက လက်ဝှေ့ပွဲတွင် မောင်ငယ်နဖူးတွင် လက်တွေ့အထိုးခံထားရသော သပြေသီးအရောင် ကွမ်းသီးအရွယ်ရှိ ယောဇ်တိုင်းနေသော အဖုက ရှိနေသည်။

“ကျန်းသေပါပြီကွာ”

www.burmeseclassic.com

“ကျွန်တော်တို့ညတုန်းက ကြတ်တွေ့ရဲ့လှည့်စားခြင်းကို ခံလိုက်ရပြီ”

“အေး . . . ဖြစ်နိုင်တယ်”

“လှည်းဆရာ ပျောက်သွားတာရယ်၊ မောင်ငယ်နဖူးဒက်ရာက အမှန်တကယ် သက်သေပဲ။ တော်ပါသေးရဲ့ . . . တို့ညီအစ်ကို သုံးယောက် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ဘာမှမဖြစ်တာဘဲ ကျေးဇူးတင်ရဦးမယ်”

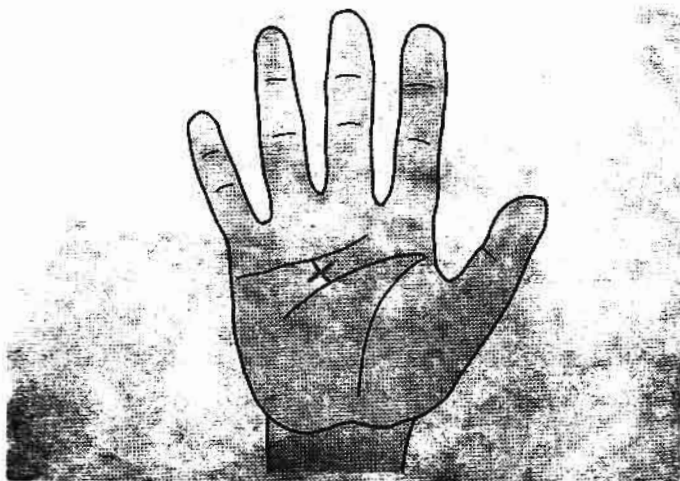
စကားတပြောပြောနှင့် မောင်ကြီးတို့ ညီတစ်ကိုသုံးယောက်က ရင်စုရွာလမ်းမကို လျှောက်ရင်း ညတုန်းက သူတို့ တွေ့မြင်ကြုံဆုံခဲ့ရသော အသားမဲမဲ၊ နီနီ၊ ပုကွကွသူများသည် ကြတ်များဖြစ်ကြလေသည်ကို သိရှိသွားကြလေသည်။

မောင်ကြီးတို့ တွေ့ကြုံခဲ့ရသော တစ်ညတာ ကြတ်ကုန်းရွာ (သို့မဟုတ်) ကရင်စုရွာတွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အကြောင်းအရာများကို မယုံကြည်သူများ ရှိကြသလို၊ အမှန်တကယ် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော သူတို့ ညီအစ်ကိုသုံးယောက်ကတော့ ယုံနိုင်စရာများပင် ဖြစ်လေတော့သတည်း။

တင့်လွင် (ဘုရားနီ)

သုတ/ရသ
ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်

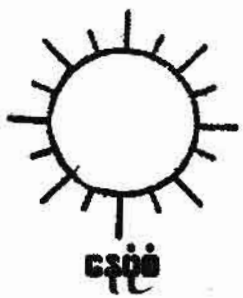
လက်ဝါးပြင်မှ အမှတ်အသားများရဲ့ အဓိပ္ပါယ်

ကြက်ခြေခတ်

ဒီကြက်ခြေခတ်ပုံစံကို “ဂန္ထီရ ကြက်ခြေခတ်” လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဒီလိုပုံစံ အမှတ်အသားမျိုးပါရှိသူဟာ လျှို့ဝှက်နက်နဲတဲ့ ဂန္ထီရပညာရပ်များ၊ စိတ်စွမ်းအင်ပိုင်းဆိုင်ရာများမှာ ထူးချွန်အောင်မြင်မှုရနိုင်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ဂန္ထီရနှင့်ဆက်နွယ်တဲ့ ဗေဒင်ဆရာ၊ အကြားအမြင်ဆရာတို့ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

နေပုံစံ

နေပုံစံဟာ အထွတ်အထိပ်ဆိုတဲ့ သဘောဖြစ်ပါတယ်။ လူသားအားလုံးတို့ရဲ့ ပူဇော်မှုကိုခံရတဲ့ အမှတ်အသား ဖြစ်တယ်။ ဒီလို အမှတ်အသားမျိုး လက်ဝါးပြင်မှာပါခဲ့ရင် ဘုန်းတန်ခိုးအရှိန် အဝါကြီးမားမယ်။ ဉာဏ်စွမ်းအား ထက်မြက်မယ်။ ပေါက်မြောက်စအောင်မြင်မယ်။

အသိပညာရှင် ဒါမှမဟုတ် တရားပေါက်ခြင်း၊ ပရဟိတအကျိုးဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်များ အများဆုံးပါရှိတတ်ပါတယ်။

လပုံ

လပုံဟာ အတိုးအဆုတ်ရှိတဲ့ သဘော၊ အမြဲတမ်း လှုပ်ရှား ပြောင်းလဲတတ်တဲ့သဘော ဖြစ်ပါတယ်။ လဟာ အရံဂြိုဟ် ဖြစ်တဲ့အတွက် အများနှင့်ပတ်သက်တဲ့ လုပ်ငန်းကြီးများမှာ ဦးဆောင်သူ၊ ခေါင်းဆောင်ကောင်း၊ ထိပ်တန်း နေရာမှ အမှတ်အသားပုံဖြစ်တယ်။

လပုံ

စေတီပုံ

စေတီပုံ

မြန်မာအခေါ် စေတီ(သို့မဟုတ်) တြိဂံ သုံးထောင့်ကွက် အမှတ်အသားပါရှိသူဟာ ဘယ်နေရာ၊ ဘယ်ဌာနမှာမဆို ကောင်းစားမယ့်သူ၊ အောင်မြင်မယ့်သူလို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။ လက်ကောက်ဝတ် လမ်းကြောင်းများ ထဲမှာ တွေ့ပါက ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ အမွေအနှစ် အမြောက်အမြား ရရှိပါလိမ့်မယ်။ ကံလမ်းကြောင်းမှာရှိပါက စိတ်ချမ်းသာခြင်းနဲ့ ပြည့်စုံမယ်။ မေတ္တာလမ်းကြောင်းမှာရှိပါက အလွန်စန်းပွင့်ပြီး ချီးကျူးဖွယ်ရာဂုဏ်နဲ့ ပြည့်စုံမယ်။

ကျောင်းဆောင် အိမ်တိုက်ဆောင်ပုံ

ကျောင်းဆောင်၊ အိမ်တိုက်ဆောင်ပုံလို့ နှစ်မျိုးခေါ်ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးအများစုကတော့ ဒီပုံကို ကျောင်းလို့ပဲ ခေါ်ပါတယ်။

ဒီလိုအမှတ်အသားဟာ သုရား

ကျောင်းဆောင်ပုံ

www.burmeseclassic.com

ဒါယိကာ၊ ကျောင်းဒါယိကာ၊ ရေတွင်းဒါယိကာနဲ့ ဘာသာရေးမှာ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးအောင် လုပ်ပေးနိုင်စွမ်းရှိတဲ့ လူမျိုးရဲ့လက်မှာ ပါရှိပါတယ်။ ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ်အမျိုးမျိုးကို ကျော်လွှားနိုင်ပြီး ဘွဲ့ထူး၊ ဂုဏ်ထူးနဲ့ နာမည်သတင်း ထင်ရှားကျော်စောနိုင်ပါတယ်။

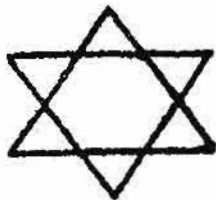
ရှေ့အိုးပုံ

ရှေ့အိုးပုံ

ရှေ့အိုးပုံစံဟာ ဘောင်ဘင် မခတ်တဲ့ ပြည်ဝတဲ့ သဘောနဲ့ အေးချမ်းတဲ့သဘော ဖြစ်ပါတယ်။ ဘဝတစ်သက်တာ အေးချမ်းသာယာစွာ နေထိုင်ရမယ်လို့ ပြောနိုင်ပါတယ်။

ခြောက်ထောင့်ကြယ်ပုံစံ

ခြောက်ထောင့်ကြယ်ဟာ တြိဂံ နှစ်ခု ပေါင်းထားတာပါ။ ခြောက်ထောင့် ကြယ်ပါရှိတဲ့သူတွေဟာ အများတကာ ကိုယ့်ကို ပံ့ပိုးခြင်းကို ခံရတတ်ပါတယ်။ စီမံ ခန့်ခွဲနိုင်ခြင်း၊ ထိန်းသိမ်း ကွပ်ကဲနိုင်ခြင်းစွမ်းအား အလွန်ကောင်းပါတယ်။ သူရသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံပါတယ်။ ကောင်းခြင်းဖြင့် နာမည်ဂုဏ်သတင်း ကျော်စော နိုင်ပါတယ်။

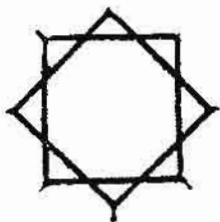

ခြောက်ထောင့်ကြယ်ပုံ

ရှစ်ထောင့်ကြယ်ပုံစံ

ရှစ်ထောင့်ကြယ် (ဒါမှမဟုတ်) ပတ္တမြား လို့ ခေါ်ကြပါတယ်။ ဒီပုံ သဏ္ဍာန်ဟာ မိမိအသက်ကို စတေးပြီး ရန်သူကို ဂိုက် ခိုက်ပြီးမှ အောင်မြင်မှုသရဖူကို တောင်းတဲ့ အမှတ်အသား ဖြစ်ပါတယ်။

အသက်ပေးအမှတ်အသားဖြစ်လို့

ရှစ်ထောင့်ကြယ်ပုံ

တိုင်းပြည်အတွက် ရှေ့တန်းတိုက်ပွဲမှာ တိုက်ခိုက်ရင်း သူ့ရဲကောင်း ဝိသစွာ ကျဆုံးလေသော ရဲဘော်စစ်သည်များရဲ့ လက်ဖဝါးပြင်မှာ အများဆုံးတွေ့ရပါတယ်။

ခရုပုံစံ

ခရုပုံစံဟာ လက်ဖဝါးပြင် တော်တော် များများမှာ တွေ့ရခဲတဲ့ ရှားပါးတဲ့ အမှတ် အသားဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို ခရုပုံအမှတ်အသား တို မင်းမျိုးမင်းနွယ်၊ ဆွေကြီးမျိုးကြီးများနဲ့ အမျိုးဂုဏ်မြင့်မြတ်တဲ့ သူတွေမှာသာ တွေ့ရပါတယ်။ ခရုပုံပါတဲ့ လက်ဖဝါးပြင်ကို တွေ့ရင် တစ်ခဏချင်း ဟောချက်ထုတ်နိုင်ပါတယ်။

ခရုပုံစံ

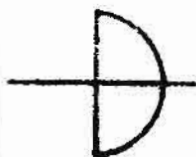

ထီးကနက်ပုံစံ

ထီးကနက်ပုံစံ

ထီးကနက်ပုံစံဟာ အပူဒဏ်နှင့် အအေးဒဏ်ကို ခံနိုင်ရည်ရှိပြီး အများ အတွက် ကိုယ်ကျိုး စွန့်နိုင်သောသူများ ဖြစ် ပါတယ်။ အမျိုးသမီးများအတွက်ကတော့ မည်သည့်မျိုးရိုးမှ ဆင်းသက်သည့်ဖြစ်စေ၊ ဘွဲ့ထူး၊ ဂုဏ်ထူးကြီးမြတ်တဲ့ အရာရှိများနဲ့ နဖူးစာရွာလယ် ပေါင်းရ တတ်တယ်လို့ ရှေးဟောင်းကျမ်းများက ဆိုထားပါတယ်။

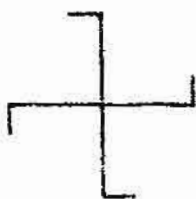
လေးနှင့်မြားပုံစံ

လေးနှင့်မြား ပုံစံ

လေးနှင့်မြားပုံဟာ ရန်သူအပေါင်းကို ဖြိုခွင်းနိုင်တဲ့ စွမ်းအား ရှိပါတယ်။ စစ်ဆင် ရေးမှာ အလွန်ထက်မြက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ နိုင်ငံတော်ကာကွယ်ရေး နည်းဗျူဟာ အလွန်ကျွမ်းကျင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များရဲ့ လက် ဖဝါးပြင်မှာ လေးနှင့်မြားပုံစံ ပါရှိပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

စင်္ကြာပုံစံ

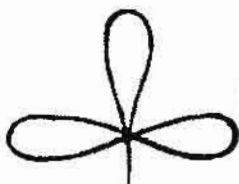
စင်္ကြာပုံစံ

စင်္ကြာပုံဟာ ရဲစွမ်းသတ္တိရှိတဲ့သဘော၊ တော်လှန်တိုက်ခိုက်တဲ့ သဘော၊ အများကောင်းကျိုးအတွက် မိမိရဲ့အသက်ကို စွန့်လွှတ် ပေးအပ်ရဲတဲ့သဘောကို ဆောင်ပါတယ်။ စစ်မဟာဗျူဟာပညာမှာ ထူးချွန်ပြီး ပါရဂူအဆင့် တိုက်ပွဲဝင်တတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များရဲ့

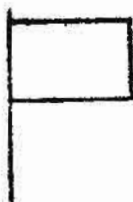
လက်ဝေးမှာ ပါရှိပါတယ်။

ပန်းပွင့်ပုံစံ

ပန်းပွင့်ပုံဟာ လန်းဆန်းစိုပြည်တဲ့ သဘော၊ အများရဲ့ဦးထိပ်မှာ ပန်ဆင်ရတဲ့ သဘော၊ အများကြည်ညိုလေးစားပြီး ဦးညွတ်ခံရတဲ့ အမှတ်အသားဖြစ်ပါတယ်။ တွေ့ရခဲတဲ့ အလွန် အင်မတန် ရှားပါးတဲ့ အမှတ်အသားဖြစ်ပါတယ်။

ပန်းပွင့်ပုံစံ

တောင်အလံပုံစံ

တောင်အလံပုံစံ

တောင်အလံပုံသဏ္ဍာန်ပါတဲ့ လက္ခဏာ ရှင်တွေမှာ အများအားဖြင့် သူတို့ လိုလားတောင့်တတဲ့ ရည်ရွယ်ချက် ပန်းတိုင်ကို ရုန်းကန်လှုပ်ရှားပြီး ကြိုးစားပေမယ့်လည်း အတိုက်အခိုက်၊ အခက်အခဲပေါင်း များစွာကို ကျော်ဖြတ်ပြီးမှ အောင်မြင်မှုကို ရရှိနိုင်မယ်လို့ ပြောရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

တြိကံထိပ်ချွန်အလံပုံစံ

တြိကံထိပ်ချွန်အလံ ပုံသဏ္ဍာန် ရဲ့ သဘောက လူ့ဖြစ်လျှင် စည်းစိမ် ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ ရဟန်းတော် ဖြစ်ပါက "မဟာထေရ်ဖြစ်အံ့" လို့ အဟောဖွင့်ဆိုပြထားပါတယ်။

တြိကံထိပ်ချွန် အလံပုံစံ

သစ်ပင်ပုံစံ

သစ်ပင်ပုံစံ

သစ်ပင်ပုံ သဏ္ဍာန်ရဲ့ အမှတ်အသား ကတော့ သစ်တစ်ပင်ကြီးရဲ့ အရိပ်အာဝါသ ကောင်းလျှင် ငှက်တစ်သောင်းနားနိုင်၏ ဆိုတဲ့ စကားပုံသဘောကို ဆောင်ပါတယ်။

မိမိတို့ရဲ့ စိတ်အစဉ်မှာ သစ္စာကတိ လေးနက်တည်ကြည်ခြင်းနှင့် မေတ္တာဗြဟ္မစိုရိတရားများ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်တတ်ပါတယ်။

ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ ရတနာအခြွေအရံနှင့် ပြည့်စုံပါလိမ့်မယ်။ ဒီလိုအမှတ်အသားမျိုးကို နိုင်ငံတော်ခေါင်းဆောင်ကြီးများရဲ့ လက် ဝါးပြင်မှာ အများဆုံးပါရှိတတ်ပါတယ်။

ချိန်ခွင်ပုံစံ

ချိန်ခွင်ပုံသဏ္ဍာန်သည် တရား မျှတတဲ့ သဘော၊ အမှန်တရားကိုသာ ပြောဆို သည့် သဘော၊ ဆင်ခြင်တုံ တရား အလွန်ကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ရဲ့ လက်ဝါးပြင်အတွင်းမှာသာ ပါရှိပါ တယ်။ စီးပွားရေးနယ်ပယ်မှာ နည်းပရိယာယ်ကြွယ်ဝတဲ့ ဈေး တစားတတ်တဲ့သူများရဲ့ လက်ဝါးပြင်မှာ တွေ့ရှိနိုင်ပါတယ်။

ချိန်ခွင်ပုံစံ

www.burmeseclassic.com

ကြာဖူးပုံစံ

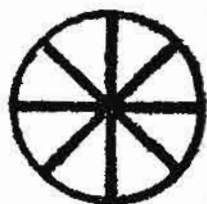
ကြာဖူးပုံစံ

ကြာဖူးပုံရဲ့ သဘောကတော့ ရေမြင့်လျှင် ကြာမြင့်တယ်။ ဒါ့အပြင် ရေကန်မှာ ကြာရှိမှတင့်တယ်မှာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ အကျိုးဖလိတက အသက်ရှည်ခြင်း၊ အိုဇာတာ ကောင်းခြင်းနှင့် အေးချမ်းပြည့်စုံ၊ လိုတရတဲ့ အမှတ်အသား ဖြစ်ပါတယ်။ လက်ဝါးပြင်မှာ ဒါမျိုး

အမှတ်အသားပါရှိပါက ကမ္ဘာစောင့်နတ်မင်းကြီးများရဲ့ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို ခံယူရတတ်ပါတယ်။

လှည်းဘီးပုံစံ

လှည်းဘီးပုံဟာ မတည်ငြိမ်တဲ့ သဘော နိမိတ်လက္ခဏာ ဆောင်ပါတယ်။ လှုပ်ရှားသွားလာမှ အကျိုးပေးခြင်း၊ ဇွဲစည်းစုရုံးနိုင်မှ မိမိအောင်မြင်မှု ဘဝခရီးပန်းတိုင်သို့ တက်လှမ်းပြီး ရောက်ရှိမယ့် အမှတ်အသားပုံစံဖြစ်ပါတယ်။

လှည်းဘီးပုံစံ

ငါးရုပ်ပုံစံ

ငါးရုပ်ပုံစံ (၄)မျိုးရှိပါတယ်။ မတူညီတဲ့ ငါးရုပ်ပုံစံအမှတ်အသားများရဲ့ အဓိပ္ပာယ်တစ်ခုချင်းစီကို ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

၁) ငါးရုပ်ပုံဟာ ငါးရဲ့ ထိပ်ပိုင်းဖြစ်တဲ့ ဦးခေါင်း ပိုင်းမှာ ချွန်နေတဲ့ သဏ္ဍာန် ပါပါတယ်။ ဦးခေါင်းပိုင်းချွန်တဲ့ ငါးရဲ့ လှုပ်ရှားမှုဟာ လျှင်မြန်ဖျတ်လတ်တဲ့အတွက် အကျိုးပေးထက်သန်မယ်။

ငါးဆိုတဲ့ သတ္တဝါဟာ အမြဲတမ်း ရေမှာပဲ လှုပ်ရှား ကျက်စားတဲ့အတွက်ကြောင့် အဲဒီ

လက္ခဏာရှင်ဟာ သူ ရပ်တည်ရမယ့်ဘဝမှာ အမြဲတမ်း သွားလာ လှုပ်ရှားပြီး ဘဝတည်ငြိမ်တဲ့သူများသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုလူမျိုး ဟာ ဘဝကို ရုန်းကန်နိုင်မှ ကြီးပွားချမ်းသာနိုင်မယ်ဆိုတာ ငါးပုံကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သိနိုင်ပါတယ်။

၂) ငါးရှပ်ဟာ ငါးရဲ့ထိပ်ပိုင်းဖြစ်တဲ့ ဦးခေါင်းပိုင်းမှာ လုံးဝိုင်းပြီးနေတဲ့ ပုံသဏ္ဍာန် ပါပါတယ်။ ဦးခေါင်းပိုင်း လုံးဝိုင်းတာနဲ့ ငါးရဲ့ လှုပ်ရှားမှုဟာလည်း တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ဖြစ်တဲ့ အတွက် ဒီအမှတ်အသားပါတဲ့ လက္ခဏာရှင်ဟာ သူရပ်တည်လှုပ်ရှား ရုန်းကန်နေရတဲ့ နေရာ ဒေသမှာ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်၊ အေးအေးဆေးဆေးနဲ့ ရှေ့ချွေတာ တာနှင့် လှုပ်ရှား ရုန်းကန်မှသာလျှင် ကြီးပွားချမ်းသာမယ်လို့ ဟော ချက်ထုတ်နိုင်ပါတယ်။

၃) ငါးရှပ်ဟာ အင်္ဂါမပြည့်စုံဘဲ ပျက်စီး နေခဲ့ရင် အကျိုးပေးတဲ့နေရာမှာ ထက်သန်မှု မရှိတော့ပါဘူး။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ငါးရှပ်ဟာ ပီပြင်တဲ့ရှပ်လုံးပုံစံ မပေါ်တဲ့အတွက် ဒီ လက္ခဏာရှင်ဟာ ရှာဖွေ လှုပ်ရှားရုန်းကန်တဲ့ နေရာ မှာ အလွန် ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာ ရှာဖွေနေရတဲ့အတွက် အကျိုးပေးတဲ့ နေရာမှာ ထွန်းကားလာခြင်း မရှိဘူးလို့ ဟောချက်ဖွင့်ဆိုထားပါ တယ်။

၄) ငါးကြင်းမြီးလို့ တချို့ ကျမ်းစာတွေမှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။ ငါးကြင်းမြီးဟာ လက်ဖနောင့်နေရာ မှာ ပါတတ်ပါတယ်။ ငါးကြင်းမြီးဟာ

အသက်လမ်းကြောင်းအခြေမှာ ပါရှိပါက စိတ်ချမ်းသာစွာ နေရမယ်။ ကုန်သည်ဖြစ်မယ်။

ဒါ့အပြင် စည်းစိမ်ချမ်းသာနဲ့ ပြည့်စုံမယ့် နိမိတ်လက္ခဏာ လို့ ဖော်ပြထားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ပထမအရွယ်မှာ လောကဝံတရာ၊ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များနဲ့ များစွာ ကြုံတွေ့ရတတ်ပါတယ်။

သန်လျက်ပုံစံ

သန်လျက်ပုံစံ

သန် လျက် ပုံ အမှတ် အသားကို လက်ဝါးပြင်ပေါ်မှာ တွေ့ရှိပါက ရဲစွမ်းသတ္တိရှိခြင်း၊ ရန်ကို နှိမ်နင်း အောင်မြင်ခြင်း၊ ဦးဆောင် ဦးရွက်ပြုနိုင်သူဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။

လှံမပုံသဏ္ဍာန်

လှံမပုံသဏ္ဍာန်ကို မည်သည့်နေရာမှာ မဆို လှံမကို တွေ့ရှိခဲ့ရင် အကြီးအကဲဖြစ်ခြင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်း၊ ပညာကြီးခြင်းလို့ သဘောဆောင်ပါတယ်။

လှံမပုံစံ

သားမြီးယပ်ပုံ

သားမြီးယပ်ပုံစံ

သားမြီးယပ်ပုံဟာ တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်တဲ့ လူမျိုးများရဲ့ အနားမှာ ကပ်နေရသော လူများရဲ့ လက်ဝါးပြင်မှာ ပါရှိတတ်တယ်။ လူကြီးများ၏အကြံဉာဏ်ကို ခံယူပြီး လိုက်နာတတ်တဲ့ လူများရဲ့ လက္ခဏာမှာ တွေ့ရပါတယ်။

မြားပုံစံ

မြားပုံဟာ ထက်မြက်စူးရှတဲ့ သဘော၊
ရန်သူကို ကာကွယ်နိုင်တဲ့သဘော၊ ရှေ့ကို ဦးတည်
ပြီး နောက်ကြောင်းကို မြန်လှည့်မကြည့်တဲ့ သဘော၊
ရန်သူကို ကြောက်စိတ်မရှိ ခုခံကာကွယ်နိုင်တဲ့ သဘော
လို့ ယူဆနိုင်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် မြားပုံပါရှိတဲ့သူတွေဟာ အမြင့်ကိုမြင်လျှင် အမြန်
တက်ရောက်ပြီးမှ မြန်ပြီး ပြုတ်ကျတတ်ပါတယ်။ လျှင် မြန်သော
အတက်အကျများ ဖြစ်ပေါ်တတ်တဲ့ အမှတ်အသားဖြစ်တယ်။

အစက်ပုံစံ

မိမိလက်ဖဝါးပြင်မှာ မည်သည့်နေရာ
မဆို အစက် (သို့မဟုတ်) အပြောက်ကွက်
များကို တွေ့ရှိသော် အနာဖြစ်နိုင်တဲ့ သွေး
ကြောရှိကြောင်း ပြထားတာဖြစ်ပါတယ်။
သတိရှိဖို့ လိုပါမယ်။

ယခုလက်ဖဝါးပြင်မှ အမှတ်အသားများရဲ့ အင်ပွယ်ဟာ
အရှေ့တိုင်းနည်းစနစ် အယူအဆဖြစ်ပြီး ရှေးဟောင်းအိန္ဒိယ
လက္ခဏာပညာကျမ်းကြီးကို မှီငြမ်းကိုးကားပြီး ဘာသာပြန်စာရေး
ဆရာပုဂ္ဂိုလ်များစွာရဲ့ အာဘော်များကို အကျဉ်းကောက်နှုတ် မှတ်
သားပြီး စာဖတ်ပရိသတ်များကို ဗဟုသုတတိုးပွားစေရန် ရေးသား
ဖော်ပြရခြင်း ဖြစ်ပါကြောင်း။

စကားပြောသော ကြောင်အမျိုးရဲ့အဓိပ္ပါယ်

ပုံ (၁)

ပုံ (၂)

ပုံ (၃)

ပုံ (၄)

ပုံ (၅)

ပုံ (၆)

ကြောင်များဟာ လူနဲ့အနီးစပ်ဆုံး သတ္တဝါများဖြစ်ပြီး လူတွေ အစီအရင်များပြုလုပ်ရာမှာ ကူညီသလို၊ တစ်ခါတရံမှာ လူကို တောင် ဂန္ထိရပညာရပ်တွေ ပြန်လည်မျှဝေပေးတာ ကြောင်များပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကြောင်များမှာ ကြိုတင်သိနိုင်တဲ့ ဆဋ္ဌမအာရုံ အစွမ်းလည်းရှိပါတယ်။

မိမိမွေးမြူထားတဲ့ ကြောင်ကို နီးစပ်အောင်၊ ချစ်ခင်လာအောင်လုပ်ပြီး ကြောင်ရဲ့ အပြုအမူတွေကို ကြည့်ကာ နမိတ်ကောက်ခြင်းဖြင့် ဂန္ထိရအတတ်တချို့ ရရှိတတ်ပါတယ်။ ကြောင်များဟာ သူတို့ရဲ့စိတ်ခံစားမှုများကို အမြီးကနေ ဖော်ပြပါတယ်။

ကြောင်လေးတွေကို ချစ်လို့ မွေးထားတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုယ့်အစီအရင်တွေမှာ ကူညီဖို့မွေးထားတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကြောင်များရဲ့ အလေ့အထနဲ့ သူတို့ရဲ့ ပြုမူနေထိုင်ပုံတွေကို သိရှိဖို့လိုပါတယ်။ ကြောင်မြီးကနေဖော်ပြတဲ့ သူတို့ရဲ့စိတ်ခံစားချက်များကတော့ -

ပုံ(၁) ကြောင်တစ်ကောင် တစ်စုံတရာကို ကြောက်လန့်လာပြီဆိုပါက သူ့အမြီးဟာ ဇွာလန်ကြွလာပြီး ယမ်းလာပါလိမ့်မယ်။

သူ တစ်ခုခုကို တွေ့မြင်နေလို့ပါ။
(ကျွန်တော်ကြောက်နေပြီဗျို့။)

ပုံ(၂) တစ်စုံတစ်ယောက်
ကို တွေ့လို့ အမြီးဟာ တည့်တည့်
ထောင်မတ်နေတယ်ဆိုရင်တော့
သင့်ကို တွေ့ရတာ သူပျော်လို့ပါတဲ့။
(ကျွန်တော် ခင်ဗျားကိုတွေ့ရတာ
ပျော်ပါတယ်)

ပုံ(၃) ကြောင်တစ်ကောင်
အတွေးများနေတယ်။ စိတ်ညစ်နေ
တယ်။ စိတ်အိုက်နေတယ်ဆိုရင်တော့ အမြီးကို ကြမ်းပြင်မှာ ရမ်း
ပြီး ပွတ်ဆွဲနေပါလိမ့်မယ်။ (ကျွန်တော် စိတ်ညစ်၊ စိတ်အိုက်နေ
တယ်ဗျာ)

ပုံ(၄) လူတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်လို့ အမြီးလေးထောင်
မတ်ပြီး ထိပ်ကလေးကောက်နေတယ်ဆိုရင် သူက ကိုယ်နဲ့ မိတ်
ဆွေဖွဲ့လိုတဲ့ သဘောဖြစ်ပါသတဲ့။

(ကျွန်တော် ခင်ဗျားနဲ့ မိတ်
ဆွေ ဖြစ်ချင်တယ်ဗျာ)

ပုံ(၅) တစ်စုံတစ်ခုကို
စိတ်ဝင်စားနေတယ်။ ဒါမှမဟုတ်
သင့်အပေါ် သူဟာ စိတ်ဝင်စားနေ
တယ် ဆိုရင် သူ့အမြီးဟာ သက်
တောင့် သက်သာအနေအထား တန်း
တန်း လေး တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။

(ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို စိတ်
ဝင်စားနေတယ်ဗျို့။)

ပုံ (၇)

ပုံ (၈)

ပုံ (၉)

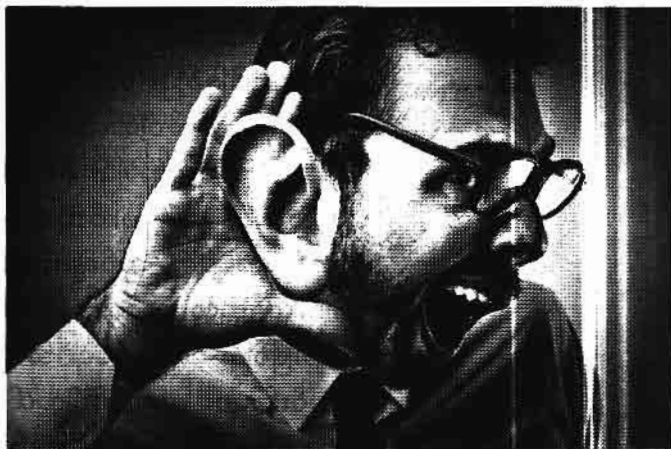
ပုံ (၆) သင့်ကိုအရူးအမူးဖြစ်သွားတဲ့ကြောင် (သို့မဟုတ်) တစ်စုံတစ်ခုအပေါ် ရူးသွပ်သွားရင်တော့ ကြောင်တစ်ကောင်ရဲ့ အမြီးဟာ အပေါ်ထောင်ပြီး အမွှေးတွေဆတ်ဆတ်တုန်နေပါလိမ့်မယ်။ (ကျွန်တော် ခင်ဗျားအပေါ် အရူးအမူးဖြစ်နေမိပြီဗျာ)

ပုံ (၇) သင်က သူ့ကိုခင်တယ်၊ ချစ်နေပြီလို့ထင်ရင် အခုလို အမြီးလေးကို ဟိုဘက်ရမ်းလိုက်၊ ဒီဘက်ရမ်းလိုက် လှုပ်တတ်ပါတယ်။ ဒါဟာ (ကျွန်တော့်ကို ချစ်သလား)လို့ အမြီးလေးကို ညှင်ညှင်သာသာ လှုပ်ရမ်းပြီး မေးနေတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအချိန်မျိုးမှာ သင်ကသာ သူ့အပေါ် ကြင်နာပြုလိုက်ရင် အားလုံးအိုကေပဲ။

ပုံ (၈) ကြောင်တစ်ကောင် တစ်စုံတစ်ခုကို စိတ်ပူပန်လာပြီဆိုရင် သူ့အမြီးဟာ အောက်ကိုကျသွားပြီး တင်ပါးနဲ့ တစ်သားတည်းဖြစ်နေပါလိမ့်မယ်။ ဒါဆိုရင်တော့ အဓိပ္ပာယ်က “ကျွန်တော် စိတ်ပူတယ်ဗျို့။”

ပုံ (၉) ရန်ပြုတော့မယ်၊ တိုက်ခိုက်တော့မယ်၊ ကုတ်တော့မယ်၊ ကိုက်တော့မယ်ဆိုရင်တော့ ကြောင်အမြီးဟာ ထောင်ပြီး အမြီးဟာဖွားပြီး တဆတ်ဆတ်တုန်ကာ ဖြိုးဖြဲနေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကြောင်နဲ့ လက်ပွန်းတသီးရှိသူများ ဒီအပြုအမူများကို ကောင်းစွာ သိရှိမှာဖြစ်ပါတယ်။ (ကျွန်တော် အရမ်း စိတ်ဆိုးနေပြီ၊ ရူးရူးမိုက်မိုက်ကို ချပြီဗျာ)ဆိုတဲ့ အမှတ်သင်္ကေတဖြစ်ပါတယ်။

လူ့စကားသံကို နားထောင်ပြီး လူကဲခတ်နည်း

ဒီအကြောင်းအရာဟာ အလွန်ကို ထူးခြားပါတယ်။ လူ့စကားသံကိုနားထောင်ပြီး လူကဲခတ်နည်းလို့လည်း ဆိုနိုင်ပါတယ်။ လူတွေမှာ အင်္ဂါရပ်ပုံစံအမျိုးမျိုးရှိကြသလို၊ အသံအမျိုးမျိုးကိုလည်း ဝိုင်ဆိုင်ထားကြပါတယ်။

လူတစ်ယောက်ချင်းစီရဲ့ စကားသံတွေဟာ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦးမတူညီဘဲ ကွဲပြားခြားနားပါတယ်။ တချို့က အသံတည်ငြိမ် ပြတ်သားတယ်၊ တချို့က မပွင့်တပွင့် ပြောတတ်တယ်၊ တချို့က စကားသံကို ဗလုံးဗထွေးပြောတတ်တယ်၊ တချို့က လေသံ အောလွန်းတယ်၊ တချို့က လေသံမာလွန်းတယ်၊ တချို့တွေရဲ့ စကားသံတွေဟာ အလွန်စူးရှတယ်၊ တချို့ကျတော့ စကားကို ခွဲခွဲပြစ်ပြစ် ပြောတတ်တယ် စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးပါ။

ဒါကြောင့် ဒီလို ကွဲပြားစွာထွက်ပေါ်လာတဲ့ အသံအပေါ် မူတည်ပြီး ဒီလူရဲ့အဆင့်အတန်း၊ အိမ်ထောင်ရေးအခြေအနေ၊ အသက်ရှည်မည်သူလား၊ အသက်တိုမည်သူလား၊ လူဆိုးလူဒိုက်လား စသည်ဖြင့် အသံကိုကြားရုံမျှဖြင့် ခွဲခြားနိုင်ပါတယ်။

၁) ကြည်လင်ပြတ်သားတဲ့ အသံပိုင်ရှင်များဟာ စိတ်

www.burmeseclassic.com

သဘောထားဖြူစင်ပြီး ငွေကြေး ပြည့်စုံကာ အောင်မြင်ကျော်ကြားသူ များ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ သြဇာအာ ကာရှိသူမျိုးဖြစ်ပြီး ထိုလူများဟာ အသက်ရှည်တတ်ပါတယ်။

၂) အသံအော့ပြီး စကားကို ဖြေးညှင်းစွာ ပြောတတ်သူများက တော့ လူအများကို အုပ်ချုပ်ရသော သူ၊ အဆင့်အတန်းမြင့်စွာ နေရသော သူများဖြစ်ပြီး ကျန်းမာရေး အလွန် ကောင်းသူများ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

ထိုသူများဟာ နှုတ်အမူ

အယာ အေးဆေးတည်ငြိမ်ပေမယ့် အလုပ်လုပ်ရာမှာတော့ အေး ဆေးမှုမရှိဘဲ လျှင်မြန်စွာ ကမူးရှူးထိုး လုပ်ဆောင်တတ်ပြီး စိတ်ဆိုး လွယ်ပါတယ်။

၃) လေသံမာသူများကတော့ နေရာတကာ ဆရာလုပ် တတ်ပြီး လူတိုင်းကို မတူမတန်သကဲ့သို့ စိတ်သဘောရှိခြင်း ကြောင့် ဤကဲ့သို့ လေသံမာနေရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ မာနကြီးပြီး ဘဝင်မြင့်တတ်တယ်၊ လူ့အောက်ကျမခံချင်တဲ့ စိတ်ရှိပါတယ်။

အလုပ်အကိုင်ဆိုရင် သာမန်ထက် အဆင့်မြင့်တတ်စေ မယ့် အလွန်ကြီးကျယ်တဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်မျိုး၊ ရာထူးရာခံ ကြီးမားလွန်းသူမျိုးတော့ ဘယ်တော့မှ မဖြစ်နိုင်ပါ။ မယုံရင် အလွန် အဆင့်မြင့်တဲ့ အရာရှိကြီးများကို ဆက်ဆံကြည့်ပါ။ သူတို့ဟာ ကိုယ် ချင်းစာတရားရှိပြီး အောက်သက်ကြေကာ စာနာတတ်ပါတယ်။

အမျိုးသမီးများထဲမှာ လေသံမာတတ်သူများကတော့ အိမ်ထောင်ရေးမှာ အဆင်မပြေဖြစ်တတ်ကာ အိမ်ထောင်ကွဲသတ် သည်ကို အထူးသတိပြုပါ။

၄) ငှက်ရဲ့အသံကဲ့သို့ စူးရှစွာ ပေါ်ထွက်ပြောဆိုတတ်တဲ့

အသံပိုင်ရှင်ကတော့ စိတ်
သဘောထား ကောင်းမွန်ပြီး
ငွေကြေး ကြွယ်ဝခြင်း၊ ဩဇာ
အာဏာရှိခြင်း၊ အသက်ရှည်
ခြင်းတို့ရှိပြီး အဆင့်အတန်း
မြင့်စွာ နေထိုင်ရပါလိမ့်မယ်။

အမျိုးသမီးတစ်
ယောက်ဟာ ထိုအသံမျိုးပိုင်
ရှင်ဆိုရင် မိမိထက် အဆင့်
အတန်းမြင့်တဲ့ သူနဲ့ အိမ်
ထောင် ပြုရတတ်ပြီး စိတ်

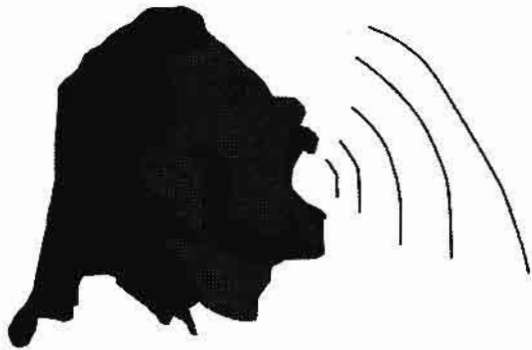
ချမ်းသာမှုကို ရတတ်ပါတယ်။ ဒီလိုမှမဟုတ်ရင်လည်း သူ့ဘဝမှာ
ငွေကြေးနဲ့ပတ်သက်လို့ ပြည့်စုံသူဖြစ်တတ်ပါတယ်။

၅) ပြတ်သားအောင်မြင်စွာ အသံဟိန်းပြီး ထွက်ပေါ်တဲ့
အသံပိုင်ရှင်ဟာ ချမ်းသာခြင်း၊ ဂုဏ်ရှိခြင်း၊ ဩဇာအာဏာရှိခြင်းတို့
ဖြင့် ပြည့်စုံပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် အသံအလွန်တိုးသူများဟာ
ဇာတိခန္ဓာမပြည့်စုံသူများ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

၆) အသံရွှေ့ယှစ်စွာ ပြောတတ်သူများကတော့ သုတစစ်ပါး
ထက်အောက်မှာ အလုပ်လုပ်ရပြီး စီးပွားရေးညံ့ပါလိမ့်မယ်။ မိန်းက
လေးများ ထိုကဲ့သို့ အသံရွှေ့ယှစ်ပါက မျက်နှာများတတ်သူနဲ့ မိန်းမ
မျက်နှာများပင် ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ အထူးသတိထားပြီး လေ့လာနား
ထောင်ပါ။

၇) စကားကို အတိုချုပ်ပြီး လိုရင်းကိုသာ ပြောတတ်သူများ
ကတော့ အဆင့်အတန်းမြင့်စွာ နေထိုင်ရတဲ့ ဩဇာအာဏာရှိသူ
များ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ခြောက်ကပ်နေတဲ့ အသံပိုင်ရှင်များက
တော့ ဆင်းရဲပင်ပန်းကြီးစွာ လုပ်ကိုင်စားသောက်နေထိုင်ရပါမယ်။
အဆင့်အတန်း အလွန်နိမ့်ကျသူများ ဖြစ်ပါတယ်။

၈) သာယာနာပျော်ဖွယ်ကောင်းပြီး ကြေးစည်ကဲ့သို့ အသံ

ဟိန်းလွင်ပြီး ထွက်ပေးသူများကတော့ လူအများရဲ့ ရိုသေလေးစားမှုကို ခံရပြီး အသက်ရှည်ပါလိမ့်မယ်။ ကျန်းမာရေးလည်း အလွန်ကောင်းတတ်ပါတယ်။

၉) စကားပြောဆိုတဲ့အခါ ချိုသာယဉ်ကျေးစွာပြောတတ်သူများကတော့ လက်ရှိမှာ မည်မျှပင် ဆင်းရဲစေကာမူ တစ်ချိန်မှာ ကြီးပွားချမ်းသာမည့်သူများ ဖြစ်ပါတယ်။ စကားပြောလျှင် ငိုဆံထွက်ပေါ်တတ်တဲ့ အသံပိုင်ရှင်ကတော့ စီးပွားရေးအဆင်မပြေဖြစ်ပြီး စိတ်ဓာတ်ကျလွယ်သူများ ဖြစ်ပါတယ်။

၁၀) ရယ်သွမ်းပြီး ဟေးလားဝါးလား ပြောတတ်သူ အလေးအနက် မထားဘဲ ပေါ့ပေါ့တန်တန်သဘောထားကာ ပြောဆိုတတ်သူ အသံပိုင်ရှင်များကတော့ သူတို့ထံမှာ ဘယ်တော့မှ ဥစ္စာမမြဲတတ်ပါ။

ဒီလို ရယ်မောကာ ဟေးလားဝါးလား ပြောတတ်သူဟာ အမျိုးသမီးဖြစ်ပါက အိမ်ထောင် မထိန်းသိမ်းနိုင်သူ၊ အပျော်အပါးလိုက်စားတတ်သူ၊ ဖောက်ပြန်တတ်သူများ ဖြစ်ပါတယ်။

၁၁) ဗလုံးဗထွေးနဲ့ စကားပြောတတ်တဲ့ အသံပိုင်ရှင်များကတော့ အလုပ်လုပ်ရာမှာ

www.burmeseclassic.com

သေသပ်ပိရီမှု ရှိပါတယ်။ ဒါပေ
မယ့် ပင်ပန်းကြီးစွာ လုပ်ကိုင်ရ
ထတ်ပြီး သာမန် အဆင့်အတန်း
ချွေလောက်သာ နေထိုင်ရကာ
ဝင်ငွေထက် ထွက်ငွေပိုများ
ထတ်သူများ ဖြစ်တတ်ပါ
တယ်။

၁၂) နားမခံ
သာအောင် ကျယ်

လောင်စွာ ပြောတတ်တဲ့ အသံပိုင်ရှင်များကတော့ စရိုက်ကြမ်းသူ၊
ဆင်းရဲသူ၊ ဈေးသည်၊ လူပေါ်လူဇော် လုပ်ချင်သူ၊ လူဆိုးလူမိုက်
များ ဖြစ်ပါတယ်။ "နေရာတကာ သူ့အသံပဲ"ဆိုတဲ့ လူစားမျိုးဟာ
ဆင်းရဲပြီး လူပေါ်လူဇော်လုပ်ချင်၊ ဆရာကြီးလုပ်ချင်သူများမှာသာ
တွေ့ရ တတ်ပါတယ်။

၁၃) တချို့က စကားပြောရင် အသံပြာ သွားတတ်ပါတယ်။
အဲ့လိုမျိုးသူကို သံပြာမလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဒီလို "အသံပြာမ" ရှိတဲ့ အိမ်
မျိုးဟာ လာဘ်မကောင်းတတ်ဘူး။ ဒုက္ခတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု တွေ့
ထတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအိမ်မှာ နဂါးရုံဘုရားရှိလာတဲ့အခါ
"အသံပြာမ" ဒုက္ခ မပေးနိုင်ဘဲ အခက်အခဲများ ပြေလည်စေပါ
တယ်။

ယခုဖော်ပြသွားတဲ့အချက်များဟာ မိမိဘဝတစ်လျှောက်
တွေ့ကြုံရမယ့် လူများရဲ့ အသံကိုနားထောင်ပြီး လူကဲခတ်ကြည့်ရ
မယ့်နည်းလမ်းများ ဖြစ်ပါတယ်။

At the
Aung

နတ်လူသစ်
မွေ့စို့နိုး

။

‘ဗအေက ဓားပြ
 နမက လင်ကောင်မပေါ်ဘဲ
 ပိုက်ကြီးဆိုတော့ ရွာနာတယ်ဟေ့’
 ‘ဟုတ်ပါ့..ရွာနာတယ်’
 ‘ရုက်တတ်ရင် လဲသေဗို့
 ကောင်းတယ် တိုက်မောင်း’

(၁)

ရပ်ထဲ၊ ရွာထဲက သူတို့မောင်နှမကို ဓားပြသားသမီးတွေ
 တဲ့။ ကဲ.. ကြည့်စမ်းပါဦး။ ဘယ်လောက် ရင်နာစရာ ကောင်းလိုက်
 သလဲ။ ခံပြင်းလိုက်ပါဘိ။ သွားပြီ။ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး အဲဒီ
 နာမည်ဆိုးကြီးက သူတို့ မောင်နှမနှစ်ယောက်လုံးကို သူများတကာ
 တံတွေးခွက်ထဲ ပက်လက်မျောအောင် လုပ်တော့မည့် နိဒါန်းအစ
 ပင် ဖြစ်တော့သည်။

ပို၍ဆိုးသည်က -

“ဖြောင်း!..”

ပါးပိတ်ဖြတ်ရိုက်သံက ဆိုင်းဆရာလက်သံအလား။

“ပြော .. ပြောစမ်း မိငယ်၊ နင် ဒီကိုယ်ဝန်ကို ဘယ်ကောင်
 နဲ့ရခဲ့သလဲဆိုတာ၊ ပြော .. ငါ အဲဒီအကောင်ကို သွားသတ်ပစ်မယ်”

“ဝုန်း!..”

ထမင်းစားပွဲ မြေခသွားသည်။

ပွဲက အတော်ကို ကြမ်းနေပြီ။ “ကုလားသိုက် ကျားဝင်ဆွဲ”
 သည့်နယ်။ ဘီလူးဆိုင်းတီးသူက တိုက်မောင်း။

မှော်စုန်း

“မသိဘူး . . မသိဘူး။ ညီမလေးကိုသာ သတ်ပစ်လိုက်ပါတော့ အဟီး . . ဟီး . . ဟီး”

ဆိုပြီး ငိုချင်းချနေသူကတော့ မိငယ်ပင်ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင်းကြောင့် တိုက်မောင်းတစ်ယောက် မိငယ်အပေါ် ပေါက်ကွဲပြနေရပါသနည်း။ ရှုလော့။

ဆိုရပါလျှင် တိုက်မောင်းနှင့် မိငယ်သည် ဖခင်အတူ၊ မအေအတူ သွေးသားရင်းချာ တော်စပ်ကြသည့် မောင်နှမပင် ဖြစ်ကြလေတော့သည်။ ဆိုးဝါးလှတဲ့ လောကဝံကို ညီမဖြစ်သူအပေါ် မကျရောက်စေရန် တိုက်မောင်းတစ်ယောက် အစ်ကိုပီသစွာ ခါးသီးစွာ ခံစားခဲ့ရပါသည်။

တိုက်မောင်း (၁၀)နှစ်သားအရွယ်မှာ ဆင်းရဲ နွမ်းပါးလွန်းလှသည့် သူတို့မိသားစု ဆင်းရဲဒုက္ခကို ဖခင်ဖြစ်သူက ငွေကို အလွယ်ရစေရန် ဖြတ်လမ်းနည်းနှင့် လိုက်လေတော့သည်။ အပေါင်းအသင်းမှားပြီး အနကြမ်းစီးသည်။ ဓားပြတိုက်တော့သည်။

နောက်ဆုံး အဲဒီ အကုသိုလ်ဒဏ်ကပဲ ဖခင်ဖြစ်သူကို သေမင်းဆီ အရောက်ပို့ခဲ့လေသည်။ ရွာတစ်ရွာမှာ ညဘက် ဓားပြတိုက်နေထုန်း ကျေးရွာ ကာကွယ်ရေးအဖွဲ့တွေနှင့် တိုးကာ နှစ်ဘက်ပစ်ကြ၊ ခတ်ကြရင်း ဖခင်ဖြစ်သူမျော နေရာမှာတင် အသက်သေဆုံးခဲ့ရလေသည်။

သေဆုံးခဲ့ကြတဲ့ဓားပြတွေထဲမှာ တိုက်မောင်းရဲ့ ဖခင်ဖြစ်သူက ခေါင်းဆောင်။ တိုက်မောင်းမိခင်မျောလည်း လင်ယောက်ျားစိတ်နှင့် နေရာတင်လဲကျကာ အသက်ပါ၊ ပါသွားခဲ့ချေပြီ။

နောက်ဆုံး ဖခင်ဖြစ်သူရဲ့ ကောင်းမှုကြောင့် တိုက်မောင်းတို့ မောင်နှမနှစ်ယောက် ရပ်ထဲ၊ ရွာထဲမှာ ဓားပြသားသမီးတွေ ဆိုပြီး ဆွဲထူး၊ ဂုဏ်ထူးတွေ ရရှိလာခဲ့ကြလေတော့သည်။

နဂိုတည်းကမှ တစ်ရွာလုံးရဲ့ တံတွေးထွေးမှုကို ခံနေရသည့်

www.burmeseclassic.com

အထဲ မိငယ်ပြဿနာက မဖိတ်ခေါ်ဘဲ ရောက်ရှိလာသည်မို့ တိုက်မောင်း ဘာဆက်လုပ်ရတော့မည်နည်း။

“မိုက်လိုက်တာ . . မိငယ်ရယ်” ဟု တိုက်မောင်း စိတ်ထဲ အော်ဟစ်မိလိုက်သည်။

(၂)

အဲဒီနေ့က -

တိုက်မောင်း တစ်ယောက် ကိုလူလှအိမ်မှာ အိမ်သာကျင်း တူးပြီး ပြန်လာတော့ မိုးပင်ချုပ်နေပြီ။ တစ်အိမ်လုံးလည်း မှောင်လို့ ပါလား။ မိငယ် ဒီကောင်မလေး ဖယောင်းတိုင်လေး၊ ဘာလေးလည်း မထွန်းထားဘူးဟု တစ်ယောက်ထဲရေရွတ်ရင်း လွယ်အိတ်ထဲမှ မီးခြစ်ကိုထုတ် ဖယောင်းတိုင်လိုက်ရှာပြီး မီးထွန်းညှိလိုက်သည်။

မိငယ်အခန်းထဲ ဝင်ကြည့်တော့ ဖျာပေါ်မှာ တုံးလုံးလှဲနေသည့် မိငယ်ကို တိုက်မောင်းမြင်ပြီး -

“ဟဲ့ . . မိငယ် နေမကောင်းဘူးလား။ ထ . . ထ မအိပ်နဲ့ အုံး။ အချိန်မရှိမိုက်၊ တော်ကြာ ဖျားနေအုံးမယ်”

ဟုဆိုကာ ထမင်းစားပွဲခင်းပြီး တိုက်မောင်းတစ်ယောက် ထမင်းဟင်းများကို ရူးခပ်၍ ညီမဖြစ်သူကို လှမ်းပြောလိုက်လေသည်။ ပြီးစီးသည်နှင့် -

“မိငယ် ထမင်းလာစား၊ စားပြီးမှဆက်အိပ်”

ဟုဆိုပြီး ညီမဖြစ်သူကို ထခေါ်လေတော့ . . နောက်ဖေးမှာ မိငယ်။

“အေ့”

“ဝေါ့”

ဥသြစွဲနေသည်ကို တိုက်မောင်းတွေ မြင်သွားကာ အလွန် အမင်း ထိတ်လန့်သွားလေပြီ။ မိငယ်လည် သူခိုးလူမိသားပုံ၊ အစ်ကို ဖြစ်သူကို ဘာပြောလို့ ပြောရမှန်းမသိ။

မှတ်စုန်း

“နင် အဲဒါ ဘာဖြစ်တာလဲ မိငယ်”

ဟု တိုက်မောင်းကမေးလိုက်ရာ -

“အဟင့် . . . ဟင့် . . . ဟီး အစ်ကို ညီမလေးကို သတ်ပစ်
လိုက်ပါတော့ အစ်ကိုရယ် ”

ဆိုပြီး ငိုကြီးချက်မနှင့် ပြန်ဖြေလိုက်သံက တိုက်မောင်း
ရင်ထဲ ဟီရိုရီးမားကို အနုမြူပုံးကြဲချလိုက်သလိုနယ်။

“ဒါ . . . ဒါဆို”

တိုက်မောင်းအပြင်ကိုပင် မထွက်နိုင်၊ ဘယ်ထွက်နိုင်မတုန်း။
ရပ်ထဲ၊ ရွာထဲမှာ နမဖြစ်သူ “လင်ကောင်မပေါ် ဝိုက်ကြီးဝဲ့ကိစ္စ” က
တောမီးလို ကြီးထွားနေသည်ဆိုတော့ ဘယ်မျက်နှာ၊ ဘယ်အခွက်
နဲ့များ အပြင် ထွက်ရပါမလဲ။ အစတည်းမှ ရပ်ထဲ၊ ရွာထဲ ဟားပြသား
သမီးတွေဆိုပြီး ကျော်ဇောနေတာ အခု မိငယ်ရဲ့ ဝိုက်ပြဿနာက
ဖြစ်လာပြန်တော့ . . .။

မတတ်နိုင်။ အပြင်မထွက်လို့က မရ။ ဝမ်းရေးက ရှိသေး
သည်မို့ ပေါက်တဲ့နဖူး၊ မထူးဟုဆိုကာ ဝိုက်နေမြဲ၊ ကျားနေမြဲ။
ဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုမစိုက်၊ ကိုယ်အလုပ်သာ ကိုယ်လုပ်ရမည်မဟုတ်
လော။

နမဖြစ်သူ မိငယ်ခမျာလည်း သူများ တံတွေးခွက်ထဲ ပက်
လက်မျောလေပြီ။ နေ့စဉ် ရက်ဆက် အခန်းအောင်းပြီးတော့သာ
နေလေတော့သည်။ နေ့တိုင်းလည်း မျက်ရည်နှင့်မျက်ခွက်။

ဒီလိုကိစ္စကြီး ဖြစ်မလာခဲ့ရင် အကောင်းသား။ မိမိဘဝကို
ဘယ်လိုလူ၊ ဘယ်လိုကောင်စားမျိုးကများ ရေမွှေ ဖျက်ဆီးခဲ့လေ
သနည်း။

ကာယကံရှင် မိငယ်ကိုယ်တိုင်ပင် မသိ။ မသိဆို အဲဒီနေ့
က မြောက်ဘက်ပိုင်းက အရီးလေးဒေါ်စိန်ခင်တို့ မြေပဲခင်းမှာ မြေပဲ
ဆွတ်ပြီး ပြန်အလာတော့ မှောင်စပျိုးနေပြီ။ ရွာအဝင် ဟောစပ်နား
ရောက်တော့ နောက်ကနေ -

“ဒုတ်”

www.burmeseclassic.com

ဆိုပြီး ရိုက်ချသံနှင့်အတူ မိငယ်လည်း လူ့လောကမှ ခေတ္တခဏ အနားယူလိုက်ရသည်။ သတိပြန်ရလာတော့ အင်္ကျီတွေလည်း တွန့်ကြေနေပြီး ကြယ်သီးတွေလည်း ပြုတ်ထွက်နေကာ .. (ကန်တော့ ပါရဲ့ ခင်ဗျာ) ထမိမှာလည်း ဒူးအထိ လျောကျနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၍ မိမိဘဝကို ခွေးစားသွားမှန်း မိငယ် သိလိုက်ရတော့သည်။

ရှက်လိုက်တာ။ အစ်ကိုဖြစ်သူကို ဘယ်လိုပြောရပါ့မလဲ။

“နှင့်ဘဝ ပဲ့ကြွေသွားပြီ မိငယ်ရေ” ဟု ကိုယ့်ဘာသာ စိတ်ထဲကနေ အော်ဟစ်လိုက်မိသည်။

(၃)

ကြားရသည့် သတင်းက လုံးဝကို စိတ်ချမ်းမြေ့စရာမရှိ။ မိငယ်တစ်ယောက် အိမ်ထုတ်တန်းမှာ ကြိုးဆွဲချပြီး မိမိကိုယ်ကို အဆုံးစီရင်သွားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ “အရှက်ကို အသက်နှင့်လဲသွားခြင်း” ဟုဆိုရမည်။ ဘယ်အချိန်ကတည်းက သေဆုံးနေသလဲ မသိ။

တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်တောင့်တင်းနေကာ မျက်ဖြူကြီးလည်း လန်လျက်၊ လျှာကြီးပင်ထွက်နေပေရာ လာကြည့်ကြသည့် လူတွေပင် ရဲရဲမကြည့်ရဲ။

တိုက်မောင်း(တောက်! ..) တခတ်ခတ်၊ အံတကြိတ်ကြိတ်နှင့် နှမဖြစ်သူအလောင်းကို ဖက်ပြီး ငိုနေတော့သည်။ ရွာကလည်း အစိမ်းသေမို့ ချက်ချင်း မီးသပြိုင်ရမည်ဟု ဆိုလေသည်။

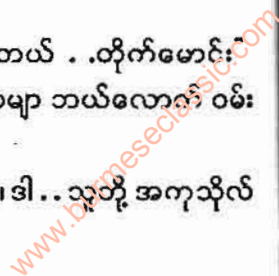
“ဖအေက စားပြု၊ နှမက လင်ကောင်မပေါ်ဘဲ ငိုက်ကြီးဆိုတော့ ရွာနာတယ်ဟေ့”

“ဟုတ်ပါ့ . . ရွာနာတယ်ကွ”

“ရှက်တတ်ရင် လဲသေဖို့ကောင်းတယ် . . တိုက်မောင်း”

အဲဒီလိုတော့ မပြောကြပါနဲ့ကွာ၊ ခမျာ ဘယ်လောက် ဝမ်းနည်းနေမလဲ၊ ကိုယ်ချင်းစာကြည့်ကြပါ”

“ဘာမှ ကိုယ်ချင်းစာစရာ မလိုဘူး၊ ဒါ . . သူတို့ အကုသိုလ်

ဆုတောင်း

သူတို့ ခံရတာ”

တစ်ရွာလုံး လက်ညှိုး
ထိုးသမျှ၊ ပြောဆိုသမျှ တိုက်
မောင်း ခံရပါပြီ။ တိုက်မောင်း
ရင်ထဲ တဆစ်ဆစ်နဲ့ နာကျင်နေ
သည်။ ဖြေစရာမရှိ။

မိငယ် အလောင်းကို
သဂြိုဟ်ပြီး အဲ့ညမှာတင် တိုက်
မောင်း ရွာထဲမှ ထွက်သွားချေ
ပြီ။ နမ ရက်လည်မှာတောင်
တိုက်မောင်း မရှိ။ ထိုနေ့ထိုည

တ တိုက်မောင်းကို ရွာသူရွာသားတွေ နောက်ဆုံး မြင်တွေ့လိုက်
ခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

တိုက်မောင်းတို့ မောင်နှမနေခဲ့သည့် အိမ်လေးမှာ ယခုဆို
လျှင် ခြောက်ကပ်ကပ်နှင့်။ ပို၍ဆိုးသည်မှာ -

“တိုက်မောင်း ညီမ မိငယ်က မကျွတ်ဘူးလား မသိဘူး။
ညည .. အဲဒီအိမ်ထဲမှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဝိုသံကို ကြားနေ
ရတယ်” ဟု တစ်မျိုး။

“ညဘက်ကျရင် ကောင်မလေးတစ်ယောက် အဲဒီအိမ်ရှေ့
မှာ လမ်းလျှောက်နေတာများ သူ့ခြေထောက်တွေက မြေကြီးနဲ့ တောင်
မထိဘူး။ ကျုပ်ဖြင့် အရက်မူးမူးနဲ့ ပြန်လာတာ အဲဒီလိုလည်း မြင်ရော၊
အမူးတောင် ပြေသွားတယ်ဗျာ” ဟု တစ်ဖုံ။

သတင်းတွေ ထွက်လာကြရာ နောက်ဆုံး အစိမ်းသေသေ
တဲ့ အိမ်၊ ရွာမှာ မထား ။ ရွာနာသည် ဟုဆိုကာ တစ်ရွာလုံးက ဝိုင်းပြီး
မီးရှို့ပစ်လိုက်ကြတော့သည်။

တိုက်မောင်းတို့မောင်နှမ နေခဲ့ကြသည့် ဘုံဗိမ္မာန်လေးကား
ခုဆိုလျှင်ဖြင့် ပြာပုံအတိကျသွားသည်ကို တိုက်မောင်းတစ်ယောက်
တွေ့မြင်သွားမည်ဆိုပါက။

www.burmeseclassic.com

(၄)

ပြက္ခဒိန်ကိုးခု ဆုတ်ဖြုတ်ချိန် (ကိုးနှစ်)

လူတစ်ယောက်၊ သူ့ပုံစံက ဆံပင်ရှည်ကို ကျောအလယ်ထိ ဖြန့်ချထားပြီး မုတ်ဆိတ်မွေးကလည်း ရင်ညွန့်အထိအောင် ရောက် နေသဖြင့် အမှတ်တမဲ့ကြည့်လိုက်လျှင် ဗေဒင်ဆရာလိုလို၊ ဘိုးတော် လိုလိုနှင့် ဆင်တူလှပေသည်။

အထူးခြားဆုံးက အဲဒီလူရဲ့ မျက်လုံးတစ်စုံပင် ဖြစ်သည်။ မျက်လုံးက သိမ်းငှက်တစ်ကောင်လို မျက်လုံးမျိုး။ စူးရှထက်မြက် လှပြီး အကြည့်ခံရသူအဖို့ နေရာမှာတင် ဖိန်းတိန်း၊ ရှိန်းတိန်းဖြစ် သွားစေမည့် မျက်လုံးမျိုးဆိုလျှင်လည်း မမှား။

နောက်တစ်ခု ထူးခြားချက်က လက်နှစ်ဘက်လုံး တက်တူး (ဆေးမှင်ကြောင်)ထိုးထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ညာဘက်လက်မှာ နဂါးအရုပ်၊ ဘယ်ဘက်လက်မှာမူ ဂဠုန်အရုပ်ကို ထိုးထားလေသည်။ ရှုပ်အင်္ကျီ အဖြူလက်တို့ကို ဝတ်ဆင်ထား၍ လက်နှစ်ဘက်က အရုပ် တို့မှာလည်း ထင်ရှားပေါ်လွင်လှသည်။

ပုဆိုးကိုတော့ အညာပုဆိုး အကွက်ကျကျကြီးကို ဝတ်ဆင် ထားကာ ကြီးမားလွန်းလှသည့် လွယ်အိတ်ကြီးကိုလည်း လွယ်ထား သေးသည်။ ထိုလူက ရွာထဲကို အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာ ဖြတ်လျှောက် လာပြီး တစ်နေရာရောက်သော် သူ့ရဲ့ ခြေလှမ်းအစုံကို ရပ်တန့်ပစ် လိုက်လေသည်။

“တောက်! . . .”

မာန်ပါလွန်းလှသည့် တောက်ခေါက်သံမျိုး။

“ငါတို့ အိမ်ကိုတောင် မချန်၊ မီးရှို့ပစ်ခဲ့ကြတာကိုး။ ရိုင်းလိုက် လေခြင်း”

ဒီစကားကို ပြောသူကား မည်သူနည်း။ တခြားသူတော့ မဟုတ်။ တိုက်မောင်းပင် ဖြစ်လေတော့သည်။ မီးလောင်ပြင်ဖြစ်

မှော်စုန်း

သွားသည် သူ့ အိမ်ကို မျက်လုံးထဲမြင်ယောင်ပြီး လက်သုံးကို ကျစ်
နေအောင်ဆုပ်ကာ -

“တိုက်မောင်း . . ဘာကောင်လဲ သီစေရမယ်”

ဟု ကြိမ်းဝါးလိုက်လေတော့သည်။

တိုက်မောင်းပြန်ရောက်လာသည့်သတင်းက ရပ်ထဲ၊ ရွာထဲ
တခဏချင်း ပျံ့နှံ့သွားသည်။ တိုက်မောင်း ရွာကို ဘာကြောင့် ပြန်
လာရသနည်း။ အကြောင်းမရှိဘဲ တိုက်မောင်း ရွာကို ပြန်မလာ။
တစ်ရွာလုံး စဉ်းစားရလေပြီ။

ည . .။

အလင်းရောင်ပျောက်တဲ့ညဟူ၍ပင် တင်စား ခေါ်ဝေါ်ရ
ပေမည်။ ကြယ်ရောင်၊ လရောင်ပင် မရှိ။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး
ဝိန်းပိတ်အောင် မှောင်မဲနေကာ ကိုယ့်လက်ကိုယ်ပင် ပြန်မမြင်နိုင်
သည့် အနေအထားမျိုးလည်း ဖြစ်သည်။

သို့ပေမယ့် တစ်ချက် . . တစ်ချက် တိုက်ခတ် သွားသည့်
လေရှူးကြောင့် သစ်ပင်ကြီး၊ ငယ်များမှာ ယိမ်းထိုး လှုပ်ရှားသွားကာ
ညအမှောင်ထုအောက်ဝယ် တစ္ဆေတွေ ပျော်ပါးမြူးတူး၊ ကခုန်နေ
ကြသလိုနယ်။ အချိန်အားဖြင့်လည်း သက်ကြီးခေါင်းချိန်မို့၊ တစ်
ရွာလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက် ရှိနေကြသည်။

“ဂူ . . အူ . . အူ . . အူ”

ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာသည့် ခွေးအူသံကြီးကလည်း
ကြားရသူအဖို့ ကျောချမ်းစရာ ကောင်းလွန်းလှသည်။

“အ . အ . . အ . . အ . . အ”

ထူးဆန်းလှပေစွ။ ကျီးကန်း အော်သံများပင်တည်း။ ကျီး
ဆိုတဲ့အမျိုးက နေ့မှာသာထွက်သည့် ငှက်မျိုး။ ယခုမူ အဘယ်
ကြောင်းကြောင့် ညကြီးအချိန်မတော် တအအနှင့်အော်ပြီး ပျံနေ
ကြသည့် အနေအထားမျိုးမို့ တော်တော်လေး ထူးဆန်းအံ့ဩဖို့

www.burmeseclassic.com

ကောင်းလွန်းလှသည်။

ကျီးအုပ်က တအအနှင့်အော်ပြီး ရွာအပြင်သင်္ချိုင်း ဇရပ်နားရောက်သော် တစ်ကောင်တစ်မြီးမှ မရှိတော့လောက်အောင် ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်ကုန်ကြသည်။ ကျီးကန်းအုပ် ပျောက်ပြီး သည်နှင့် သင်္ချိုင်းဇရပ်ပေါ်မှာ လူတစ်ယောက် ဆေးလိပ် ထိုင်ဖွာနေ၏။

ဆေးလိပ်မီးတရဲရဲနှင့် ဆက်ကာ ဖွာနေလိုက်တာများ တစ်စုံတစ်ယောက်သာ မြင်သွားခဲ့ပါလျှင် နေရာတင် ပွဲချင်းပြီး အသက်ထွက်သွားပေလိမ့်မည်။ မှောင်ကလည်း မှောင်၊ နောက်ပြီး သင်္ချိုင်းကုန်းထဲက ဇရပ်ပေါ်မှာဆိုတော့ အမှတ်တမဲ့များ ကြည့်လိုက်လျှင် သရဲတစ်ကောင် ဆေးလိပ်ထိုင်ဖွာနေပုံနှင့် တူလွန်းလှပေသည်။

ဤလူကား မည်သူနည်း။

ထိုလူ ဆေးလိပ်မီးဖွာလိုက်တိုင်း လက်နှစ်ဘက်မှာ ထိုးထားသည့် တက်တူးရှပ်နှစ်ရှပ်က ထင်းခနဲ၊ ထင်းခနဲ ပေါ်ထွက်လာရာ ထိုသူမှာ တခြားသူတော့ မဟုတ် . . . တိုက်မောင်း။ နေရာမပြောင်းတဲ့ တိုက်မောင်းပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

ညကြီးအချိန်မတော် . . . သင်္ချိုင်းဇရပ်မှာ သူ ဘာလုပ်နေသနည်း။

(၅)

ညက သန်းခေါင်ယံအချိန်ကြီး ကျီးတွေ တအအနှင့် အော်ပြီး ပျံသွားသည့်သတင်းကြောင့် ဒီမနက်ပိုင်း ရပ်ထဲရွာထဲမှာ တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ ခါတိုင်း ညတွေ ဒီလိုမဟုတ်။

“အကောင် မနည်းလောက်ဘူး”

“တစ်ရာကျော်မယ်ကွ”

“မကဘူး ထင်တယ်”

အမျိုးမျိုး ထင်ကြေးပေးသူများလည်း ရှိကြသလို -

“ကောင်းတဲ့လက္ခဏာတော့ မဟုတ်ဘူး”

“ပရလောကသားတွေများလား”

“ရွာထဲ ပရိတ်ရွတ်ရင် ကောင်းမယ်”

ဟု ရှေးရိုးစွဲ အယုံအကြည်ရှိသူများလည်း ရှိကြပေသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ ရွာလူကြီးမှ ညစဉ် လူနှစ်ယောက်ကျ လုံခြုံရေးယူရန် အမိန့်ထုတ်ပြန်လိုက်လေတော့သည်။

ယနေ့ညမှ စတင်၍ . .

လုံခြုံကွေး(အဲလေ) လုံခြုံရေး ယူသူများက အချက်သမား ဖိုးတုတ်နှင့် ဖဲသမား အောင်ထူးတို့ပင် ဖြစ်သည်။ နှစ်ကောင့်သား ရွာအပြင် ကင်းတဲမှာမီးဖိုရင်း တစ်ယောက်၊ တစ်လှည့် အိပ်နေကြကာ တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နေကြလေသည်။

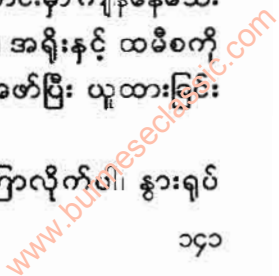
ပထမဆုံးအိပ်သူက ဖဲသမား အောင်ထူး။ တခေါခေါနှင့် ဟောက်နေလိုက်တာများ စည်းဝါးနရီကိုကျလို့၊ ဖိုးညွှက်ကတော့ ရှက်ကီကို ခွက်ပုန်းလေး တွတ်လိုက်၊ အချဉ်ထုတ်လေး ဖြည်းလိုက်နှင့် အဟုတ်ကြီးကို ဟုတ်နေကြသည်။

သင်္ချိုင်းကုန်း ဇရပ်အတွင်းမှာတော့ တိုက်ခောင်းတစ်ယောက် အလုပ်ရှုပ်နေပေသည်။ သူ့ရှေ့မှာ ရွှံ့စေးလက်သီးဆုပ်ခန့်နှင့် ခပ်သေးသေး အရိုးတစ်ချောင်း၊ နောက်ပြီး အဝတ်စတစ်စတို့ကို ချထားလေသည်။

ဆိုရပါလျှင် ရွှံ့စေးမှာ သင်္ချိုင်းအတွင်းက ရွှံ့စေးဖြစ်ပြီး ခပ်သေးသေးအရိုး တစ်ချောင်းကတော့ လွန်ခဲ့သည်ကိုးနှစ်က အရှက်ကို အသက်နှင့်လဲပြီး မိမိကိုယ်ကို အဆုံးစီရင်သွားသည့် ညီမဖြစ်သူ မိငယ်ရဲ့အရိုးဖြစ်လေသည်။

အဝတ်စတစ်စမှာလည်း မိငယ်အလောင်းမှာ ကျန်နေသေးသည့် ထမိစတစ်စတို့ပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။ အရိုးနှင့် ထမိစကို ရရန် တိုက်မောင်း ညီမဖြစ်သူအလောင်းကိုဖော်ပြီး ယူထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ရွှံ့စေးကိုယူပြီး ပုံဖော်လေပြီ။ မကြာလိုက်ပါ။ နွားရုပ်

တစ်ရပ်ဖြစ်သွားသည်။ အရိုးကိုတော့ ထမီစနှင့်ပတ်ပြီး နွားရုပ်ထဲ ထည့်လိုက်သည်။ ပြီးသည်နှင့် -

“ယခု . . ငါ့လက်ထဲမှာ ရှိသော
 နွားရုပ်သည် အရုပ်တစ်ရုပ် မဟုတ်။
 တကယ်သက်ရှိ နွားဖြစ်ပေသည်။
 ဤနွားအရုပ်ထဲရှိ အရိုးပိုင်ရှင်သည်လည်း
 ယခုအချိန်စ၍ ငါ့ဩဇာ၊ ငါ့အာဏာ၊
 ငါ့အမိန့်အောက်မှာ ရှိနေရမည်။
 ငါ့အမိန့်ကို မလွန်ဆန်ရ။
 နွားအရုပ်ထဲရှိ အရိုးပိုင်ရှင်
 သင်သည် ယခုအချိန်မှစ၍
 ဤနွားကိုသော် လည်းကောင်း၊
 ဤနွား၏စိတ်ကိုသော် လည်းကောင်း၊
 ပိုင်ဆိုင်လေပြီ။ ယခု ချက်ချင်းရောက်”
 ဟုဆိုကာ ဖနောင့်ဖြင့် သုံးချက်ပေါက်လိုက်သည်။
 “ဖုန်း . . ဖုန်း . . ဖုန်း”
 “အူ . . အူ . . အူ . . အူ”
 “ဂူ . . ဂူ . . ဂူ . . ဂူ”
 “ဝီး”
 “ဝေါ . . ဝရော”
 “ဝိုး . . ဝိုး . . ဝိုး”

ခွေးအူသံ၊ ငှက်ဆိုးထိုးသံ၊ လေပြင်းများ တိုက်သွားသံက သီချင်းတစ်ခုလုံး ဖြောင်းဆန်သွားကုန်သည်။ နဂိုကတည်းကမှ မှောင်နေပါသည့် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးလည်း ပိုပြီး အမှောင်အထိ ကျသွားလေတော့သည်။

“ဘွတ် . . အဲ”
 “ရှူး . . ရှူး”
 နွားအော်သံနှင့် နှာမူတ်သံကြီးက ရုတ်တရက် ထွက်ဖော်

မှော်စုန်း

လာခဲ့လေသည်။ တိုက်မောင်းက-

“သွား... တစ်ချိန်တုန်းက နင့်ကို ဖော်ကားခဲ့တဲ့ကောင်ကို ရှာလာခဲ့”

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်ရာ နွားကြီးတစ်ကောင် ရွာဘက်သို့ ပြေးသွားလေတော့သည်။ နွားကြီးပျောက်သွားပြီး၊ မကြာ-

“အ... အ... အ... အ... အ... အ...”

ကျီးကန်းသံများက မရှေးမနောင်း ထွက်ပေါ်လာပြီး မြောက်

များစွာသော ကျီးကန်းအုပ်ကြီးမှာလည်း ရွာဘက်သို့ ပျံသန်းသွားလေပြန်သည်။ စောစောက ဧရပ်ပေါ်မှာရှိနေသည့် တိုက်မောင်းလည်း ယခုမရှိတော့။

(၆)

ရှက်ကီလည်း ကုန်ပြီ။ ဖိုးညွှက် အရမ်းကို အိပ်ချင်နေကာ အောင်ထူးကို နှိုးလိုက်သည်။ ဂျူတီချိန်းရမည် မဟုတ်လော။

“အောင်ထူး... ထ... ထ... ထ... ငါ့အိပ်ချိန် ရောက်ပြီ။ မင်းအလှည့်ထပါဆို၊ ဟေ့ကောင် အောင်ထူး”

“အင်... အင်... ဘာလဲ”

“မင်း ဂျူတီ... ဟေ့ကောင် ဘာလဲ မလုပ်နဲ့၊ ခေ ဖြဲပြီး သေးပန်းလိုက်လို့ ရင်ထဲမှာ ရွာတဲ့မိုးဖြစ်သွားမယ်”

ကိုင်း... မှတ်ကရော။

“အေးပါကွ၊ ထပါပြီ... မုဆိုးမသားရဲ့”

“ဘွတ်အဲ”

“ဟ... ဘာတုန်းဟ၊ ဘယ်က နွားအော်သံပါလိမ့်”

www.burmeseclassic.com

နှစ်ကောင်သား မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်လျက် -
“နွားအော်သံကွ”

“ငါလည်း ကြားပါတယ်ဟ”

နှစ်ကောင်သား တောင်ကြည့် မြောက်ကြည့်လျက်။ ဖိုးညွှက်က မီးပုံထဲ ထင်းကောက်ထည့်လိုက်သည်။ အလင်းပိုရရန် သဘော။

“ရှူး . . ရှူး”

“ဖူး . . ဖူး . . ဇလူး”

“နာပါ မှုတ်နေတာကွ”

“အေးဟ . . အကောင်လည်း မတွေ့ရသေးဘဲနဲ့၊ ဒီအချိန်ကြီး ဘယ်သူ့နွားပါလိမ့်”

တစ်ယောက်တစ်မျိုး၊ ပေါက်ပေါက်ဖောက်နေကြသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် -

“အား . . အား . . အား . . အ . . အ . . အ . . အ”

ကျီးကန်းသံများကိုပါ ထပ်မံကြားလိုက်၍ နှစ်ကောင်သား အပေါ်ကို မော့ကြည့်လိုက်သည်။

“ဟာ! . .”

(နှစ်ယောက်လုံး အံ့ဩသံ)

မြောက်များစွာသော ကျီးကန်းတွေ သူတို့နှစ်ယောက် ခေါင်းပေါ်မှာပဲပြီး “အာ” သံပေးလျက်။ ညကြီးမင်းကြီး ဒီကျီးကန်းတွေက ဘယ်ကဘယ်လို ရောက်လာကြသလဲ။

“အောင် . . အောင်ထူး”

ဖိုးညွှက် အသံတွေပင် တုန်ပြီး အောင်ထူးကို လက်ကုတ်ပြီး မေးဝေါ့ပြလိုက်သည်။ အောင်ထူး ကြည့်လိုက်တော့ -

“ဟင်! . .”

အောင်ထူးမျက်လုံးပါပြူး၊ ခေါင်းပေါ်က ကြာဆံတွေပါ အကုန်လုံး ထိုးထိုးထောင်ထောင် ဖြစ်သွားလေပြီ။ ဘာကိုမြင်လို့ အောင်ထူး တုန်လှုပ်သွားရပါနည်း။ ရှုလော့။

ဖိုးညွှက် လက်ကုတ် မေးဝေါ့ပြ၍ အောင်ထူး ကြည့်လိုက်

မှော်စုန်း

မိပါသည်။ မျက်လုံး နီနီရဲရဲကြီး နှစ်လုံး၊ မီးပုံအလင်းထဲ ပေါ်လာ တော့မှ သောက်ကျိုးနည်း နွားကြီးတစ်ကောင်ပါလား။ ကြည့်စမ်း။ တော်တော်ကို ကြီးလိုက်တဲ့နွား။ ဒီတစ်ခါပဲ တွေ့မြင်ဖူးသေးသည်။

လူ နှစ်ရပ်ကျော်လောက် ရှိမည်။ ပို၍ထူးဆန်းသည်မှာ နွားကြီးအပေါ်မှာ မိန်းမတစ်ယောက်ခွစီးပြီး ထိုင်နေသည်ကိုလည်း တွေ့မြင်နေကြပါသည်။

ထိုမိန်းမက ဆံပင်ကို ဖားလျားချထားပြီး ခေါင်းကိုလည်း ငုံ့ထားသေး၍ မည်သူမှန်းမသိ။ တဖြည်းဖြည်း ခေါင်းကို ထောင်လာပြီး တစ်ပတ် လှည့်ပြလိုက်လေသည်။ ခေါင်းကို တစ်ပတ်လှည့်ပြတော့ -

“ဈာတ် . . ဈာတ်”

ဆိုပြီး အသံများပင် မြည်သွားသေးသည်။ ထို့နောက် သူတို့နှစ်ယောက်ကို တစ်ချက်ပြုံးပြလိုက်တော့ ပါးစပ်ထဲမှ လောက်ကောင်များ ကျလာလေတော့သည်။

ဖိုးညွှက် သေးများပင် ထွက်ကြကုန်ပြီ။ အောင်ထူးဆို အပေါ်သွားနှင့်အောက်သွား ဝမ်းဆက်ဖြစ်နေသည်။

“တ . . ဂတ် . . ဂတ်” နှင့် သွားချင်း ရိုက်နေကာ -

“သ . . သ . . သ . . ရဲ”

“ပြေး . . ပြေး”

နှစ်ကောင်သား လစ်သွားလိုက်တာမှမူန်လို့။

နွားကြီးက ရွာထဲဝင်ဖို့လုပ်လေရာ တစ်စုံတစ်ခုက တားဆီးနေ၍ ဝင်ခွင့်မရ။ နွားကြီးပေါ်ရှိ မိန်းမလည်း လွင့်ထွက်သွားလေသည်။ ကျိုးကန်းတွေကလည်း “တ အ အ” နှင့်အော်ပြီး သီချင်းဘက်

သို့ ပျံသန်းသွားကာ နွားကြီးလည်း အမှောင်ထုထဲ ပြေးဝင် ပျောက်ကွယ် သွားလေတော့သည်။

(၇)

ဇိုးညွှတ်နှင့်အောင်ထူး သူရဲကောင်းကြီးနှစ်ယောက် မနည်းကို နှာနှပ်ယူရသည်။ ဘာမေးမေး မေးလို့မရ။ အောင်ထူးဆို နွားမြင်တာနှင့် လန့်နေကာ - "ဘွတ်အဲ" အသံကြားတာနှင့် ချေး(ချီး)စိမ်းပန်းနေပြီ။ ဇိုးညွှတ်ခမျာလည်း ရူးသလိုလို၊ ကြောင်သလိုလို ဖြစ်သွားသည်။

"ဒီကိစ္စ ပေါ့ပေါ့တန်တန် မဟုတ်ဘူးနော် . . သူကြီး"

"ကျုပ်လည်း အဲဒါကို စဉ်းစားမရဖြစ်နေတာ"

"သူကြီး . . ဝျို့ . . သူကြီး"

"လှကြိုင်ပါလား၊ ဘာကိစ္စလဲကွ"

ဟုမေးလိုက်ရာ လှကြိုင်က သူကြီးအနားနားကပ်ပြီး တိုးထိုးလေးပြောလိုက်လေသည်။

သူကြီးက နားထောင်ပြီး ခေါင်းတညိတ်ညိတ်။

"တောက်! . ."

ဒါ တိုက်မောင်းရဲ့ တောက်ခေါက်သံ။ သေသေချာချာတို့ စီရင်ထားပါလျက် ဘယ်လိုအရာက သူ့ကို ထိုးနှက်လိုက်ရပါသနည်းဆိုတာ စဉ်းစားမရ။ ဆင်ကြံကြံရတော့မည်။

သူ့ညီမအတွက် လက်စား မချေရမခြင်း သူ နေလို့ ထိုင်လို့ ရမှာမဟုတ်။ နောက်ပြီး ဒီပညာရပ်ကို သင်ကြားခဲ့တာ ညီမဖြစ်သူအတွက် လက်စားချေဖို့ မဟုတ်လား။

ရအောင်ကြံစမ်း . . တိုက်မောင်း။

သင်္ချိုင်းဇရပ်ပေါ်မှ တိုက်မောင်းကို ရောင်းကြည့်နေသူ

မှတ်စုနံး

ဈေးက သူကြီးဦးဆောင်တဲ့အဖွဲ့။

“အခုထိ ဘာမှမထူးသေးဘူး... မင်းတို့ သူ့ကို ရအောင် စောင့်ကြည့်ကွာ”

သူကြီးက သူ စိတ်ချရလောက်မည့်သူများကိုသာ ထားခဲ့ပြီး ဈာန်လူများကိုခေါ်ကာ ရွာဘက် ပြန်လာခဲ့သည်။ ယနေ့ညအတွက် လုံခြုံရေးကို လူအင်အားများများနှင့် စောင့်ရမည်။

ကိုင်း... လာစမ်း။ ဘယ်လိုဟာတွေ လာမလဲ။ လာချင်တဲ့ ကောင်လာ။ နေ့လယ်ပိုင်း တိုက်မောင်း ရွာထဲဝင်ဖြစ်သည်။ သူ့ အိမ်၊ သူ့ခြံဟောင်းကိုသွားကြည့်ပြီး သင်္ချိုင်းက ဇရပ်ကို ပြန်လာခဲ့ လိုက်သည်။

ညဦးပိုင်းအထိ တိုက်မောင်း လှုပ်ရှားမှုကို မမြင်ရသေး။ ဆိုက်မောင်းကို စောင့်ကြည့်နေသူများလည်း ခြင်တွေ၊ ခြုတ်တွေ တိုက်လို့ ယားယံလှပြီ။ ဒီလိုနှင့် ညသန်းခေါင်ရောက်တော့ -

“အူ .. အူ .. အူ .. အူ .. အူ ..”

ခွေးအူသံကြီးက ချောက်ချားဖွယ်ရာ ထွက်ပေါ်လာလေ သဖြင့် အားလုံး တွန့်သွားကုန်ကြသည်။

“ဟာ! .. ဟိုမှာ ကြည့်စမ်း”

ဟု တစ်ယောက်က လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်၍ အားလုံးက ဇရပ်ပေါ် အကြည့်များ ရောက်သွားကုန်ကြသည်။

မြတ်စွာဘုရား .. တိုက်မောင်း လက်နစ်ဘက်ကို ဆန့် ထန်းပြီး ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်နေလေရာမှ သူ့နွှာကိုယ် သည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကွယ်ပျောက်သွားပြီး မြောက်များစွာသော ဖျိုးကန်းများက “တ .. အာ .. အာ” နှင့် အသံများပေးပြီး ရွာဘက် ဆို ယုံသန်းသွားသည်ကို အားလုံးတွေ မြင်လိုက်ကြရသေးသည်။

ရွာထဲတွင်လည်း လုံခြုံရေးကို ယမန်နေ့ညထက် လူပို၍ ချထားလေသည်။

“အ .. အ .. အား .. အား .. အား .. အ .. အ”

“ကျီးတွေပါလားဟ”

“ထူးဆန်းတယ်ဟေ့ .. တို့.ရွာ
အပေါ်မှာပဲ ဝဲယုံနေတာကွ”

လုံခြုံရေးကာလသားများပင်
အမှတ်တမဲ့ ရောက်ရှိလာသည့်
ကျီးကန်းအုပ်ကို ကြည့်ပြီး အံ့ဩ
နေကြကုန်သည်။

ညပိုင်း လုံခြုံရေး ယူနေသည့်
ကင်းသမားများကို စစ်ဆေးရန်
ရွာလူကြီးတစ်ယောက် ဓာတ်မီး
တစ်လက်နှင့် လျှောက်လာလေ
ရာ၊ တစ်နေရာရောက်သော် -

“ဗူး .. ဖလူး”

ဆိုပြီး နာမူတ်သံကြီးနှင့်အတူ
လွန်စွာ ကြီးမားလှသည့် နွားကြီး

တစ်ကောင် ပေါ်လာလေရာ ရွာလူကြီး မျက်လုံးပြူ။ မျက်ဆံပြု
ဖြစ်သွားလေပြီ။ နွားကြီးက ရွာလူကြီးကို အသေအချာ စိုက်ကြည့်
နေတာ။ နွားကြီး မျက်လုံးနှစ်လုံးကလည်း နီရဲပြီး ပတ္တမြားနှစ်လုံးကို
ထည့်ထားသလားတောင် ထင်မှတ်ရ။

“အား .. အား .. အား .. အား .. အား”

“အ .. အ .. အ .. အ”

ကျီးအုပ်ကလည်း ရွာလူကြီးအိမ်အပေါ်မှာသာ ဝဲယုံနေကြ
လျက်။ ရွာလူကြီး အရမ်းကို တုန်လှုပ်နေပြီ။ ဒီနွားကြီးက ဘယ်က
နွားလဲ။ ကျီးတွေကလည်း ညကြီးအချိန်မတော် သူ့ အိမ်အပေါ်မှာ
ဘာလို့ ယုံဝဲနေရတာလဲ။ စဉ်းစားလို့မှ မဆုံးသေး။

“ဘွတ်အဲ”

ဟုဆိုကာ နွားကြီးက ခွာကို သုံးကြိမ်ယက်ပြီး ရွာလူကြီးကို

မှတ်စုန်း

ပြေးခွေလေသည်။ ရွာလူကြီးများ အော်ချိန်ပင် မရလိုက်။ ချိုပေါ်မှာ ကားယားကြီးပါသွားကာ အူများပင် အထွေးလိုက် ကျလာလေတော့သည်။ နွားကြီးကလည်း ရွာလူကြီးကို မသေမချင် "ချိုနှင့် အားရပါးရခွေပြီးမှ အမှောင်ထုထဲသို့ဝင်ပြီး ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။ ထိုအတူ ကျီးအုပ်လည်း သချိုင်းဘက်သို့ ပြန်လှည့်ပျံသန်းသွားလေတော့ပြီ။

ရွာလူကြီးတစ်ယောက် ဝိုက်ပေါက်အူပွင့်ပြီး ဝေပြီဆိုတဲ့ သတင်းက တော်တော်လေးကို တုန်လှုပ်ချင်စရာ။ သက်ဆိုင်ရာ ရဲတွေပင် သဲလွန်စ မရ။ ရွာလူကြီးအလောင်းဘေးနားတွင် နွားခြေရာများ မှလွဲ၍ တခြား ဘာမှမရှိ။ ဒါဆို ရွာလူကြီးကို . . .။

တိုက်မောင်း . .

နွားရုပ်ကလေးကို ကြည့်ပြီး မျက်ရည်များပင် ကျလာသည်။ လက်စသတ်တော့ သူ့ညီမကို ရွာလူကြီးကိုယ်တိုင် ဖော်ကားခဲ့တာကိုး။ ယခု ဒင်း ဘာတတ်နိုင်သေးလဲ။ တိုက်မောင်း အားရ ကျေနပ်မိသည်။

"ငါ့ညီမအတွက် ငါတာဝန်ကျေပြီ။ ငါတို့ကို ရွံ့မှန်းခွဲတဲ့ တစ်ရွာလုံးကို အမျိုးဖြုတ်ဖို့ပဲ ကျန်တော့တယ်။ တိုက်မောင်းတဲ့ ဟေ့ . . တစ်ရွာလုံး ရေပါ တောင်းသောက်သွားစေရမယ် 'ဟု ကြုံးဝါးလိုက်သံက သချိုင်းအတွင်း ဟိန်းထွက်သွားသည်။

(မှတ်ချက် ။ ။ တိုက်မောင်းညီမ မိငယ်ကို ရွာလူကြီး ဘာကြောင့် ဖော်ကားခဲ့သနည်းဆိုတာ စာရေးသူ ကျွန်ုပ်က ဇာတ်အိမ်ဖွဲ့ပြီး ရှင်းပြအံ့။)

အဲဒီနေ့က ရွာလူကြီး ဒီကောင်မလေးကိုမြင်ပြီး ရင်ထဲဘယ်လိုဖြစ်မှန်းမသိ။ အိမ်မှာ မိန်းမဖြစ်သူကလည်း ရှက်ရှည် နေ

www.burmeseclassic.com

မကောင်းဖြစ်နေလို့ အနားကပ်မခံတော့ ရွာလူကြီး အငတ်ဘေး ဆိုက်နေတာ ကြာပြီ။

မိငယ် . . ဒီကောင်မလေး တော်တော်ကိုလှလာပြီး ခန္ဓာ ကိုယ်အနေအထားကလည်း မြင်ရသူ၊ ကြည့်ရသူတွေအဖို့ ရွှေဘဝင် လေဟပ်သွားနိုင်သည်။ သူ့လေးရဲ့နောက်ပိုင်းအလှကို မြင်ပြီး ရွာ လူကြီးတစ်ယောက် တဏှာက ငယ်ထိပ်ရောက်နေပြီ။

ကြံစမ်း . . စားရ၊ သောက်ရဖို့အရေး။

ဟုတ်ပြီ . . မိငယ် ဒီလမ်းက ပြန်လာနေကြ။ ဒါကို သူ့သိ သည်။ ဒါကြောင့် ပုန်းပြီး မိငယ်ပြန်အလာကို စောင့်ကြည့်နေလိုက် သည်။ အနည်းငယ် မှောင်စပျိုးတော့ မိငယ်ပြန်လာသည်ကို ရွာ လူကြီး တွေ့လိုက်ရသည်။ ဘေးဘီကို တစ်ချက်ရှိုးလိုက်သည်။ အားလုံး အရှုပ်အရှင်းကင်းသည်။

ကဲ . . ဒါဆို စပြီပေါ့။

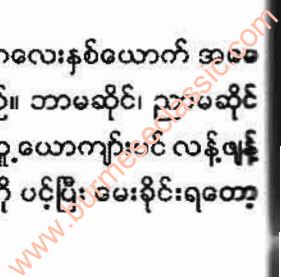
မိငယ်နောက်ကနေ အသာလေး လျှောက်ကပ်ပါလာပြီးမှ လက်ဝါးဖောင်းနှင့် အားပြင်းပြင်း ပိတ်ရိုက်ချလိုက်သည်။ ယောက်ျား အားမို့ မိငယ် ဓွေခနဲ လဲကျသွားသည်။

လှလိုက်တာ . . ရွာလူကြီး သွားရေတွေပင် ကျလာလျက်။ ပွဲတော်အုပ်ကို ဓွေးစားတော့မည်။ အပျိုရိုင်းလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝကို တဏှာ၊ ရာဂ ကပ်နေသည့် လူ့ဘီလူးက ချေမွဖျက်ဆီးပစ် လိုက်လေပြီ။

ဤကား မိငယ် စော်ကားခံခဲ့ရသည့် ဇာတ်ကြောင်းတည်း။
စာရေးသူ

တစ်နေ့ ရွာထဲက "မိပု" ဆိုသည့် ကလေးနှစ်ယောက် အမေ ကို ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်က ဝင်ပူးလေသည်။ ဘာမဆိုင်၊ ညားမဆိုင် ကောက်ခါငင်ခါကြီး အပူးကပ်ခံရသည်မို့ သူ့ယောက်ျားပင် လန့်ဖျန် သွားသည်။ သို့ဖြင့် နတ်ကတော် ဒေါ်ပိန်ကို ပင့်ပြီး မေးခိုင်းရတော့

သည်။

“အခုဝင်လာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ဘယ်သူပါလဲ။ သမီးတော်ကို မိန့်ကြားပါရှင်” ဟု ဒေါ်ပိန်က မေးလိုက်ရာ -

“ငါ ဘယ်သူလဲဆိုတာ နှင် သိစရာမလိုဘူး။ နှင်တို့ တစ်ရွာလုံး ကာလနာ မတိုက်ချင်ရင် ငါပြောသလိုလုပ်”

“ဟုတ် .. ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ရှင်၊ ဆက်လက် ပြီး မိန့်ကြားပါ”

“နှင်တို့ ရွာကို ပြန်ရောက်လာတဲ့အကောင်က နယ်နယ်ရရ တော့ မဟုတ်ဘူး။ မှော်အတတ်နဲ့ စုန်းပညာကို အောင်မြင်ထား တယ်။ နောက်ပြီး အောက်လမ်းပညာကိုလည်း တတ်တယ်။ သူက သူ့ညီမအတွက် လက်စားချေဖို့ ပြန်ရောက်လာတာ”

ဟု ရှင်းပြတော့မှ အားလုံး ထိတ်လန့်ကုန်ကြသည်။

“ဒါ . . ဒါဆို တိုက်မောင်း . . သူ . . သူက”

ဘုရားတချေပြီ။ အားလုံး ဘုရားတချေပြီ။

မိပုကို ဝင်ပူးနေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်က ဆက်လက်၍ -

“ပထမတစ်ခေါက်တုန်းက နှင်တို့ရွာထဲကို ဝင်မအောင် ငါ လုပ်ထားတာ။ ဒါတောင် ရွာသားနှစ်ယောက်ကို ပညာပြလိုက် သေးတယ်။ ကဲ . . ငါ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး မပြောဘူး။ နှင်တို့ ရွာထဲမှာ သူ့နွား ရှိနေတယ်။ အဲဒီနွားကို တံစူးဝါးနဲ့ပဲ သတ်လို့ရမယ်”

ဟုပြောပြီး ပုဂ္ဂိုလ် ထွက်သွားလေပြီ။ မိပုလည်း ခေါင်းကြီး ငိုက်စိုက်ကျလျက်၊ သူ့ကိုယ်သူ ဘာဖြစ်လို့ ဖြစ်မှန်းမသိ။

တံစူးဝါးတဲ့။ လူသေကောင် မီးရှို့ရာမှာ ထိုးစွသည် ဝါးမျိုး။ ထိပ်မှာ အချွန်ပါသည်။ ရွာသားတွေ ဘယ်က သွားရှာလာမှန်းမသိ။ ရလာခဲ့ပါပြီ။ တံစူးဝါး။

ညရောက်သည်နှင့် တစ်ရွာလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်။ မည်သူမှ အပြင်မထွက်ရ။ ဘာအကြောင်းကြောင့်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ထွက် မကြည့်ရဟု မှာကြားထားကာ သတ္တိကောင်းလှသည် ကာလအား လေး၊ ငါးယောက်ကို ဦးဆောင်သူက ကိုကြီးထွန်း။ သူက ကျေးရွာ

ကာလသားခေါင်း။

ကင်းပုန်းဝပ်ပြီး စောင့်ကြည့်နေကြစဉ် -

“ဘွတ် အဲ”

ဆိုပြီး နွားအော်သံကြီးက ထွက်ပေါ်လာရာ အားလုံး အသံ
လာရာကို ကြည့်မိလိုက်ကြသည်။

“ဟုတ်ပါ.. နွားကြီးတစ်ကောင်” ကြီးလိုက်တာလည်း လွန်
ရော။ မျက်လုံးကြီးတွေကလည်း နီရဲလို့။ နွားကြီးက သူတို့ဘက်ကို
လာနေတာ။

“ထွက်ကွာ”

ဟုဆိုပြီး ကိုကြီးထွန်း ကင်းပုန်းဝပ်နေရာမှ ခုန်ထွက်လိုက်
သည်။ ကျန်သူများကလည်း ကိုကြီးထွန်းနောက်မှာ .. နွားကြီးက
သူတို့ကို အသေအချာကြည့်ပြီး ဧွေ့ရန်ပြေးလာတော့ ကိုကြီးထွန်း
ကရှောင်ပြီး တံစူးဝါးနှင့် နွားကြီးဗိုက်ကို ထိုးချလိုက်သည်။

“ဂူး . . . ဂူး . . . ဘွတ်အဲ”

ဟုအော်ပြီး နွားကြီး လဲကျသွားသည်။

“အူ . . . အူ . . . အူ”

နွားအော်သံ၊ ဧွေ့အူသံကြီးများက . . . ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ
ထွက်ပေါ်လာပြီး မကြာ၊ အသံများ ပြန်လည် တိတ်ဆိတ်သွားလေ
တော့သည်။ ကိုကြီးထွန်းက နွားကြီးဗိုက်က တံစူးဝါးကို ဆွဲနှုတ်
လိုက်ရာ -

“ဟာ! . . .”

“ဟင်! . . .”

ဆိုပြီး အကုန်လုံး အံ့ဩသွားကုန်ကြသည်။

စောစောက နွားကြီးမှာ ယခုမူ ရွံ့နွားရုပ်တစ်ရုပ်ဖြစ်နေ
သည်ကို အားလုံး တွေ့မြင်လိုက်ရသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ မနက်
ကျတော့ အဲဒီနွားရုပ်ကို ကျင်းနက်နက်တူးပြီး မြေမြှုပ်ပစ်လိုက်ကြ
သည်။ ထိုအခိုက် -

“မပေး . . . မပေး . . . ပေးပေး . . . ငါ့ညီမလေး ပြန်ပေး”

မှော်စုန်း

ဟုဆိုပြီး အရှူးတစ်ယောက် ခုန်ပေါက်၊ ပြေးလွှားကာ လာနေ၍ အားလုံး ကြည့်လိုက်ကြသည်။

“တိုက်မောင်းပါလား”

ဟုတ်ပါသည်။ တိုက်မောင်း . . . ဘယ်လိုဘယ်ပုံကြောင့် အရှူးတစ်ယောက်လို ဖြစ်သွားခဲ့ရသနည်းဆိုတာ မည်သူမျှမသိ။

ဤသို့ဖြင့် နှစ်ရက်ကြာပြီးနောက် ရွာထဲသို့ တောင်ဝှေးကြီးထောက်၊ ဖိနပ်မပါ ဘာမပါနှင့် လျှောက်လာသည့် အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ကို ကာလသားတစ်သိုက်က မြင်၍-

“အဘိုး . . . အဘိုးက ဘယ်ကလဲခင်ဗျ။ ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ” ဟုမေးလိုက်ရာ အဘိုးကြီးက ရယ်ကျဲကျဲလုပ်ရင်း-

“အခုချိန်ထိလည်း သဘောမပေါက်ကြသေးဘူးလား . . . လူ့ငနွားတွေ” ဟု ငေါက်လိုက်သဖြင့် ကာလသားတစ်သိုက် ဒေါခွီးတုန်ကြသည်။ ကာလသားတစ်ယောက်က-

“ဟာ! . . .” ဆိုပြီး အာမေဒိုတ်သံထွက်သွားရာ ကျန်ကာလသားတွေက-

“ဘာတုန်းဟ၊ ဘာဖြစ် . . .”

စကားတောင် မဆုံးလိုက်။ သူတို့တွေ မြင်နေရသည်မှာ နေရောင်အောက်မှာ အဘိုးကြီးရဲ့ အရိပ် မထွက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထူးဆန်းလှပေစွာ။ အဘိုးကြီးက ဆက်၍-

“အရိပ်ပြလို အကောင်မမြင်။ မှတ်ထား . . . လူ့ငနွားတွေ၊ ငါက ရွှေညောင်ပင်အပိုင်ဆိုး ရုက္ခစိုးတဲ့ဟေ့” ဟု ဆိုလိုက်လေတော့ သတည်း။

နတ်လူသစ်

နွယ်ငန်း(သို့မဟုတ်) သားစားနွယ်ပင်များ

နွယ်ပင်တွေဟာ လူသားစားလား။ ရုပ်ရှင်တွေထဲမှာ ရိုက်ပြတဲ့ နွယ်ပင်တွေ အပြင်မှာ တကယ်ရှိသလားဆိုတဲ့ မေးခွန်း။ ရှိပါတယ်လို့ ပြန်လည် ဖြေကြားပါရစေ။ ဒီနွယ်ပင်မျိုးတွေ ကမ္ဘာပေါ်မှာ တကယ်ကို ရှိပါတယ်။

သူတို့ကို နွယ်ငန်း(သို့မဟုတ်) သားစားနွယ်ပင်လို့ ခေါ်ကြပါတယ်။ တောတောင်ထူထပ်တဲ့ နေရာများမှာသာ ဒီနွယ်ပင်များ ပေါက်ပြီး သက်ရှိသတ္တဝါများကို ရစ်ပတ်စားသုံးပါတယ်။ ဒီနွယ်ပင် ရဲ့ လက်တက်များဟာ ရေဘဝလက်တံများကဲ့သို့ လှုပ်ရှားပြီး ရှင်သန်နိုင်တာက ထူးခြားမှုဖြစ်ပါတယ်။

သားစားနွယ်ပင်ဟာ သတ္တဝါများကို ရစ်ပတ်စားသုံးရတဲ့ အကြောင်းရင်းက သူတို့ရဲ့ ကြီးပွားရှင်သန်မှုအတွက် ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့အတွက် လိုအပ်တဲ့ သြဇာဓာတ်များမှာ ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုဒ်အပြင် နိုက်တြိုဂျင်ဓာတ်လည်း အရေးတကြီးလိုအပ်ပါတယ်။ တောတောင်ထူထပ်တဲ့ နေရာမှာ အခြားအပင်တို့ရဲ့ ခြေရင်းမှာ ဒီနွယ်ပင်မှာ ပေါက်ရောက်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် အစာဩဇာ
ဓာတ်များ အလုံအလောက်ရရှိဖို့
မလွယ်ကူပါဘူး။ ဩဇာဓာတ်
ရယူမှု မလုံလောက်တဲ့အတွက် ဒီ
အခက်အခဲကို ဖြေရှင်းတဲ့ အနေ
ဖြင့် သူတို့အနားကို ရောက်လာ
တဲ့ ပိုးမွှားသတ္တဝါများကို စား
သောက်ပြီး နိုက်တြိုဂျင်ဓာတ်ကို
ထုတ်ယူကြပါတယ်။

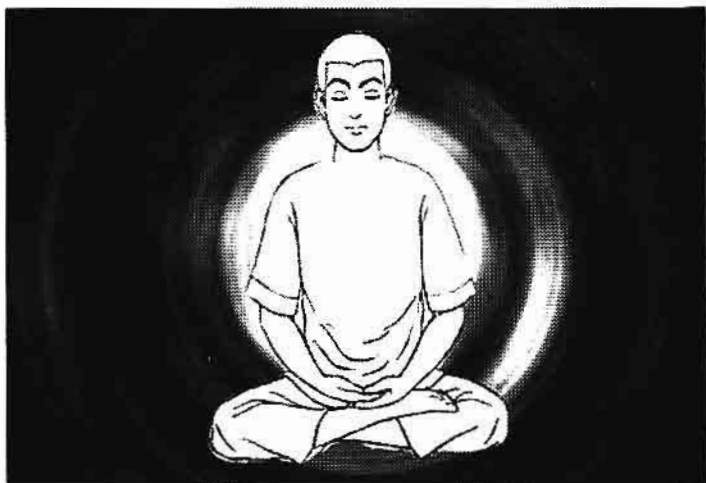

နွယ်ငန်း(သို့မဟုတ်)
သားစားနွယ်ပင်ရဲ့အကြီးအသေး
အလျှောက် ပိုးမွှားသတ္တဝါအကြီးအသေးကို ဖမ်းစားတတ်ပါတယ်။
ထိုနွယ်ငန်းပင်မှာ ဆင်နာမောင်းနဲ့တူတဲ့ တင်တီကယ် အမျှင်များ
ရှိပြီး မိမိတို့အနားကို သက်ရှိသတ္တဝါရောက်ရှိလာပါက တွန့်လိမ်
ရပ်ပတ်ပြီး အပင်ခြေရင်းသို့ ဆွဲယူတတ်ပါတယ်။

အရပ်ပတ်ခံရတဲ့ သတ္တဝါဟာ ရုန်းကန်တွန်းလှန်နိုင်ခြင်း
မရှိပါက အပင်ရင်းမှာပဲ သေကြေပျက်စီးရပါတယ်။ ယင်းအသေ
ကောင်ထံမှ နိုက်တြိုဂျင်ဓာတ်ကို နွယ်ငန်းပင်ဟာ ရယူစားသုံးပါ
တယ်။ နွယ်ငန်းပင်ဟာ ကြာရှည်လာတာနဲ့အမျှ ပင်စည်ဟာ ကြီး
မားလာပြီး သတ္တဝါတို့ကို ဖမ်းယူဆွဲသတ်တဲ့ နာမောင်းများဟာ ရင့်
ရော်သွားပါတယ်။

နွယ်ငန်းပင်များကို ဗာတီးဗီးယိုးလို့လည်းခေါ်ပါတယ်။
အဓိပ္ပါယ်က အပင်များအနေဖြင့် လူသားတွေကို မြင်ရငယ်ဆိုတဲ့
အဓိပ္ပါယ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုနွယ်ငန်းအပင်ငယ်မျိုး မြန်မာနိုင်ငံမှာ
လည်း ရှိပါတယ်။ အပင်သေးလောက်သာရှိပြီး အာဖရိကတိုက်မှာ
တော့ လူနဲ့တကွ သတ္တဝါကြီးများကိုတောင် ဖမ်းစားနိုင်လောက်
အောင် ကြီးမားတဲ့ နွယ်ငန်း(သားစားပင်)များရှိပါကြောင်း ဖော်ပြ
လိုက်ရပါတယ်။

ကသိုဏ်း(၁၀)ပါးနှင့် ကျင့်စဉ်ကျင့်နည်းများ

ကသိုဏ်းဆိုတာ ကျင့်စဉ်တစ်မျိုးဖြစ်ပါတယ်။ ကျင့်ရတဲ့ ပုံစံကတော့ မျက်စိအာရုံဖြင့် ထင်ရှားအောင်စူးစိုက်ပြီး ကြည့်ရှုရတဲ့နည်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုကြည့်ရမှာ သက်ဆိုင်ရာကသိုဏ်းအလိုက် "ရေကိုကြည့်ရမယ်ဆို ရေ၊ မီးကိုကြည့်ရမယ်ဆို မီး" စသည်ဖြင့် မျက်လုံးဖြင့် စူးစိုက်ပြီးကြည့်ရပါတယ်။

၁) ပထဝီကသိုဏ်း

ပထဝီဆိုတဲ့အတွက် မြေကသိုဏ်းဖြစ်ပါတယ်။ မြေကို စူးစိုက်ကြည့်ပြီးကျင့်ရတဲ့ ကသိုဏ်းဖြစ်ပါတယ်။

၂) အာပေါကသိုဏ်း

အာပေါဆိုတဲ့အတွက် ရေကသိုဏ်းကျင့်စဉ်ဖြစ်ပါတယ်။ မြစ်ချောင်းနားမှာ ရေအလျဉ်ကို စူးစိုက်ကြည့်ပြီးကျင့်ရတဲ့ ကသိုဏ်းဖြစ်ပါတယ်။

၃) တေဇောကသိုဏ်း

တေဇောကသိုဏ်း ဆိုတဲ့ အတွက် မီးကသိုဏ်း ကျင့်စဉ်ဖြစ်ပါတယ်။ မီးကို မျက်စိအာရုံဖြင့် ထင်ရှားအောင် စူးစိုက်ကြည့်ပြီး ကျင့်ရတဲ့ ကသိုဏ်းကျင့်စဉ် ဖြစ်ပါတယ်။

၄) ဝါယောကသိုဏ်း

ဝါယော ဆိုတဲ့ အတွက် လေကသိုဏ်းကျင့်စဉ် ဖြစ်ပါတယ်။ လေတိုက်တာကို ထင်ရှားအောင် စူးစိုက်ကြည့်ရတဲ့ ကသိုဏ်းကျင့်စဉ်ဖြစ်ပါတယ်။

၅) နီလကသိုဏ်း

နီလကသိုဏ်းကတော့ အရောင်ကိုကြည့်ရတဲ့ ကသိုဏ်းကျင့်စဉ်ဖြစ်ပါတယ်။ နီလဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်က အညိုရောင်ဆိုတဲ့ အတွက် အညိုရောင်ကိုကြည့်ပြီး ကျင့်ရတဲ့ ကသိုဏ်းဖြစ်ပါတယ်။

၆) ပိတကသိုဏ်း

ပိတကသိုဏ်းကတော့ ပိတ(ဝါ) အဝါရောင်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အဝါရောင်၊ အရောင်တစ်မျိုးထဲကိုပဲ အာရုံစူးစိုက်ကြည့်ပြီး ကျင့်ရတဲ့ ကသိုဏ်းကျင့်စဉ်ဖြစ်ပါတယ်။

၇) လောဟိတကသိုဏ်း

လောဟိတကသိုဏ်းကလည်း အရောင်ကျင့်စဉ်တစ်မျိုးပါပဲ။ လောဟိတဆိုတဲ့အတွက် အနီရောင်အရောင်တစ်မျိုးထဲကို

ထင်ရှားအောင်စူးစိုက်ကြည့်ရတဲ့ ကသိုဏ်းဖြစ်ပါတယ်။

ဂ) **ဩဒါတကသိုဏ်း**

ဩဒါတကသိုဏ်းကလည်း အရောင်ကျင့်စဉ်ပါပဲ။ ဩဒါတအဓိပ္ပါယ်က အဖြူရောင်ဖြစ်တဲ့အတွက် အဖြူရောင်ကိုထင်ရှားအောင်စူးစိုက်ကြည့်ရတဲ့ကသိုဏ်းဖြစ်ပါတယ်။

ဇ) **အာကာသကသိုဏ်း**

အာကာသကသိုဏ်းဆိုတဲ့အတွက် အာကာသဆိုတာ ကောင်းကင်ပြင်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် မိုးကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်ပြီး ထင်ရှားအောင်စူးစိုက်ကြည့်ကာ ကျင့်ရတဲ့ ကောင်းကင်ပြင်ကြည့် ကသိုဏ်းကျင့်စဉ်ဖြစ်ပါတယ်။

၁၀) **အာလောကသိုဏ်း**

အာလောကဆိုတဲ့အဓိပ္ပါယ်က အလင်းရောင်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီကသိုဏ်းကျင့်စဉ်မှာ အလင်းရောင်တောက်တောက်ပပများကို ထင်ရှားအောင်စူးစိုက်ကြည့်ရတဲ့ အလင်းရောင်ကသိုဏ်းကျင့်စဉ်ဖြစ်ပါတယ်။

ထူးဆန်းဆော့ပျက်နာပုံး

မောင်မြင့်မား (မိုက်ကလေး)

။

“ကျွန်တော်ရတဲ့ မျက်နှာပုံက
အစိမ်းရောင်။ ရာမရဲ့ မျက်နှာပုံ။
တချို့ကလည်း မယ်သီတာ မျက်နှာပုံ။
တချို့ကလည်း ဒဿဂီရီမျက်နှာပုံ
စသည်ဖြင့် တစ်ယောက်တစ်မျိုးစီ
ချက်တယ်ပေါ့ဗျာ”

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၄၀)ခန့်က မြန်မာ့ဘောလုံးလောက
တွင် မြန်မာ့ဘောလုံးလက်ရွေးစင် ဘောလုံးသမား တင်ဦး (ယခု
ဦးတင်ဦး)သည် အင်မတန် ကျော်ကြားခဲ့သည်။ မျိုးလှိုင်ဝင်းတို့
အဖေ တင်ဝင်းနှင့် တစ်ခေတ်တည်းဖြစ်သည်။

တင်ဦးနှင့် တင်ဝင်း မြန်မာ့လက်ရွေးစင်ဘောလုံးလောက
တွင် နာမည်ကြီးခဲ့သည်။ နိုင်ငံခြားကို ဘောလုံးကစားရင်း အကြိမ်
ကြိမ်ရောက်ခဲ့သည်။

ထိုနာမည်ကြီး ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်အနက် ဦးတင်ဦးသည်
ကျွန်တော်နှင့် တစ်ဌာနတည်းဖြစ်သည်။ ယခုတော့ သူ မရှိတော့။
ဆုံးသွားရှာပြီဖြစ်သည်။ အသက်(၅၉)နှစ်တွင် ဆုံးသွားခြင်းဖြစ်
သည်။ သူနှင့်ကျွန်တော် အစိုးရဌာနတွင် အတူထမ်းဆောင်စဉ်က-

“ဦးတင်ဝင်း . . . ခင်ဗျားက ထူးထူးဆန်းဆန်း အကြောင်း
အရာလေးတွေကို စာတစ်တန်၊ ပေတစ်တန် ဖွဲ့ဖွဲ့နွဲ့နွဲ့ ရေးပြတတ်
တော့ တချို့ဟာလေးတွေ ကျွန်တော်ဖတ်ရတာ သဘောကျသမျှ။
အဲဒီတော့ ကျွန်တော့်အတွေ့အကြုံလေးတစ်ခုကို ပြောပြမယ်။ ဦး

www.burmeseclassic.com

ထင်ဝင်းရေးလိုရရင် ရေးကြည့်ပါလား”

“ကောင်းတာပေါ့ဗျာ . . ကျွန်တော်ကလည်း တစ်ခါတလေ ရေးစရာဇာတ်လမ်းရှားနေတော့ အခုလိုပြောပြမယ်ဆိုရင် ရေးသင့် ရေးရတာပေါ့ဗျာ။ တစ်ခါတလေ ဇာတ်လမ်းကောင်းနေပေမယ့် မရေးသင့်တာတွေ ရှိတယ်မဟုတ်လား”

“ဒါဆိုရင် အကြမ်းဖျင်းလောက် ကျွန်တော်ပြောပြမယ် လေ။ မကောင်းဘူးလား”

“ကောင်းတာပေါ့ဗျာ”

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်သည် မြန်မာ့လက်ရွေးစင် ဘောလုံး သမားဟောင်းကြီး ဦးတင်ဦး အကြမ်းဖျင်းပြောပြသော ဇာတ်လမ်း ကို နားထောင်လိုက်သောအခါ အလွန် စိတ်ဝင်စားသွားသောကြောင့် အလုပ်များသည့်ကြားက တစ်ကြိမ်တွင် သူ့ထံမှ ထိုဇာတ်လမ်းကို အေးအေးဆေးဆေး နားထောင်ပြီး သူပြောပြသည့်အတိုင်း အဆင် ပြေအောင် ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

“ကျွန်တော်ကတော့ တစ်ချိန်က နိုင်ငံဂုဏ်ဆောင် ဘောလုံး လက်ရွေးစင် အားကစားသမားတစ်ယောက်ပေါ့။ ငယ်ကလည်း ငယ်၊ တက်ကလည်း တက်ကြွ၊ ဝါသနာကလည်း ကြီးဆိုတော့ တစ် နေ့တစ်နေ့ ဘောလုံးကွင်းထဲမှာချည်းပဲပေါ့ဗျာ”

“ဘောလုံးကစားရင်း နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်တော်တော်များ များလည်း ရောက်ဖူးခဲ့ပါပြီ။ (၁၉၆၈)ခုနှစ်လောက်က အိန္ဒိယနိုင်ငံ ကို ချစ်ကြည်ရေးပွဲ သွားကစားရတယ်။ သူတို့နိုင်ငံက လက်ရွေး စင်တွေနဲ့ ပြည်နယ်တွေမှာ ကစားရတာပါ။ ငါးပွဲလောက် ကစားရ တယ်။ ကျွန်တော်တို့က နိုင်တာများပါတယ်”

“အဲဒီတုန်းက အသင်းအုပ်ချုပ်သူက ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး လှမိုးပါ။ တစ်သင်းနဲ့ကစားပြီးတိုင်း အဲဒီအသင်းက ကျွန်တော်တို့ အသင်းကို ပြန်ပြီး ဧည့်ခံပွဲ ပြန်လုပ်တယ်။ ဧည့်ခံပွဲပြီးတာနဲ့ အပြန်

www.burmeseclassic.com

အလှန် လက်ဆောင်တွေ ပေးကြတယ်”
 “အဲဒီမှာ နယ်တစ်နယ် (ကြာ
 တော့ နာမည် မမှတ်မိတော့ပါဘူး)
 ကစားပြီးလို့ ညဘက် ဧည့်ခံပွဲလုပ်
 တော့ အဲဒီအသင်းက ကျွန်
 တော်တို့အသင်းကို လက်
 ဆောင် စက္ကူဘူးတစ်ဘူးဆီ
 ပေးတယ်။ ဧည့်ခံပွဲပြီးလို့
 တည်းတဲ့နေရာ ပြန်ရောက်
 တော့ လက်ဆောင်ဘူးတွေကို
 ဖွင့်ကြည့်ကြတယ်။ အဲဒီအခါ
 လက်ဆောင်ဘူးတွေထဲက မျက်နှာခုံး

တစ်ခုစီ ထွက်လာတယ်”

“အဲဒီမျက်နှာခုံးတွေက ရာမ၊ လက္ခဏာ၊ မယ်သီတာနဲ့
 ဒဿဂီရီတို့ရဲ့ မျက်နှာခုံးတွေပဲ။ မျက်နှာခုံးတစ်ခုစီဟာ တစ်ခုနှင့်
 တစ်ခု အရောင်မတူကြဘူး။ ကျွန်တော်ရဲ့ခဲတဲ့ မျက်နှာခုံးက အစိမ်း
 ရောင်။ ရာမရဲ့ မျက်နှာခုံးပဲ။ တချို့ကလည်း လက္ခဏာမျက်နှာခုံး။
 တချို့ကလည်း မယ်သီတာမျက်နှာခုံး။ တချို့ကလည်း ဒဿဂီရီ
 မျက်နှာခုံး စသည်ဖြင့် တစ်ယောက်တစ်မျိုးရကြတယ်ပေါ့ဗျာ”

“ထူးခြားတာက မျက်နှာခုံးတွေဟာ လုပ်ထားတာ တော်
 တော် အသက်ဝင်တယ်။ လက်ရာမြောက်တယ်။ ကြွေးသားလည်း
 မဟုတ်၊ ပလာစတာလည်း မဟုတ်။ စက္ကူလည်း မဟုတ်။ ဘာနဲ့
 လုပ်ထားတာလဲလို့ အပြောရခက်တယ်။ ကျွန်တော်ရတဲ့မျက်နှာခုံး
 ဟာ သူ့မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်နေရင် ပြုံးပြီးတော့ စကားပြောတော့
 မလိုဘဲ။ နောက်ပြီးတော့ ကြည့်နေတဲ့လူရဲ့စိတ်ကို ထိုးဖောက်ပြီး
 မြင်နေရသလို ခံစားရတယ်”

“ကျွန်တော်တို့လည်း ဘောလုံးပွဲတွေပြီးတော့ မြန်မာပြည်
 ကို ပြန်လာကြတယ်။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်က လူပျိုပဲရှိသေး

တယ်။ အိမ်ရောက်တော့ အဲဒီမျက်နှာခုံးကို ဟိုလူ ယူကြည့်၊ ဒီလူ ယူကြည့်နဲ့ ကြည့်တဲ့လူတိုင်းက ကြာကြာ မကြည့်ရဲဘူး။ နောက်တော့ ကျွန်တော်လည်း သူ့ဘူးထဲပြန်ထည့်ပြီး ဝီရိုထဲမှာ သိမ်းထားလိုက် တယ်”

“နောက် ကျွန်တော်အိမ်ထောင်ကျတော့ ကျွန်တော်တို့ အတွက် နိုင်ငံတော်က တိုက်ခန်းတစ်ခန်းစီပေးတယ်။ ကျွန်တော် ရတဲ့ တိုက်ခန်းက (၃၁)လမ်းအလယ်ဘလောက်က တိုက်ခန်းတစ် ခန်းပဲ။ အဲဒီကို ကျွန်တော်တို့လင်မယား ပြောင်းနေပြီး ကလေး တစ်ယောက်ရတော့ ကျွန်တော်က မျက်နှာခုံးကလေးကို ဝီရိုထဲက ထုတ်ပြီး ဧည့်ခန်းမှာ ချိတ်ထားလိုက်တယ်။ အမှတ်တရပေါ့။ အိမ် လာတဲ့လူတွေကတော့ အထူးအဆန်းအဖြစ် ကြည့်ကြတယ်”

“တစ်နေ့မှာ မန္တလေးကနေ အလည်ရောက်လာတဲ့ ကျွန် တော် ယောက္ခမကြီးဟာ ဧည့်ခန်းထဲမှာ ထိုင်ပြီးတော့ ဒဲဒီမျက်နှာ ခုံးကိုမြင်သွားတယ်။ သူလည်း အဲဒီမျက်နှာခုံးကို သေသေချာချာ ကြည့်ပြီး ဟေ့ မောင်တင်ဦး၊ မင်း အဲဒီမျက်နှာခုံးကိုကွာ . . ဒီနေရာ မှာ ချိတ်မထားပါနဲ့။ တစ်နေရာမှာ သွားသိမ်းထားလိုက်စမ်းပါ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဦးလေးရဲ့”

“ဟာကွာ . . မင်းမျက်နှာခုံးကြီးကို ကြည့်ရတာ ဘယ်လို ကြီးမှန်း မသိပါဘူး”

“ဘယ်လို၊ ဘယ်လိုကြီးမှန်း မသိတာလဲ ဦးလေးရဲ့”

“ငါလည်း အဲဒါတော့ မပြောတတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ငါ့စိတ် ထဲမှာ မကောင်းတာတော့ အမှန်ပဲ”

“အဲဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း အဲဒီမျက်နှာခုံးကြီးကို ထည့်ထား လိုက်တယ်။ ထည့်ထားပြီး အမှတ်တမဲ့ပါပဲ။ အဲဒါကိုလည်း သတိ မရပါဘူး။ ညအိပ်တော့ မီးရောင်မှိန်ပျံ့နေအတူ ခုတင် ခြေရင်းက ခြင်းတောင်းထဲက မျက်နှာခုံးကို လှမ်းမြင်နေရတယ်။ အမှောင်ထဲ မှာ အစိမ်းရောင်တောက်နေပြီး ပြုံးနေတဲ့ မျက်နှာကြီးပါပဲ”

“ကျွန်တော်တို့လင်မယားရဲ့အလယ်မှာ သားကို ထားအိပ်

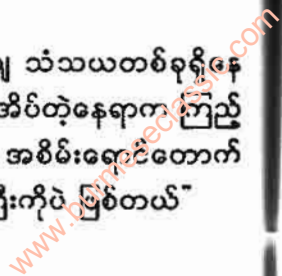
ပါတယ်။ ည(၁၁)နာရီလောက်ကျတော့ သားကထိုင်ရော။ ဈေးလို့ လည်းမရ၊ ဗိုက်နာသလားလို့ တတ်သရွေ့ မှတ်သရွေ့ ဗိုက်လူးဆေး တွေ လူး၊ ဆေးတွေ တိုက်၊ ဘယ်လိုမှ လုပ်လို့မရပါဘူး။ ကလေး က ငိုနေတုန်းပဲ။ အဲဒီတော့ လင်မယားနှစ်ယောက်တိုင်ပင်ပြီး ရွှေ ဘုံသာလမ်းထဲက မပိတ်သေးတဲ့ ဆေးခန်းတစ်ခုကို ပြေးရတော့ တာပေါ့ဗျာ”

“ဆေးခန်းရောက်တော့ ကလေးက အငိုတိတ်သွားတယ်။ ဒါပေမယ့် ဆရာဝန်ကို အကျိုးအကြောင်းပြောပြတော့ ဆရာဝန်က စမ်းသပ်ကြည့်တယ်။ ပြီးတော့ ဆရာဝန်က ကလေးဘာမှမဖြစ်တဲ့ အကြောင်း၊ ဘာရောဂါမှမရှိတဲ့အကြောင်း၊ ဆေးထိုးစရာ၊ ဆေး တိုက်စရာလည်း မလိုအပ်ကြောင်း ပြောတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော် တို့လည်း ဝမ်းသာအားရ ပြန်လာကြတာပေါ့ဗျာ”

“နောက်တစ်နေ့ည (၁၁)နာရီလောက်ကျတော့ ထုံးစံ အတိုင်း ကလေးက တက်မတတ်၊ ချက်မတတ် ငိုပြန်ပါရောဗျာ။ ထုံးစံအတိုင်း တတ်သရွေ့မှတ်သရွေ့ လုပ်ကြသော်လည်း ကလေး က အငိုမတိတ်ပါဘူး။ အဲဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့လင်မယားနှစ်ယောက် လည်း ကလေးကိုပိုက်ပြီး ရွှေဘုံသာလမ်းက မနေ့က ဆေးခန်းကို ပြေးကြပြန်ရောပေါ့ဗျာ”

“ဆေးခန်းရောက်ပြန်တော့ ကလေးက မငိုတော့ပြန်ဘူး။ ဆရာဝန်ကလည်း မနေ့ကလိုပဲ စမ်းသပ်ကြည့်ပြီးတော့ ကလေးက ဘာမှမဖြစ်ကြောင်း၊ ဘာရောဂါမှလည်း မရှိကြောင်း၊ ဘာမှလည်း လုပ်ပေးစရာ မလိုကြောင်း ပြောပြတယ်။ ကျွန်တော်တို့လင်မယား လည်း တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ပြန်လာကြတာ ပေါ့ဗျာ”

“ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ မတင်မကျ သံသယတစ်ခုရှိနေ တယ်။ အဲဒါက ဘာလဲဆိုတော့ ကျွန်တော်အိပ်တဲ့နေရာက ကြည့် လိုက်ရင် ခုတင်ခြေရင်းက ခြင်းတောင်းထဲက အစိမ်းရောင်တောက် နေပြီး ပြုံးပြုံးကြီးကြည့်နေတဲ့ မျက်နှာစုံကြီးကိုပဲ ဖြစ်တယ်”

“နောက်တစ်နေ့ကျတော့ မိန်းမနဲ့တိုင်ပင်ပြီး အဲဒီမျက်နှာပုံကြီးကို တစ်နေရာ သွားလွှင့်ပစ်ဖို့ စိတ်ကူးကြည့်တယ်။ မိန်းမက နှမြောစရာ ကောင်းပါတယ် . . လွှင့်မပစ်ပါနဲ့ဆိုလို့ လွှင့်မပစ်တော့ပါဘူး”

“နေ့လယ်လောက်ကျတော့ (၃၁)လမ်းထဲက ဝိးနပ်စ်လောင်ဒရီဆိုတဲ့ ပင်မင်းဆိုင်ကို ပင်မင်းပေးဖို့ အဝတ်တွေယူပြီး ထွက်လာခဲ့တယ်။ အဲဒီဆိုင်က လူမျိုးခြားအဘိုးကြီးက ကျွန်တော်နဲ့ သိပ်ခင်တယ်။ သူနဲ့စကားစပ်မိကြရင်း အဲဒီမျက်နှာပုံအကြောင်းတို့ စကားရောက်သွားတယ်”

“အဲဒီတော့ အဘိုးကြီးက လွှင့်တော့မပစ်ပါနဲ့။ သူ ဝယ်ပါမယ်။ သူ့ကိုရောင်းပါလို့ အတင်းတိုက်တွန်းတယ်။ ကျွန်တော်ကလည်း အိမ်မှာမရှိရင် ပြီးရောဆိုပြီး သူ့ကို မရောင်းပါဘူး။ အလကား ဝဲ လာယူပါဆိုပြီး ပြောခဲ့တယ်”

“အဘိုးကြီးက အားရဝမ်းသာ ညနေကျတော့ လာယူသွားတယ်။ အရင်အပ်ထားတဲ့ ပင်မင်းဖိုးတွေတောင် မယူလိုက်ဘူး။ သူလည်း ဝမ်းသာ၊ ကျွန်တော်လည်း စိတ်ချမ်းသာပေါ့ဗျာ”

“ညကျတော့ အမှတ်တမဲ့ ယောင်ပြီးတော့ ခြေရင်းက ခြင်းတောင်းထဲကို ခေါင်းထောင်ကြည့်မိလိုက်သေးတယ်။ ည(၁၁)နာရီထိုးပြီး ကျွန်တော့်သားများ ထိုင်ဦးမလားလို့ပေါ့။ အဲဒီညကတော့ မိုးထိန်ထိန်လင်းတဲ့အထိ အိပ်ရေးဝဝ အိပ်လိုက်ရပါတယ်။ မထူးဆန်းဘူးလားဗျာ”

ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဦးတင်ဦး (မြန်မာ့ ဘောလုံးလက်ရွေးစင် ပြောပြသော တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန်ဇာတ်လမ်းကို သူပြောပြသည့် အတိုင်း ဖတ်ကောင်းအောင် ပြန်ရေးပါသည်)

မောင်မြင့်မား(ဝိုင်းကလေး)

www.burmeseclassic.com

ရီရီဌေး

ကြက်ဂူကြီး ခေါ်သံ

။

ရှေးနှစ်ပေါင်း
တစ်ထောင်ကျော်
လောက်ကတည်းက အလောင်းတွေ
ထားတဲ့ ဂူကြီးပေါ့။
အရမ်းခြောက်လွန်းလို့ အဲဒီနားက
ရွာတွေဟောင် ပြောင်းပြေးရတာ
နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာပြီပေါ့။

တစ်ခါတရံမှာ . .

လူ့ဘဝခရီးလမ်းကို လျှောက်လှမ်းစဉ် မမျှော်လင့်သော
နေရာကို ရောက်တတ်သလို၊ မမျှော်လင့်သော ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်
များနဲ့လည်း တွေ့ကြုံတတ်ပါတယ်။

ကျွန်တော့ဘဝအတွက် တစ်သက်တာ မမေ့နိုင်စရာ
အမှတ်တရဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခုနဲ့ တွေ့ကြုံခဲ့တဲ့နေရာကတော့
ကယားပြည်နယ်၊ ဒီမောဆိုးမြို့နယ်အတွင်းက တောကြီးမျက်မည်း
တစ်နေရာမှာပေါ့။

နဂိုကတည်းက စပ်စုတတ်တဲ့ဝါသနာရှိတာကြောင့် ဘယ်
နေရာရောက်ရောက်၊ ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်ရပ်ဆန်းများရှိတဲ့နေရာ
ကို ရောက်အောင်သွားခဲ့ပါတယ်။ ပြီးတော့ လေ့လာမယ်၊ ဝေဖန်
မယ်ပေါ့။

ဒါပေမယ့် ဒီနေရာကတော့ မသွားဘဲနဲ့ ရောက်သွားတဲ့
နေရာပါ။ ကျွန်တော်ဟာ လူပျိုလူလွတ်တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ခရီး
သွားရတာကို နှစ်သက်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

တက္ကသိုလ်က ဘွဲ့ရပြီးနောက် ကျောင်းဆရာအလုပ်ကို လျှောက်လိုက်တော့ ဒီမောဆိုးမြို့နယ် အတွင်းက ရွာလေးတစ်ရွာမှာ မူလတန်းကျောင်းဆရာအဖြစ် ခန့်ထားခြင်း ခံရပါတယ်။

ပြည်မနဲ့ဆိုရင် အဲဒီနေရာဟာ ဝေးသီခေါင်ဖျားဖြစ်ပေမယ့် ဒေသန္တရဗဟုသုတလိုချင်တဲ့ ကျွန်တော့်အတွက်ကတော့ အံ့ကိုက်ဖြစ်နေပါတယ်။ ကျွန်တော် အဲဒီရွာကလေးကို ရောက်လာ ခြောက်လခန့်ရှိသွားပါပြီ။ ရွာလူကြီး ဦးဘူးရယ်တို့၊ ဦးဆက်တူမတဲ့ လူကြီးတွေနဲ့ မိတ်ဆွေဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။

သူတို့ကလည်း ဝေးလံလှတဲ့ သူတို့ဆီမှာ ပညာလာသင်ပေးတဲ့ ကျွန်တော့်ကို လေးစား ချစ်ခင်ကြပါတယ်။ သူတို့ဟာ အသက်လေးဆယ်ကျော်ပေမယ့် ကျွန်တော့်ကို အရမ်းလေးစားကြပါတယ်။ အားလပ်တဲ့ရက်များမှာ -

“ဆရာကိုမြင့်ဝေ . . လှိုင်ကော်က သီရိမင်္ဂလာစေတီကို မရောက်ဖူးသေးဘူး မဟုတ်လား၊ လိုက်ပို့ပေးမယ်”

အရင်က တောင်ကွဲစေတီလို့ခေါ်တဲ့ သီရိမင်္ဂလာစေတီတော်ကို လိုက်ပို့ပေးခဲ့ပါတယ်။ နောက်တော့ ဒွေးမယ်နော်တို့ ရေချိုးတဲ့ကန်နဲ့ ထီးပွင့်ကန်ကိုလည်း လိုက်ပို့ပေးခဲ့ပါတယ်။ ထီးပွင့်ကန်ကတော့ အတော်လေး ထူးခြားပါတယ်။

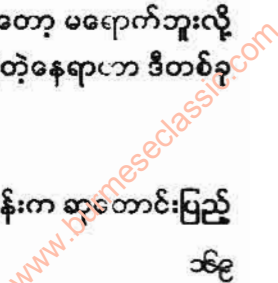
ရေအောက်ကနေ သဲပွင့်တွေ တစ်ပွင့်ချင်း ရေချက်နာပြင်ပေါ်ကို တက်လာပြီး ထီးပွင့်ပုံသဏ္ဍာန်ပေါ်လာတယ်။ အဲဒီ ထီးပွင့်ကလေးတွေကို ကြည့်ရင်း -

“ဒီလို ရေထဲက ထီးပွင့်ပုံပေါ်လာတဲ့နေရာဟာ ဒီနေရာပဲ ရှိမယ်နဲ့ တူတယ်နော် ဦးဘူးရယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် . . ကမ္ဘာအနှံ့အပြားတော့ မရောက်ဘူးလို့ မသိပေမယ့် မြန်မာပြည်မှာတော့ ဒီလိုထီးပွင့်တဲ့နေရာဟာ ဒီတစ်ခုပဲ ရှိပါတယ်”

“ဪ . . ဪ”

“ဒါနဲ့ ဟိုဘက်က ဘိုးဘိုးကြီးနတ်ကွန်းက ဆူတောင်းပြည့်

တယ်။ ပန်းနဲ့ပူဖော်ပြီး ဆုတောင်းပါ ဆရာ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ”

ကျွန်တော်ဟာ ဦးဘူးရယ်တို့ ညွှန်ပြတဲ့အတိုင်း ဘိုးဘိုးကြီး နတ်ကွန်းကို သွားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီမှာ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ဝတ်ထားတဲ့ နတ်ကွန်းစောင့် အဘိုးကြီးတစ်ဦး ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်က အနားမှာရှိတဲ့ ပန်းသည်ဆီက ပန်းဝယ်ပြီး ဘိုးဘိုးကြီးနတ်ကွန်းမှာ ပန်းလှူလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီအခါမှာ နတ်ကွန်းစောင့် အဘိုးကြီးက -

“လူကလေးက ဘယ်ကလာတာလဲ”

“ဇာတိက ရန်ကုန်ကပါ။ ဒီကို အလုပ်နဲ့ပြောင်းလာတာပါ”

“အေးကွယ် . . ကျန်းမာပါစေ၊ ချမ်းသာပါစေ၊ အလုပ်အကိုင်ရာထူးတိုးပါစေကွယ်”

ဤသို့ ဆုတောင်းပေးပြီး အဘိုးကြီးက ကျွန်တော့အား -

“လူကလေး . . မင်းလည်း လိုတဲ့ဆုကို တောင်းပါ။

ဆုတောင်းပြည့်တယ်”

ထိုအခါ ကျွန်တော်ကလည်း အခြားဆုမတောင်းဘဲ -

“ဒီနယ်မြေမှာ ထူးထူးခြားခြား နေရာများရှိရင် ကျွန်တော်ရောက်ပါရစေ ဘိုးဘိုးကြီး”ဟု ဆုတောင်းမိပါတယ်။ ကျွန်တော်ပြန်ခါနီးမှာ ထိုအဘိုးကြီးက -

“လူကလေး . . မင်းဟာ တစ်ခါက တော်စပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ဆွေမျိုးတွေနဲ့ မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ရလိမ့်မယ်။ အဲဒီအခါမှာ အမျှအတန်းပေးပေးပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ . . အဘိုး”လို့ ပြောပြီး နတ်ကွန်းက ပြန်လာခဲ့တယ်။

ဦးဘူးရယ်တို့ တစ်သိုက်ကတောင် -

“ဆရာကိုမြင်ဝေ . . တစ်ခါက တော်စပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ဆွေမျိုးထဲမှာ ကောင်မလေးချောချောရောပါလားလို့ မေးလိုက်ပါလား”

“မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ . . ကျွန်တော် အိမ်ထောင်မပြုချင်သေး

ဘူး။ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပဲ နေချင်သေး
တယ်”

“မတွေ့သေးတော့ အပြောကြီး
ထားဦးပေါ့ ဆရာရယ်”

ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော်တို့အုပ်စု
လှိုင်ကော်ကနေ ကားစီးပြီး ဒီမောဆိုး
ကို ပြန်ခဲ့ကြတယ်။ ဦးဘူးရယ်တို့အုပ်စု
နဲ့ညနေတိုင်း ဆုံ ဖြစ်ကြတယ်။ တစ်နေ့
မှာ ဦးဘူးရယ်က -

“ဆရာကိုမြင့်ဝေ . . ဒီလထဲမှာ
ပိတ်ရက်(၃)ရက်တောင် ရှိတယ်။ အဲဒါ ကျွန်တော်တို့တောထဲကို
အမဲပစ်သွားမယ်၊ ဆရာ လိုက်မလား”

“ကျွန်တော်ကတော့ သေနတ်မပစ်တတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့်
ခင်ဗျားတို့ပစ်လိုက်လို့ ရလာတဲ့အကောင်ကိုတော့ ထမ်းနိုင်ပါတယ်”

ထိုအခါ ဦးဆတ်တူက -

“ဘူးရယ်က ပစ်လိုက်ရင် အမဲကောင်ကြီးကြီးတွေပဲ . .
ဆရာထမ်းနိုင်မှာတောင် မဟုတ်ဘူး”

“ဒါဆို ဘာကောင်မို့လို့လဲ”

“ယုန်လောက်ပဲပစ်တတ်တာ”

“ဟား . . ဟား . . ဟား”

“ဒါဆို ဘယ်နေ့တော့ပစ်ထွက်မှာလဲ”

“အခုလာမယ့် သောကြာနေ့မှာ စထွက်မယ်။ တနင်္ဂနွေ
ညနေမှ အိမ်ပြန်မယ်”

“ကောင်းပြီ . . ကျွန်တော်လိုက်ခဲ့မယ်”

ကျွန်တော်လည်း တောပစ် မထွက်ထူးတဲ့အတွက် ဦးဘူး
ရယ်တို့နဲ့အတူလိုက်ဖို့ သဘောတူလိုက်ပါတယ်။ သူတို့ သောကြာ
နေ့၊ မနက်(၅)နာရီမှာ သူ့အိမ်အရောက်လာဖို့ ချိန်းလိုက်တယ်။

သောကြာနေ့၊ မနက်(၅)နာရီ .။

ကျွန်တော်ဟာ ဦးဘူးရယ်အိမ်ကို ရောက်သွားခဲ့တယ်။
“ဟော . . ဆရာလာပြီ။ ကောက်ညှင်းပေါင်းစားပါဦး”
ဦးဘူးရယ်ရဲ့မိန်းမ ဒေါ်နန်းမြာက ကောက်ညှင်းပေါင်းနဲ့
ဧည့်ခံပါတယ်”

“ဆရာရေ . . ကောက်ညှင်းပေါင်းစားထားမှ အစာခံနိုင်
မှာ . . အဝသာ စားထား”လို့ ဦးဘူးရယ်က ပြောလိုက်တဲ့အတွက်
ကျွန်တော်လည်း ကောက်ညှင်းပေါင်းအစားလိုက်ပါတယ်။

နောက်တော့ အမဲလိုက်မယ့်ပစ္စည်းတွေကို သယ်ပိုးပြီး
အိမ်မှ စတင်ထွက်ခွာခဲ့ပါတယ်။ တစ်နာရီခန့် လမ်းလျှောက်ပြီးတဲ့
အခါမှာ တောင်ပေါ်ကို စတင်တက်လာခဲ့ပါတယ်။ တောင်ပေါ်က
သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်နားရောက်တော့ -

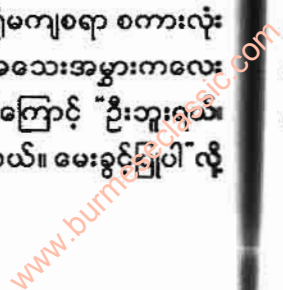
“ဒီတောင်ကြီးက နတ်ကြီးတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီတောင်ပိုင်
ကြီးကို ကောက်ညှင်းပေါင်းနဲ့ တောအရက်ဆက်လိုက်ဦးမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . ဦးဘူးရယ်တို့ ရိုးရာအတိုင်းလုပ်ပါ”

ဦးဘူးရယ်က ကောက်ညှင်းပေါင်းကို ဖက်နှင့်ထည့်ပြီး ငါး
ကြော်နှစ်ကောင်ကို ဖက်ပေါ်တင်လိုက်ပါတယ်။ နောက် အရက်
ပုလင်းဖွင့်ပြီး အနီးမှာထားလိုက်ပါတယ်။ အမဲလိုက်မယ့် သေနတ်
များကိုလည်း အဲဒီသစ်ပင်ကြီးဘေးမှာ ထောင်ထားလိုက်ပါတယ်။

“တောင်ပိုင် အဘိုးခင်ဗျား . . သားတော်များက စား
သောက်ဖွယ်ရာ စုံလင်စွာနဲ့ တင်ပါတယ်၊ မြှောက်ပါတယ်။ အမှား
များရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါ။ သားတော်တို့ကို အမဲလိုက်ခွင့်ပြုပါ။ သား
ကောင် အသေးအမွှားကလေးများကို စွန့်ကြဲတော်မူပါ အဘိုး”ဟု
ပြောဆိုပြီး တင်မြှောက်လိုက်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော့်အတွက် အာရုံမကျစရာ စကားလုံး
ပါလာပါတယ်။ အဲဒါကတော့ “သားကောင် အသေးအမွှားကလေး
များ စွန့်ကြဲပါ”ဆိုတဲ့ စကားပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် “ဦးဘူးရယ်၊
ကျွန်တော် စကားတစ်ခွန်းလောက် မေးချင်တယ်။ မေးခွင့်ပြုပါ”လို့
ပြောလိုက်တယ်။

“ဘာမေးမှာလဲ မေးပါ”

“ခုနက ဦးဘူးရယ် . . ဆုတောင်း

တဲ့အထဲမှာ သားကောင် အသေး

အမွှားကလေးများ စွန့်ကြဲပါလို့

ပြောတယ်နော်”

“ဟုတ်တယ်လေ”

“အဲဒီလို ဆုတောင်း

တော့ ယုန်လောက်၊ ငှက်လောက်ပဲ ရမှာပေါ့”

“မဟုတ်ဘူး . . ဆရာကိုမြင်ဝေရဲ့၊ တောင်ပိုင်အဘိုးဆီမှာ

သားကောင်တောင်းရင် အဲဒီလိုပဲ တောင်းရတယ်။ ဟိုဝစ်ခါတုန်း

က မြို့ပိုင်တစ်ယောက်နဲ့အတူတူ ကျွန်တော်တို့ တောလိုက်ဖူးတယ်။

ကျွန်တော်က ထုံးစံအတိုင်း သားကောင်အသေးအမွှား ပေးပါလို့

တောင်းတာကို မကျေနပ်ဖြစ်သွားတယ်”

“သူက ခင်ဗျားရဲ့ ဆုတောင်းကို ပြန်ပြင်မယ်လို့ ပြောလိုက်

တယ်။ ပြီးတော့ တောင်ပိုင်အဘိုးခင်ဗျာ . . သားတော်ကို သား

ကောင် အကြီးကြီးပေးပါလို့ ဆုတောင်းလိုက်တယ်။ ကျွန်တော်တို့

လည်း တောထဲဝင်ရော တောဟိန်းသံတွေ ကြားရတာပဲဗျာ”

“တောဟိန်းသံဆိုတာ ဘယ်လိုမျိုးလဲ”

“တောထဲမှာရှိတဲ့ တိရစ္ဆာန်မျိုးစုံရဲ့ အော်သံတွေပေါ့ဗျာ။

ဒီမှာတင် အတွေ့အကြုံရှိတဲ့ ကျွန်တော့အစ်ကိုကြီးက မင်းတို့

အားလုံး သစ်ပင်ပေါ်တက်နေလို့ ပြောလို့ ကျွန်တော်တို့အားလုံး

သစ်ပင်ပေါ် တက်နေကြတယ်”

“သိပ်မကြာပါဘူးဗျာ . . တောထဲက ယုန်တွေ၊ သမင်တွေ၊

တောဝက်တွေ အပြေးထွက်လာကြတာ မနည်းပါဘူးဗျာ။ နောက်

တောချေ(ဂျီ)အုပ်တွေ၊ ဆတ်တွေ အော်သံမျိုးစုံနဲ့ ပြေးလာကြတာ

ဗျာ။ ဒီလိုအဖြစ်မျိုး တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးဘူး”

“နောက်တော့ ဘာဖြစ်သွားလဲ”

“တဖြည်းဖြည်း မိုးချုပ်လာတဲ့အထိ တိရစ္ဆာန်တွေဟာ ဟို

www.burmeseclassic.com

ပြေး၊ ဒီပြေး ဖြစ်နေကြ
တုန်းပဲ။ ကျွန်တော်
ကတော့ ဒါဟာ တော
ခြောက်နေပြီဆိုတာ
သိလိုက်တယ်။ ညနေ
မိုးလည်းချုပ်ရော
တောင်ပေါ်ကနေ
ဆင်းလာတာ မည်း

မည်းကောင်ကြီးများ။ သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်တော့ ဝက်ဝံကြီး
တွေ့ရမှာ”

“အကောင်နှစ်ဆယ်လောက်ရှိတယ်။ နံဘေးမှာရှိတဲ့ သစ်
ကိုင်းတွေကို ရိုက်ချိုးတာများ... တဖြောင်းဖြောင်းနဲ့များ။ ကျွန်တော်
တို့အုပ်စုတောင် သစ်ပင်ပေါ်မှာတက်နေလို့ အောက်မှာသာနေရင်
သူတို့ရိုက်ချိုးတာနဲ့ အရိုးတခြား၊ အသားတခြားနေမှာ”

“ဟာ! . . ဒါဆို ကြောက်စရာကြီးပါလား”

“ဒီထက်ဆိုးတာ ပြောရဦးမယ်။ အဲဒီဝက်ဝံကြီးတွေရဲ့
နောက်မှာ ရှေးလူကြီးတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ အဲဒီ
လူကြီးက သျှောင်တစ်စောင်းထုံးထားပြီး အပေါ်အကျီမပါဘူး။
ခါးတောင်းကိုမြှောင်အောင် ကျိုက်ထားတယ်။ အရပ်ကလည်း
ခြောက်ပေကျော်ကျော်လောက် မြင့်မယ်”

“ဗလကောင်းကောင်း။ အသားညိုညိုနဲ့ ရုပ်ရည်ကလည်း
ခပ်တည်တည်နဲ့များ။ ကျွန်တော်တို့လည်း အဲဒီအဘိုးကိုကြည့်ပြီး
အရမ်းကြောက်နေမိတယ်။ ကျွန်တော်တို့နားရောက်တော့ သစ်ပင်
ပေါ်ကို တစ်ချက်မော့ကြည့်ပြီး ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ငြိမ်သွားတယ်”

“ကျွန်တော်တို့ အမဲ မပစ်ရဲတော့ဘူးဆိုပြီး တောင်အောက်
ကို ဆင်းလာကြတာ။ တစ်ညလုံး မျက်စိလည်ပြီး မနက်ကျမှ အပြန်
လမ်းကို တွေ့တယ်။ ဒါနဲ့ မြန်မြန်ဆင်းလာတော့ သစ်ပင်ခွကြားမှာ
ကျားသစ်ဆွဲပြီးစားထားတဲ့ သမင်အသေတစ်ကောင်ကို တွေ့တယ်”

“ဒါနဲ့ အစ်ကိုကြီးက ဒီအသေသားကို ငါတို့ကို ပေးတာပဲ ဆိုပြီး သမင်အသေကောင်ကို ထမ်းပြီး ပြန်ခဲ့ရတယ်။ အဲဒီကတည်းက သူ့ဖာသာ အရာရှိဖြစ်ပါစေ၊ တောင်ပိုင်အဘိုးကို တိုက်ရိုက် ဆုတောင်း မခိုင်းတော့ဘူး။ မိရိုးဖလာဆုတောင်းနည်းနဲ့ပဲ ဆုတောင်းတော့တယ်”

“ဪ . . ဒီလိုလား”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ . . သူ့ဒေသမှာ သူ့အကြောင်းနဲ့သူ ရှိကြတယ်။ အဲဒါကို မယုံကြည်လို့တော့ မရဘူးပေါ့ဗျာ”

“ဪ . . ဒါကြောင့် ဦးဘူးရယ်တို့က သားကောင် သေးသေးလေးလေးပေးပါလို့ ဆုတောင်းတာကိုး”

“မှန်တာပေါ့ . . တောင်ပိုင်အဘိုးက လောဘကြီးရင် မကြိုက်တဲ့သဘောပေါ့ဗျာ”

“ဒါဆို ကျွန်တော် နားလည်ပါပြီ။ ကျွန်တော်ကတော့ သားကောင်ကြီးကြီးလည်း မလိုချင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီနယ်မြေက ထူးဆန်းတဲ့အရာတွေ ပေါတာဖြစ်လို့ ထူးဆန်းတဲ့အရာတွေကို မြင်ချင်တွေ့ချင်တယ်”

“အင်း . . လူတစ်ကိုယ်၊ ဝါသနာ တစ်မျိုးပေါ့ဗျာ။ ဒီကနေ သားကောင်ရှိတဲ့နေရာတွေနဲ့ မဝေးတော့ဘူး။ ကျွန်တော်ဘို့ ဆက်သွားရင် ရေတံခွန်လေးဆီကို ရောက်တော့မယ်။ အဲဒီမှာ စခန်းချမယ်။ ရေသောက်ဆင်းတဲ့ သမင်တို့၊ ချေ(ရျီ)တို့၊ တောငှက်တို့ကို ပစ်မယ်ဗျာ။ ဆရာကတော့ တောကောင်ကောက်ပေါ့ဗျာ”

“ကောင်းပါပြီဗျာ . . ကျွန်တော်က တောကောင်မပစ်တတ်တော့ ပစ်ပြီးသားအကောင်ကို ကောက်ရမှာပေါ့”

ထိုသို့ပြောရင်း ရေတံခွန်လေးဆီသို့ ဦးတည်၍ သွားရောက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ရေတံခွန်လေးသို့ ရောက်ရန် နှစ်နာရီကျော်ခန့် သွားခဲ့ရပါတယ်။ ထိုနေရာရောက်တော့ နံနက်(၁၁)နာရီကျော်ခန့် ဖြစ်နေ၍ နံနက်စာကို ရေတံခွန်နံဘေးရှိ ချောင်းကလေးအဖွဲ့တွင် စားသောက်ခဲ့ကြပါတယ်။

ထမင်းစားပြီးနောက် ကျွန်တော်တို့လူစုခွဲကာ သစ်ပင်ကြီး
အောက်၌ သားကောင်ကို စောင့်ဆိုင်းနေကြပါတယ်။ ကျွန်တော်
နဲ့ ဦးဘူးရယ်က တစ်အုပ်စု၊ ဦးထန်မြားနဲ့ ဦးဆတ်တူက တစ်အုပ်စု၊
မှဆိုးကြီး ဦးမိုင်ရယ်နဲ့ သူ့သားက တစ်စု၊ စုစုပေါင်း သုံးအုပ်စုခွဲပြီး
စောင့်နေခဲ့ကြပါတယ်။

တောပစ်တယ်ဆိုတဲ့ အလုပ်ဟာ လွယ်တဲ့ အလုပ်တော့
မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့အုပ်စုဟာ စကားမပြောဘဲ အချိန် အတော်
ကြာအောင် စောင့်ခဲ့ရတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ညနေစောင်းနေဝင်ကာနီး
အချိန်ကို ရောက်လာခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ တောထဲက -

“ဂရူး . . . ဂရူး” ဆိုတဲ့ အသံတွေကို ဦးစွာကြားလိုက်တယ်။
ဦးဘူးရယ်က ကျွန်တော့်ကို တိုးတိုးလေးကပ်ပြီး ပြောလိုက်တယ်။

“တောဝက်တွေ ရေသောက်ဆင်းလာပြီ” တဲ့။

ဦးဘူးရယ်ပြောတဲ့စကား မှန်ပါတယ်။ သိပ်မကြာခင်
အချိန်မှာ တောဝက်တစ်သိုက် တောထဲက ထွက်လာခဲ့တယ်။ တော
ဝက်ထဲက အကြီးဆုံးအကောင်ကို ဦးဘူးရယ်က သေနတ်နဲ့ ချိန်
လိုက်တယ်”

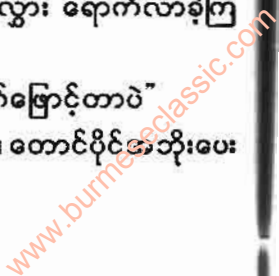
“ဒိုင်း” ကနဲ မြည်သံအဆုံးမှာ တောဝက်ကြီး လဲကျသွား
တယ်။ ဝိုက်မှာလည်း သွေးတွေပန်းထွက်လာတယ်။ တောဝက်ကြီး
ကကုန်းထပြီး အပြေးမှာ -

“ဒိုင်း”

“ဒိုင်း” ဆိုတဲ့ သေနတ်သံ နှစ်ချက်ကြားလိုက်ရပြီး တော
ဝက်ကြီးဟာ အဲဒီအနားမှာပဲ လဲကျသွားတယ်။ ကျန်တဲ့တောဝက်
တွေကတော့ သေနတ်သံကြောင့် လန့်ပြေးကုန်ကြတယ်။ တော
ဝက်ကြီးအနားကို ကျွန်တော်တို့ အပြေးအလွှား ရောက်လာခဲ့ကြ
ပါတော့တယ်။

“ဦးဘူးရယ်ကတော့ အတော်လက်ဖြောင့်တာပဲ”

“ကျွန်တော် တော်လို့ မဟုတ်ပါဘူး။ တောင်ပိုင်အဘိုးပေး
တာပါ”

“ကဲ . . . တောဝက်တစ်ကောင်တော့ ရပြီ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ကတော့ ဒီတောထဲမှာ နှစ်ရက်ဆက်နေမှာဆိုတော့ ဒီတောဝက်ရဲ့ ကလီစာတွေ ထုတ်ထားရမယ်။ ဒါမှခံမှာ နဲ့မို့ရင် ပုတ်ကုန်လိမ့်မယ်”

“ဒါဆိုရင် ကလီစာတွေပြုတ်ဖို့ ထင်းရှာမှဖြစ်မယ်”

“ထင်းရှာဖို့ဆိုရင် ကျွန်တော့တာဝန်ထားပါ”

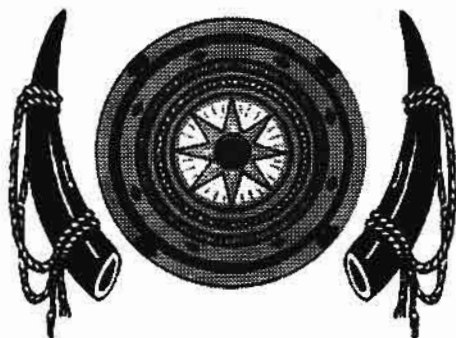
ကျွန်တော်က ထင်းရှာဖို့ တာဝန်ယူလိုက်ပါကယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သေနတ်မပစ်တတ်တဲ့ ကျွန်တော်ဟာ လူပိုတစ်ယောက် အဖြစ်မခံနိုင်လို့ ကျရာတာဝန်ကို ယူလိုက်ခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

“ဒီတော့ ဦးဘူးရယ်က . . .”

“ဆရာဦးမြင့်ဝေ . . . ဖြစ်ပါ့မလား၊ ဒီတောက နက်တယ်နော်”

“ရပါတယ် ဦးဘူးရယ်၊ ကျွန်တော်လမ်းကို မှတ်ပြီး သွားပါမယ်”

ပြောပြောဆိုဆို အသင့်ယူဆောင်လာတဲ့ စားမကပ်ချောင်းကိုဆွဲပြီး တောထဲသို့ ဝင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီညမှာ တောဝက်ကလီစာဟင်းနဲ့ ထမင်းမြိန်မြိန်စားမယ်လို့ တွက်ထားပါတယ်။ တောထဲကို ဝင်လာပေမယ့် သစ်ပင်ကြီးတွေကများပြီး လက်လှမ်းမီတဲ့အတိုင်း မရှိတာကြောင့် တောနက်ထဲကို ဆက်သွားရင်းသွားရင်း အဝေး တစ်

နေရာကို ရောက်သွား
ခဲ့ပါတယ်။

တဖြည်း

ဖြည်း ညခုနစ်နာရီ
ကျော်လာပြီဖြစ်လို့
လမ်းကြီး ထွက်လာ
ပါပြီ။ ဒီနေ့ညဟာ
လပြည့် ညဖြစ်လို့

တစ်တောလုံး လင်းထိန်နေတယ်။ ကျွန်တော်လည်း လက်လှမ်းမှီ
တဲ့ သစ်ကိုင်းတွေခုတ်ပြီး ရတဲ့သစ်ကိုင်းတွေကို သစ်ရွက်တွေ ဖယ်
ရှားလိုက်တယ်။ ထင်းစည်းကြီးကို ထမ်းပြီး အပြန်မှာ တောထဲမှာ
မျက်စိလည်နေ ပါတော့တယ်။

“အဲဒါမှ ဒုက္ခပဲ။ တောဝက်ကိုချက်ဖို့ ငါ့ကို သူတို့စောင့်နေ
ကြမှာ . . . ငါကလည်း လမ်းရှာမတွေ့တော့ ဘယ်လိုပြန်ရမှန်း
တောင်မသိဘူး”

ကျွန်တော့်မှာ လမ်းရှာရင်း လမ်းပျောက်နေပါတော့တယ်။
စိတ်ပူပင်လွန်းလို့ ဇောရွေးများပင် ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။ ထင်းစည်း
ကြီးထမ်းကာ တစ်နာရီကျော်မျှ တစ်လယ်လယ်ဖြစ်နေစဉ် ကျွန်
တော့်နားထဲတွင် ဖားစည်သံများကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် အားတက်
သွားပြီး ထိုနေရာဆီသို့ ရှေးရှုသွားခဲ့ပါတယ်။

ဟော . . . တွေ့ပါပြီ။ ငွေလရောင်အောက်ရှိ ကွင်းပြင်ကျယ်
ကြီး အလယ်တွင် ဖားစည်တီးသူတီးပြီး ကသူကနေသော လူတစ်စု
ကို တွေ့ရှိရပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ရေတံခွန်နားကို ဘယ်လို
သွားရမလဲဟု မေးချင်တဲ့အတွက် ထိုလူအုပ်ရှိရာကို သွားခဲ့ပါတယ်။
ဖားစည်တီးနေတဲ့ အသက်ကြီးကြီး အဘိုးကြီးနားသို့ သွားပြီး -

- “အဘိုး . . . ရေတံခွန်နားကို ဘယ်လိုသွားသလဲ”
- “ရေတံခွန်က ဒီနောက်ကျောမှာပဲရှိတာ နီးနီးလေးပဲ”
- “ကျွန်တော်လမ်းပျောက်နေလို့ပါ အဘိုး ကျွန်တော့်ကို

ကြိတ်ဂူကြီးခေါ်သံ

လမ်းပြပေးပါလား”

“အေး... လိုက်ပြပေးမယ်။ ဒါပေမယ့် ငါတို့ ကောက်သစ် စားပွဲက ကျွေးတဲ့အစား အစာကို စားသွားပါဦး”

“မစားတော့ဘူး... အဘိုး”

“ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ဧည့်သည်ဆိုတာ ကျွေးရင်စားရတယ်။ မစားရင်ရိုင်းတယ်ကွယ်”

“ဒါဆိုလည်း စားပါမယ်”

ထိုသို့ပြောနေစဉ် အဘွားကြီးတစ်ယောက်က ကျွန်တော့်အား လာကြည့်ပြီး-

“အယ်ဂျာ... ပြန်လာပြီဟေ့”

ဟု ပြောလိုက်တဲ့ခဏမှာ လူအုပ်ကြီးထဲက ယောက်ျားမိန်းမနှစ်ဆယ်ကျော်လောက်ဟာ ကျွန်တော့်ဆီကို အပြေးလာပြီး-

“အယ်ဂျာ... ဘယ်တုန်းက ရောက်တာလဲ”

“အယ်ဂျာ... နှစ်ပေါင်းအကြာကြီး၊ နင် ဘယ်တွေ လျှောက်သွားနေတာလဲ”

“အယ်ဂျာ... ဒါဟာ နင့်မိန်းမနဲ့ နင့်သားလေးလေ၊ နင် မမှတ်မိတော့ဘူးလား”

လူအုပ်ကြီးက ဝိုင်းပြီး အမျိုးမျိုးပြောကြရာ ကျွန်တော်က-

“ကျွန်တော်က အယ်ဂျာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျောင်းဝေရာ ကိုမြင့်ဝေပါ။ မယုံရင် ဦးဘူးရယ်ကို မေးကြည့်ပါ”

“အယ်ဂျာရယ်... နင်က ငါ့သားအရင်းပဲ။ အမေက ဘယ်လူမှားမလဲ။ မင်းသာ အတိတ်မေ့နေလို့ ဖြစ်မယ်”

“ကျွန်တော့်အမေဟာ အဒေါ်မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော့်အမေက ဒေါ်ခင်လှပါ။ ရန်ကုန်မှာ သက်ရှိထင်ရှား ရှိပါတယ်”

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့မှာလည်း ထိုလူအုပ်ကြီးကို မရမက ဖြေရှင်း နေပါတယ်။ သို့ပေမယ့် လူအုပ်ကြီးကတော့ သူတို့သား၊ သူတို့ သားမက်၊ ကလေးလေးရဲ့အဖေ စတဲ့ စကားတွေပြောပြီး အတိတ် မေ့နေတာလို့ ပြောကြတယ်။ ကျွန်တော်က အတိတ်မေ့နေတဲ့သူ မဟုတ်လို့ သူတို့ လူမှားနေမှန်း သိပါတယ်”

“ခင်ဗျားတို့ လူမှားနေပြီ။ ကျွန်တော့မှာ သားလည်း မရှိဘူး။ မိန်းမလည်း မရှိဘူး။ ကျွန်တော် လူပျိုပါ”

“အယ်ဂျာကတော့ ဒီကထွက်သွားတာ နှစ်တွေ အများကြီး ကြာသွားလို့ မင်းတို့သားအမိကို မမှတ်မိတော့ဘူး”

“ကျွန်တော် အယ်ဂျာ မဟုတ်ပါဘူး”

“မင်း အယ်ဂျာဟုတ်၊ မဟုတ် သိရအောင် ငါတို့လူကြီးဆီ မှာ စစ်ဆေးမယ်၊ မင်းလိုက်ခဲ့”

“လိုက်တယ်ဗျာ . . ကျွန်တော်မှ အယ်ဂျာမဟုတ်တာ။ ဘယ်နေရာမှာ စစ်စစ်၊ အယ်ဂျာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိရမှာပဲ”

ကျွန်တော်လည်း အယ်ဂျာမဟုတ်မှန်း အစစ်ဆေးခံရန် သူတို့ခေါ်ဆောင်ရာကို လိုက်လာခဲ့ပါတယ်။ ထိုကွင်းပြင်ကျယ်ကြီး မှ ရှေ့သို့ဆက်ပြီး သွားတဲ့အခါမှာ -

“ဝုံ”

“ဝုံ”

“ဝုံ”ဟူသော ဖားစည်တီးသံကို ကြားလိုက်ရပါတယ်။

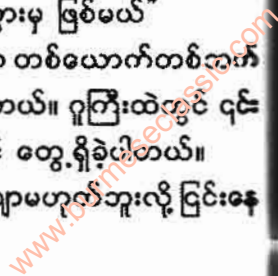
“အဲဒါ ကျတ်ဂူကြီးရဲ့ခေါ်သံပဲ။ မင်း ဒီအသံကို မှတ်မိတယ် မဟုတ်လား”

“မဟုတ်ဘူး”

“ဒါဆိုရင် ကျတ်ဂူကြီးထဲ ခေါ်သွားမှ ဖြစ်မယ်”

ကျွန်တော်အား လူနှစ်ယောက်က တစ်ယောက်တစ်ယောက် စီချုပ်ပြီး ကျတ်ဂူကြီးထဲသို့ ခေါ်သွားခဲ့ပါတယ်။ ဂူကြီးထဲတွင် ၎င်း တို့ရဲ့အကြီးအကဲလို့ ယူဆရသူတစ်ဦးနှင့် တွေ့ရှိခဲ့ပါတယ်။

“ဒီသူငယ်က သူ့ကိုယ်သူ အယ်ဂျာမဟုတ်ဘူးလို့ ငြင်းနေ

လို့ အဘိုးဆီကို ခေါ်လာတာပါ”

“အေး . . ဒါဆို ငါ သူ့ကို ခေါ်သွားပြမယ်”

ဤသို့ပြောပြီး ကျွန်တော့်အား ဂူကြီးအတွင်းသို့ ခေါ်သွားရာ အလွန်ထူးဆန်းသည့်အရာများကို တွေ့ရှိခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒါတွေကတော့ . .။

ဂူကြီးရဲ့နံရံတွေမှာရှိတဲ့ အဆင့်ဆင့်တွေမှာ ခေါင်းတလားတွေ အများကြီးတန်းစီပြီး တင်ထားခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဘက်ကြည့်လည်း လူသေအခေါင်းတွေ၊ ဟိုဘက်ကြည့်လည်း လူသေအခေါင်းတွေဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ဒီအခေါင်းတွေကို ကြည့်ပြီး အရမ်းတုန်လှုပ် ချောက်ချားလာပါတယ်။

နောက်တော့ အယ်ဂျာလို့ရေးထားတဲ့ အခေါင်းကို ဆွဲထုတ်ပြီး ပြလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီအခေါင်းထဲက အလောင်းဟာ ကျွန်တော်နဲ့ ချွတ်စွပ်တူနေတာ တွေ့ရပါတယ်။

အဲဒီအခါမှာ အဘိုးဆိုသူက -

“မင်းဟာ အရင်တုန်းက ဒီမှာနေသွားခဲ့တဲ့ အယ်ဂျာအစစ်ပဲ” လို့ ပြောလိုက်တဲ့အခါမှာ အခေါင်းထဲမှာရှိတဲ့ အလောင်းကောင်တွေအားလုံးက . .

“အယ်ဂျာ . . အယ်ဂျာ . . အယ်ဂျာ” ဆိုပြီး ဒေသဆက်အက်ကြီးတွေနဲ့ ဝိုင်းအော်ကြတယ်။ ဒီတော့မှ ကျွန်တော်လည်း သရဲခြောက်မှန်းသိပြီး . .။

www.burmeseclassic.com

“အောင်မယ်လေးဗျ . . လုပ်ကြပါဦး”ဆိုပြီး အသံကုန်
အော်ဟစ်ကာ ဂူကြီးထဲက ပြေးထွက်ခဲ့ပါတယ်။ ဂူကြီးနဲ့ ခပ်လှမ်း
လှမ်းနေရာအရောက်မှာ အကြောက်လွန်ပြီး သတိမေ့မြောသွားခဲ့
ပါတယ်။

“ဆရာကိုမြင့်ဝေ . . ဆရာကိုမြင့်ဝေ”လို့ ခေါ်သံတွေကြား
မှ ကျွန်တော် သတိပြန်ရလာခဲ့ပါတယ်။

“အောင်မယ်လေး! . . ဦးဘူးရယ်ရဲ့၊ သရဲတွေ အများကြီး
ပဲ”ဆိုပြီး ညက သူ သရဲအခြောက်ခံရတဲ့အကြောင်းတွေ ပြန်ပြောခဲ့
ပါတယ်။

“ဆရာရယ် . . ညကတည်းက ကျွန်တော်တို့တတွေ ဆရာ
ကို လိုက်ရှာခဲ့တာ။ ဒီနေ့မနက်မှ ပြန်တွေ့ရတယ်။ ကံကြီးပေလို့
ပေါ့ဆရာရယ်၊ မသေကောင်း မပျောက်ကောင်း”

“ဒါဆို ကျွန်တော်တစ်ညလုံး ဒီဂူကြီးနားမှာ မေ့လဲနေတာ
ပေါ့ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ် . . ဆရာ၊ တကယ်တော့ ဒီဂူကြီးကို ကျတ်
ဂူကြီးလို့ ခေါ်ကြတယ်။ ရှေးနှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်ကျော်လောက်
ကတည်းက အလောင်းတွေထားတဲ့ ဂူကြီးပေါ့။ အဲဒီဂူကြီးက
အရမ်းခြောက်လွန်းလို့ အဲဒီနားက ရွာတွေတောင် ပြောင်းပြေးရ
တာ နှစ်ပေါင်း အတော်ကြာပြီပေါ့”

“အဲဒီဂူကြီးထဲက ဖားစည်သံကြားရရင် လူတွေဟာ မနေ
နိုင်ဘဲ အဲဒီဂူကြီးဆီကို ရောက်သွားကြတယ်။ အဲဒါကို ကျတ်ဂူကြီး
ခေါ်သံလို့ ပြောကြတယ်။ အဲဒီဂူထဲရောက်တာနဲ့ နည်းမျိုးစုံနဲ့ ခြောက်
လှန့်တော့တာပဲ”

“ဟင်! . . ဟုတ်လား”

“တချို့ခြောက်လှန့်ခံရတဲ့သူတွေဟာ လန်ဖြန့်ပြီး သေသွား
တာတို့၊ ရူးသွားတာတို့တောင် ဖြစ်ကြတယ်။ ဆရာ ဘာမှမဖြစ်တာ
ကံကောင်းတယ်”

“ကျွန်တော်လည်း အလောင်းကောင်တွေက “အယ်ဂျာ”

ကျွတ်ဂူကြီးခေါ်သံ

လို့အော်လိုက်တော့ ကြောက်လွန်းလို့ အသက်တောင် ထွက်သွား ပြီထင်တာ”

“ဒါပေမယ့် ဆရာပြောသလိုဆိုရင် တကယ်ပဲ ခြောက်လှန့် တာလား၊ ဒါမှမဟုတ် ဟိုးဘဝတုန်းက အယ်ဂျာများ ဖြစ်ခဲ့လေ သလားမှ မသိတာ”

“မသိပါဘူး ဦးဘူးရယ်၊ ကျွန်တော်က တောင်ပိုင်ဘိုးဘိုး ကြီးမှာ ထူးဆန်းတဲ့အရာကို မြင်တွေ့ချင်တယ်လို့ ပြောခဲ့လို့များ ဒီ ကျွတ်ဂူကြီးဆီကို ရောက်အောင် ပို့လိုက်လေသလားလို့ သံသယ ဖြစ်မိတယ်”

“ဆရာရယ် . . . ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော်နဲ့ ကြည့်ရင် သံသရာတစ်ကွေ့မှာ တွေ့ဆုံခဲ့တဲ့ ဓမ္မေမျိုးတွေကြီးပါပဲ။ သူတို့ မကျွတ်မလွတ်တဲ့ဘဝကို တမင်ပြတာလည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ အလှူအတန်းလုပ်ပြီး သူတို့ကို အမျှအတန်း ပေးကြရင် မကောင်းဘူးလား”

“ကောင်းပါတယ် . . . ဦးဘူးရယ်”

“ကျွန်တော်တို့ ဒီတစ်ခါ တောပစ်လာတာ ကမကောင်း ဘူး၊ တောဝက်မပုပ်ခင် ထမ်းပြီး ရွာပြန်ကြစို့”

“အဲဒီအစီအစဉ်က အကောင်းဆုံးပါပဲ”

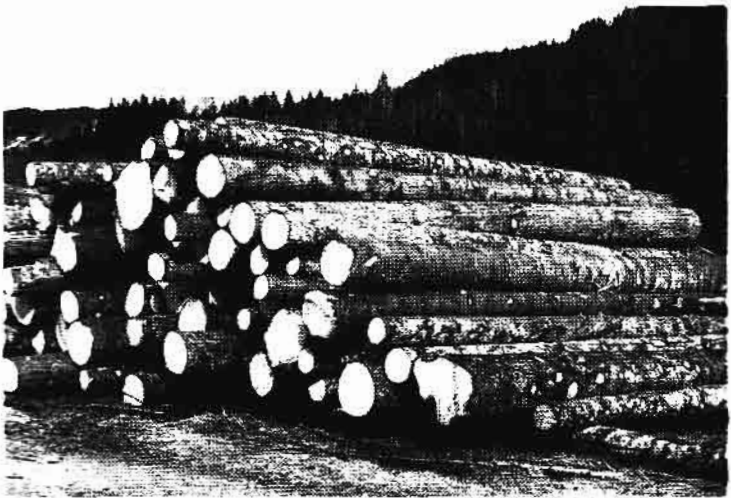
ဒီတစ်ခါတော့ ကျွန်တော်တို့အားလုံး စိတ်တူကိုယ်တူနဲ့ ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။ နောက်တစ်ခါ တောပစ်သွားရင် ဘယ်တော့မှ မလိုက်တော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကျွတ်ဂူကြီးက အပြန်ခရီးမှာ ကျွန်တော့်မှာ ဝေဒနာတစ်ခု ပါလာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါကတော့ တစ်ခါက တစ်ဘဝ မှာ ကျွန်တော်ဟာ ဒီနယ်မြေမှာ လူဖြစ်ခဲ့လေသလား။ သိတဲ့လူရှိ ရင် တကယ်ပဲ မေးစမ်းကြည့်ချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ ဟိုးဘဝ တုန်းက အယ်ဂျာများ ဖြစ်ခဲ့လေသလားလို့ . . .

ချီရီဌေး

www.burmeseclassic.com

သစ်ဆိုးနှင့် အိမ်တံခါးအဖွင့်အပိတ်မြည်သံ

မြန်မာလေ့ထုံးစံအရ အိမ်တစ်အိမ် တည်ဆောက်လျှင် လှေခါးနှင့် တံခါးက အရေးကြီးသည်။ လှေခါးသည် အိမ်ရှင်တို့၏ စီးပွားရေးအတက်အကျ၊ ကျန်းမာရေးကို ပြဆိုသည်။

ထို့အတူ အိမ်၏တံခါးရွက် တပ်ဆင်ရာတွင် အဖွင့်အပိတ် ပြုလုပ်ရာတွင် မြည်သောအသံသည်လည်း စီးပွားရေးနှင့် ကျန်းမာရေးကို ပြဆိုသည်။

အိမ်တစ်အိမ်၊ အဆောက်အဦတစ်ခု၊ တိုက်တစ်လုံး၊ ဂိုဒေါင် အစရှိသည်တို့ကို ဆောက်လုပ်ရာတွင် သုံးစွဲသည့် သစ်အမျိုးအစား သည် အလွန် အရေးကြီး၍ ကောင်းကျိုး၊ ဆိုးကျိုးတို့ကို ပေးနိုင်သလို အဆောက်အဦကို ဆောက်လုပ်သော လက်သမား၊ အလုပ်သမားတို့ ၏ အသိစိတ်ဓာတ်သည်လည်း လွန်စွာမှအရေးပါသည်။

သစ်အမျိုးအစားများ၊ ကျွန်း၊ အင်၊ ယျဉ်းကတိုး၊ ပိတောက်၊ နှင့် အဖိုးတန် သစ်မာ၊ တောသစ်ဟူ၍ ရွေးစရာမလိုပါဘဲ သုံးနိုင်သော သစ်အမျိုးအစားကိုသုံး၍ သစ်ကောင်း၊ သစ်ညံ့သာ ခွဲခြားရန် လိုအပ်ပါသည်။

သစ်ကောင်း၊ သစ်သန့်ကို ရွေးချယ်တတ်သူများ ရှိသလို၊ သစ်အကြောင်းကို နားမလည်သူများ တချို့မှာ လုပ်ကိုင်တတ်ခြင်း ဝဲ ရှိသည်။ သစ်ညံ့၊ မကောင်းသောသစ်များမှာ -

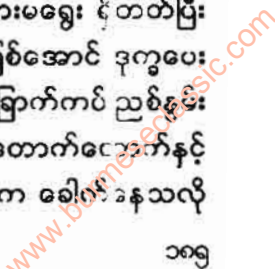
- ၁) သစ်ဘီလူး
- ၂) သစ်စုန်း
- ၃) သစ်ခြောက်
- ၄) သစ်ဆွေး
- ၅) သစ်လိမ်
- ၆) သစ်ဟောင်း
- ၇) သစ်ကမြင်းများဖြစ်သည်။

ယနေ့ သစ်အမျိုးအစားကိုပင် မဟုတ်။ သစ်၏ အရင်း၊ အဖျားပင် ခွဲနိုင်သူ ရှားပါသည်။ သစ်ကောင်း၊ သစ်ညံ့ ခွဲခြားတတ်မှ လက်သမားကောင်းဖြစ်သည်။ သစ်ဆိုးတို့သည် -

၁) သစ်ဘီလူးသည် သစ်ပင် အကြီး၊ အသေး မဟုတ်ပါ။ ပင်စည်တွင် အဖုအရစ်များနှင့် ပင်စည်ကြမ်းတမ်းစွာ အကြည့်ရ ဆိုးခြင်းကို အပင်အမျိုးအစားမရွေး "သစ်ဘီလူး" ဟုခေါ်သည်။ ထိုသစ်ကို အိမ်အဆောက်အဦ၊ ပရိဘောဂများတွင် ထည့်သွင်း အသုံးချလျှင် အန္တရာယ်ရှိ၍ လူကို ဒုက္ခပေးတတ်သည်။

၂) သစ်စုန်းသည် သစ်အမျိုးအစားမရွေး ရှိတတ်ပြီး ပင်စည်ကို ခွဲစိပ်ပြီး အသုံးပြုမှသိသာသည်။ ထိုသစ်မှ အရောင်အဆင်း ထွက်ခြင်း၊ အနံ့ဆိုးထွက်ခြင်းတို့ကို အထူးသတိထားမှ သိနိုင်သည်။ လူကိုအန္တရာယ်ပေး၍ ထိတ်လန့်မှုဖြစ်စေသည်။ ကျန်းမာရေးချို့ယွင်းပြီး စီးပွားဥစ္စာပျက်စေသည်။

၃) သစ်ခြောက်သည် သစ်အမျိုးအစားမရွေး ရှိတတ်ပြီး အိမ်ရှိမိသားစုများကို ခြောက်ခြောက်ခြားခြားဖြစ်အောင် ဒုက္ခပေးတတ်သည်။ အိမ်သည် သာယာစိုပြေမှုမရှိဘဲ ခြောက်ကပ် ညစ်နွမ်းနေတတ်သည်။ အမြဲပင် တဒေါက်ဒေါက်၊ တတောက်တောက်နှင့် အသံမြည်နေတတ်သည်။ တစ်ဦးတစ်ယောက်က ခေါ်ဝန်နေသလို

ထင်ရသည်။

၄) သစ်ဆွေးသည် သစ်တိုင်းဖြစ်တတ်ပြီး အသုံးပြု၍ မကောင်းပါ။ ရေစိုအနံ့၊ မှိုဇော်အနံ့ ရရှိနေတတ်ပြီး သူနှင့် ဆက် နွယ်သောသစ်များသည်လည်း ပျက်စီးတတ်သည်။ အန္တရာယ်မြဲ ခြင်းမရှိသော်လည်း သုံးစွဲရန်မသင့်ပါ။

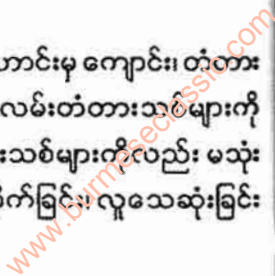
၅) သစ်လိမ်သည် အပင်ပေါက်စဉ်ကပင် နွယ်များ ရစ်ပတ် နေခြင်း၊ တစ်ပင်ပင်ကို မှီတွယ်လိမ်ယှက်၍ ပေါက်နေခြင်း၊ ပင်စည် အလုံးကြီး၍ ဘေးသားများကို ဖယ်ထုတ်ပြီးလျှင်မှာပင် အတွင်းသား အနှစ်များက လိမ်ယှက်နေသည်။

မြစ်ဆုံသားနှင့်မတူပါ။ အိမ်တွင်သုံးစွဲမိလျှင် စီးပွားကျ ဆင်းခြင်း၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှုများ အဆင်မပြေခြင်း၊ မိမိအပါ အဝင် မိသားစုဝင်များကို ပြင်ပမှ လိမ်လည်လှည့်ဖျားခြင်းများ မြဲ ခြင်းခံရမည်။

မိမိအပါအဝင် မိသားစုတို့သည်လည်း သူတစ်စိမ်းနှင့် ကူး ယှက်ဆက်ဆံလျှင် လိမ်ညာသကဲ့သို့ အမှားအယွင်း ဖြစ်တတ်သည်။ ထို့အတွက် မျက်နှာပျက်၊ အမည်ပျက်တတ်သည်။ စိစစ်၍ သုံးရန် မသင့်ပါ။

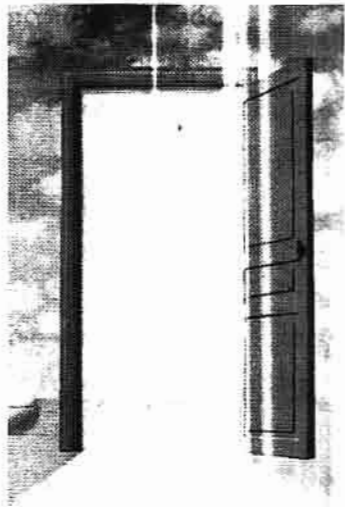
၆) သစ်ဟောင်းသည် ယနေ့အသုံးများသော သစ်ဟောင်း ဆိုင်မှပြန်၍ ဝယ်ယူသော သစ်များထဲတွင် ကျောင်းဖျက်သစ်၊ ဇရပ် ဖျက်သစ်၊ လမ်းတံတားဖျက်သစ်၊ စင်္ကြံလမ်းအမိုးသစ်၊ အိုးအိမ် ပျက်လှေကားသစ်၊ အိမ်ပျက်တံတားသစ်များ (သစ်ဟောင်းဆိုင်များ မှ သစ်မျိုးစုံကို ဖြတ်တောက်၊ ရွှေဘော်ထိုး၊ ပေါ်လစ်သုတ်၍ လူသုံး ပရိဘောဂများ ပြုလုပ် ရောင်းချနေကြသည်။ တွေးတောစဉ်းစား၍ ဝယ်ယူသုံးစွဲသင့်ပါသည်။)

ထိုသစ်ဆိုင်မှရောင်းသော သစ်ဟောင်းမှ ကျောင်း၊ တံတား ပျက်သစ်များပါလျှင် မသုံးသင့်ပါ။ ဇရပ်၊ လမ်းတံတားသစ်များကို လည်း မသုံးသင့်ပါ။ အိမ်ဟောင်းမှ တံတားသစ်များကိုလည်း မသုံး သင့်ပါ။ စီးပွားပျက်ခြင်း၊ ကျန်းမာရေး ထိခိုက်ခြင်း၊ လူသေဆုံးခြင်း

များဖြစ်တတ်၍ ရှောင်သင့်ပါသည်။

၇) သစ်ကမြင်းသည် သစ်အမျိုးအစားမရွေး ဖြစ်တတ်ပြီး အသုံးပြုမှ သိသာသည်။ ထိုသစ်သားကို အိမ်၊ အဆောက်အဦ တည်ဆောက်ရာတွင် ထည့်သွင်း အသုံးပြုလျှင် ဖြစ်သောအကြောင်းကို မသိသော နေရာများ ရှိသလို၊ သုံးစွဲမိလျှင် အဖြစ်အပျက်ကို သိသာစေသော နေရာများမှာ အိမ်အဝင်

အထွက်၊ တန်း၊ ဘောင်၊ တံခါး၊ ကြမ်းခင်း၊ အိပ်စားခန်း၊ နေထိုင်ခန်း၊ ကုလားထိုင်၊ စားပွဲ၊ မှန်တင်ခုံများ ပြုလုပ်သုံးစွဲမိလျှင် ကြီးမားသော လူမှုရေးဖောက်ပြန်မှုကို ဖြစ်စေ သည်။

အိမ်၏ အဝင်အထွက်ပေါက်တွင် ထည့်သွင်း သုံးစွဲမိလျှင် ထိုအိမ်ပေါက်၊ အိမ်ထဲကိုဝင်မိသော မိန်းကလေး၊ ယောက်ျားလေးများသည် သွေးသားဖောက်ပြန်သောစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာပြီ နှင့် မှားယွင်းမိကြသည်။ အိမ်ထောင်ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ အိမ်ထောင်မရှိသည်ဖြစ်စေ မှားယွင်းတတ်၏။

သစ်ကမြင်း၏ အစွမ်းသတ္တိကိုက ကာမကို ဖောက်ပြန်စေ၍ သစ်များရောနှောသုံးမိလျှင် ဖြစ်စေ၊ သုံးစွဲသည်တွင် ပါဝင်သည် ဖြစ်စေ၊ အမှားအယွင်းများဖြစ်၍ အန္တရာယ်ရှိသည်။

ထိုသစ်ဆိုးသစ်ညံ့ မကောင်းသောသစ်များကို နိုင်ငံသည် က "သစ်မင်း" ဆိုသော အပင်ဖြစ်သည်။ သစ်မင်းသည် အလားထိုင်ကိုချွန်၍ (သံကဲ့သို့) ရိုက်သွင်းရသည်။ ဒါမှ အန္တရာယ်မှ ကင်းမည် ဖြစ်သည်။ သစ်မင်းသည် အကွက်များပါပြီး အတွင်းသား ချွန်ထုတ်ပယ်လိုက်လျှင် ဝါးဆစ်ခွက်နှင့်တူသည်။

www.burmeseclassic.com

သစ်မင်းသည် စီးပွားကို ကောင်းစေသည်။ လာဘ်ကောင်းစေသည်။ အန္တရာယ် ကင်းရှင်းသည်။ သစ်မင်းကို တရုတ်ပြည်တွင် စီးပွားရေးသမားများက ရွှေချ၍ ဘုရားညောင်ရေအိုးကဲ့သို့ အသုံးပြုကြသည်။

အိမ်အဆောက်အဦတံခါးများ၏ မြည်သံများသည်လည်း အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်။

၁) တံခါး အဖွင့်အပိတ် လုပ်သည်တွင် ထမ်းပိုးသံ (ထမ်းပိုးခရာမှုတ်သံ)နှင့် တူနေလျှင် ထိုအိမ်၏မိသားစုများ ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်၍ အသက်ရှည်သည်ဟု ဆိုသည်။

၂) တံခါး အဖွင့်အပိတ်၏ မြည်သံသည် ခရသင်းမှုတ်သံနှင့်တူလျှင် အိမ်မှ မိသားစုဝင်တစ်ဦးဦးသည် ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးရရှိချီးမြှောက်ခြင်းခံရမည်ဟု ဆိုသည်။

၃) တံခါး အဖွင့်အပိတ်၏ မြည်သံသည် ဆင်အော်သံနှင့်တူလျှင် အနာရောဂါနှင့် သူတစ်ပါး၏ရန်ပြုခြင်းမှ ကင်းဝေးသည်ဟု ဆိုသည်။

၄) တံခါး အဖွင့်အပိတ်၏ မြည်သံသည် နွားအော်သံနှင့်တူလျှင် အမွေအနှစ်များရရှိတတ်သည်ဟု ဆိုသည်။

၅) တံခါး အဖွင့်အပိတ်တွင် လူနာညည်းသံကဲ့သို့ မြည်လျှင် ထိုတံခါးကို အမြန်ဆုံး ပြုပြင်ရမည်။ ထိုအိမ်၏ မိသားစုများမှ အနာရောဂါ ထူပြောခြင်း၊ စီးပွားရေး လုပ်ကိုင်ရှာဖွေ၍ မရခြင်း၊ တခြားသူများ၏ အထင်အမြင်လွဲခြင်းတို့ကို ခံစားရမည်ဟု ဆိုသည်။

ထိုသင်္ကေတများ၊ အယူအဆ ရှေးအဆိုးများသည် အပြစ်၊ အနာအဆာနှင့် ကောင်းကျိုးကိုပြဆိုသဖြင့် မျှဝေလိုက်ပါသည်။

စိုးယဉ်ထွန်း

နမိတ်ထူးများနှင့် အကျိုးအပြစ်များ

ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်ထက် ကျော်လွန်ပြီး သဘာဝလွန် သူးခြားတဲ့ နမိတ်ထူးများနဲ့ အကျိုးအပြစ်များကို သုတအနေဖြင့် သိရှိထားဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ အတိတ်နမိတ်ထူးများကို ဖြစ်တိုင်းကောင်းမယ်လို့ ယူဆလို့ မရနိုင်ပါ။

ပညာဉာဏ်နှင့်ဆင်ခြင်ပြီး ခေတ်ကာလနှင့်လျော်ညီစွာ ဝေဖန်ပိုင်းခြား သုံးသပ်နိုင်ဖို့လိုပါတယ်။ အထူးအဆန်းဆိုတိုင်း ကောင်းတယ်လို့ မယူဆနိုင်ပါဘူး။ ရှေးလူကြီးများထားရှိခဲ့တဲ့ နည်းစနစ်များအတိုင်း ခေတ်စနစ်နှင့်လျော်ညီစွာ နမိတ်ကောက်ယူပုံ၊ ကောက်ယူနည်းများကတော့ -

၁) မိမိကိုးကွယ်သော ဘုရားရှပ်တု ရွေးထွက်လျှင်၊ မျက်တောင်ခပ်သည်၊ နှာတော်လှုပ်သည်၊ နှုတ်ခမ်းတော်လှုပ်သည်ကို ထင်မြင်ရလျှင် ကိုးကွယ်သူ အန္တရာယ်ဖြစ်အံ့။

၂) ရွာလုံး၊ မြို့လုံး၊ နယ်လုံး ကိုးကွယ်သော ဘုရားရှပ်တု တော်များ ထိုအလားတူဖြစ်လျှင် ထိုရွာ၊ ထိုမြို့၊ ထိုနယ် အန္တရာယ် ကြီးဖြစ်အံ့။

၃) ဘုရားပုထိုး ရောင်တော်ကွန်မြူးလျှင် ကိုဘုရားပုထိုး

ဆိုင်ရာ မြို့ရွာနယ်အကြီးအကဲများ ပျက်စီးအံ့။

၄) မိမိအိမ်ခြံဝင်းအတွင်းရှိ အထင်ကရသစ်ပင်ကြီး အလိုလိုခြောက်သွေ့သော်လည်းကောင်း၊ လေမလာဘဲ လဲပြိုသော် ထိုရွာ အန္တရာယ်များ မကြာခဏ သင့်ပါလိမ့်မယ်။

၅) လူသော် လည်းကောင်း၊ တိရစ္ဆာန်သော် လည်းကောင်း ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်ထက် ကျော်လွန်ပြီး ခေါင်းနှစ်ခု၊ ကိုယ်နှစ်ခုဖြစ်ခြင်း၊ ခြေလက်မပေါက်ရမည့်နေရာမှာ ခြေလက်များပေါက်ခြင်းစသဖြင့် ပေါ်ပေါက်ပါက သက်ဆိုင်ရာသူများ ပြုန်းတီးအံ့။

၆) လူက ဘီလူးမွေးခြင်း၊ ဝက်က ခွေးမွေးခြင်း၊ ဆင်မွေးခြင်း စတဲ့ မွေတာထက်ကျော်လွန်ပြီး မွေးဖွားခြင်းများဖြစ်ပါက ရန်အန္တရာယ်ကပ်သုံးပါး ဆိုက်တတ်ပါတယ်။

၇) ဆင်မသည် မုန်ယိုသော်၊ ဆင်ထီးလို အစွယ်ကြီးကြီး မားမားပေါက်ခဲ့ပါက ထိုမြို့ပြပြည်ရွာ ရန်အန္တရာယ်များအံ့။

၈) ကြက်ဖဟာ ဥဥခဲ့ပါက မသူတော်များ အကြီးအကဲ ဖြစ်အံ့။

၉) အုန်း၊ ငှက်ပျော၊ နာနတ်စတဲ့ အသီးများ သီးရိုးသီးစဉ် ထက်ပိုလွန်ပြီး ဆန်းကြယ်စွာ သီးပါက ထိုမြို့ရွာနယ်များ ချောက် ချားအံ့။

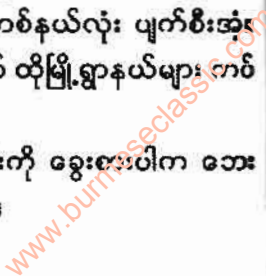
၁၀) တိရစ္ဆာန်များ ဇာတ်တူသားစားသော် အစားအစာ ကုန်ပစ္စည်းများ ရှားပါးအံ့။

၁၁) မြွေ၊ ကျီး၊ ကြွက်၊ ပုဇဉ်၊ ကြောင်များ ပေါများပါက ထိုအရပ်၌ အစားအစာရှားပါးတတ်အံ့။

၁၂) ပိုးဟပ်၊ ကြမ်းပိုး၊ သန်းကြီးခေါ် ကိုယ်သန်းများ အရမ်းပေါများလွန်းပါက ထိုမြို့ရွာပြည် တစ်နယ်လုံး ပျက်စီးအံ့။

၁၃) ကြဇတ်ဝါးမှ အသီးသီးသော် ထိုမြို့ရွာနယ်များ ကပ် သုံးပါးဆိုက်ရောက်တတ်အံ့။

၁၄) လူရိုးကို နွားစားပါက၊ စပါးကို ခွေးစားပါက ဘေး အန္တရာယ်များ၍ ငတ်မွတ်ရှားပါးတတ်အံ့။

၁၅) ကြက်မတွန်လျှင် ကြက်ရှင် အန္တရာယ်ရှိအံ့။ မသတ်ဝါနှင့်၊ ဝေးရာသို့သာ ဝိုလိုက်ပါ။

၁၆) မြွေနှင့်ဇား၊ ကြောင်နှင့်ကြွက်၊ ကျားနှင့်ဝက်၊ ကျီးနှင့်စီးကွက်၊ ဒီးဒုတ်စတဲ့ မသင့်မြတ်သင့်သော သတ္တဝါများ သင့်မြတ်နေသည်ကို မြင်ပါက ထိုအရပ်မှ လူများ နီးဝေးမဟူ သင့်မြတ်အံ့။ ဇားကမြွေကို မြို့ခွဲသော် အလွန်ထူးခြား၏ ။ ထိုပုံကို ဆောင်ထားခြင်းဖြင့် ဘေးအန္တရာယ်ကင်းသလို၊ လာဘ်ရှင်၏ ။

၁၇) တောတိရစ္ဆာန်များ အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ ရွာအတွင်းသို့ ဝင်မှု ထိုရွာအကြီးအကဲ အပြောင်းအလဲပေါ်ပေါက်အံ့။

၁၈) နွားငယ်တွန်လျှင် ထိုနွားရဲ့အရှင်သခင် အကြီးအကဲ ဖြစ်အံ့။

၁၉) အိမ်တွင်းသို့ ခင်ပုတ်ငှက် (သို့မဟုတ်) တောကြက် ဝင်မှု နာဖျားရောဂါဖြစ်တတ်အံ့။

၂၀) အိမ်တွင်းသို့ ဇွတ်ဝင်သော် ဘေးသင့်အံ့။ စီးပွားဥစ္စာ တုန်ခမ်းအံ့။ လင်းတဝင်သော် အလုံးစုံ သေပျောက်၊ ဝိပွားပျက်တတ်အံ့။

၂၁) အိမ်တွင်းသို့ ကျွဲနွားဝင်မှု စီးပွားတိုးတက်အံ့။ လိပ်၊ စပါးကြီးမြွေ၊ စပါးအုံးမြွေဝင်မှု ပစ္စည်းဥစ္စာကြွယ်ဝချမ်းသာအံ့။

၂၂) ခွေးသည် မိမိနေရာထက်ပို၍ ဇွတ်ဇွတ်ဝင်လာပါက အိမ်ခေါင်ထိသို့ တက်မှု ပျက်စီးခြင်း ငါးပါးတိုင်၏ ။

၂၃) ကြက်မသည် တစ်နေ့အတွင်း ၉(၂)လုံးဥမှု စီးပွားတက်မည်။ (၃)လုံး ဥမှု စီးပွားပျက်မည်။ သေပျောက်တတ်အံ့။ သာမန်ထက်ကြီးမားသော ဥကြီးတစ်လုံးဥလျှင် မစားကောင်း။ အကောင်ပေါက်အောင် ထားအံ့။ မပေါက်လျှင် ကြီးကဲသူကို ပေး။

၂၄) ကြက်ဥတစ်လုံးထဲမှ (၂)ကောင်ပေါက်လျှင် စီးပွားဖြစ်ထွန်းအံ့။ ဥကို ဖောက်ခွဲတတ်သော ကြက်မကို မပေးမြူအပ်။ ဝေးရာသို့ ဘေးမဲ့လွတ်အံ့။

www.burmeseclassic.com

HP
Aung
0
1 6

မောင်မောင်မိုးအောင်

အုန်းမောင်းတဆွေ

။

ကျွန်ုပ်တို့ မလှမ်းမကမ်းတွင်
ရပ်နေစဉ် ဗျစ်.. ဗျစ်..
ကျွီ.. ကျွီနှင့် အသံများ
အုန်းမောင်းကြီးဆီမှ
ပေါ်ထွက်နေဆဲ ဖြစ်သည်။
ပထမတွင်တော့ ဦးလင်းနည်းတူ
ကြောက်စိတ်ဝင်ခဲ့မိသေးသည်။

တန်ဆောင်မှန်းလ၏ အရက်တက်ချိန်သည် အေးစိမ့်နေ
သည်။ ထိုစဉ် ရွာဦးကျောင်းမှ အုန်းမောင်းခေါက်သံကြားရသည်။
အုန်းမောင်းခေါက်သံကြောင့် ကျွန်ုပ် အိပ်ရာမှနိုးလာသည်။ အုန်း
မောင်းခေါက်သံမှာ အချက်စိပ်နေရာမှ တဖြည်းဖြည်း ခေါက်ချက်
ကျလာသည်။ ထို့နောက် ခေါက်ချက်စိပ်စိပ် ကြားရပြန်သည်။

ယခုခေါက်သံကြားရသော အုန်းမောင်းသည် ကျွန်ုပ်
အသက်(၂၀)ဝန်းကျင်အရွယ်က ကိုယ်တိုင်ပြုလုပ် ထွင်းထုပြီး ရွာဦး
ကျောင်းတွင် တပ်ဆင်ချိတ်ဆွဲခဲ့သော အုန်းမောင်းကြီးဖြစ်သည်။
ခြောက်ပေခန့်အရှည်ရှိပြီး ယောက်ျားကြီးတစ်ဧကစာခန့် လုံးပတ်
ရှိသည်။

ယခု ကျွန်ုပ်အသက် (၇၀)ကျော်ခဲ့ပြီဖြစ်ရာ ထိုအုန်းမောင်း
သက်တမ်းမှာလည်း နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်ကျော်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ကျောင်း
ထိုင်ဆရာတော်ပင် နှစ်ဆက်ပြောင်းခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်ငယ်စဉ်က လက်သမားအလုပ်လုပ်ခဲ့သည်။ သစ်ဝါး
အကြောင်း အထိုက်အလျောက် နားလည်ခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်
ထွင်းထု ချိတ်ဆွဲခဲ့သော ထိုအုန်းမောင်းသည် ယောက်ျားကြီး လေး။

www.burmeseclassic.com

ငါးယောက် ဝိုင်းဝန်းပင့်မပြီး ချိတ်ဆွဲခဲ့ရသည် အလွန်လေးလံသော အုန်းမောင်းကြီးဖြစ်သည်။

အုန်းမောင်းခေါက်သံ ဆုံးသွားသည်နှင့် ကျွန်ုပ်ဇနီးကို နှိုးလိုက်သည်။

“မစိန် . . . မစိန် ထတော့ . . . အုန်းမောင်းခေါက်သံ ပြီးသွားပြီ။ ဒီနေ့ ဆွမ်းထချက်မယ်ဆို . . . ထတော့လေ”

“နီးနေပါပြီ၊ ညကတည်းက အသင့်ပြင်ပြီးသားပါ . . . ချက်ရုံပါပဲ”

ကျွန်တော့ဇနီး အိပ်ရာမှထပြီး မီးဖိုချောင်ဘက် ထွက်သွားသည်။ ယနေ့ လပြည့်နေ့ဖြစ်သည်။ ရွာဦးကျောင်းသို့ ဆွမ်းချိုင့်ပို့ရမည် ဖြစ်သည်။ လပြည့်လကွယ်နေ့တိုင်း ရွာဦးကျောင်းသို့ ဆွမ်းချိုင့် ပို့နေကျ ဖြစ်သည်။ နံနက်ရှစ်နာရီကျော်ခန့်တွင် ရွာဦးကျောင်းမှ ကိုရင်ကြီးတစ်ပါး ကြွလာသည်။ နေ့ဆွမ်းအတွက် ဆွမ်းချိုင့်လာယူခြင်းဖြစ်သည်။ ဆွမ်းချိုင့်လည်း အသင့်ပြင်ပြီးသားဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်ဇနီးက ကိုရင်ကြီးကို ဆွမ်းချိုင့်ကပ်သည်။

“ဒကာမောင်တင့် ရှိလား”

“ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ . . . ကိုရင်ကြီး”

“ဆရာတော်က အုန်းမောင်းချိတ်ဆွဲထားတဲ့ကြိုး ဆွေးနေလို့ အသစ်လဲမလို့တဲ့ . . . အဲဒီအတွက် ဒကာမောင်တင့်ကို ခေါ်ခဲ့ပါတဲ့”

မောင်တင့်မှာ ကျွန်ုပ်၏သားကြီးဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ဇနီးမောင်နှံတွင် သားယောက်ျားတစ်ဦး၊ သမီးမိန်းကလေးနှင်ဦး ရှိသည်။ သားကြီးက ကျွန်ုပ်ထံမှ လက်သမားပညာကို နားလည်ဘတ်ကျမ်းသူဖြစ်သည်။

“သား လိုက်သွားရမလား အဖေ”

“ဆရာတော်အခေါ်ရှိနေမှတော့ လိုက်သွားပေါ့။ ဒီအုန်းမောင်းကြီးက အဖေလူပျိုပေါက်အရွယ်ကတည်းက အဖေ့ကိုယ်တိုင်လုပ်ပြီး တပ်ဆင်ချိတ်ဆွဲခဲ့တာ။ နှစ်တွေက ကြာတော့ကြီးတွေ ဆွေးရောပေါ့လေ”

သားကြီးကိုပြောရင်း ကျွန်ုပ်က ကိုရင်ကြီးကို မေးသည်။

“ဆရာတော်က ဘယ်လိုကြိုးမျိုးနဲ့ လဲတပ်မှာလဲ”

“သံကြိုးတော့ တွေ့ခဲ့တယ် . . ဒကာကြီး”

“သံကြိုးဆိုရင်တော့ ကောင်းတာပေါ့၊ ကဲ . . သား ကိုရင်ကြီးနဲ့ လိုက်သွားလိုက်ပါ။ အဖေမှာလိုက်မယ် . . အုန်းမောင်းအပေါ်မှာ နဖားပေါက်ရှိတယ်။ အဲဒီ နဖားပေါက် ခိုင် မခိုင် သေချာကြည့်၊ အုန်းမောင်း တော်တော်လေးတာ သတိထားနော်”

ကိုရင်ကြီးက ဆွမ်းချိုင့်ဆွဲသည်။ သားကြီးက လက်သမားသေတ္တာဆွဲကာ ရွာဦးကျောင်းဘက်သို့ ထွက်သွားသည်။ နံနက်စာစားချိန်အထိ သားကြီး ပြန်မရောက်ခဲ့ပါ။ ကျောင်းတွင်ပင် နံနက်စာစားမည် ထင်သည်။ သားကြီးကို မစောင့်တော့ဘဲ နံနက်စာစားလိုက်သည်။ ထမင်းစားနေဆဲမှာပင် နံနက်က ဆွမ်းချိုင့်လာယူသော ကိုရင်ကြီး ရေးကြီးသုတ်ယူဖြင့် မျက်စိမျက်နှာပျက်လျက် ရောက်လာသည်။

“ဒကာကြီးစံသိန်း . . ခုချက်ချင်း ကျောင်းကိုလိုက်ခဲ့ပါ။ ဒကာကြီးသား မောင်တင့် . .”

ကိုရင်ကြီး စကားမဆက်တော့ဘဲ ကျွန်ုပ်တို့မိသားစုကို ကြည့်နေသည်။

“မောင်တင့် ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုရင်ကြီး”

ကျွန်ုပ်အမေးကို ကိုရင်ကြီး ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ဖြင့် ပြန်ဖြေသည်။

“ဟိုလေ . . အုန်းမောင်းကြီး ကြိုးအသစ်လဲဖို့လုပ်နေတုန်း အုန်းမောင်းပြုတ်ကျလို့ . . အဲဒါ”

“ဘုရား . . ဘုရား၊ အုန်းမောင်းပြုတ်ကျတယ် ဟုတ်လား သားကြီး ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ”

“ဆရာတော်က ဒကာကြီးစံသိန်းကိုသာ ပါအောင်ခေါ်ခဲ့ဖူးလို့ မှာလိုက်ပါတယ်”

“ကဲ . . လာ . . လာ ကျောင်းကို သွားမယ်၊ သားကြီး တစ်ခုခု

ဖြစ်နေပြီထင်တယ်”

ကိုရင်နှင့်အတူ ကျွန်ုပ် ရွာဦးကျောင်းသို့ လိုက်သွားသည်။ သားဇောကြောင့် ခြေလှမ်းများ သွက်နေ၍ ထင်သည်။ မိနစ်နှစ်ဆယ်ခန့်အတွင်း ကျောင်းသို့ ရောက်လာသည်။ ကျောင်းပေါ်တက်လိုက်သည်နှင့် အုန်းမောင်းအနီးတွင် လူများ ဝိုင်းအုံနေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကျွန်ုပ်ကိုမြင်လိုက်သည်နှင့် လူများ ဘေးသို့ဖယ်ပေးကြသည်။ အုန်းမောင်းကြီးမှာ ကြမ်းပြင်ပေါ် လဲကျနေပြီး အုန်းမောင်းဘေးတွင် သားကြီးက ပက်လက်အနေအထားဖြင့် လဲနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ပါးစပ်မှလည်း သွေးများ စီးကျနေသည်။

မြင်လိုက်ရသည့်မြင်ကွင်းကြောင့် ကျွန်ုပ်ရင်ထဲ ဆိုသွားခဲ့သည်။ သားကြီးမှာ အသက်မရှူတော့ပါ။ သားကြီးဘေးတွင် ဆရာတော်ရပ်နေသည်။ ကျွန်ုပ်က ဆရာတော်ကို အလျှင်မြန် မေးလိုက်သည်။

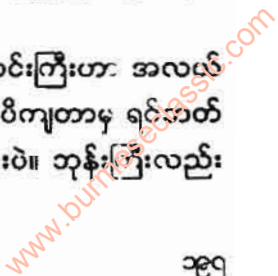
“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဘုရား၊ သားကြီးအဖြစ်က မကြည့်ရက်စရာပါလား”

“တရားနဲ့သာ ဖြေပါတော့ . . ဒကာကြီးသား မောင်တင့် အသက်မရှိတော့ဘူး”

“ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ၊ တပည့်တော်ကို ပြောပြပါဦး”

“အုန်းမောင်းကြီးဆွေးနေလို့ သံကြိုးနဲ့အသစ်လဲဖို့ ဘုန်းကြီးစီစဉ်ခဲ့တာ . . ကိုရင်ကြီးက တန်းပေါ်တက်ပြီး ကြိုးဖြတ်တယ်။ မောင်တင့်နဲ့ ဦးဇင်းနှစ်ပါးက အောက်ကနေ ပင့်ထားကြတယ်။ တန်းပေါ်က ကြိုးဖြတ်နေတုန်း ရုတ်တရက် ကြိုးပြတ်ပြီး အုန်းမောင်းကြီး ပြုတ်ကျလာတယ်”

“မတော်တဆဖြစ်ခဲ့တာပါ။ အုန်းမောင်းကြီးဟာ အလယ်ဘာ ပင့်ထားတဲ့ မောင်တင့်အပေါ်ပိကျခဲ့တာ။ ပိကျတာမှ ရင်ဘတ်အပေါ်တည့်တည့်ပိကျတာ . . မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ။ ဘုန်းကြီးလည်း တော်တော်ခံစားရတယ် ဒကာကြီး”

ဆရာတော်က တရားသမားမို့ တရားနဲ့ဖြေနိုင်ခဲ့သော်လည်း ကျွန်ုပ် မဖြေနိုင်ခဲ့ပါ။ သားကြီးမှာ လေးလံလှသော အုန်းမောင်းကြီး ရင်ဘတ်ပေါ် တည့်တည့်ပိကျသောဒဏ်ရာဖြင့် သေဆုံးရရှာပြီး ပါးစပ်တွင် သွေးများ ပေကျနေသည်ကို တွေ့နေရသည်။

“အုန်းမောင်းကြီးပိပြီး အတော်ကြာမှ ဆုံးသွားတာ။ သူ့ရင်ဘတ်ပေါ်က အုန်းမောင်းကြီး ဖယ်လိုက်ပြီးမှ အသက်ထွက်သွားခဲ့တာ”

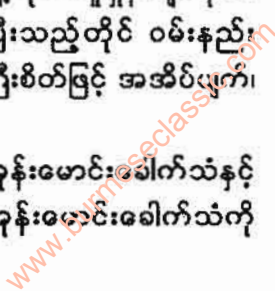
ဆရာတော်ပြောနေသော စကားများ ကျွန်ုပ် နားထဲမဝင်နိုင်တော့ပါ။ ရင်ထဲတွင် ပရိဒေဝမီး တောက်လောင်နေခဲ့သည်။ မိမိကိုယ်တိုင်ထွင်းထု ပြုလုပ်ချိတ်ဆွဲခဲ့သော အုန်းမောင်းကြီးက မိမိ၏သားကို သတ်လိုက်ပြီလားဟု ကျွန်ုပ်စဉ်းစားနေမိသည်။

သားကြီးရုပ်အလောင်းကို သုံးရက်သာထားပြီး ရွာသင်္ချိုင်းတွင် မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့သည်။ ဆရာတော်အမှူးပြုသော သံဃာတော်များက သရဏဂုံတင်ပေးခဲ့သည်။ သားကြီးသေဆုံးပြီး နောက်ပိုင်း ဆရာတော်က အုန်းမောင်းကြီးကို ကျောင်းပေါ်တွင် မထားတော့ဘဲ ကျောင်းနှင့်မလှမ်းမကမ်းရှိ ဆောက်လက်စ ဓမ္မာရုံအတွင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ချိတ်ဆွဲစေခဲ့သည်။

ဆောက်လက်စဓမ္မာရုံမှာ အုတ်မြစ်ချပြီးရုံသာရှိသေးပြီး တိုင်များ ထိုးထိုးထောင်ထောင် ရှိနေသည်။ အမိုးအကာ လုံးဝ မရှိသေးပါ။ အုန်းမောင်းချိတ်ဆွဲထားသောနေရာမှာ အမိုးအကာ လုံးဝ မရှိသဖြင့် တစ်နေ့လုံး နေပူနေသည်။ နေပူကျဲကျဲအောက်တွင် အုန်းမောင်းကြီး ချိတ်ဆွဲထားသည်။

အုန်းမောင်းကြီးအပေါ်သို့ တစ်နေ့လုံး အပူရှိန်ကျရောက်နေသည်။ သားကြီး အသုဘရက်လည်ပြီးသည့်တိုင် ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာ ခံစားနေရဆဲဖြစ်သည်။ သားကြီးစိတ်ဖြင့် အအိပ်ပျက်၊ အစားပျက်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်မှာ နံနက်အရုဏ်တက် အုန်းမောင်းခေါက်သံနှင့် အတူ အိပ်ရာမှ နိုးထနေကျဖြစ်သဖြင့် အုန်းမောင်းခေါက်သံကို

သတိထားမိခဲ့သည်။ အရက်တက် အုန်းမောင်းခေါက်သံ မကြားရတော့ သည်ကို သတိထားလာမိသည်။ အုန်း မောင်းကြီး မွှာရုံထဲ ရွှေ့ထားပြီးမှ မကြားရတော့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ် စိတ်ထဲ ထူးသလို ဖြစ်နေသည်။ သား ကြီး သေဆုံးပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ကျွန်ုပ် အိမ်အပြင်သို့ အထွက်နည်းခဲ့သည်။ အိမ်တွင်း အောင်းနေခဲ့မိသည်။ တစ် နေ့ ဆွမ်းခံကြွလာသော ဦးဇင်းတစ်ပါး ကို မေးကြည့်လိုက်သည်။

“ဒီမှာ . . . ဦးဇင်း ခုတလောအုန်းမောင်းခေါက်သံ မကြားရ တော့ပါလား”

“ဆရာတော်က မောင်တင့်ဆုံးပြီးနောက်ပိုင်း အုန်းမောင်း ကို ဆောက်လက်စ မွှာရုံထဲရွှေ့ထားလိုက်တယ် . . . ထမတော့ ပုံမှန်ခေါက်နေတာပဲ . . . ဒါပေမဲ့”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆက်ပြောပါဦး”

“အုန်းမောင်းခေါက်ဖို့ တာဝန်ပေးထားတဲ့ ကိုယ်တော်တွေ က မခေါက်ကြတော့လို့ပါ”

“အစဉ်အလာကို ဖျက်လိုရမလား။ ဘာဖြစ်လို့ အုန်းမောင်း မခေါက်ကြတော့တာလဲ”

“ဒါတော့ . . . ဦးဇင်းလည်း မပြောတတ်ဘူး။။ ဆရာတော် ကိုသာ မေးကြည့်ပေတော့”

ဦးဇင်းက ကျွန်ုပ်မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်ရင်း စကားဖြတ်ကာ ပြန်ကြွသွားပါတော့သည်။

အုန်းမောင်းခေါက်သံ မကြားရတော့သည်မှာ ရက်အတန် ကြာခဲ့ပြီ။ အုန်းမောင်းခေါက်ရန် တာဝန်ပေးထားသော ကိုယ်တော် များ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် အုန်းမောင်းမခေါက်ကြတော့

www.burmeseclassic.com

သည်ကို သိချင်လာမိသည်။

အုန်းမောင်းမခေါက်သည်ကို ဆရာတော် အဘယ်ကြောင့် မပြောရပါသနည်း။ ဆရာတော် မပြောဘဲနေမည်မဟုတ်ချေ။ သားကြီးနှင့်ပတ်သက်နေမည်လားဟု တွေးလိုက်မိသည်။ တစ်မနက် ဈေးသို့သွားမည့် ဇနီးသည်ကို လှမ်းပြောလိုက်သည်။

“မစိန် . . မင်း ဆရာတော်ကျောင်းဘက်ရောက်မလား။ ဘာဖြစ်လို့ အုန်းမောင်းခေါက်သံ မကြားရတော့တာလဲ၊ ဘာကြောင့် အုန်းမောင်းမခေါက်တော့တာလဲဆိုတာ မေးခဲ့စမ်းပါ”

“စိတ်ချ . . ကျွန်မ မေးခဲ့မယ်၊ တစ်နေ့က ဆွမ်းခံကြွလာတဲ့ ဦးဇင်းကိုမေးတော့လည်း ဘာမှတိတိကျကျ မပြောဘူး။ ကျွန်မ စုံစမ်းခဲ့ပါမယ်”

ဇနီးသည် ဈေးခြင်းဆွဲပြီး ဈေးဘက်သို့ ထွက်သွားသည်။ အချိန် သိပ်မကြာလိုက်ပါ။ ကျွန်ုပ်ဇနီး မစိန် ပျာယီးပျာယာဖြင့် အိမ်ပြန်လာသည်။

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ မစိန်၊ ဈေးလည်း ဘာမှမဝယ်ခဲ့ဘူး။ ဘာလို့ပြန်လာရတာလဲ”

“ဈေးထဲက အုန်းမောင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကြားရတဲ့သတင်းကြောင့် ချက်ချင်းပြန်လာခဲ့တာ”

“ကဲ . . ပြောစမ်းပါဦး၊ ငါလည်း သိချင်နေတာ။ ဘာသတင်း ကြားခဲ့ရတာလဲ”

“အုန်းမောင်းခေါက်သံမကြားရတာက အုန်းမောင်းက တစ္ဆေခြောက်လို့ . . မခေါက်ရဲကြလို့တဲ့။ မနက်အရှက်တက်၊ အုန်းမောင်းခေါက်ဖို့ အုန်းမောင်းအနားကပ်လိုက်တာနဲ့ အုန်းမောင်းက အသံမြည်ပြီး ခြောက်လှန့်တာတဲ့။ အုန်းမောင်းခေါက်ဖို့သွားတိုင်း အုန်းမောင်းက အသံမြည်ပြီး ခြောက်လွှတ်တာတဲ့”

“မဖြစ်နိုင်ဘူး ထင်တယ်”

“ဒီထက် စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းတဲ့ သတင်းရှိသေးတယ်။ ရှင်တို့ ကျွန်မတို့သာ မသိတာ။ ရွာထဲမှာ သတင်းက ပျံ့နေပြီ။ အဲဒီ

အုန်းမောင်းမှာခြောက်တဲ့တစ္ဆေက ကျုပ်တို့သား မောင်တင့်တဲ့။ မောင်တင့်က အုန်းမောင်းပိပြီးသေလို့ မကျွတ်မလွတ်ဘဲ အုန်းမောင်းမှာ ရှိနေတာတဲ့။ သူတို့ လာလာခေါက်နေကြတော့ မခေါက်ရဲအောင် အသံပြုပြီး ခြောက်ခြောက်လွတ်တာတဲ့”

“ဘာ! . . ဘာပြောတယ်။ တို့သားမောင်တင့်က တစ္ဆေခြောက်တယ် ဟုတ်လား။ ဘယ်သူက ဘယ်လိုသိလို့ နုလိုပြောနေကြတာလဲ”

“အုန်းမောင်းခေါက်ဖို့ တာဝန်ပေးထားတဲ့ ကိုယ်တော်တွေ ကိုယ်တိုင်ကြုံခဲ့တာ။ အုန်းမောင်းခေါက်ဖို့သွားသူတိုင်း တကျိကျိ၊ တဖျစ်ဖျစ်နဲ့ အသံပေးပြီး ခြောက်တာတဲ့။ ရှင်မယုံရင် အဲဒီကိုယ်တော်တွေကို သွားမေးပေတော့။ ကျွန်မတို့သားမှ ဖြစ်ရတယ်လို့ရှင်”

“မယုံဘူး။ ငါကိုယ်တိုင် ဆရာတော်ကို သွားမေးမယ်”

ကျွန်ပိစိတ်ထဲ ဒေါသတွေ ဆူဝေလာသည်။ မရောက်ဖြစ်သည်မှာ ရက်အတန်ကြာပြီဖြစ်သော ရွာဦးကျောင်းဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ကျောင်းတွင် ဆရာတော်ကို အဆင်သင့် ဖူးတွေ့ရသည်။ ဦးချပြီးပြီးချင်း ဆရာတော်ကို မေးလိုက်သည်။

“အုန်းမောင်းက တစ္ဆေခြောက်တယ်ဆို၊ ပြီးတော့ ခြောက်တဲ့တစ္ဆေက တပည့်တော်ရဲ့သားလို့ ရွာထဲမှာ ပြောနေကြတယ်။ ဒါ အမှန်ပဲလား ဘုရား”

“အုန်းမောင်းခေါက်တဲ့ ကိုယ်တော်တွေကိုယ်တိုင် ပြောပြလို့ ဘုန်းကြီးသိခဲ့ရတာ။ သူတို့ပြောတာမယုံလို့ ဘုန်းကြီးကိုယ်တိုင် သွားခဲ့တာ။ သူတို့ပြောတဲ့အတိုင်း အုန်းမောင်းက အသံမြည်ပြီး ခြောက်တာတွေ့ရတယ်။ ဘုန်းကြီးလည်း ဘယ်လိုပြောရမှန်းမသိတော့ဘူး။ အုန်းမောင်းပြုတ်ကျလို့ မောင်တင့်သေပြီးမှ ခုလိုဖြစ်လာတော့ မောင်တင့်တစ္ဆေခြောက်တယ်လို့ ပြောကြတာပေါ့”

“ဒီကျောင်းဝင်းက သာသနာ့နယ်မြေပဲ။ ကျောင်းဝင်းထဲ တစ္ဆေ သရဲနေနိုင်ပါ့မလား”

“ဒါဆိုလည်း ဒကာကြီးကိုယ်တိုင် လက်တွေ့စောင့်ကြည့်

www.burmeseclassic.com

ပါလာ။”

“တင်ပါ့ဘုရား၊ အနန်းမောင်းခေါက်ချိန် အသံမြည်ပြီး ခြောက်လွတ်တာ ကိုယ်တိုင်ကြားချင်တယ်။ ဒီည ကျောင်းမှာ လာ အိပ်ပါ့မယ်”

အနန်းမောင်းချိတ်ဆွဲထားရာ ဆောက်လက်စ မွှာရုံဘက် သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ နံနက်ပိုင်း ဆယ်နာရီခန့်သာ ရှိသေးသော် လည်း နေမှာ ပူပြင်းနေပြီ။ နေရောင်က အနန်းမောင်းအပေါ် တိုက် ရိုက်ကျရောက်နေသည်။ အနန်းမောင်းမှာ အမိုးမဲ့မွှာရုံထဲ နေပူ ပြင်းပြင်းအောက်တွင် တည်ရှိနေသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ အသံမြည်၍ ခြောက်လှန့်တတ်သော အနန်းမောင်းကို ကိုယ်တိုင်ကြည့်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ကျွန်ုပ် မကျေနပ်သေး၍ အနန်းမောင်းခေါက်သည့် ကိုယ်တော်နှင့်တွေ့၍ မေးမြန်းခဲ့သည်။

“မယုံမရှိနဲ့ ဒကာကြီး၊ ဒကာကြီးရဲ့ သား မောင်တင့် မကျွတ်မလွတ်ဘဲ အနန်းမောင်းမှာ သူ့ဝိညာဉ်တွယ်ကပ်နေတာ အသေအချာပဲ။ အနန်းမောင်းခေါက်ဖို့ မွှာရုံထဲဝင်လိုက်တာနဲ့ အသံပေးပြီး ခြောက်လွတ်တော့တာပဲ။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်ကြုံခဲ့တာ”

“ဒီည တပည့်တော် ဒီကျောင်းမှာ အိပ်မယ်။ အာရက် တက်၊ အနန်းမောင်းခေါက်ချိန် တပည့်တော်ကိုခေါ်ပါ”

“ကောင်းပြီလေ၊ ဒကာကြီးပါရင်တော့ မွှာရုံထဲ လိုက်ရဲ ပါတယ်”

ထိုနေ့ ညနေစောင်းတွင် ခေါင်းအုံး၊ စောင်များ ယူလာပြီး ဆရာတော်ကျောင်းသို့ သွားခဲ့သည်။ အနန်းမောင်းခေါက်သော ဦး ပဇင်းနှင့်အတူ အိပ်သည်။ သို့သော် လွယ်လွယ်နှင့်အိပ်၍ မပျော် ခဲ့ပါ။ စိတ်က အနန်းမောင်းကြီးဆီ ရောက်နေသည်။ ဆောင်းရာသီ မို့ ထူထဲသောစောင်ခြုံထားသော်လည်း အေးစိမ့်နေသည်။

ယခုနစ် ဆောင်းရာသီမှာ ပို၍အေးသည်ဟု ထင်မိသည်။ ကျွန်ုပ်မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားစဉ် တစ်စုံတစ်ဦး လှုပ်နှိုးလိုက်သဖြင့်

အိပ်ရာမှ နိုးခဲ့သည်။ အတူအိပ်နေသော ဦးပဉ္စင်းက ကျွန်ုပ်ကို နိုးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ဒကာကြီးထတော့၊ အုန်းမောင်းခေါက်ချိန်ရောက်ပြီ”
“တင်ပါ . . နိုးပါပြီ ဦးဇင်း”

ဦးဇင်းနှင့်အတူ ကျောင်းအောက်သို့ ဆင်းခဲ့ကြသည်။ ဆောက်လုပ်ဆဲဓမ္မာရုံမှာ ကျောင်းနှင့် အတန်ငယ်ဝေးသည်။ ဦးဇင်းက လက်နှိပ်ဓာတ်မီးထိုး၍ လမ်းပြပေးသည်။ အုန်းမောင်း ချိတ်ဆွဲထားသော ဓမ္မာရုံဘက်သို့ ရောက်လာသည်။

ဦးဇင်းက ဓမ္မာရုံအဝင်ဝမှ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးလိုက်သည်။ ထိုစဉ် လေပြင်းတစ်ချက် တိုက်ခတ်လိုက်သည်။ ဆောင်းတွင်းမို့ အေးစိမ့်သွားသည်။ ဓမ္မာရုံထဲဝင်စမှာပင် ဖျစ် . . ဖျစ် . . ကျီ . . ကျီ နှင့် အသံများ အုန်းမောင်းကြီးဆီမှ ပေါ်ထွက်လာသည်။

“ကြားတယ်မဟုတ်လား ဒကာကြီး၊ သူ့အနားမလာဖို့ ခြောက်လွှတ်နေတာ”

“နေပါဦး . . ခဏလေးပါ”

ကျွန်ုပ်တို့ မလှမ်းမကမ်းတွင် ရပ်နေစဉ် ဖျစ် . . ဖျစ် . . ကျီ . . ကျီ နှင့်အသံများ အုန်းမောင်းကြီးဆီမှ ပေါ်ထွက်နေဆဲဖြစ်သည်။ ပထမတွင် ဦးဇင်းနည်းတူ ကြောက်စိတ်ဝင်ခဲ့မိသေးသည်။ ယခုတွင်မူ ကြောက်စိတ်မရှိတော့ပေ။

“လာ . . ဦးပဉ္စင်း အနီးကပ်သွားကြည့်ကြမယ်”

“ဟာ! . . ဦးပဉ္စင်း မလိုက်တော့ဘူး။ ဒကာကြီးကိုယ်တိုင် နားနဲ့ ဆက်ဆက်ကြားခဲ့ရပြီပဲ။ မယုံသေးဘူးလား . . ဘွားကြစို့”

“ကဲ . . ဒါဆို လက်နှိပ်ဓာတ်မီးပေးခဲ့၊ ဦးဇင်း မလိုက်ရဲရင်လည်း ကျောင်းပေါ်ပြန်တော့။ တပည့်တော်တစ်ယောက်ထဲပဲ အသေအချာကြည့်လိုက်ဦးမယ်”

ကျွန်ုပ်ကို လက်နှိပ်ဓာတ်မီးပေးပြီး ဦးဇင်းက ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ဖြင့် ကျောင်းပေါ်ပြန်တက်သွားခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ် လက်နှိပ်ဓာတ်မီးထိုး၍ အုန်းမောင်းအနီးသို့ တိုးကပ်သွားလိုက်သည်။

အုန်းမောင်းဆီမှ ဖျစ်ဖျစ်မြည်သံ ပေါ်ထွက်နေဆဲဖြစ်သည်။

ရှုတ်တရက် အသံများ ပျောက်သွားပြန်သည်။ ဓကအကြာ ပြန်မည်လာသည်။ ဆက်တိုက်မမြည်ပါ။ ဖျစ်ဖျစ်မြည်သံ ပျောက် သွားလိုက်၊ ပေါ်လာလိုက်ဖြစ်နေသည်။ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးအရောင် ဖြင့် အုန်းမောင်းကြီးကို အသေအချာကြည့်လိုက်သည်။

နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်ကျော်က ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ထွင်းထုပြု လုပ်ခဲ့သော အုန်းမောင်းဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ် လူပျိုပေါက် အရွယ်သာ ရှိသေးသည်။ အုန်းမောင်းတစ်ခု အလျှင်အမြန် လိုအပ် နေ၍ ရရာသစ်ဖြင့် အုန်းမောင်းလုပ်ခဲ့သည်။

ထိုစဉ်ကတည်းက သစ်မှာ လိမ်နေသည်။ ထိုသစ်လိမ်ဖြင့် ပင် အုန်းမောင်းကြီးပြုလုပ်ခဲ့သည်။ သစ်လိမ်နေကြောင်း ပြောခဲ့ သော်လည်း လူကြီးများဆန္ဒအတိုင်း ပြုလုပ်ပေးခဲ့ရသည်။ ကျွန်ုပ် ကြည့်နေစဉ်မှာပင် ဖျစ်ဖျစ်မြည်သံ အုန်းမောင်းဆီမှ ထွက်လာပြန် သည်။ မည်သည့်ဝိညာဉ်၊ တစ္ဆေကိုမျှ မတွေ့ရပေ။

အေးချမ်းတိတ်ဆိတ်နေသော ပတ်ဝန်းကျင်ဝယ် ဖျစ်ဖျစ် မြည်သံက ကျယ်လွန်းသည်ဟု ထင်ရသည်။ ကျွန်ုပ် ကျေနပ်သည် အထိကြည့်ရှုလေ့လာပြီးမှ ကျောင်းပေါ်ပြန်တက်လာခဲ့သည်။

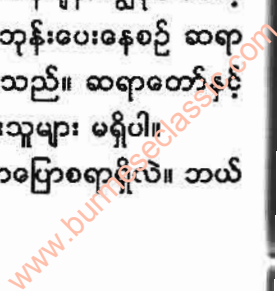
“ဘယ်လိုလဲ ဒကာကြီး၊ အုန်းမောင်းက အသံမြည်ပြီး ခြောက်လွတ်တယ်မဟုတ်လား”

“တင်ပါ့ဘုရား၊ ဆရာတော်ကို လျှောက်တင်စရာ ရှိပါ တယ်။ ဆွမ်းဘုန်းပြီးတော့မှ တပည့်တော်ပြောပါမယ်”

“ကောင်းပြီလေ . . ဒကာ့သဘောပဲ”

ဆရာတော် အာရုဏ်ဆွမ်းဘုန်းပေးနေချိန်၊ ကျွန်ုပ် စောင့် နေလိုက်သည်။ ဆွမ်းဘုန်းပေးပြီး အချို့ပွဲ ဘုန်းပေးနေစဉ် ဆရာ တော်က ကျွန်ုပ်ကို သူ့အနားသို့ ခေါ်လိုက်သည်။ ဆရာတော်နှင့် နှစ်ဦးတည်းသာ ရှိသည်။ အနီးတွင် အခြားသူများ မရှိပါ။

“ကဲ . . ဆိုခမ်းပါဦး၊ ဒကာကြီး ဘာပြောစရာရှိလဲ။ ဘယ် လိုထင်လဲ”

ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲတွင်ရှိသော စိတ်ကူးများ၊ ဖြစ်ရပ်သော ဆန္ဒများ၊ အုန်းမောင်းကြီး၏ လက်ရှိအခြေအနေ အပြည့်အစုံတို့ကို ဆရာတော်ထံ လျှောက်တင်လိုက်သည်။ ကျွန်ုပ် တင်ပြချက် အဆုံးတွင် ဆရာတော်က -

“အမိုးမရှိ၊ နေပူထဲမှာ ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ အုန်းမောင်းကြီးကို သူ့နေရာဟောင်းမှာ ပြန်ထားရမယ်ဆိုပါတော့”

“တင်ပါဘုရား၊ အဲဒီအတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးစေချင်ပါတယ်။ တပည့်တော်ရဲ့ သားကြီးမောင်တင့်ဟာ မကျွတ်မလွတ်ဘဲ ဒီ အုန်းမောင်းမှာ သူ့ဝိညာဉ်ကပ်နေပြီး ခြောက်လှန့်နေတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းက တစ်ရွာလုံးပျံ့နေပါတယ် ဘုရား”

“ကောင်းပြီလေ၊ ဒကာကြီးက ဒီအုန်းမောင်းကြီးကြောင့် သားကြီး သေဆုံးခဲ့ရတယ်။ ပြီးတော့ မယုံနိုင်စရာ သတင်းတွေလည်း ပျံ့နေတယ်။ ဒီအုန်းမောင်းက ဒကာကြီးကိုယ်တိုင် လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ငါးဆယ်ကျော်က ထွင်းထုပြုလုပ်ထားတဲ့ အုန်းမောင်းဖြစ်တယ်။ ဒကာကြီးဆန္ဒအတိုင်း ဘုန်းကြီးဆောင်ရွက်ပေးပါမယ်။ ဒကာကြီးဆန္ဒပြည့်ပါစေလို့ ဘုန်းကြီးဆုတောင်းပေးပါတယ်”

“တင်ပါဘုရား၊ တပည့်တော်ကို ခွင့်ပြုပါဦး ဘုရား။ အုန်းမောင်းခေါက်သံပြန်ကြားရမယ်လို့ တပည့်တော်ယုံကြည်ပါတယ်”

“စိတ်ချ ဒကာ . . . ဒကာပြောခဲ့တာတွေ အားလုံး ဒီနေ့က စပြီး ဆောင်ရွက်ပေးမယ်”

ဆရာတော်ကိုဦးချပြီး ကျွန်ုပ် အိမ်ပြန်လာခဲ့သည်။ ညနေစောင်းအချိန်တွင် ရွာထဲသို့ အညောင်းပြေ လမ်းလျှောက်ထွက်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ် သတင်းမျိုးစုံကြားခဲ့ရသည်။

“တစ္ဆေခြောက်တဲ့ အုန်းမောင်းကြီး ကျောင်းပေါ်ပြန်ရွှေ့ဖို့ အမိန့်ချလိုက်ပြီတဲ့”

“ဆောက်လက်စ မွှာရုံထဲမှာ ထားလို့ တစ္ဆေခြောက်တာ များလား”

“အုန်းမောင်းပိပြီး သေသွားခဲ့တဲ့ မောင်လင်္ခာဝိညာဉ်က

ကျောင်းပေါ်အထိတက်လာပြီး ခြောက်ဦးမှာလား”

“မောင်တင့်ဝိညာဉ် အုန်းမောင်းမှာ ပူးကပ်နေတာ သေချာပါတယ်။ ဒါကြောင့် အုန်းမောင်းခေါက်တဲ့ ကိုယ်တော်တွေကို ခြောက်လှန့်လွှတ်နေတာပေါ့”

“သူ့အဖေလုပ်ခဲ့တဲ့ အုန်းမောင်းပဲ။ ဒါကို စိတ်ထဲစွဲပြီး သူ့အဖေအုန်းမောင်းမှာ မကျွတ်မလွတ်ဘဲ ရှိနေတာပေါ့”

ညနေမှောင်စပျိုးမှ ကျွန်ုပ်အိမ်ပြန်လာခဲ့သည်။ အိမ်ပေါ်ရောက်ရောက်ချင်းပင် မစိန်က-

“ရွာထဲမှာ ပြောနေကြတယ်။ ဆရာတော်က အုန်းမောင်းကြီးကို ကျောင်းပေါ်ပြန်ရွှေ့ထားလိုက်ပြီတဲ့။ ပြီးတော့ ကျွန်မတို့ သားကြီးရဲ့ဝိညာဉ်က . . .”

“တော်တော့ မစိန်၊ မပြောနဲ့တော့ . . . ငါ ရွာထဲမှာ ကြားခဲ့ပြီးပြီ။ အုန်းမောင်းခေါက်သံပြန်ကြားကြမှ ဒီအပြောတွေ ရပ်ကြမယ်ထင်တယ်”

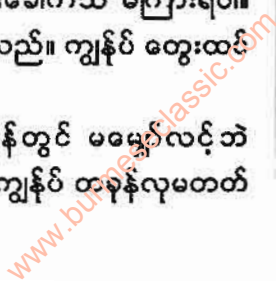
“အုန်းမောင်းကိုခေါက်ရဲတဲ့သူမှ မရှိတာ။ ဘယ်လိုလုပ်အသံကြားရမှာလဲ”

“မင်းစောင့်ကြည့်နေပါ မစိန်ရယ်”

ကျွန်ုပ်အစီအစဉ်ကို ဆရာတော်သာ သိသည်။ အုန်းမောင်းခေါက်သံကြားရမှ အများသိအောင် လုပ်ရမည်။ သို့မှသာ ကျွန်ုပ် သားကြီးနှင့်ပတ်သက်၍ ထွက်ပေါ်နေသော မနှစ်မြို့ဖွယ် သတင်းစကားများကို ချေဖျက်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ကလည်း ကူညီမည်ဖြစ်သည်။ နံနက်အရုဏ်တက်ချိန်တိုင်း အုန်းမောင်းခေါက်သံကို နားစွင့်နေမိသော်လည်း သုံးလေးရက်ကြာသည်အထိ အုန်းမောင်းခေါက်သံ မကြားရပါ။ ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲတွင် သံသယများ ဝင်လာမိသည်။ ကျွန်ုပ် တွေးထင်ချက်များ မှားလေပြီလားဟု ထင်ခဲ့သည်။

နောက်တစ်နေ့ အရုဏ်တက်ချိန်တွင် မမေ့လင့်ဘဲ အုန်းမောင်းခေါက်သံ ကြားလိုက်ရသည်။ ကျွန်ုပ် တခုန့်လုမတတ်

အုန်းမောင်းတစ္ဆေ

ဝမ်းသာသွားခဲ့ရသည်။ နံဘေးတွင် အိပ်ပျော်သော ဒန်းမစိန်ကို လှုပ်နှိုးလိုက်သည်။

“မစိန် . . ထပါဦး။ ဆရာတော်ကျောင်းက အုန်းမောင်းခေါက်သံမဟုတ်လား”

ခေါက်သံစိပ်နေရာမှ ခေါက်သံကျကျ အုန်းမောင်းသံကို တုံတုံ . . တုံတုံနှင့် ကြားလိုက်ရသည်။

“ဟုတ်တယ် . . အုန်းမောင်းပြန်ခေါက်နေပြီ။ အုန်းမောင်းခေါက်သံကြားရတာနဲ့ ဘာလို့ဒီလောက် ဝမ်းသာနေရတာလဲ”

“ငါတွေ့ထင်တာ မှန်ခဲ့ပြီ။ တို့သားကြီးဝိညာဉ် အုန်းမောင်းမှာ ပူးကပ်နေပြီး တစ္ဆေခြောက်နေတယ်ဆိုတာ မဟုတ်ဘူး။ တို့သားကြီး လွတ်ရာကျွတ်ရာသွားခဲ့ပြီဆိုတာ သက်သေပြနိုင်ပြီ”

“အုန်းမောင်းခေါက်သံကြားရုံနဲ့ ရှင်က ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သက်သေပြမှာလဲ”

“ငါ သက်သေပြဖို့ မလိုပါဘူး။ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ပြောပြလိမ့်မယ်။ ဪ . . ဒါနဲ့ မနက်ဖြန်ဆို တို့သားကြီးဆုံးတာ တစ်လပြည့်တဲ့နေ့ပဲ။ လပတ်ဆွမ်းကပ်ဖို့ စီစဉ်ပြီးပြီလား”

“ရှင်က အုန်းမောင်းခေါက်သံကိုပဲ မျှော်နေတာကိုး။ ကျွန်မအားလုံး စီစဉ်ပြီးပြီ။ ဆရာတော်ကိုလည်း လျှောက်ထားပြီးပြီ။ လပြည့်နေ့နဲ့ တိုက်ဆိုင်နေတယ်။ သားအတွက် ရည်စူးပြီး လုပ်မယ့် အလှူကို ကျွန်မမေ့ပါ့မလား”

“မနက်ဖြန် တို့ဆွမ်းကပ်ပြီးရင် ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် သီလပေးလိမ့်မယ်။ အလှူလည်းရှိတော့ ရွာကလူတွေ တော်တော်လာကြလိမ့်မယ်ထင်တယ်။ အဲဒီမှာ ဆရာတော်မိန့်ကြားလိမ့်မယ်”

“ဆရာတော်က ဘာကိုမိန့်ကြားမှာလဲ”

“တို့သားကြီးနဲ့ပတ်သက်တာတွေပေါ့။ ဆရာတော် မိန့်ကြားတော့မှ မင်းသိလိမ့်မယ်”

နောက်တစ်နေ့ လပြည့်နေ့တွင် ကျွန်မတို့မိသားစုက ကွယ်လွန်ခဲ့သူ သားကြီးတစ်လပြည့် အလှူအဖြစ် သားကြီးအား ရည်စူး၍ ဆွမ်းကပ်လှူသည်။ ရေစက်ချတရားအပြီး ဆရာတော်က ပရိသတ်ကို ပြောလိုက်သည်။

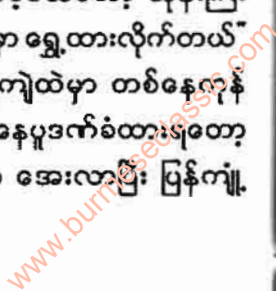
“သီလလည်း ပေးပြီးပြီ။ ရေစက်လည်းချ၊ တရားလည်းဟောပြီးပြီ။ ကွယ်လွန်သူကို ရည်စူးပြီး အမျှအတန်းလည်း ပေးဝေပြီးပြီ။ ဒီနေ့အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ ဘုန်းကြီးပြောချင်တယ်။ အဲဒါကတော့ ကျောင်းက အုန်းမောင်းကြီးမှာ တစ္ဆေခြောက်တဲ့ကိစ္စပဲ။ ခြောက်တဲ့တစ္ဆေက ဒီနေ့ဆွမ်းအလှူရှင် ဒကာကြီးစံသိန်းနဲ့ ဒေါ်စိန်တို့ရဲ့သား မောင်တင့်လို့ ရွာထဲမှာပြောနေကြတယ်။ အဲဒါ လုံးဝမဟုတ်ဘူးလို့ ဘုန်းကြီးပြောချင်တယ်”

ထိုစဉ် ပရိသတ်ထဲမှ တဝေါဝေါနှင့် စကားပြောသံများ ထွက်လာသည်။ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ထင်ရာမြင်ရာ ပြောဆိုနေကြပြီး ဆရာတော်မိန့်ကြားသည့်စကားကို ဝေဖန်နေကြသည်။ အောင်မြင်ပြတ်သားလှသော ဆရာတော်အသံ ဆက်လက်ထွက်ပေါ်လာတော့မှ ဆူညံနေသော စကားသံများ တိတ်သွားသည်။

“အဲဒီအုန်းမောင်းကြီးကို လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ငါးဆယ်ကျော်လောက်က ကိုယ်တိုင်ထွင်းထုပြုလုပ်တပ်ဆင်ခဲ့တဲ့သူဟာ ဒီနေ့ဆွမ်းအလှူရှင် ဒကာကြီးစံသိန်းပဲ ဖြစ်တယ်။ အသားလိမ်နေတဲ့ သစ်ကိုပဲ ထွင်းထုပြီး အုန်းမောင်းလုပ်ခဲ့တာ”

“ကြိုးတွေဆွေးလာတော့ ကြိုးသစ်လဲဖို့ ပြင်ဆင်နေတုန်း မတော်တဆကြိုးပြတ်ပြီး အုန်းမောင်းပြုတ်ကျခဲ့တာ။ ရင်ဘတ်ပေါ်ပီမိခဲ့လို့ မောင်တင့်သေခဲ့ရတယ်။ မောင်တင့်သေတော့ ဘုန်းကြီးက အုန်းမောင်းကို ဆောက်လုပ်ဆဲမွှာရုံထဲမှာ ရွှေထားလိုက်တယ်”

“အမိုးကမရှိသေးတော့ နေပူကျဲကျဲထဲမှာ တစ်နေ့လှန်အပူဒဏ်ခံနေရတာ။ သစ်တို့ရဲ့သဘောက နေပူဒဏ်ခံထားရတော့ပူပြီး ပြန်ကားလာတယ်။ ညဘက်ကျတော့ အေးလာပြီး ပြန်ကျဲလာတယ်။ ပြန်ရုန်းလာတယ်”

“နဂိုကတည်းက အသားလိမ်နေတဲ့သစ်ဆိုတော့ တဖျစ်ဖျစ်၊ တကျီကျီ အသံမြည်ပြီး ကျုံ့ဝင်တာပေါ့။ ဆောင်းတွင်းအာရက်တက်ချိန် ပိုအေးတော့ သစ်ကပိုပြီး ရုန်းတာပေါ့။ ထိတ်ဆိတ်နေတဲ့ညမှာ အသံက ပိုကျယ်တာပေါ့”

“ဖျစ် ဖျစ် ဖျစ် ကျီ ကျီ ကျီ အသံတွေ ခဏ ခဏ မြည်တယ်။ ဒီအသံကို တစ္ဆေခြောက်တယ်လို့ ထင်ကြတယ်။ ပထမတော့ ဘုန်းကြီးကိုယ်တိုင်တောင် တစ်မျိုးထင်ခဲ့သေးတယ်”

“ဒကာကြီးစံသိန်းက သစ်အကြောင်းသိထားသူဆိုတော့ ဘုန်းမောင်ကြီးကို အမိုးအောက်ပြန်ရွှေ့ဖို့ အကြံပေးတယ်။ ဘုန်းကြီးလည်း ပြန်ရွှေ့ထားခဲ့တယ်။ အမိုးအောက်ပြန်ရောက်လာတော့ နေပူ မထိတော့ဘူး”

“ပြန်ကားတာ၊ ပြန်ကျုံ့တာလည်း မဖြစ်တော့ဘူး။ အသံမြည်တာလည်း မဖြစ်တော့ဘူး။ ဘာအသံမှ မကြားရတော့ဘူး။ ဘာ တစ္ဆေခြောက်တာမှ မဟုတ်ဘူး။ ရွာသားအားလုံးသိအောင် ပြောလိုက်ကြဦး။ နောက်ကို ဘုန်းကြီးကျောင်းက ဘုန်းမောင်တစ္ဆေခြောက်တယ်ဆိုတဲ့ စကားသံမကြားချင်ဘူး။ အဖြစ်မှန်ကို သိကြပြီမဟုတ်လား”

“တင်ပါ့ဘုရား။ ခုမှပဲ အဖြစ်မှန်ကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိရပါပြီဘုရား”

ပရိသတ်ထံမှ စကားသံများ ရှည်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။ စကားအဆုံးတွင် ဆရာတော်က ကျွန်ုပ်၏မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ကျေနပ်ပီတိပြုံးပြုံးနေသော ကျွန်ုပ်မျက်နှာကို ဆရာတော်တွေ့သွားမည် ထင်ပါသည်။

မောင်မောင်မိုးအောင်

နတ်ဆိုးရဲကျိန်စာ

ဥပု

(အဖြူရောင်နှလုံးသား ဗရဟိတ အဖွဲ့)

(၁)

ကျွန်တော့်နာမည်က မင်းခေါင်၊

အသက်က (၂၀)ပင် မပြည့်သေးတဲ့ လူငယ်လေးတစ်ဦးပေါ့။

ကျွန်တော် လူငယ်ပီပီ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ပဲ နေတတ်သည်။

စတတ်၊ နောက်တတ် တဲ့ အကျင့်လည်း ရှိသည်။

တော်ရုံတန်ရုံ စနောက်လို့ကတော့ ကျွန်တော် စိတ်မလို တတ်ပါ။

www.burmeseclassic.com

သူငယ်ချင်းတွေကဆို ကျွန်တော့မှာ ညီမတစ်ယောက် ရှိတာကိုသိပြီး “ယောက်ဖရေ” ဟုလမ်းတွေတိုင်း လူကြားထဲလည်း မရှောင် စ.နောက်ပြီး ခေါ်ကြပါသည်။ ကျွန်တော် စိတ်မဆိုးခဲ့ပါ။ စိတ်မဆိုးတဲ့အပြင် ကျွန်တော်ကပင် သူငယ်ချင်းတွေကို ပြန်ပြီးတော့ စ.နောက်လိုက်ပြန်သေးသည်။

ခက်တာက ကျွန်တော့ရဲ့နှုတ်မှ ဖြစ်သည်။

ကျန်တဲ့အချိန်တွေမှာ ကျွန်တော့်နှုတ်က ပြောဆိုခဲ့သမျှ တွေက အပြောခံရသူတွေကို ဘာမှမဖြစ်ခဲ့။ မထိရောက်ခဲ့ပေမယ့် ကျွန်တော် စိတ်ဆိုး၊ ဒေါသထွက်နေတဲ့အချိန်တွင် ကျွန်တော့်နှုတ်က ပြောဆိုခဲ့သမျှတွေက နတ်ဆိုးတစ်ပါးက ကျွန်တော့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ဝင်ပူးကပ်ပြီး ကျိန်စာတိုက်သလို၊ အပြောခံရသူကို အပြင်မှာ တကယ်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ဥပမာ . . ကျွန်တော် စိတ်ဆိုးဒေါသထွက်နေတဲ့ အချိန် ကျွန်တော်နှုတ်က “ကားတိုက်ပါစေ၊ မြွေကိုက်ပါစေ၊ သစ်ပင်ပေါ်က ပြုတ်ကျပါစေ” စသည်ဖြင့် ပြောလိုက်လျှင် အပြောခံရသူတွေကို အပြင်မှာ တကယ်ကို ဖြစ်သွားစေခဲ့ပါသည်။

ဒါတွေကို ကျွန်တော်အစက တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုလို့ ထင်ခဲ့ပါသည်။ နောက်တော့ ဆက်တိုက်ဆိုသလို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်များစွာကို ကြုံတွေ့လာရသောအခါ ဒါက တိုက်ဆိုင်မှု မဟုတ်ဘဲ ကျွန်တော်နှုတ်ကြောင့် ဖြစ်လာရမှန်း သိလာခဲ့ရပါသည်။

အဲဒီ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ပေါင်းများစွာထဲက ကျွန်တော့် ဘဝတစ်သက်တာ ဘယ်တော့မှ မမေ့နိုင်တဲ့ ဖြစ်ရပ်သုံးခုကို ပြောပြချင်ပါသည်။ အဖြစ်အပျက်သုံးခုက ဒီလိုပါ။

(၂)

အစက ကျွန်တော် ကွမ်းယာစားတတ်ပါဘူး။

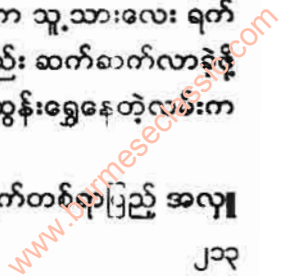
ငယ်သူငယ်ချင်း ထွန်းရွှေ လမ်းထိပ်မှာ ကွမ်းယာဆိုင်ခွင့်ပြီး သည့်နောက်ပိုင်း ကျွန်တော် သူ့ဆိုင်ကို အလည် ခဏခဏ သွားလည်ရင်း ကွမ်းယာ စားတတ်လာပါသည်။ ကျွန်တော် ကွမ်းယာ စားတုန်းက ထုံး၊ ကွမ်းသီးပေါ့။ နောက်တော့ အဆင့်တက်လာပြီး နိုင်တီတူး (92)ဆေးမွှေးနဲ့ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ကျွန်တော်နဲ့ ထွန်းရွှေက ပြောမနာ၊ ဆိုမနာ ငယ်ပေါင်း ကြီးဖော် သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်သည်။ ထွန်းရွှေက နဂိုတုန်းက ဘာ အလုပ်မှ မယ်မယ်ရရလုပ်တာ မဟုတ်ဘူး။ ကုန်သည်ယောင်ယောင်၊ ပွဲစားယောင်ယောင်ပါ။

နောက်တော့ သူ့မိန်းမ မခင်နှောင်းနဲ့ အိမ်ထောင်ကျပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်း အပိုးကျိုးသွားခဲ့သည်။ အလုပ်မျိုးစုံ မနေမနား မငြီးမငြူ အကုန်လုပ်သည်။ ခု ကျွန်တော်တို့လမ်းထိပ်မှာ ကွမ်းယာဆိုင်ခွင့်က ကွမ်းယာရောင်းနေခဲ့ပါသည်။

တစ်နေ့ . . ကျွန်တော့်ကို ထွန်းရွှေက သူ့သားလေး ရက်တစ်ရာပြည့် အလှူဖိတ်ပါသည်။ နှုတ်ကလည်း ဆက်ဆက်လာခဲ့ဖို့ ပြောခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်နေတဲ့လမ်းနှင့် ထွန်းရွှေနေတဲ့လမ်းက ဘေးချင်းကပ်ဖြစ်သည်။

ဖြစ်ချင်တော့ ထွန်းရွှေသားလေး ရက်တစ်ရာပြည့် အလှူ

မရောက်ခင် တစ်ရက်အလိုမှာ အိမ်မဲမြို့က ကျွန်တော့အဘွား ဆုံး
သွားသဖြင့် ကျွန်တော်ချက်ချင်းပင် သွားခဲ့ရပါသည်။ အဘွား ဓုနစ်
ရက်လည်ပြီးသည့်နောက် ကျွန်တော် ဟင်္သာတကို ပြန်လာခဲ့ပါသည်။
ပြန်ရောက်ရောက်ချင်းပင် ကျွန်တော် လမ်းထိပ်က ထွန်းရွှေကွမ်းယာ
ဆိုင်ကို ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

ထွန်းရွှေ ကွမ်းယာဆိုင်ကို ရောက်တော့ ထွန်းရွှေကို မတွေ့
ရပါ။ သူ့မိန်းမ မခင်နှောင်းကိုသာ တွေ့ရပါသည်။

“ဟဲ့ .. မခင်နှောင်း၊ နင့်ယောက်ျား ထွန်းရွှေ မတွေ့ပါလား။
ဘယ်ကိုသွားတာလဲဟ”

“ကိုထွန်းရွှေ အိမ်ပျက်ဘက်ကို ဆိုင်ကယ်ကယ်ရီ လိုက်သွား
တယ် . . ကိုမင်းခေါင်”

“မခင်နှောင်းတို့ကတော့ ပိုင်တယ်နော် . . ငါ့ကောင်ကြီး
ထွန်းရွှေကို ဘယ်လိုချုပ်ထားလဲမသိဘူး။ ခုဆို ဒီကောင်ကြီးက အလုပ်
တွေ တအားကြိုးစားနေပြီ”

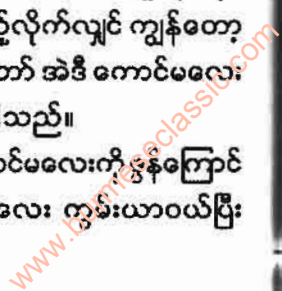
“ဒါကတော့ ကိုမင်းခေါင်ရယ် . . ကိုထွန်းရွှေက ကျွန်မကို
အရမ်းချစ်တာကိုးရှင့်”

နှစ်ယောက်သား ပြုံးမိကြပါသည်။

ထိုစဉ် ကွမ်းယာဆိုင်ထဲသို့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်
ကွမ်းယာ လာဝယ်ပါသည်။ ကောင်မလေးက အသက်(၂၀)လောက်
ရှိမည်ထင်ရပြီး အပြာရောင် ပါတိတ်ဝမ်းဆက် ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။

အဲဒီကောင်မလေးကိုမြင်တော့ ကျွန်တော် မနှစ်ကမှ ဆုံး
သွားတဲ့ ကျွန်တော့အစ်မ သီတာချိုကို သတိရမိသည်။ ပြီးတော့
ကောင်မလေးမျက်နှာပေါက်က ကျွန်တော့အစ်မ သီတာချို မျက်နှာ
ပေါက်နဲ့ ခပ်ဆင်ဆင်တူသည်။ ဘေးကကြည့်လိုက်လျှင် ကျွန်တော့
အစ်မ သီတာချိုလား ထင်ရပေသည်။ ကျွန်တော် အဲဒီ ကောင်မလေး
ကို မျက်တောင်မခတ်ဘဲ ငေးကြည့်နေမိပါသည်။

ဒါကို မခင်နှောင်းက ကျွန်တော် ကောင်မလေးကို ဖွန်ကြောင်
ပြီးကြည့်နေသည် ထင်ပုံရသည်။ ကောင်မလေး ကွမ်းယာဝယ်ပြီး

ဆိုင်ထဲက ပြန်အထွက်မှာ -

“ဘယ်လိုလဲ . . ကိုမင်း

ခေါင်၊ စောစောက ကွမ်းယာလာ

ဝယ်တဲ့ ကောင်မလေးကို ကြည့်

နေတာများ မျက်လုံးထွက်ကျ

မတတ်ဘဲ၊ ဘာလဲ . . ကို

မင်းခေါင် စောစောက ကောင်

မလေးကို ကြွေသွားပြီလား”

မခင် နှောင်းက

ကျွန်တော့ကို ပြောသည်။

“ဟာ . . မဟုတ်ပါ

ဘူး . . မခင်နှောင်းရယ်၊ ငါ

စောစောက ကောင်မလေးကို

ကြည့်တယ်ဆိုတာက မနှစ်ကမှဆုံးသွားတဲ့ ငါ့အစ်မနဲ့ ပပ်ဆင်ဆင်

တူလို့ ကြည့်မိတာပါ”

“အချင်းချင်းတွေပဲ . . ကိုမင်းခေါင်ရယ်၊ ရှက်ပြီး လိမ်မနေ

စမ်းပါနဲ့၊ ကြိုက်ရင် ကြိုက်တယ်ပေါ့”

“ဟာ! . . ငါ မလိမ်ပါဘူး။ ဘုရားစူးရပါစေရဲ့”

“မယုံရေးချ မယုံပါ၊ ကိုမင်းခေါင်”

ကျွန်တော်က (မဟုတ်ပါဘူး)လို့ပြောနေတာကို မခင်နှောင်း

က မယုံပါ။ သူမ ထင်ရာတွေကို ဇွတ်ပြောနေပါသည်။ ကျွန်တော်

စိတ်ဆိုးဒေါသထွက်လာပြီး မခင်နှောင်းမျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်

ကာ -

“အေး... မခင်နှောင်း နင် ငါပြောတာ မယုံတဲ့အတွက် ညနေ

ကျ ဗိုက်အောင့်လို့ ဆေးခန်းပြရပါစေ”

ကျွန်တော် မခင်နှောင်းကိုပြောပြီး ကွမ်းယာဆိုင်ထဲက

ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

ညနေရောက်တော့ ထွန်းရွှေ ကျွန်တော့ကို ဖုန်းဆက်

www.burmeseclassic.com

သည်။ သူ့မိန်းမ မခင်နှောင်း
ဘာဖြစ်မှန်းမသိ။ အကောင်း
ပကတိကနေ ဝိုက်တအား
အောင်လာလို့ ဆေးခန်းသွားပြ
မလို့ ကျွန်တော့ကို ကွမ်းယာ
ဆိုင် ခဏလောက် လာစောင့်
ပေးပါတဲ့။ ကျွန်တော် အံ့ဩ
သွားခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော့
နှုတ်ကိုလည်း ကျွန်တော်
မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားခဲ့ရပါ
သည်။

(၃)

ကျွန်တော့မှာ အဒေါ်တစ်ယောက် ရှိပါသည်။ ကျွန်တော့
အမေရဲ့ ညီမအရင်းဖြစ်သည်။ အဒေါ်နာမည်က မခင်ဆွေဖြစ်သည်။
ကျွန်တော့အဒေါ်ယောက်ျားနာမည်က ကိုသန်းဝင်းဖြစ်သည်။

အဒေါ်တွင် သားသမီး စုစုပေါင်း(၅)ယောက် ရှိသည်။ နဂို
တုန်းက အဒေါ်ယောက်ျားက ဆိုက္ကားနင်းပါသည်။ နောက်တော့ ပန်းနာ
ရင်ကျပ်ရောဂါ ပြန်ဖြစ်လာသဖြင့် ဆိုက္ကား မနင်းနိုင်တော့ပါ။ အဒေါ်
က သူ့ယောက်ျားကို ဘာအလုပ်မှမခိုင်းတော့ပါ။

အဒေါ်သားသမီး (၅)ယောက်လုံး အသီးသီး အိမ်ထောင်ကျ
သွားကြသည်။ သို့သော် ဘယ်သူကမှ အိမ်ထောင်မခွဲကြဘဲ အဒေါ်
အိမ်မှာ အတူတူနေထိုင်ကြပါသည်။

တစ်နေ့ ညဘက်မှာပေါ့။

ကျွန်တော့်အဒေါ် နေမကောင်းသဖြင့် သတင်းသွားမေးပါ
သည်။ အဒေါ်အိမ်ရောက်တော့ အဒေါ်က ကိုယ်တွေ၊ လက်တွေ
ကိုက်ခဲနေသည်ပြောသဖြင့် ကျွန်တော် နှိပ်နယ်ပေးနေမိပါသည်။

ထိုစဉ် အဒေါ်သမီးလတ် ခင်ဦးရဲ့ သားလေးက အဒေါ်

နတ်ဆိုးရဲကျိန်စာ

သောက်နေတဲ့ လက်ဖက်ရည်ကို မသောက်ရလို့ငိုလေသည်။ ကလေးငိုသံကြားတော့ အဒေါ်က -

“ဘာဖြစ်လို့ကလေးငိုနေရတာလဲ” ဟု မေးသည်။

“အဒေါ်သောက်နေတဲ့ လက်ဖက်ရည် မသောက်ရလို့ ငိုနေတာ” ဟု ကျွန်တော် ပြန်ဖြောလိုက်သည်။

အဒေါ်က သူ သောက်နေတဲ့ လက်ဖက်ရည်ကို ဆက်မသောက်တော့ဘဲ ကလေးကို ပေးလိုက်ပါသည်။

ဒီတော့မှ ကလေးက အငိုတိတ်သွားသည်။

ကလေးက လက်ဖက်ရည်ကို သောက်မလို့ အလုပ်မှာ အဒေါ်သမီးလတ် ခင်ဦးက ကလေးလက်ထဲက လက်ဖက်ရည်ခွက်ကို ဆွဲယူပြီး သွန်ပစ်ပါသည်။

နှုတ်ကလည်း -

“မသောက်ရဘူး . . သား၊ မင်းအဘွား သောက်ပြီးသားတွေ . . ငါ့သားကို မင်းအဘွား ရောဂါတွေ ကူးလိမ့်မယ်”

အဒေါ်သမီးလတ် ခင်ဦးရဲ့စကားကြောင့် အဒေါ်မျက်နှာညှိုးနွမ်းသွားသည်။ ကျွန်တော်စိတ်ဆိုး ဒေါသထွက်သွားပြီး -

“ဒီမှာ မခင်ဦး . . ကျွန်တော့်အဒေါ်က ရိုးရိုးနေမကောင်းဖြစ်တာ၊ ဘာရောဂါမှ မရှိဘူး။ မခင်ဦးမို့ ပြောရက်တယ်၊ ဒီလောက်တောင် အဖြစ်သည်းတဲ့ မခင်ဦး ခေါင်းနှစ်ရက် ကိုက်ပါစေ” ဟု ပြောလိုက်သည်။

နောက်နေ့မနက်မှာတော့ ကျွန်တော့်အဒေါ်သမီးလတ်

www.burmeseclassic.com

ခင်ဦး အကောင်းကြီးကနေ ခေါင်း
ကိုက်ပါသည်။

ဆေးခန်းပြု ဆေး
သောက်သော်လည်း မသက်
သာ၊ မပျောက်ကင်းခဲ့ပါ။
သုံးရက်မြောက်တဲ့နေ့မှာ
မယုံနိုင်ဖွယ်ကောင်း
အောင် အဒေါ်သမီး
လတ် ခင်ဦး ခေါင်း
ကိုက် ဝေဒနာ
အရှင်း ပျောက်
ကင်းသွားခဲ့ပါ
သည်။

(၄)

ကျွန်တော်ဦးလေးဝမ်းကွဲနေတဲ့ ရွာကို အလည်သွားရင်း
ကောင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့ စတင် ဆုံဆည်းခဲ့သည်။ အဲဒီ ကောင်
မလေး နာမည်က ငှက်တို့။ နာမည်ကလှသလို၊ လူကလည်း တော်
တော်ကို လှပါသည်။

ငှက်က အဲဒီရွာရဲ့ မျက်နှာဖုံး သူဌေးကြီး ဦးဘဦးရဲ့ တစ်ဦး
တည်းသောသမီး ဖြစ်သည်။ နောက်ပြီးတော့ ငှက်က အဲဒီရွာရဲ့ ကွမ်း
တောင်ကိုင်၊ ပန်းတောင်ကိုင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် ငှက်ကို မြင်မြင်
ခြင်း ချစ်မိခဲ့ပါသည်။

တစ်နေ့ ကျွန်တော်မှာ ငှက်ကိုတွေ့ရဖို့ ဦးလေးနေတဲ့ရွာကို
အကြောင်းမရှိ၊ အကြောင်းရှာပြီး သွားခဲ့ရတာ ချောင်းပေါက်မတတ်
ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ငှက် စိတ်ဆိုးသွားမှာ၊ မုန်းသွားမှာကို ကြောက်ပြီး
ကျွန်တော် ငှက်ကို ရည်းစားစကား မပြောဖြစ်ခဲ့ပါ။

တစ်နေ့ ကျွန်တော့သူငယ်ချင်း သက်ဦးက ပြောလာသည်။
“ငါတို့အိမ်မှာ မြို့က သူဌေးသားတစ်ယောက် ရောက်နေတယ်တဲ့။
အဲဒီသူဌေးသားက ငါတို့မြို့မှာ ကျောင်းသွားတက်ရင်း ချစ်သူတွေ
ဖြစ်ခဲ့ကြသူတဲ့။”

ခု ငါ့ကို စေ့စပ်ဖို့ ရွာကိုရောက်နေတာတဲ့။ အဲဒီသတင်း
ကြားတော့ ကျွန်တော့ရင်တစ်ခုလုံး နာကျင်ကြေကွဲစွာ ခံစားခဲ့ရ
သည်။ ကျွန်တော် ငါ့ကို အဆုံးရှုံးမခံနိုင်အောင်ပါ။ တစ်ပါးသူ
လက်ထဲလည်း မထည့်နိုင်ပါ။ ကျွန်တော့်ကို ငါ့ စိတ်ဆိုးချင် ဆိုးပါ
စေ။ မုန်းချင် မုန်းပါစေ။ ငါ့ကို ဖွင့်ပြောဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

နောက်နေ့ ညနေပိုင်း . . ကျွန်တော့်ရွာထိပ်က တမာပင်
အောက်မှာ ငါ့ ရေခပ်ဆင်းအလာကို စောင့်နေလိုက်သည်။ ငါ့က
ညနေတိုင်း သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ရေခပ်ဆင်းနေကျ ဖြစ်သည်။ ကျွန်
တော် ကြာကြာ မစောင့်လိုက်ရပါ။ ငါ့နဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ ရေခပ်
ဆင်းလာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“ငါ . . ခဏနေပါဦး”

ကျွန်တော် ငါ့ရှေ့တွင် ပိတ်ရပ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

“နင် ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ မင်းခေါင်၊ ခု ရှေ့က ဖယ်စမ်း
ဟာ”

“မဖယ်ပါရစေနဲ့ ငါ့ရယ် . . ငါ နင့်ကို အရမ်းချစ်တယ်။
ငါ့ကို ပြန်ချစ်ပါနော်”

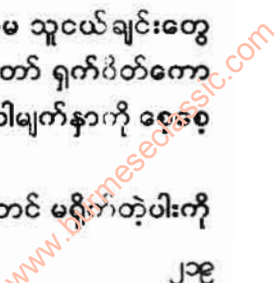
“ဘာ ! . . တောက် ! . . နင် တော်တော်လူပါးဝဘာပဲ”

“ကဲဟာ . .”

“ဖြန်း ! . . ဖြန်း ! . .”

ငါ့က ကျွန်တော့ပါးနှစ်ဘက်ကို သူမ သူငယ်ချင်းတွေ
ရှေ့မှာ ဘယ်ပြန်ညာပြန် ရိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော် ရှက်ပိတ်ကော
ဒေါသထွက်တာကော ပေါင်းပြီး ကျွန်တော် ငါ့မျက်နှာကို စေ့စေ့
ကြည့်ပြီး -

“တောက် ! . . ငါ့ နင်က ငါ့အမေတောင် မရှိဘဲတဲ့ပါးကို

ရိုက်တယ်နော်၊ အေး . . . အဲဒီ
အတွက် နင် ပြန်ပေးဆပ်ရမယ်။
နင် မျက်နှာတစ်ခုလုံး ပျက်စီးပြီး
ရှုပ်ဆိုးအကျည်းတန်ပါစေ”

ပြောပြီး ကျွန်တော်
ငုဝါနားက ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

တစ်ပတ်လောက် ကြာ
တော့ သူငယ်ချင်းသက်ဦးက
ပြောသည်။ ။ ငုဝါ သူ့ချစ်သူ
သူဌေးသားနဲ့ စေ့စပ်ပြီး မြို့ကို
လိုက် အသွားလမ်းမှာ ကား
အက်စီးဒင့်ဖြစ်ပြီး မျက်နှာ
တစ်ခုလုံး ပျက်စီးသွားသည်
တဲ့။

ဒီသတင်းကို ကြားလိုက်ရတော့ ကျွန်တော် ငုဝါအတွက်
စိတ်မကောင်းဖြစ်မိပါသည်။ ။ ငုဝါကို ပြောလိုက်မိတဲ့ ကျွန်တော့်နှုတ်
ကိုလည်း ခွင့်မလွှတ်နိုင်အောင် မုန်းမိပါသည်။ ။ နောင်တလည်း ရခဲ့
မိပါသည်။ ။ ထိုနေ့ကစပြီး ကျွန်တော် စိတ်ဆိုး ဒေါသထွက်မိအောင်
ကြိုးစားနေခဲ့တာ ခုချိန်ထိပါပဲ။

မနက်ဖြန်တိုင်း ကံကောင်းခြင်းတွေ ပန်းလိုဝေဆာ ဖူးပွင့်
ပါစေ။

ညလူ
(အဖြူရောင်နလုံးသား
ပရဟိတအဖွဲ့)